UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 50 пф

Ukrainian news.

Число I. 19 листопада 1945 р. Рік I.

УКРАЇНСЬКИЙ
Б.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

1917-1945

22-XI

Перед Світлою Вічносяйною пам"ятю 359 Героїв-Мучеників та всіх, у Листопадовому поході поляглих-Великих Синів і Лицарів України, що мужньо, гордо і жертвенно життя своє за Волю і Державність Відчизни віддали, у найглибшій пошані український народ свої зажурені голови схиляє.

Сніть мирно, найдорожчі брати! Щасливо сніть про Волю, за яку Ви Кров свою св"яту пролляли. Прийде час, і справдиться Ваша мрія: ми ж бо найпалкійші Ваші прагнення і Чини у своїх серцях, як пророчі Заповіти заховали.

Прийде бо час, і по Ваших кровавих слідах на Святу Вашу могилу прийдемо, щоб на ній Духом Вашим Лицарським свої мечі посвятити.

Е П І Т А Ф І Я

на могилу 359 мучеників за волю України.

Вкраїна нам звеліла, і пішли,
І впали тут ми, вірні заповіту
Батьків своїх,.. О, хто б ви не були,
Підіть, скажіть про нашу долю світу.
Хай знає брат, хай знає чужинець,
Хай знає друг, і ворог хай почує,
Що наш зимний і страдницький кінець
Змагань святих за волю не вгамує.
Бо ми живем. Могутні і міцні
В серцях і памяті коханного народу,
Ми встанем знов в преидешні слушні дні,
І знов гукнем: за Правду і Свободу."
І вдарить меч, знов шабля задзвенить,
І встане край потоптаний і милий
Ідіть же світ широкий сповістіть,
Що чуєте із нашої могили.
Хай знає брат, що тягне ще ярмо,
Хай знає друг, і ворог хай почує
Що тут хоча ми тілом лежимо,
Та дух живий нам волю все чатує.

М. Оверкович.

ШЛЯХОМ ЖИТТЯ.

Життя-це безконечна боротьба людини за своє існування, за поліпшення і удосконалення надбань предків, і найголовніше-боротьба за розквіт нації і зміцнення державности.

Український народ вже сотні років веде жорстоку боротьбу за право на життя у власній своїй державі. Він ніколи не зазіхав на чужі землі, багацтва, а діяв і діє на засадах святої справедливости, що кожна нація має право бути повним господарем на своїй землі.

Багатства України все життя приваблюють окупантів: татари, турки, поляки, німці, а зокрема найбільше соків вижато з українського народу московськими царями. І скільки вони не намагались зробити Україну околицею Московщини, а українців москалями, все ж Україна лишилася вірна собі. Боротьба за волю, за право людини, за розквіт нації і державність зростала і йшла шляхом життя; свідома боротьба, що дійшла кульмінаційної точки в роках 1917-1921.

Розпочата боротьба увесь час триває, і чим далі набирає більшого розмаху і прогресу, якого ніхто не в силі зупинити. Не в силі зупинити тому, що правда перемагає, тому, що свідомість і культура українського народу виросла до європейського рівня, тому що український народ був, є, і буде незрівнянно культурнішим за народи, що прагнуть поневолити Україну.

І коли в таких важких, страдальницьких умовах швидко розвивається й підноситься українська культура, наука, література й мистецтво то яким темпом вона розвиватиметься в незалежній країні! І ми твердимо, що незалежна Україна буде одна з найкультурніших країн в Європі.

Сьогодні ми не можемо заявити, як довго триватиме той час, що велика частина українського народу, в силу своїх обставин, житиме на чужині. Але ми віримо, що в світі буде наведено лад демократичною рукою; лад миру і спокою на основі рівних прав усіх націй.

Сотні тисяч передового українського народу свідомо, тимчасово лишили рідну землю і пішли на еміграцію. Більшість з них ішли з порожніми руками, без будь яких цінностей. Але принесли вони з собою найцінніший скарб-українську кров, силу і віру в прийдешнє. Ця еміграція дала найбільший вклад в майбутнє України.

Еміграція що складається з усієї Соборної України своєю великою кількістю продемонструвала усьому світові, що така держава як Україна є, що є український народ, який своєю культурою, доброзичливістю, шляхетністю непоступається націям найпередовіших країн світу. І немає вже жодної нації в світі, щоб не знала про Україну, про українців, про їх прагнення-боротьбу. Навіть неписьменний африканець, австралієць, мороканець розуміють що українець це не руський

Сучасна еміграція довела, що українці справді не є ті шверарбайтери, як це твердили гітлерівці. Навпаки, ми маємо безліч фактів, про те, що чужинці захоплюються культурним ростом України. Коли, приміром, в міському театри Інзбруку було дано український концерт, то австрійська газета не тільки вмістила похвальну рецензію, а й вимагала, щоб професор-композитор Андрій Кроль ків дав для чужинців концерт. І цей, недавній шверарбайтер дає підряд два концерти, квитки на які буквально розхоплено за одну годину. З яким успіхом пройшли ці концерти, вже говорить те, що чужинці підносили виконавцеві квіти, що майже після кожного виступу викликали "біс". І англійці, і американці, і французи, і австрійці ствердили, що такі концерти вони рідко слухали в Європі, і таких концертів досі м.Інзбрук не знало.

А хіба той факт, що український церковний хор в Інсбруку систематично запрошують австрійські священники в свої церкви, не є ствердження про культуру нашого народу ? Не зважаючи на те, що в церкві є свій хор, що український хор співає на рідній мові, але в той день коли він співає, церква невміщує віруючих.

Наша свідомість, наполегливість і прагнення до піднесення культури відчувається на кожному кроці: і початкові школи і гімназії, народні університети, ріжні курси; реферати, тощо,- все це властиве українському народові деб він не був, і в яких умовах він не жив.

На жаль, на цьому світлому тілі є і темні плями. Хоч не велика частина, але досі що є серед нас і такі, яких ніщо не цікавить: карти пияцтво, брутальна лайка і спекуляція |паскарство|- це їх основна мета. Ця язва на здоровому тілі не властива українському народові, вона принесена між нас чужою, або змішаною кров"ю. Цим людям не дорога батьківщина, нація. Вони за власний шлунок віддадуть усе. Кажучи словами Шевченка, така людина: "як кішечка підкрадеться, та й запустить пазурі в печінку..."

З паскарями, що здирають шкіру з брата, дезорганізовують і компромітують наше життя на очах чужинців, ми будемо вести рішучу боротьбу, як з"язвою - що роз"їдає здоровий організм.

Ми живемо на чужині і йдемо шляхом життя. Нами опікуються демократичні держави, як батько над дітьми. Наше завдання єдине: прикласти всі сили для того, щоб піднести свій культурний і технічний рівень, щоб повернутись на батьківщину повноцінними працівниками в усіх галузях нашого богатограного життя.

О. З.

ІСТОРИЧНА ПРОМОВА ПРЕЗ. ТРУМЕНА

З нагоди свята американської фльоти дня 2-жовтня, президент Трумен виступив в Ню-йорку з великою промовою, в якій визначив завдання і цілі закордонної політики США.

На початку промови президент заявив, що США навіть в мирний час мусять мати сильну повітряну й морську фльоту та сухопутню армію, щоб зберегти закони міру в усіх частинах світу та щоб забезпечити США від можливости ворожої напасти. Потребу цих могутніх мілітарних сил з"ясував през. Трумен у чотирьох точках. США мусять мати такі великі сили, щоб:

1. змусити переможених противників виконати всі умови капітуляції; 2. як член об"єднаних Народів могли забезпечити мир у світі; 3. дбати про безпеку західньої півкулі та 4. запевнити загальну безпеку власній державі.

"Ці чотири мілітарні завдання" - заявив дослівно през. Трумен- "не є спрямовані на війну, ані на підбій, а тільки на мир".

Закордонну політику США з"ясував през. Трумен у 12-ти пунктах:

"1. Не плянуємо ніякого нападу на іншу, велику чи малу країну, і не маємо ніяких цілей, що мали б вести до конфлікту з мирними прагненнями якої-небудь іншої нації.

2. Віримо в остаточну відбудову суверенних прав та самовизначення всіх народів що втратили суверенність в наслідок насильства.

3. Не погодимося ні на яку територіяльну зміну в жодній країні світу, з якою живемо у приязні, без добровільної згоди заінтересованого народу.

4. Стоїмо за те, щоб всім народам, дозрілим мати власні уряди, дати можливість вибрати собі шляхом вільних виборів і без втручання

чувати інституцій власну форму врядування. Це стосується Европи, Азії і Африки, як і Західньої півкулі.

6. В співдіянні з нашими воєнними союзниками будемо помагати переможеним країнам шляхом їхніх власних вільних виборів створити мирні настроєні демократичні уряди та будемо старатись збудувати світ, в якому не зможуть повстати націзм, фашизм чи мілітаризм.

7. Будемо надалі утримуватися від визнання уряду, накиненого якому-небудь народові чужою силою. У деяких випадках може виявитись неможливим запобігти насильному встановленню уряду, проте США не будуть таких урядів визнавати.

7. Стоїмо на тому, що моря, як і плавба на граничних ріках та водних шляхах, що перепливають через більше, ніж одну країну, повинні бути відкриті для всіх націй.

8. Ми вважаємо, що всі держави, прийняті до сім"ї народів, повинні мати на однакових умовах доступ до світової торгівлі та до сировинних баз світу.

9. Віримо, що суверенні держави західньої півкулі будуть співпрацювати, як добрі сусіди, при розв"язанні спільних проблем, без зовнішніх втручань.

10. Ми вважаємо, що господарська співпраця всіх великих і малих народів є неодмінна для поліпшення умов життя в усьому світі та для здійснення свободи від страху і злиднів.

11. Докладатимемо всіх зусиль, щоб у всіх миролюбних країнах світу вдержати свободу переконань і віри.

12. Ми повинні що для утримання миру між народами є доконечною організація Об"єднаних Народів, яка охоплює всі миролюбні нації, готові боронити мир, вразі потреби, акцією спільних сил".

В кінці своєї історичної промови заявив през. Трумен, що таємниця атомової бомби лишиться в США, хоч щодо неї будуть вестися в недалекому майбутньому міжнародні дискусії.

ВИСТУП МОЛОТОВА

Москва, 7-листопада.

В своїй промові до річниці жовтневої революції, яку св"яткувала Москва три дні, Молотов виголосив, що Америка повинна оголосити секрет атомової бомби і що СССР повинен відіграватн більшу ролю в контролі над Японією.

Коментарі Молотова, що атомова бомба не може бути секретом і що Росія грала головну ролю в перемозі над Японією показують, як і інші підтвердження совєтської політики, в якій помічаються невеликі натяки на компроміс в спірних пунктах між совєтами і іншими аліянтами як на далекім сході, так і на заході Европи.

Преса аліянтів припускала сумнів, чи не керував генералісімус Сталін Молотовим, хоча сам Сталін був таємниче відсутній на цьому важливому совітському св"яті. Сподівалися, що Сталін буде промовляти напередодні св"ята, але вийшло іначе- рівну ролю мав Молотов.

В добре поінформованих російських колах вважають, що за кордоном може скластись думка, ніби Сталін захворів. Але ж відомо, що 65-річний генералісімус є здоровий і повернуся з своєї другої відпустки на Чорне море.

Вимога Молотова, щоб таємниця атомової бомби була оголошена, цікава в першу чергу тим, що високий совєтський урядовець зробив публічно цю вимогу і тому вважають, що це питання повинне бути обговорене на зустрічі президента Трумана, британського прем"єра міністра Клемент Р.Аттлее і канадійського прем"єра В.Л.Мекензі Кінг в понеділок.

"Ню-Йорк Геральд Трібюн" пише, що висловлення Молотова щодо атомової бомби є дуже важливе "серед інших речей тим, що її надзвичайно руйнуюча сила стурбувала також і Москву."

Сенатор Лістер Хілл висловив він в те, що мир буде забезпечений поділенням атомового секрету з Росією, алеж Совети повинні для цього "відчинити їхні двері і дозволити кореспондентам і представникам інших країн вільно звітувати, про внутрішній стан совєтської країни."

З А Я В А Н7 Х Р У Щ О В А

Москва, 30 жовтня |А.Р|. Голова РНК України Нікита Хрущов заявив, що німці залишили в Україні своїх агентів з метою відірвати Україну від Совєтського Союзу.

Він як секретар ЦК Комуністичної Партії большевиків України, заявив, що ці агенти,"це-"українсько-німецькі" націоналісти, які мають завдання переводити саботажи за фронтом Червоної армії.

Хрущов запевнював, що населення республіки "не пішло за їхньою пропагандою, спрямованою на відокремлення країни від СССР".

Цю заяву проголосив Хрущов у своєму звіті з нагоди закінчення першого року відбудови Української Республіки, одної з найбільш багатих у СССР.

ЦЕНТРАЛЬНЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО

В Лондоні засновано Центральне Українське Бюро під головуванням п.Б.Панчука, яке має своїм завданням:

1.Кординувати допомогову акцію українських комитетів і інституцій допомоги.

2.Від імени цих комітетів і інституцій допомоги і в межах їхньої компентенції опікуватися всіма українськими біженцями і евакуйованими.

3.Вступати в стосунки і співпрацювати з УНРРА, Союзною Контрольною Комісією і всіма урядовими установами Союзних народів,які мають подібні завдання.

4.Допомагати українським громадянам в Канаді,Америці та інших союзних державах в розшукуванні сім"ї і рідних.

Бюро засновано на кошти і з ініціятиви Українського Червоного Хреста в Канаді та Об"єднаного Українського Комітету Допомоги в Америці.

ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ

Як подає український часопис "Новий Шлях", що виходить в Канаді, Комітет Українців Канади який обєднує цілий ряд українських канадійських організацій, провадить серед українців Канади збірку для "допомоги українським скитальцям" в Европі. В США працює в цьому напрямі Український Конгресовий Комітет Америки та Об"єднаний Українсько-Американський Комітет Допомоги що співпрацює, як і інші українські організації допомоги з американською централею допомоги Юнітаріян Серьіс Коміті.

ВИМОГИ ПОСЛА-УКРАЇНЦЯ

У федеративному парляменті Канади, як повідомляє український канадійський часопис "Новий Шлях", виступив з першою сьцею промовою посол-українець Федір Заплітний та домагався від канадійського уряду дозволу на еміґрування до Канади населенню европейських країн, що потерпіло від війни, особливо з України.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ

Люксембурґ. Протягом останніх тижнів з околиць Сянока і Хирова, які мають відійти до Польщі, переселено до Галичини велику кількість українців. На їх місце поселено поляків із-за Бугу та з околиць Закопаного. Переселення триває далі.

КІЛЬКА СПОГАДІВ ПРО "УКРАЇНУ".

Суворо гриміли пропелери. Розривалися потворні бомби. Кров землі моєї батьківщини бризкала до неба. Здичавілі наїздники вогнем і мечем змагалися за право володіти Україною. Безталанні земляки, звернувши свої погляди на Захід, благали у справедливих справедливости: волі і правди. Людський стогін з окраденої землі плив на крилах пісні славнозвісної хорової капелі - як благання, як протест голосу порубаної, постріляної, але завжди живої української гідности...

"Чорна рілля ізорана
І трупами засіяна..."

Памятаю, як зараз: невелика хорова група - цвіт української землі- прибуда до Львова битими і розпеченими війною українськими шляхами. Ці люди прибули з новітньої зруйнованої Трої з відбитками пожарища, з слідами попелу та з запахом диму...

"Ой,горе тій чайці,чайці-небозі..."

На "Францішканській" у залі блідла тиша. І коли найтаємничіші нюанси пісні заховалися в тайниках збентеженого простору, я дивився на диригента. В його змученій душі - як ніколи - розцвіла всіма квітами світу віра в нашу справедливість, в нашу правду...

Я слухав окрилену нашу пісню зі зболілих людей болями свого народу серед гірських смерекових лісів бойківського села, що скорботно дивилося на Україну. Це було в літку 1944 року. На сході палахкотіла заграва, дим стовпами підпирав небо, а земля тріскала з розпуки. На імпровізованій сцені, в колі смерекових гілок, немов би в терновому вінку, не високий прямий з худорлявим обличчям чоловік козацькою піснею прощався з українською землею.

"Повій, вітре,
Ой,да вітерочок..."

Тужлива пісня клекотіла, немов би гірська ріка, то раптом, спадаючи зі скель, бігла по рівнині, тихла, а потім наповнювала розлогі простори майже невідчутним журливим шепотом. А навколо гнулись смереки, віддаючи поклін своїм господарям - бойовикам, що лагодили вози в далеку дорогу на чужину...

З того часу багато відцвіло квіту та наросло солодких і гірких плодів на дереві життя. Живемо ми в холодних обіймах мачухи-чужини з сильним і вічним прагненням до лона рідної Матері і тут нас окрилює пісня,- найзолотіша пташка з українського таємничого саду. І на сцені Аугсбурзького табору "Зоммер казерне" раптом загриміла пісня знайомого нам хору під мистецьким керівництвом людини, що ім"я її бренить у кожній стеблинці несходимої нашої вітчизни. І хоч пісня зі слізми на очах скаржиться всьому світові:

"Ой,у лузі червона калина похилилася,
Чому наша славна Україна зажурилася."

Але ця скарга раптом перетворюється в незламну віру в нашу правду,і пісня радісно вигукує:

"А ми тую черьону калину підіймемо,
А ми тую славну Україну-розвеселимо.

З найпалкішим почуттям ми зустрічаємо своїх славних земляків з хорової капели "Україна" і з завмиранням сердець віддаємося пісні, що наповнює нас джерельною водою невмирущої нашої слави....

Б о г д а н.

Ф е й л е т о н

ХОЧУ БУТИ ПОЕТОМ

Хочу бути поетом не тому, щоб заміняти прозу на поезію, як це міняють деякі доктора чи магістри свій фах на паскарство. Це булаб свідома недооцінка поезії.

Мене вабить поезія тому, що в нашому таборі кругом вирує поетичне життя. І коли вже нема такого поета, щоб оспівав наші будні, то віднині я, Охрім Копистка, оголошую себе поетом і строчу вірші на ріжні теми не зважаючи ні на поетичні закони, ні на всякі там ямби. За два-три дні настрочу з кілограм-два, поїду по Аугсбургу запишусь до спілки письменників, а за одно вже й видам перший томик. Ось, треба десь дістати сала, бо, кажуть, видавець без сала нехоче друкувати.

Жадних труднощів. За один вечір я нашкрябав їх з півкілограма. І ще які вірші! Ось послухайте:

Сидить Василь біля столу, і пісню співає,
Жінка йому дає зупи, а він її лає:
-Нащо мені твоя зупа, коли нема чарки,
Піди зараз до сусіди, й купи хоч пів кварти.

Бо й справді, чоловік так напрацювався: позасівав, поморював, садок до ладу привів. А біля господарства хіба мало роботи? І замість подяки жінка йому:

Цілий день сидиш мов камінь, і пісню співаєш,
Даю тобі зупи з м"ясом, а ти мене лаїш...

В цьому уривку я змальовую "сімейну ідилію". А от послухайте вірш торговельного походження:

Тільки в нас, є горілка, ніби квас:
І смачна, і міцна, і запашна, як гас.
Міняємо й продаємо,
Кому треба й так даємо.
Тільки в нас є горілка, ніби квас...

На любовні теми я ще не розписався, але з експронту один віршик можу пальнути:

О, ти, Оксано, чарівна,
Яка в тебе довга коса!
За тебе я віддам усе,
Що є на світі не моє.

Тепер кожному відомий мій поетичний талант. Я певний, що моя книжка буде розкупляна за один день. Я ж не дозволю собі дерти шкіру з читача. Гадаю, що вистачить з мене узяти і по 20 марок за книжечку. Якщо найдуться бажаючі, можу заміняти й за оселедці, сало, або півлітри перваку. Я ж свідома українська людина, поет, а не якийсь там паскар!

ОХРІМ КОПИСТКА

З РЕДАКЦІЙНОГО КОШИКА

Купимо густий негід для ловлі картоплі в борщі. З пропозицією звертатись до п.п. харчового референта та зав. їдальнею.

x

Для таборової поліції вийшов перший курс лекцій під редакцією шефа поліції п.Т. -"Самогон і його користь для таборян". Практичний виклад: як розпізнавати міцність, смак і коли вживати,- переводить асистент Шура.

x

Щоб викорінити спакуляцію, фінансовий відділ табору рекомендує купувати в п.Когута тризубці по 5-марок а в п.Горбаня календарці на 1946 рік - по 3-марки. Увесь дохід в їхню кишеню.

x

Відкриваю стаціонарну школу ПРОФЕРАНСИСТІВ підбираю грошовитих курсантів. Активні проферансисти будуть звільнені від інших робіт.

Моряк сухопутних військ М А М О Н Т.

x

Роблю безкоштовно масажі для тих, хто підпилює стовпи і бльоці "Є" на другому поверсі. Про якість масажів можна довідатись в пацієнта п.Пухнатенка.

Комендант бльоку "Є" В. Д-ко.

x

Проф. Д-ко організовує жіночі екскурсії на Мінстер |найвища дзвіниця в Европі|, щоб довідатись, як падає сніг в Альпах.

В-во й редакція: Н.Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик. **УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ** Ціна 50 пф.

Ukrainian News.

Число 2. 25 листопада 1945 р. Рік I.

76
14 XII 45
УКРАЇНСЬКИЙ Ь..... МУЗЕЙ-АРХІВ

СВЯТИЙ АРХИСТРАТИГ МИХАЇЛ ПАТРОН УКРАЇНИ І УКРАЇНСЬКОГО ВОЯЦТВА

21-го листопада в середу ми мали свято Святого Архистратига Михаїла. Це християнське свято українського народу має за собою велику національну традицію встановлену героїчною історією нашого народу. Завзята войовнича натура лицарського народу українського, оборонця землі своєї рідної, прав і держави своєї, своєї віри християнської витворила святі традиції шанування свого війська, лицарів-воїнів, войовничого характеру нашого. З святом Святого Архистратига Михаїла і пов"язані ці традиції.

Здавніх часів прийнято Святого Архистратига Михаїла за патрона Українського воящтва та України - нашої батьківщини.

Войовничий з натури, з природи наш народ обрав своїм Заступником, Патроном перед Владою Всемогутнього Бога-Воїна Воїнства Небесного Христового-Святого Архистратига Михаїла.

В цьому маємо ми сполучення християнських чеснот воїна-християнина і лицарських прикмет найдавніших славних наших предків.

Святий Архистратиг Михаїл, начальний Вождь небесних сил, котрий за переданням святого письма боровся на чолі небесного Війська Христового з силами тьми, силами діявола і переміг їх є патроном українського воящтва, як символ могутности, лицарської чесноти і відважности, його християнської справедливости і вірности своїм ідеалам боротьби за права народу свого і його державу.

Тісний зв"язок українського народу з своїм воящтвом, шанування і повага до нього виявляється в святому шануванні Патрона українського воящтва- Святого Архистратига Михаїла, свято якого щороку святкують 21-го листопада. В цей день народ український вшановує пам"ять українських воїнів, поляглих за віру і Україну.

Тісний зв"язок українського народу з своїм воящтвом виявився в тому, що народ обрав охоронителем, заступником України і її столиці Києва Патрона українського воящтва Святого Архистратига Михаїла, зображення якого в довгих часах носить Київ на щиті свого міського герба.

Під знаком Святого Архистратига Михаїла розвивається духовне і культурне життя України, осередком якого був на рівні з печерською лаврою Михайлівський братський манастир у Києві. До цього манастиря ішли доживати віку і прийняти покуту старі сивоусі запоржці з Січі, щоб душу свою там віддати під опіку свого Патрона Святого Архистратига Михаїла. В наші, новіші, часи Архистратиг Михаїл почитається Патроном Соборної Незалежної України і її славного Війська. З святом Святого Архистратига Михаїла, ми традиційно вшановуємо нашу Державу українську і її оборонців- воящтво українське.

Під опікою і провідництвом свого Патрона Святого Архистратига Михаїла наш народ і краща його частина- українське воящтво, веде незламну боротьбу за свою волю, за свої права, за свою Соборну Суверенну Державу Українську.

ПЕРЕД ЛИЦЕМ СВІТУ

Обставини війни змусили нас лишити рідний край і піти "в люди"- між чужі народи в чужі країни, як змушені були піти і інші народи.

На примусових роботах в Німеччині, в таборах полонених, в концентраційних таборах у війську зустрілись в обставинах сумісного побуту і праці люди різних націй. Це явилося одним із чинників який сприяв популяризації українського народу серед інших народів, що має дуже велике значення для нашої загальної справи. А в цьому відношенні важлива поведінка і вчинки кожного з нас, бо по наших вчинках, нашій поставі оцінюють вартість нашого народу, нашу культуру, нашу громадсько-суспільну вартість.

Ми маємо свої традиції, історію,свою культуру мистецтво, з яким світ до певної міри знайомий, але це не може заступити собою тої репрезентації, яку являють собою конкретні живі люди. Своїми поступками і вчинками, ми, вільно чи не вільно, свідомо чи не свідомо, репрезентуємо увесь наш народ, нашу культуру, нашу суспільно-громадську вартість, по чому нас сприймають і оцінюють чужинці.

А в цьому сприйнятї діє той живий закон, що - добре не запам"ятається, а погане не забудеться.

Ми, українці, перебуваємо в тому становищі, при якому наша постава і поведінка не обмежується тільки загальним морально-етичним значенням, а виходить далеко за ці рямці - має відіграти ролю громадського престижу, що стосується вирішення нашої долі не тільки на еміграції.

І якщо чужинці,не сторонні споглядачі, а покликані обставинами часу піклуватись за нашу долю, знайомлячись з нашою народною культурою, зокрема з піснею, вишивками, високо цінять її, то своїми вчинками і поступками ми повинні заслужити також поваги і шанування, аби перед лицем світу добути признання нашої суспільно-громадської вартости.

Коли ми зустрічаємо факти паскарства поважного обсягу, коли ми натрапляємо на випадки хабарництва в наших інституціях правових і соціяльних, випадки здирства з своїх же людей, які покривджені і обезправнені самим життям, то цим не здобудемо поваги.

В засліпленій гонитві за п"ятаком ці люди не помічають того,що вони торгують престижем всього нашого народу, не помічають, який великий злочин чинять вони перед народом.

Коли ми зустрічаємо факти, що людина аж з шкури лізе, всі титули і звання пускає в дію, аби дохатися до теплого містечка, а через деякий час їх виганять з тої посади, бо прокрались, то такими вчинками не здобудемо признання.

Коли ми маємо факти, що людина в своїх поступках і постави керуються особистими вигодами, а не інтересом загальної справи, то за національну свідомість українця в таких людей нема чого говорити.

-Хто ці люди ?

-Загал, маса, "простолюддя"? - Ні!

Навряд чи ті, хто відтиснутий якнайдальше від житейського корита потрапить ковирятися в ньому, як у власній мисці.

На задвірках, серед загалу і маси, уже тільки писк відтиску чуємо та нарікання та лайку.

Це все ті люди, що випихаються з загального середовища /бо вони, мовляв, не "прості", звичайні собі люди/, і прибирають до своїх рук справи, де можна знайти хосен.

Як це часто буває в установах, референтурах збивається кучка "своїх людей" і, попираючи довір"ям народу, звивають кубло паскарів, кар"єристів, що з установи роблять джерело наживи за рахунок людей, яких вони обкрадають.

Трапляється, що це зловживання переростає рямці наживи, а протягається і на громадсько- суспільні справи.

Спекулюючи поняттям "демократія", фабрикують всякі вибори і підступом та брехнею узурпують, захоплюють право репрезентувати наш загал перед владою, виставляють себе за "єдинопокликаних" вершити нашу долю. І вершать, не питаючи нас, дозволяючи собі торгувати нашою, національною честю, на свій особистий погляд і зиск.

Якщо ми ради особистого інтересу будемо торгувати престижем народу, то про щось інше шкода говорити, бо і народ наш проклене нас за це.

Ми багато чуємо і читаємо про такі солодкі речі як "правда","честь","справедливість". Мусимо на решті цим поняттям, які ми умертвили своїми своїми вчинками і совістю надати живої функції - громадська думка мусить врешті прийти до голосу і приводить до порядку тих людей, які не дбають і за свою совість і за престиж нас,українців, які досі не почувають за свої поступки і вчинки ніякої відповідальности - кожен собі і пан і Богдан на тому місці, до якого він допхався.

По ділах і вчинках її буде осуджена людина. Це і тільки це мусить керівним пунктом нашого сумління в щоденній роботі нашій. А ми віримо що громадська думка українського народу прийде до голосу і поставить перед нами таке питання. Хто на себе скільки взяв, той стільки і відповість.

С. М.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ЗОНІ

Українська еміграція в англійській зоні начислює біля 100.000 осіб. Організаційно- терен поділений на 9 обласних комитетів, що в місяці жовтні ц.р. на зїзді в Гановері створили Краєвий Комітет Української Еміграції в англійській зоні окупації. В загальному живуть всі в таборах. Табори є переважно національні й містяться по різних колишніх військових касарнях і школах, в протилежности до того, як це в американській зоні, де таборами управляє виключно УНРРА табори в англійській зоні є під безпосереднім віданням урядуванням військової влади. Завідують ними англійські коменданти. Крім того, є всюди український внутрішній провід.

Склад української еміграції в англійській зоні є дещо інший,як в американській. 85% це переважно робітники і селяни. Відчувається великий брак інтелігенції, особливо учителів і священиків. ця обставина має сильний вплив на ціле життя еміграції, головним чином в культурно-освітній ділянці. З браку гімназийних учителів майже нема там гімназій, натомість є народні школи та дитячі садки. Нема також українського репрезентаційного хору чи театру. Зате ці школи, театри й хори, що існують,мають велику підтримку англійської влади.

Влада ставиться до українців прихильно. Взагалі життя спокійне, але відчувається потреба духовної поживи: добре підготованих імпрез, вистав і концертів. І це з огляду на внутрішні духовні потреби, як і для пропаганди доброї слави українського народу. Для того дуже важним та актуальним питанням є планове та рівномірне розміщення української інтелігенції по всіх трьох зонах.

/з часоп."Слово"/.

ЧЕРЧІЛЬ ПРО ТЕПЕРІШНЮ СИТУАЦІЮ.

Л о н д о н. З приводу відїзду прем"єра Етлі до США в палаті громад, відповідаючи на промову міністра Бевіна, провідник опозиції, попередній британський прем"єр Черчіль, висловив повну солідарність консерватистів з позицією уряду в питанні закордонної політики.

-Англія повинна дати США ясно пізнати, що твердо стоїть по їхньому боці. Організація Об"єднаних Народів мусить бути так побудована і закріплена, щоб могла перебрати остаточно повірництво над атомовою бомбою.

Черчіль далі сказав: "Це нам приємно знати, що генералісімус Сталін керує далі твердою рукою державним стерном Совєтського Союзу. Я особисто маю для дійсно великої людини заслужений подив. Не виключене, що між нами і Совєтським Союзом виринають значні різниці в поглядах про політичні, соціяльні, може також про моральні питання. Проте єдність між обома народами, що нам принесла хвалу й безпеку у важливій катастрофі війни,не сміє зламатись, ні послабнути. Британський нарід відкидає як найрішучіше думку, що Велика Британія свідомо провадить протиросійську політику або могла б брати участь в якійсь, проти росіян спрямованій, групі держав. Одначе можу вказати на те, що сьогоднішня світова ситуація є з багатьох поглядів менш надійною, ніж після капітуляції Німеччини 1918 року або після підписання Версальського трактату в 1919 році.

Вісті зі світу.

ЗАКІНЧЕННЯ ХАРЧОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В КВІБЕКУ

Л о н д о н. В Квібеку /Канада/ закінчилась міжнародна харчова конференція, на якій представники 36-народів підписали Статут організації прохарчування й сільського господарства Об"єднаних Народів. Згідно з статутом, нова організація має працювати над поліпшенням умов життя в цілому світі, поліпшенням сільського господарства та подоланням труднощів, що виникають з непевнрсти ринків. Американські урядові кола оцінюють, що до звільнених країн Європи мусить бути доставлено від 10-ти до 12-ти міль. тон харчів, щоб 100 міл. людей охоронити від небезпеки голоду й недоїдання.

НАРАДИ МІЖНАРОДНЬОГО УРЯДУ ПРАЦІ

П а р и ж. В Парижи почалась 27-сесія Міжнародного Уряду Праці на якій бере участь 200 представників від 51 держави. Міжнародній Уряд праці, до якого входять представники працівників і працедавців подиноких договірних держав, є однією з організацій колишньої женевської Ліги Націй. На сесії одноголосно вирішено влучити Міжнародній Уряд Праці в організаційну систему Об"єднаних Народів і цим самим відділити його від колишньої Ліги Націй.

ЯПОНСЬКА ФЛЬОТА БУДЕ ПОДІЛЕНА

Вашінгтон. Як заявив державний секретар США Бірнс, Велика Британія, Росія та китай, разом з США поділять між собою японську фльоту, яка збереглася не знищеною.

ЯПОНСЬКИЙ ІМПЕРАТОР ЗАПЛАТИТЬ ЧАСТИНУ РЕПАРАЦІЇ

Вашінгтон. Перл Гарбур, а за ним ціла війна Японії коштуватиме імператорові Гірогіто всього його маєтку.

Головна квартира генерала Мек Артура в Токіо ствердила, що Гірогіто володіє приватним маєтком у вартість 106.041.000 долярів в державних паперах та земельних посіданнях, більше ніж мільйоном долярів готівкою, та несчисленими мільйонами в мистецьких цінностях, дорогих каміннях, золоті та сріблі. Репараційна комісія незабаром виїде до Японії, щоб опрацювати висоту та характер репарацій, що їх має Японія сплатити. Результат цієї праці має бути предметом переговорів між націями управненими до репарації.

РАДІО ОБВИНУВАЧУЄ

Юнайтед Прес повідомляє, що Енанське радіо розголосило твердження, що війська США 31-жовтня "відкрили прямий вогонь" на частини 8-ї піонірської армії комуністичного Китаю. Головна кватира Комуністичної Армії вислала місію з протестом проти втручання американських військ, "але" - як повідомило радіо - "репрезентантам прямо відмовлено в належній увазі".

Тимчасом звідомлення з Тієнтсінд говорять, що американська 7-ма фльота не могла вивантажувати війська Центрального Уряду в Гулюато в Манджурії, як про це повідомляє Чункінг. Кореспондент "Асошіейтед Прес" в Тієнсіні подає, що віце-адмірал Даніел С.Барбі був примушений висадити китайську 13-армію в Чінгвантау, порті, що є якраз під манджурським кордоном, де інші війська Центрального Уряду були вже висаджені в минулу неділю. Юнайтед прес каже,що 30.000 комуністів заатакували Квейсуї, столицю провинції Суіюана в Середній Монголії, та що загальне число 12.000 комуністичного війська наступають на Суіюан. Комуністи добре озброєні здобутою від японців зброєю.

ЮГОСЛАВІЯ ВИМАГАЄ ВИДАЧІ ФОН ХОРТІ

Як сповіщається в югославських авторитетних колах, югославський представник подає пропозицію Комісії з"єднаних народів по виявленню військових злочинців, щоб адмірал Хорті, колишній керівник Мадярщини був занесений до списку військових злочинців і відвезений до Югославії.

Ця пропозиція вмотивовується масовими вбивствами в 1941 році 5-ю Мадярською армією біля Нові Сад, де було знищено 20.000 Югославів.

СТАНОВИЩЕ ЖИДІВ В ЄВРОПІ

Лондон. Міністер закордонних справ Бевін сповістив, що Америка і Англія зорганізували комісію для розгляду становища жидів в Європі. Комісія займається також розглядом палестінського питання. Англійський міністр закордонних справ виголосив, що всякі суперечки між арабами і жидами будуть засуджені.

Міністер закордонних справ Бевін виголосив надію, що мирне з"ясування буде не тільки розв"язанням палестинської проблеми, а й вартісним вкладом для укріплення миру на Середньому сході.

ВИБОРИ В БОЛГАРІЇ

Софія. З загального числа виборців- 4.378.394, віддали свої голоси 3.755.796 Блок фронту батьківщини одержав 3.311.962 голоси.

Як офіційно повідомлено, опозиція участи у виборах не брала.

ГЕНЕРАЛ АЙЗЕНГОВЕР БУДЕ ШЕФОМ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

В а ш і н г т о н. Військове міністерство повідомляє, що генерал Айзенговер призначений начальником Генерального штабу Американської армії замість генерала Георгія С.М. маршала.

Функції генерала Айзенговера в Европі обійме генерал Йозеф Т. Нарней

Генерал Мс.Нарней був учасником походу на Італію /жовтень 1944р./ як заступник фельдмаршала Александра та пізніше обняв окремий відрізок фронту.

Новий головнокомандувач американської армії в Німеччині є одним з наймолодших генералів США.

Свою швидку карьєру створив він дякуючи великим організаторським здібностям та невичерпній працьовитості. Зокрема, визначився він як реорганізатор американського Генерального штабу.

Мс.Нарней належить до випробуваних досвідчених пилотів. В короткому часі по закінчені військової академії в Вест-Роінт він переходить до військ зв"язку, з яких виріс потім окремий літунський корпус. В 1916 році Америка мала 30 пилотів, серед них був і Мс.Нарней. Він був перший офіцер генерального штабу, що вийшов із літунських військ і відіграв вирішальну ролю в творені американської повітряної стратегії і тактики.

Генерал Мс.Нарней грав велику ролю в вироблені пляну наступу трьох американських військових частин.

Генерал Айзенговер одержав Орден Американського Легіону. Вручення відбулося в Колесеумі в Чікаго на урочистому привітанні генерала.

ІЗ ЗАЛІ ЗАСІДАНЬ НА НЮРЕНБЕРЗЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Герман Ґерінг хоче говорити раніш ніж стати до складання зізнань перед судом. Його першим із обвинувачених викликано складати зізнання. Голос його звучав різко і на цей раз. Він повчав своїх колег обвинувачених, що порядок суду не позволяє обвинуваченим зв"язувати їх зізнання- почувають вони себе винними чи ні з іншими встановленими фактами або якимись промовами.

Гесс, який був викликаний другим, ступив до мікрофону, крикнув істерично -"ні" і поспішно повернувся на своє місце. Деякі обвинувачені, викликані пізніше, обмежались коротким "невинні", тоді як Шахт дрижачим від нервування голосом сказав: "Я нівякому разі не винний". Заукелю вдалося сказати трохи довше речення, яким він мав намір осягти драматичного ефекту: "перед богом і світом, а особливо перед моїм народом я себе визнаю невинним". Йодл сказав: "Зате, що я зробив, я можу відповідати перед богом і світом". Також Папен знайшов свою власну версію, в якій він сказав: "Я ні в якому разі не винний".

Після того, як всі обвинувачені висловили заперечення своєї вини, встав Ґерінг, щоб зробити пояснення, але голова суду обірвав його мову. При цьому йому було зауважено, що він в існуючому положені подій не може звертатися прямо до суду, а тільки може це робити через свого захисника.

ПОСВІДЧЕННЯ ДЛЯ БЕЗДЕРЖАВНИХ ОСІБ

П а р и ж. На засідання аліянтського Комітету в справах біженців 20-го листопаду цього року були розглянуті зразки посвідчення особи та посвідчення на право переїзду для бездержавних осіб, які мають бути визнані в міжнародному відношені.

Керівник Комітету п. Герберт Емерсон в своєму річному звіті повідомив, що повноваження Комітету поширюються на всіх осіб, які в зв"язку з подіями в Европі мусіли з расових, релігійних чи політичних причин залишили свою батьківщину. Ми мусимо мати на увазі те, що не зважаючи на успіхи репатріяції, залишиться поважне число осіб, які не матимуть змоги повернутись на свою батьківщину.

Російський представник, Константін Конін, заявив, що він не може приєднатись до американської і англійської точки погляду в їх ставленні до польських, прибалтійських та югославських "примусово вивезених", що вагаються повернутись на свою батьківщину, яких він трактує за фашистів, що хочуть уникнути відповідальности за провинни в цій війні.

БОРОТЬБА ПРОТИ СПЕКУЛЯЦІЇ

Ессен. Англійська військова влада вживає найсуворіших заходів боротьби проти спекуляції /паскарства/. Військова поліція одержала наказ застосовувати зброю проти всіх підозрілих спекулянтів.

Всі, хто в супереч заходам влади займаються спекуляцією та сприяють розвиткові її, будуть суворо покарані.

СВЯТО АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА В ТАБОРІ

Традиційне церковно-національне українське свято Святого Архистратига Михаїла особливо урочисто святкували українці в таборі Н.Ульм.

До величности тих урочистостей багато спричинилися несподівані відвідини табору Єпископом Української Православної Автокефальної Церкви Його Преосвященством Преосвященнішим Платоном. У таборовім Свято-Михайлівськім Храмі Української Православної Автокефальної Церкви відбулася урочиста архиєрейська Служба Божа в співслуженню протоєрея О.д-ра Якова Кравчука і О.Олександра Буткова.

Преосвященний Владика Платон в змістовній промові висвітлив віруючим значення Свято Михайлівської традиції з релігійного та національного боку і закликав віруючих до плекання і шанування рідних традицій особливо на чужині.

Після Служби Божої відбувся молебень до Святого Архистратига Михаїла з многоліттям заслуженому в історії української визвольної боротьби Командармові Української Армії.

Вечером того самого дня відправлено урочисту панахиду по мученицьких поляглих від катівської руки ворога українських вояків під м.Базаром 22-го листопада 1921 року - 359-ти героїв, що віддали своє життя за віру і Батьківщину. Перед відправленням панахиди Високий гість табору виголосив глибоко проймаюче слово, о якому він пов"язав героїчний чин поляглих з Свято-Михайлівськими традиціями шанування українського вояцтва, борців за волю народу.

Під звуки урочистих акордів православного заупокійного співу духовенства і хору величаво схилявся овіяний в боях димом і славою український національний Прапор, віддаючи вояцьку почесть Героям,

струнко стояли випробувані в боях вояки і старшини на чолі з легендарним Полководцем війська українського на стійці пошани до незабутніх Тіней Лицарів Базару, журно схилялись голови таборян.

Пролунали останні акорди співу Величної Пам"яти найкращим Синам України, і таборяни з своїм Архипастирем і пастирями, і вояки й старшини з Командармом молять на колінах:

"Боже, Великий Єдиний,
Нам Україну храни..."

З нових видань

"МІСЯЧНІ НОЧІ"

Під такою назвою, недавно вийшла з друку книжка новел Володимера Русальського.

Новели автора викликають у нас спогади про пережите, яке відходить у минувшину. В тихому віянні романтики випливають дні визвольної боротьби на Україні в новелі "Місячні ночі", яка насвітлює сприйняття змісту всієї збірки.

Характерною рисою більшости новел запізнілий відгомін минулого з його аксесуарами романтичного степу: вершниками, вітром, могилами що навивають авторові "романтику степової баталії", там у минулому бачить автор життя, а не болі, страждання.

В цьому насвітленні сприймаються новелі, що змістом своїм зв"язані із давнім "Степова зустріч" і ближчим минулим "В Холодному Яру" і з теперішньою війною -"Мати", Жита половіють", "В дорозі".

Промінь цього заперечення дійсности просвічує і в новелах "Одна ніч", "Далекі дні", Шумлять тополі". В них виступає почуття перенятого болю людини, в душу якої впало зерно волі рідного краю і за це вона мала каратись страждати. Внутрішній світ, обмежений власними болями, людини, стомленої життям, що вже й згадувати те минуле не в силі: висловлює свій біль, тихо, скупо, безсило. Такий загальний тон новел поданий у збірці. Збоку від цього стоять новели "Лісовики" і "Срібна птиця".

Напрям творчої матери автора можна відзначити як продовження лінії почутової новели /Ст.Васильченко/, характерною ознакою якої є те, що всі компоненти твору - і сюжет і образи-підлягають тільки розкриттю настрою, почуття. Цим обумовлене статичність безсужетність більшости новели автора, їх характер спогаду, часто викладеного, навіть в формі від першої особи.

Поза цими загальними рисами, які говорять про вироблення у автора певного стилю, творчої манери, маємо і розроблення сюжету, в пригодницькому плані /"В хуртовину"/,"Лісовики"/, що говорять про шукання автором власного стилю.

Новелі читаються приємно, мають виховну вартість.

Книжку можна рекомендувати для читання в школі.

Оголошення. Друкарів, складачів, лінотипистів, стенографів просимо зголоситись на адресу редакції.

В-во й редакція: Н. Ульм, Український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 50 пф.

Ukrainian News.

Число 3. І грудня 1945 р. Рік 1.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ

ЛЮБІМО СВОЄ, ШАНУЙМО ЧУЖЕ...

І чужого научайтесь,
І свого не цурайтесь...
Т.Шевченко.

Кілька років тому, в часи найпотужнішої воєнної метелиці, що кружляла в дикому танці на наших стоптаних землях, я випадково був свідком цікавої розмови. Ця розмова відбулася у Львівському літературно-мистецькому клюбі між відомим львівським академіком і робітником з якоїсь київської фабрики. Молодий хлопець з столиці України, що в нього ще не вивітрився дим пожеж із витертого плащика, з першого дня потягнувся, як стеблина до сонця, в українське культурне вогнище.

У залі клюбу згаданий академік читав доповідь, яку хлопець вислухав з увагою і хвилею слухачів був занесений до буфету в сусідній кімнаті. Присутні гості розмовляли за кухлями пива. Юнак також умостився за одним із столиків і з якимсь дивним зацікавленням прислухався до сусідів. На блідому, немолодечо суворому обличчі горіло здивовання. Та раптом він підвівся і з лінивою повільністю, яка не була прикметою його характеру, попрямував до буфету. Ідучи, він уважно прислухався до розмови співбесідників.

-Дивно,- шепотів він.

Біля буфету різко обернувся, підійшов до академіка і зміряв його очима.

-Ви до мене ?- спитав учений, злегенька витягши з комірця шию.

-Так... і ні,- відповів замішано хлопець.- Мені дивно, дивно й дивно...

Академік мимоволі засміявся.

-Чому дивно? Може?...- Він глянув на свій одяг, але все було до ладу.

-Мені дивно, що ви, академік, у приватній бесіді розмовляєте по-українському.

Відомий учений не знайшов, що відповісти, і деякий час незрозуміло дивився на незнайомого.

-Не дивуйтеся, пане академіку, але я слухав у Києві кількох відомих учених, які офіційно виступали перед авдиторією чудовою українською мовою, а в колуарах говорили між собою російською. Не вірите? Це - факт.

-Але ж я українець,- добродушно вигукнув академік.

-Вони також були українці.

Учений ніяк не розумів юнака.

-Може їм розмовляти рідною мовою забороняла влада?

-Ні. Наказів що до цього з гори не було. Усі українці мали повне право вживати рідну мову, але... скажу відверто - переважна більшість міської інтелігенції розмовляла чужою мовою.

Хочете фактів? Будь ласка. На міських сценах актори в ході п"єси говорили запашною українською мовою, а за кулісами - російською. В міських школах діти відповідали по-українському, а на перерві, вулиці і вдома розмовляли по-російському. В житлових мешканнях українські інтелігенти співали наших історичних та побутових пісень і свій жаль за славним минулим українського народу висловлювали російською мовою. Думаєте- вони були не українці? Ні. Справжні сень-кі українці. Але ж все таки своєї мови уникали. Чому? Дуже просто. Російська культура і мова були піднесені до незмірних висот, оздоб-лені неперевершеними властивостями і цінностями, а українська куль-тура, а надто-мова, принизена, осьмішена, зведена до меш партісної, грубої, діялектичної, зведена до мови, якою нібито неможливо висло-вити святих почувань і навіть, якщо хочете знати,- мужичо-музейної. Завдяки цьому, певна кількість міської інтелігенції не розмовляла своєю мовою з почуття сорому, певна кількість з погляду меншої її вартости, певна кількість ще зякийсь інших причин, а дехто зовсім розчинився в чужому народі і його культурі. Але було багато людей з міської інтелігенції, які міцно вросли корінням в своєму народі і разом з ним по-лицарському стояли на сторожі своєї національної скарбниці.

" "
"

Ця розмова зробила на мене велике враження. Я завжди згадую її, тим більше тут, у чужій країні, де мені доводиться ділити долю зі своїми земляками.

Тепер ми перебуваємо у демократичній дійсності. Тепер ми можемо вільно виявити любов до всього нам дорогого, і цього нам ніхто не заборонить, а навпаки, дасть нам оцінку як представникам зрілої нації. Але, на жаль, дехто з наших земляків далі йде старими бічними стеж-ками. Чи це є наші вороги? Ні. Це є люди, які не з власної вини блукають в лісі несвідомости. Це є люди за словами Тараса Шевченка: "І ми-не ми, і я-не я"... Або подібні до тих, що їх мати, гірко го-рюючи, посилає вчитися до міста, а вони потім пускають її до себе чорним ходом, щоб бува хтось з "паничів чи панночок" не помітив материнних спрацьованих рук і полатаної свитини.

Нещодавно я ішов з табору до міста. Попереду-двоє хлопців. Один каже: "Ч-хе! Тепер ми поговоримо, як належить. "Як належить говорити-було по-російському. Чи сказав би так німець, француз, ро-сіянин, або навіть напів дикун з якогось острова? Ні. А серед укра-їнців, на жаль, так ще говорять.

На майдані, в черзі, серед людей чути на повний голос рідну мову. В деяких кімнатах - російську. Чужинці дивуються і роблять відповід-ні висновки.

Згадуючи про це, ми зовсім не маємо на увазі вщіпити ненависть до чужої культури і мови, як це роблять деякі народи. Український народ знаходиться на високому культурному рівні і тому далекий від звірячих шовіністичних інстинктів. Ми прагнемо за світлими заповітами нашого великого Кобзаря - любити с в о є і шанувати. ч у ж е.

Б. З.

ЕДГАР СНАВ ПРО УКРАЇНУ

Американський журналіст Едгар Снав побував в Україні і, повер-нувшись до Сполучених Держав Америки, надрукував у газеті "Пост Абслезе" свої подорожні враження. Серед них, між іншим, знаходимо таке:

"Як я виїхав з Совєтського Союзу 1943 року, більша частина України була ще в німецьких руках. Дійно тепер, після мого повернення, побачив я, якою величезною ціною оплатив Совєтський Союз перемогу.

Ця вся титанічна боротьба була від початку до кінця українською війною. В той час, як порівняно лише невелика частина просторів Совєтського Союзу була фактично окупована, Україна - економічно найбільш поступова республіка Союзу - від Карпат аж до Дінця і Дону потерпіла більше, ніж будьяка інша країна. Її міста та рільництво, її промисел та культура цілком спустошені.

3-го липня 1941 року Сталін ухвалив провести в Україні "політику спаленої землі": усі засоби продукції, що їх неможливо було вчасно забрати в глиб Росії, знищено.

З болем на серці висадила в повітря червона армія в серпні 1941р. гігант Дніпрельстан. Через це не тільки зупинила вона навалу німців, але внеможливила їм урухомити величезні промислові осередки довкола Дніпропетровська.

З інших українських міст вивезено на схід величезну кількість машин, які стали наріжним камінем для нових фабрик у Сибірі та середній Азії. І ось з більш або менш організованою евакуацією важливих рухомих засобів п р о д у к ц і ї промисловости та зі знищенням численних провідних підприємств почалась перша серия жертв України, але червона армія змушена була до поспішного відступу, тому більша частина промислу попала в руки ворогові.

О Г Л Я Д П О Д І Й

ЗАЯВА ТРЬОХ ВЕЛИКОДЕРЖАВ ПРО АТОМОВУ БОМБУ

В а ш і н г т о н. Наради над питанням атомової бомби між президентом Труменом, британським прем"єром Етлі та канадійським прем"єром Мекензі Кінго закінчилися. 15-го листопада проголошено заяву трьох великодержав про вислід нарад. У заяві говориться, що таємниця атомової бомби буде затримана доти, поки встановиться світовий мир. США і Велика Британія не бажають затримати виключно для себе таємницю атомової енергії та її застосування. Заява остерігає світ перед небезпекою цієї нової зброї, проти якої нема оборони. Подробицями будови атомової бомби поділяться США і Велика Британія з усіма 51 членами Об"єднаних Народів з умовою взаємности. Для цього мусить наступити між Об"єднаними Народами повна виміна всіх воєнно-наукових таємниць та досягнень. Три великодержави роблять увесь світ відповідальним за рятування цивілізації та готові перебрати ініціятиву у свої руки. Атомова зброя, як і всяка цього роду нищівна зброя, мусять бути на завжди виключені з озброєння всіх поодиноких держав.

Заява передбачає створення комісії Об"єднаних Народів для контролі користування атомовою енергією в промисловості та для гуманітарних цілей, щоб запобігти можливостям застосування її у воєнному промислі. Створення комісії для справ атомової енергії має наступити по можливості ще перед новим роком, поки відбудуться пленарні збори Об"єднаних Народів.

10 МІЛІОНІВ СОВЄТСЬКИХ ГРОМАДЯН ПІД ЗБРОЄЮ

Як виглядає тепер організація військової "оборони" Совєтського Союзу, виявлено у З"єднаних державах проголошенням численних даних про демобілізацію в Совєтах. Вони стоять у повній суперечності з офіційними статистичними зведеннями в совєтській пресі, які говорять про великий успіх у справі демобілізації вояків та про перебудову совєтського промислу на мирну продукцію. Тим часом група американських членів

Конгресу на чолі з республіканським послом яка повернулася з подорожі по Росії, на підставі своїх спостережень та зібраних на місці інформацій переконалася, що в данний момент в СССР стоїть ще 10.000.000 людей під зброєю.

Міністер Бевін під час дискусії в палаті Громад виявив, що велику армію зорганізував Тіто: "Югославія могла б багато спричинитися до поліпшення харчового становища Европи,- сказав Бевін,- але ця держава тримає - з причин мені незрозумілих, величезну армію, що нараховує 400-600 тисяч вояків.

Подібна ситуація також у Польщі. Полк. Нашковські хвалився у Франції представникам преси, що польська армія має, або буде мати півміліона армії.

Виявлення правдивих даних про російську демобілізацію викликало цілий ряд протестів та заперечень московського радіо і преси, отже, тепер їм ніхто не вірить. Всі здають собі справу, що в такій ситуації інші держави не можуть собі дозволити на надмірну ліквидацію своїх армій.

КУЛЬМІНАЦІЙНИЙ ПУНКТ 30-ЛІТНЬОЇ ВІЙНИ

Колишній міністр закордонних справ Великої Британії Іден, якого заяви є завжди дуже дипломатичні та обережні, сказав недавно, що світові загрожує небезпека.

Південно-африканський прем"єр ген. Смутс, який, завдяки своєму досвідові, не кидає слів на вітер, сказав, що на Европейському небосхилі можна зауважити зловіщі знаки.

Не менш песимістичну оцінку европейської ситуації дав міністер Бевін під час дискусії в палаті Громад. Він сказав: "Непорядки, які зараз панують в Европі, становлять кульмінаційний пункт 30-літньої війни".

Віру в конечність опертя майбутнього миру на взаємному довір"ї всіх народів висловив у своїй великій промові президент Трумен та дав вияв своїй волі та волі репрезентованого ним американського народу вжити всіх заходів для зреалізування тих засад демократизації повоєнного світу, які оформлено свого часу в Атлянтійській мапі.

У промові президента заслуговують на підкреслення передовсім ті слова, які ще раз стверджують, що доктрина американського ізоляціонізму належить тепер до минувшини і що З"єднані держави не можуть допустити до того, щоб нова війна заскочила їх знову не підготованими.

"Уже після закінчення нашої демобілізації,- сказав Трумен,- З"єднані держави будуть далі найбільшою морською потугою світу. Крім того ми будемо мати одну з найбільших повітряних фльот".

Другим найважливішим місцем промови президента це- згадка про атомову бомбу.

Президент ствердив, що атомова бомба, а не що інше, прискорила кінець війни на далекому Сході як і теперішній розвиток політичних випадків, почавши від лондонської конференції. Він сказав: "Атомова бомба спричинилася до того, що певні питання нашої закордонної політики виринають більше, як шість місяців тому".

Промова президента Трумена має також ще й те значіння, що виголосив він її в час, коли посол З"єднаних держав у Москві Герріман вручив Сталінові лист від президента Трумена і мав з ним при тій нагоді дві довгі наради. Зміст листа президента Трумена до Сталіна невідомий. Треба, однак, припускати, що він пропонував нову зустріч так зв. великої трійки.

Відповідь Сталіна теж невідома. Але факти, які виринули пізніше, промовляють за те, що такої зустрічі в найближчий час не буде.

СИТУАЦІЯ В ІРАНІ

Т е г р а н. Становище іранського уряду доволі критичне. Повстання, що розгорілося в Азербайджані і спрямоване проти тегранського уряду, іранський уряд не зміг придушити, бо совєтська влада відмовилася дозволити урядовим військам перемаршировувати через територію, окуповану червоною армією. По довгих намаганнях іранському урядові вдалося нав"язати контакт із совєтською владою, і іранський міністер закордонних справ звернувся в парляменті з проханням до послів не починати дискусії про повстання в північному Ірані, щоб не пошкодити цим переговорам іранського уряду з совєтською владою.

Московські та тегранські газети обмінялися гострими статтями після того, як іранський уряд заявив, що Совєти перешкодили йому придушити повстання в Азербайджані.

Турецькі газети пишуть про совєтський імперіялізм та додають, що починається третя світова війна. На пресовій конференції американський міністер закордонних справ Борис заявив, що США висловить свій погляд на цю справу тільки після того, як надійдуть звіти американських представників в Ірані.

Він зазначив, що на тегранській конференції виразно говорилося про незалежність і суверенність Ірану та про його територіяльну неподільність.

ВІСТІ ЗІ СВІТУ

ПІДПІЛЬНА АКЦІЯ В ПОЛЬЩІ

В а р ш а в а.- Як сповіщають, польський підпільний рух - "Армія Крайова" набуває широкого розмаху. Цей рух нараховує в своїх лавах понад 500.000 озброєних вояків, які діють в селах і лісах, південної Польщі. За нествердженими даними повідомляють, що коли цей рух здійснить свої пляни, то цієї зими в Польщі спалахне повстання. Варшавський уряд обіцяє всім підпільникам, які вийдуть з підпілля, амнестію.

Н ю р е н б е р г.- Як сповіщає кореспондент американського радіо, 15-го грудня, у зв"язку з різдв"яними вакаціями, Нюренберґський суд тимчасово [illegible] перериває процес над німецькими воєнними злочинцями. Продовження судового процесу триватиме після нового року. Проти перерви судового процесу протестують совєтські представники.

Ф р а н к ф у р т.- Новий верховний командувач в американській окупаційній зоні Німеччини Джозеф Мек-нерней, що його недавно призначено наступником генерала Айзенгауера, цими днями прибув з Вашінгтону, щоб вступити в свої обов"язки. Генерал Джозеф Мек-нарней знаходиться в супроводі генерал майора Міллера.

В а ш і н г т о н.- Американське міністерство закордонних справ сповіщає, що Сполучені держави запропонували в Лондоні і Москві вивести війська трьох великих держав з Ірану.

Л о н д о н.- Як сповіщає британське радіо, на англійській окупаційній зоні за 36 годин було замордовано два англійських вояки. Це повідомлення надійшло у П"ятницю вночі в головну квартиру Британської Окупаційної Армії.

Л о н д о н.- Колишнього голову мадярського уряду - Белу Імреді народний суд засудив до страти. Імреді обвинувачувався в тому, що він без санкції мадярського парляменту оголосив аліянтам війну, а також за співпрацю з німецькими фашистами.

У сполучених державах Америки сповіщають, що американський народ витратив на другу світову війну 290 міліярдів долярів.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКІ ТАБОРИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ЗОНІ

Перейдімо коротко по українських таборах в англійській зоні, що є розкинені в границях від Касеель - Ганноверу до Гамбургу- Любека і Кілю та до данського кордону.

Табір у Гайденаб біля Гамбургу має всі потрібні модерні урядження. проживає там близько 4000 українців. В таборі є православна та греко-католицька парафія, народня школа та дитячий садок /150 дітей!/. працюють курси англійської мови, танців та руханки. є сильна дружина футболу. Табір видає щоденну газетку. Харчі - добрі. Всі одержують пакунки від Червоного Хреста. Гайденаб надається особливо на осідок української науки.

Дальменсгорст, на захід від Бремену. Це один з кращих таборів. є там близько 500 осіб.

Мюнстер, на південь від Ганноверу. Близько 2000 українців. Це табір для хлопців. Дівчат нема, бо всі вийшли заміж. є аматорський гурток, хор та освітні установи.

Гоеляр, на південний схід від Ганноверу. Живе там близько 2.500 осіб у двох таборах, а частина приватно. Життя їх добре зорганізоване вживаються заходи,щоб відкрити українську гімназію.

Ганновер,- це свого роду центр українського життя. перебуває там до 3.000 українців, у таборах і приватно. є там невеликий табір "Січ", в якому живуть українці, що працюють. Життя їх є зорганізоване, поруплено клопотання, між іншим, про заснування видавництва книжок та часописів. Працює там театральна група Горобенка, що має великий успіх в англійців.

Брауншвайг - характеристичний тим, що українці гуртуються біля "Українського Інформаційного Бюра"

Гальндорф, на південь від Брауншвайгу. Це один з найбільших таборів у англійській зоні, в якому є понад 3.000 українців. є там дві церкви та два хори. В Гальндорфі має свій осідок театр.група Манька, що обїздить околицю. Клопочуть,щоб англійська влада визнала цю групу офіційно.

Табір у Карюгені, над морем. Нараховує близько 1.200 осіб. Життя розвивається жваво. є всякі майстерні та курси. Відчувається великий брак інтелігенції.

Кіль, над морем. Українська кольонія має понад 1.500 осіб. Культурне життя пожвавлене, бо живе там більше інтелігенції, між іншим, деякі поети та драматурги. Провадяться постійні науково-популярні виклади при численній авдиторії.

На кінець згадати треба, що українці в деяких таборах встановили зв"язок із земляками у США та Канаді й ведуть постійне листування.

У НАШОМУ ТАБОРІ

ДВА КОНЦЕРТИ ХОРОВОЇ КАПЕЛІ "УКРАЇНА"

21-го і 22-го листопада мешканці нашого табору в м.Ульмі мали вперше нагоду бути на концерті хорової капелі "Україна".

Хоровою капелькою "Україна" керував проф. Нестор - мистець з глибокою музичною культурою та вмінням використати звукові ефекти ніколи не виступаючи поза рямці стилевости. Чітким накресленням мелодійних ліній, багатою інструментацією диригент відкладає на кожній пісні сміливі мазки своєї мистецької індивідуальности і здобуває з сильного голосового матеріялу максимум. Співання хору досягає своєї вершини у пісні Леонтовича "Щедрик", що їй диригент надав якоїсь особливої монументальности.

М. А.

ВЕЧІР ПАМЯТИ ГЕРОЇВ

У неділю 25 листопада в нашому таборі було влаштовано Академію по вшануванні пам"яти легендарних героїв Базару.

На Академії виступив з доповіддю п.Мироненко. Після офіційної частини таборовий хор виступив з дуже вдало скомпонованим і мистецько виконаним літературно-музичним монтажем.

Академія відбулася в переповненій залі. Мешканці табору добровільно внесли на інвалідів та сиріт війни 750 марок.

О. ПОЗИЧЕНКОВІ

Не журися, мій друже великий,
Не журися і лоба не хмур,
Бо і сонця лице вогнелике
Часто світить крізь щілини бур.

Горде серце, що креше й іскриться,
І хвилює міцними грудьми,
Розділи на зернини пшениці
Та й посій мій своїми людьми.

Духом вільним, гарячим і дужим,
Що сильний, як в степу вітровій,-
Тих що в справі, великий мій друже,
Ах по вінця... по вінця напій.

І тоді промине безголов"я,
Як ті тіні холодні і злі,
Люди скажуть про тебе з любов"ю,
Що не марно прожив на землі.

194. р. В.Богдан.

ПАМ"ЯТНІ ДНІ

1.XII.1778р. Народився письменник Григорій Квітка-Основ"яненко.
1.XII.1893р. Народився письменник Микола Хвильовий.
4.XII.1803р. Помер на Соловках останній кошовий Запорожської Січі П. Кальнішевський.

Д И В О Г Л Я Д И

А ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...один американський семилітній хлопець помер на старече безсилля. У другому році життя його вже голили, в четвертому- в нього виросла довга борода, а в сьомому його обличчя вкрилося глибокими зморшками.

...американець Сміт до 47 р. життя перебув 148 важких операцій. протягом життя він пролежав на операційному столі 200 годин.

...Ірета маєр, яка тепер перебуває у Франкфурті, має два язики, але, однак, німа.

Китаєць Ліючунг має подвійні зіниці і тому бачить усе подвійно.

...один "дослідник" обрахував, що до 50 року життя людина обтинає на пальцях своїх рук і ніг 36 метрів нігтів.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

П.О.Кохушному. Ваш нарис про табір використаємо.

П.Т.Мріиному. В одному з багатьох віршів, надісланих до редакції, Ви закохано вигукуєте:

Очі в тебе надзвичайні
І вся ти золота.
А за губи твої файні
Я віддам пів життя!

Якщо вони справді такі "файні," можете усе життя віддати, але тоді з Вас кохана не буде мати ніякої користи.

П.Ів.Заливайкові. Ваші віршовані "політичні вісті зі всього світу" з часу капітуляції Німеччини аж до сьогоднішнього дня, ми передали на консультацію до харчевого відділу, де їх зобов"язалися належно використати.

П.В.Чеснохлібові. Трагедії на 5-ть дій і 17-ть картин під назвою "Паскарі п"ють нашу кров" писати Вам не радимо доти, поки не продасте весь тютюн по 300 марок за кілограм.

Пані Н.Т. зверніться в своїй справі особисто до редакції.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Усі агрономи і кооператори, а також особи зв"язані з цими фахами, запрошуються зареєструватися в господарському відділі в кімн.7. бльок "Е".

Ініціятивна група.

Р О З Ш У К И

ПУЗИК Христина /Гнатишин/, зі Стоянова, шукає сестру Катерину Гнатишин. ЯНЧИНСЬКА Анастасія з Берехан шукає сина Михайла. КОГУТ Софія з Берехан шукає рідних і знайомих.

Видає редакція: Н. Ульм, Український табір. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.

84
17 XII 45

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКИЙ
МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 4. 9 грудня 1945 р. Рік 1.

ХТО ТИ?

Хто бував у Польщі - напевно зауважив, що там діти, які заледве навчилися говорити - знають і залюбки повторюють віршик: "Хто ти є?" -"поляк малий!" - "якии герб твій?" - "орел білий!".

У Фінляндії, або як називають її самі фіни - країні Суомі, батьки змалечку навчають дітей співомовки, що в українському перекладі бренить: - "Чий ти син /чи дочка/? - "Я син Суомі, - не віддам її нікому!"

Та й в інших країнах, великих і малих, вільних і поневолених - є звичаї змалку прищеплювати дитині - майбутньому громадянинові чи громадянці, любов до свого народу, краю, мови. І не тільки любов але і здорову національну гордість: - моє для мене найкраще! Віршики і співомовки патриотичного змісту, заучені дитиною від батьків в часах перших ступенів свідомости, заучені, отак собі, ніби для забави - це могутній фундамент дальшого розвою національної свідомости. Завчене в ті часи, засіяне в дитячому мозку і серці- не забувається вже до смерті Воно є перше і голоґне, а все, що долучається до нього враз із розвитком свідомости, виднокругу, впливу тих чи інших ідей - це вже другорядне. Воно ніколи не витисне із душі і розуму того "символу життя" і не стане на першому місці.

Тому фін чи англієць, яких би він переконань не був - ніколи не поставить інтересів своєї партії - понад інтереси і добро своєї держави. Бо фін ніколи не забуде науки батька і матері, що він перш за все син Суомі! Бо англієць не забуває науки дитячих літ: "завжди і всюди - пам"ятай, що ти англієць! Для доброго англійця - Англія перш за все і понад усе!"

Як же стоїть справа з цим у нас - українців? Такого чудодійного віршика що кинутий колись, може для жарту, одними устами - став, як наприклад у поляків, загально відомим і уживаним під усіми окупаціями, в усіх шарах населення - у нас немає. Так уже якось сталося, що не зродився.

І у нас чимало свідомих патриотичних родин, що їх дітки, перед сном, моляться: "Боженьку! пошли здоровля татусеві, мамусі,- волю і щастя Україні!"

Чимало є родин, що їх діти, підростаючи, знають хто вони, "яких батьків, ким за що закуті..."

Але як же багато родин в яких діти або зовсім в цьому напрямку не виховуються, або просто калічаться. Народ ми, як то кажуть, "з розмахом", талановити на всі руки - не тільки на співи, стандарту і трафаретів в житті не любимо... Якось і дивно було б, як би наші діти і на Сході, і на Заході, на запит - хто ти?- трафаретно відповідали: "Українець я малий - мені край мій дорогий" чи там - "герб мій - тризуб золотий".

Та українські батьки, як і всі батьки - люблять почванитися перед знайомими розумом дитини... Звичайно, не цікаво, як що дитина тілько своє ім"я та призвище знає. Куди цікавіше як малий "кашуе" на запитання - хто ти? - поважно відповідає: - "Я бальсявик!" або "удальнік"! А батько тішиться, хоч... в душі він зовсім не большевик.

Спитавби хто - по що-ж це? по що!.. Ануж прийде якийсь гість "властьімущий" почує і похвалить: "харашо, сукін син, дєтєй васпитиваєт! Класовую лінію строго держіт!.. "не на Сході, де звичайно,про тризуб не згадуи... Але й на Заході часто - густо можно було почути від дитини і то інтелігентних батьків: - "Я радикал!" - "Я націоналіст!"- та навіть - "Я копелатол!"- бо й така"політика"у нас була... Звичайно ці діти, одночасно чи згодом довідувалися, що вони українці, та це вже "в другу чергу"...

Чи-ж треба дивуватися, що коли часи були принесли нам гасло "Україна понад все!",- то для більшості - понад усе! - все таки залишилися групові чи й просто особисті інтереси та амбіції.

Та справа не тільки в прищеплюваній дитині з колиски "партійного" напрямку... Є справа ще більш важлива, а саме-мова! Це торкається батьків, що із шкіри вилазять, щоби діти розмовляли "панською" , "інтелігентною" мовою і жахаються та злостяться, коли дитина вернувшись з двору чи школи - "мужицькі" слова в хаті вимовляє... Нема чого дивуватися батькам які й самі по українському лише тоді говорять як в українському таборі - по харчові картки, або по ордер на помешкання приходять. А скільки я то є таких що й між собою по свойому розмовляють, а дитину вчать калічити чужою "панською мовою"... мовляв, хай вже ми... та хай хоч дитина... по панському... поворуште трішки пам"ять цієї дитини і почуєте від неї: "бітесен!"- "данкесен!"...

Один наш публіцист написав колись, що народи діляться на дві категорії: на народи панські /ті що вміють бути панами своєї землі/ і народи хамські /які вміють бути лише наймитами других народів/. Якщо висловлюючись - світ ділиться на народи, які вміють себе шанувати і на народи, які себе і свойого шанувати не вміють.Просто - дивно-чому деякі наші люди вірять, що стають "панами" цураючись рідної мови? Вони мабуть, не знають, що пан саме тому пан,що не походить від малпи /обезьяни/ і не малпує інших, а навпаки, ті що стоять нижче - його наслідують...

Тарас Шевченко в своїх творах не раз згадує гіркими словами тих земляків, які України і української мови цураються та повчає їх,що:

Хто матір забуває Чужі люди цураються,
Того бог карає, В хату не пускають...

Поки що, чужі добрі люди нас ще не цураються, і в хату пускають, і їсти дають, навіть шанують нас більше від інших, що в такому як і ми положені опинилися... Алеж чому? Більшість із тих, від кого залежить наша доля - навіть не знали до війни, що такий народ живе на світі... Їх ще й переконували з усіх боків, що такого народу окремого нема,- під одну мітлу всіх!.. Та вони самі побачили, що це не згідне з правдою. Вони слухали наші пісні, оглядали зразки нашого мистецтва, вслухалися в нашу мову, бачили наше відношення до праці, чистоту житлових приміщень, внутрішню дисципліну, порівнювали це з тим, що бачили в інших і самі прийшли до висновку, який приніс за собою те, що ми маємо. Чи те саме було б, якби всі українці, яких доля закинула сюди на чужину, за прикладом деяких наших земляків - махали руками і верещали: - "Да ш то там!.. Росія чи Україна - да ето усьо равно!.." - "Да что там - мова ілі рускій язик - всьо равно - руский язик даже красівєє!.?" Ні! булоб зовсім інакше! "всьо равно" - булоби не тілько для нас, але й для тих, що ришали й ришають про нашу долю... Не булоб ні українських таборів ні усього, що маємо... Цікаво - за чиїж плечі ховалибся тоді ті, що тепер, живучи спільно з нами - лають Україну і зневажають її мову?!

А наше-ж життя і переживання - це лише маленька частинка життя нашого народу. Щоби заняти почесне місце в світі - треба бути гідним його. Тож не калічте нерозумно душ тих до кого належить і від кого залежить майбутнє. Встановлюйте в душах дітей дороговкази які приведуть їх і Україну до волі і кращої долі.

Ю. Г.

ЗИМОВИЙ ПОХІД

В перших днях грудня 1919 року, Армія Української Народньої Республіки - опинилась на Волині в "трикутнику смерті". Воюючи на три фронти, без союзників і без допомоги ззовні - армія зіткнулась ще з одним страшним ворогом - тифом.

Здавалося, немає іншого виходу, як лише скласти зброю і піддатися на ласку одного із трьох ворогів.

Та обов"язок перед справою за яку так довго провадилася боротьба, за яку було пролито так багато крові кращих синів України - не дозволяв і думати про це ні головному командуванню, ні змученим бійцям.

Треба було знайти вихід, щоб пролита кров не пішла на марно; щоб армія, яка піднесла прапор боротьби за Українську державу - була захоронена, щоби честь молодої держави була урятована перед лицем цілого світу.

І вихід був знайдений. Все здібне до бою - було зібране в "кулак". Армія, стиснута на невеликому просторі - не могла вже утримати три фронти і Головний Отаман, по нараді з командирами частин - кинув військо у війну без фронтів. Була це небезпечна операція, якої вороги не передбачали. Незломний козацький дух і козацьке щастя - допомогли.

Прорвавши в ніч з 6-го на 7-го грудня та в наступні дні і ночі денікінський фронт - армія пішла в запілля ворогів. Пішла степами України - в села і міста, де вже її не сподівалися. Поява українських полків і дивізій - підносила дух населення; воно щиро вітало своїх борців за волю, поповнювало їх проріджені лави новими добровільцями. Це підносило дух козаків і старшин, додавало їм віри в перемогу і сили для надлюдських, часом, зусиль і вчинків.

Щаслива була не тільки думка цієї операції, але щасливо випав і підбір командування для цього не звичайного походу. Армію вів генерал Омельянович-Павленко - старший,- не тільки добрий полководець, але й вояк душею, який був завжди впереді, був завжди там де була найбільша небезпека,, який давав собою приклад - не лякатися смерті, негоди, бездоріжжя. Вояки вірили в щасливу зірку "дідуся" і не гагалися йти за ним - куди вів. Його добре доповнював начальник штабу - гідомий ще з боїв у Галичині - полковник Доллуд, завжди спокійний, зрівноважений. Отаман Тютюнник - заступник командарма, що оперував, переважно, окремо - був старий партизанський вовк, для якого блукання по ворожих тилах - не були новиною.

П"ять місяців продовжувався похід. П"ять місяців армія йшла з боями хоч і в різних напрямках, але завжди вперед. Ні болота ні сніги, ні тріскучі морози і хуртовини зимових походних ночей - не спиняли вояків не заломлювали духа борців за св"яту правду - за волю батьківщини.

Несподівана поява полків української регулярної армії в тилу білих чи червоних москалів вносила не тільки замішання в ряди ворога,- вона оживляла надію, запал до боротьби в рядах українських повстанців і партизанів, сповіщала усьому населенню України, що українська держава, народня армія - живе і бореться!

А коли прийшов час, отримавши наказ Головного Отамана, поповнена, піднесена духом армія - вернулася на Захід і разом з рештою частин, що збереглися не будучи в зимовому поході - знову провела проти ворога фронтову війну. Хоч та війна не скінчилася нашою перемогою, але зимовий похід - назавжди залишиться світлою сторінкою в нашій історії.

Це один епізод з наших визвольних змагань, який був щасливо задуманий, щасливо переведений і щасливо закінчився. В пам"ять його встановлено орден Залізного Хреста, а день його початку - став національним св"ятом і днем віддання пошани тіням лицарів, що полягли в ньому.

Учасник походу.

ЗА ХМАРАМИ ЗНАЙДЕШ ТИ ЗАВЖДИ СОНЦЕ

Нижче містимо статтю містера Рітфельда адміністратора УНРРА в нашому таборі. Містер Рітфельд користається глибокою пошаною і великими симпатіями серед мешканців табору. Редакція.

Редакція "Українських Вістей"- попросила мене про малу вкладку - допис до часопису. Чому б я мав не піти назустріч? Це справляє мені навіть велику радість, бо я знаю, що цей листок попаде в кімнати багатьох моїх приятелів, а я розмовляю з ними дуже охоче.

Що є гідне особливої уваги в житті? Того самого дня, в який тебе твоя мати на світ привела серед болів, але з усією любов"ю на яку здібна лише мати - вона вже знала, що одного дня ти відіти мусиш з цієї "долини сліз".

Що це нам каже?

Це каже, що ми тільки короткий окреслений час знаходимося тут. Колиб ми знали що будемо вічно - не варто булоб завдавати собі клопоту і думати перед тим, як ми проводимо наші дні. Бо що значать сто тисяч або десять тисяч поганих днів в порівнанні з цілою вічністю? Ми завжди малиб ще досить часу удосконалити нашу думку, очистити наше сумління... по що булоб нам соромитись наших поганих вчинків, думок - слів?!

Але, любий приятелю! Життя є таке коротке в порівнанню з вічністю! Ми прожили 20,30,40,50 років. Ніколи вже ці роки не вернуться на зад. Як ми провели цей час?

Чи ми завжди робили те, про що можемо з кожним одверто розмовляти? Чи завжди були ми справедливі до інших людей? Чи поважали ми наших дорогих батьків так, як вони цього заслуговують? Чи ми дбали про наших дітей, як це належиться? Були ми самолюбиві - чи думали і про наших ближніх? Чи - сьогодні - живемо ми притримуючись потрібних підстав і засад?

Хтось із вас скаже мені: Чому повинні бути ми поважними, доброчинними, справедливими? Що для нас - життя?! Гляньте - ми - ген далеко від нашої батьківщини... Ми - раби від довгих довгих літ... що дало нам життя?! Чому-ж скажи,скажи, чому ми мусимо таки бути добрими?.. наше життя не принесло нам добра, не дало нам сонця...

Ходіть, приятелі, дайте мені руку. Ми підемо в гори. Дорога буде далека і стрімка. Я знаю, ви змучитесь спинаючись, але знайте друзі, там в горі, високо понад рівнинами, блискуче сяйво - сонце - світитиме також і для вас.

Сподіваюся, що скоро матиму змогу знову з вами погомоніти.

Н.Ц. Рітфельд.

ТАБІР НОВИЙ УЛЬМ В ДОБРОМУ СТАНІ І ДОБРЕ ОРГАНІЗОВАНИЙ такий висновок зробив генерал-льойтенант Гуайте після інспекції нашого табору 5.12.1945 року.

Інспекція табору відбулася в присутности представників місцевої УНРРА: адміністратора п. Рітфельда, пор.Стотта, пор.Стварта та заступника керівника табору професора д-ко.

ЧИ СПРАВДІ ВЖЕ МИР ?

Перед нами карта світу... На ній червоним олівцем закреслені країни де сьогодні, тобто в тому часі коли друга світова війна вже позаними, коли здавалобся досягнено /принайменше на думку деяких політичних кол/ тривкі підстави для міжнародньої співпраці безупинно виникають нові конфлікти, виникають свіжі, або відновлюються давні, часом навіть дуже старі проблеми, які настирливо вимагають для себе більш чи менш радикального розв"язання.

Зачнемо від Ірану. Від довгого часу в цій державі кипить. На підставі умови трьох великодержав із 1942 року Іран являється незалежною країною тому не можна поодній із цих держав втручатися у внутрішні справи перського народу. Одначе Іран перебував від довшого часу під фактичною окупацією СССР. Нещодавно вибухає в провінції Азербайджан комуністичне повстання. На підставі звідомлень англійських кореспондентів, повстанці їздять на совітських машинах. "Невідомо - говорить один британський коментатор,- чи й кермують цими машинами теж совіти?".. На всякий випадок, повстанці озброєні перськими крісами але... сконфіскованi совітською військовою владою, ще підчас займання Ірану совітськими військами.

Англія й Америка, безпосередньо зацікавлені ходом подій в Ірані, виготовили ноту, яку передали урядові СССР, пропонуючи відтягнути усі війська трьох великодержав з Ірану та умохливити іранському урядові, своїми власними силами завести лад і спокій у державі.
Совіти в свою чергу відповідають нотою в якій заявляють, що неправдою є неначеб то вони вмішувалися в конфлікт, який вибух у північних провінціях Ірану, натомість правдою є що Іран зломив договір з 1942 року, практично війська СССР зупинили марш іранських частин що йшли здавити повстання в Азербайджані.

Друге, велике вогнище "внутрішньої" незгоди в Китаї ще не злагіднене. Димісія американського посла в Китаї Гурлей вказує на те, що справа там "дипломатично" комплікується... Америка спостерігла мабуть, що в такій ситуації шеф генерального штабу М а р ш а л ь, краще зможе боронити інтереси Америки на терені Китаю, як тільки генерал Гурлей... А інтереси аліянтів у Китаї великі. Тамже,як писав ще в черні Макс Істмен, вирішується доля світу...

Незліквідовано ще розрухів на Яві, де в Батавії й Бандуні тривають далі завзяті бої. В Індохінах тривають повстання тубільців проти французів, в Палестині роз"ятрується дальше арабсько-жидівський конфлікт, в Індії протианглійські заворушення, в Болгарії в деяких місцевостях вуличні бої.

Виринає питання: чиж це має бути отой спрагнений усіми націями справедливий мир, який принесло закінчення другої світової війни? Чи взагалі це вже мир? Чи не є це якась увертюра до нового великого конфлікту?

Президент Трумен заявив на одній пресовій конференції, що неподіляє думки, яка допускає можливість вибуху третьої світової війни внаслідок відкинення СССР міжнародньої співпраці, але рівночасно заперечив потребу скликання нової конференції "великої трійки". Бо,ніби,пощо?.. Конференція для конференцій це зайві кошти й втрата часу. Треба пошукати більш реального способу, розв"язки пекучих і дуже... неприємних проблем...

В І С Т І З С В І Т У

Б е о г р а д. Югославянський парлямент в обох палатах затвердив проклямацію маршала Тіто, якою він ліквідує в Югославії монархію і впроваджує республіканський устрій.

Короля Петра, який від часу окупації німцями Югославії, живе в Льондоні, позбавлено його прав. Король заявив на це, що він не визнає цієї

постанови, бо вибори в Югославії не були демократичними і воля Югославського народу не була вільно висловлена. "Я буду слухати наказу мойого сумління,- сказав він,- щоби звільнити Югославію від тиранії, звідкіль би вона не йшла."

М о с к в а. Генералісімус Сталін рішив продовжити свою відпустку і,мабуть, перед 21 не вернеться до Москви. 21 грудня Генералісімус Сталін кінчає 66-й рік життя.

Л о н д о н. Уінстон Черчіль, колишній прем"єр міністр Великобританії - обходив 30 листопада свої сімдесят перші роковини з дня народження.

В а р ш а в а. Як подає лондонське радіо,амбасадор Великобританії в Польщі сер Віктор Бендінг, склав чоловим представникам варшавської влади офіційну заяву про те, що в Польщі не існує свобода слова і преси. Це протирічить постановам в Ялті та Потсдамі.

Представники уряду відповіли, що, поки що, ці свободи не можуть бути впроваджені з огляду на труднощі які переживає Польща та з огляду на діяльність нелегальних бунтівничих елементів.

Т А Б О Р О В А Х Р О Н І К А

5.12.45 р. в церкві св.архистратига Михаїла після вечірні о.Кравчуком відправлено молебень з нагоди річниці Зимового походу. На молебні було багато старшин та вояків учасників походу.

Владика Платон відправив архиперейську службу Божу в церкві св"ятого архистратига Михаїла і відїхав 5.12.45 р. до своєї резиденції.

2-го та 3-го грудня з успіхом пройшли концерти хорової капели "Сурма".

Що середи відбуваються літературні вечорі наших письменників та поетів в редакції газети "Українські Вісті". 5-го грудня н.р. в присутности гостей з Ваінфурта,Аузбурга та Вісена проф.Білецький та пані Кандиба зачитали свої твори, які у присутніх викликали велике зацікавлення. Гаряча дискусія та обмін думок тривала ще довго після того, як вечір офіційно був уже закінчений.

Заходами жіночої секції розпочато організацію місцевого клюбу. Будівництво йде скорим темпом. Відкриття клюбу відбудеться під новий рік.

Лялькова майстерня організована жіночою секцією готовить різдв"яні подарунки для дітей табору.

Т е а т р а л ь н а с т у д і я готовить велику несподіванку для таборян.

З другої половини грудня в приміщені нашої гімназії почне функціонувати народній університет.

Повним темпом працюють швецька, кравецька, годинникова майстерня та перукарня.

На парове опалення перейшов наш табір, хоч німецькі інженери, після експертизи, заявили, що паровичня не буде діяти. Сьогодні всі корпуси огріті

6.12.1878 року народився поет О. Олесь.

13.12.1934 року з наказу Н.Постишева розстріляно 28 українців, а між ними письменників, поетів, критиків: О.Близька, Д.Фальківського, М.Терещенка, Гр.Косинку, Ів.Крушельницького, І.Крушельницького, М.Лебединця, Костя Буревія, Романа Левченка.

ГУМОР
з міжтаборового життя.

Від власного кореспондента. В одному з українських таборів за постановою, здається, якоїсь верховної ради, для добра справи, зроблено певні пересунення в адміністрації, відповідно до передніх фахів високих урядовців управи табору:

Генеральний секретар п.Санчо-Панчин обняв катедру фізики і математики. Він же буде провадити позашкільний курс, як подобатися дівчатам за посередництвом математичних формул.

Диригент церковного хору п.Закрмкевич - став лектором поліційних приписів вуличного руху авт, мотоциклів, моторових човнів та дитячих возків. Він же підготовляє науковий трактат: "Як має заховуватися рідна жінка, яка стане ученицею рідного чоловіка".

Дотеперішній завгараха і автомайстерні - письменник Моріс-Топський вернувся до свого фаху і почав писати газету. Залишив, однак, за собою право ходити з молотком поміж автами і виробляти дистільовану воду для акомуляторів,за що отримав титул інженера.

Редактор і журналіст п.Попсуй-папірко - вертається до старої праці в шевському варстаті, залишаючи за собою право видавати свої твори окремими книжками.

Генеральний перекладач інженер п.Немирецький - стає головним директором науководослідчої лябораторії для використання атомової енергії в боротьбі зі стверділням шлунка. Він же буде провадити дротяжні курси українських дипломатів. Застеріг собі право дальше довільно робити вільні переклади на двадцять дві чужі мови.

Доцьогочасний Господарчий референт п.інженер Грубицький обіймає посаду начального шефа канцелярії конференції об"єднаних народів, в якій будуть полагоджуватися прохання і запотребування малих і недержавних народів. Причиною цього високого призначення було винайдення ним досконалої канцелярської системи для референтури.
За цією системою, на отримання, наприклад, одного цяха - треба подати письмове запотребування в шести примірниках, яке проводиться в дванадцяти книгах,потім виписується ордер в чотирнадцяти копіях /одна для клієнта, одна для музею/, потім йдуть поквітовання,а потім наступає вияснення: "чи вище згадані цяхи є на складі, чи не призначений він кому іншому. Для переведення в життя своєї системи колишній референт заготовив три тони бляннків авіопутівок і три скрині спеціяльного м"ягкого, вузького паперу в рульончиках. Експерти референтури признали останній папір за найвідповідальніший на ордери особливої ваги, бо... він має готові дірковані поділки на потрібний формат.

Шеф-механік автомайстерні п.Фрук - призначений шеф-директором нової фабрики мотоциклів і електричних ламп, що є одночасно запальничками.

Шеф поліції пан Тарабарський призначається генеральним інспектором монополю.

Референт праці п.Крик-Н-Селедець-Наддунайський - обіймає посаду старшого поліцая в сусідньому таборі.

ГОСПОДАРЧІ СПРАВИ

Нас повідомляють, що хто добровільно запишеться до новозорганізованого за Дунаєм табору - будуть "фасувати" по дві пачки американських цигарок нараз. Одна пачка буде даватися з особистих залізних резервів керівника п.інженера Петькіна.

Як доносить наш кореспондент, керівник сусіднього табору п.Колуд присягнув на атомову бомбу, що не даватиме більше надпрограмових записок на отримання харчів тим, хто надпрограмово надіхав до табору. З нагоди цієї події, харчового референта п.Сухоребренка - довелося відвезти на якийсь час до спеціяльної лічниці, поки у нього промине напад радісного шалу.

ПОЛІТИЧНІ ВІСТКИ

В таборі Н. організувався новий український подітичний союз - СМТКС /соціялістично-монаржично-капіталістично-трудовий-союз/. За програмою союзу державою має правити монарх, який три дні на тиждень мусітиме працювати у якійсь фабриці, за що буде отримувати талони на обіди і одяг. Важливою точкою програми є те, що за нею, всі фабричні робітники мають, протягом п"яти років, стати великими капіталістами, що не звільняє їх, однак, від праці коло варстатів.

В таборі Н.Н - організувалася Українська Демократична-Динамічна Робітничо-Торговельно-Селянська партія /скорочено УДДРТСП./

В основі програми партії стоїть демократія, форми і зміст якої будуть що тижня визначатися лідером партії.

В таборі Н.Н.Н.- відбулося урочисте заложення, відкриття і проголошення нової політичної ліги - Му - Ву - Му - /Ми Все можемо/. Ліга побудована по принціпу тайної льожи. Що суботи відбуваються масові щилюдні доповіді бонзів ліги про їх досліди над раком /не кишок, а звичайним, що має ззаду очі/. Для цієї цілі закуплено чудовий екземпляр цієї смирної тварини і вміщено його в потайній лабораторії. Там день і ніч працюють над ним різні фахівці, в тому числі відомі наші диригенти, і змушують рака видавати із себе різні звуки.

В статуті ліги написано, що голос народа - то голос Божий. А коли запитати якогось просто дядька - коли буде те чи те - то він зовсім поважно відповідає: "Як рак свісне!... Це твердять люди в різних частинах світу зовсім не змовившись між собою. Тому наші магистри окультних наук прийшли до висновку, що в цьому ховається велика таємниця, а саме, що якби якийсь, хоч би и п"яний, рак свіснув - то в цей момент сповняться всі побажання народів і окремих осіб. Треба тілько якось видобути з рака цей звук. В той час, як одні члени ліги роблять з ув"язненим в шкляній банці раком різні досліди і операції - інші члени стоять осторонь і не випускають з голови побажань за програмою ліги.

Політичні противники муьумівців твердять, що нічого з того не вийде бо, мовляв, думки муьумівців цілий час обертаються довкруги нових черевиків і теплих штанів. Так що якби рак і свіснув несподівано - то вони все одно прогаплять побажати в той момент самостійної і соборної...

Але на нашу думку це просто вияв конкуренційної заздрости, бо ліга му-ву-му- збірає у таборах великі фонди на прохарчування майбутнього спасителя народу. Ліга має також свій друкований орган, який називається "Голос Рака".

Всім новим партіям і політичним осередкам наша редакція посилає своє привітання і побажання успіхів в їх важній праці на народній ниві.

ОГОЛОШЕННЯ

Для нервово хорих, ревматиків, старих та немощних рекомендую новий метод лікування. Лише один щоденний сеанс - "СТІЙ НОГИ НЕ ЗАДУБНЕШ!"

директор харчової бази інженер Захоганко.

В-во и редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 50 пф.

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 5. 16 грудня 1945 р. Рік I.

ЗБЕРІГАЙМО ПОБУТОВІ ТРАДИЦІЇ

Хто був на східньому кордоні України, той на власні переконався, де кінчаються землі українські, хоч формального державного кордону не визначено. Кордон цей сам по собі визначається: чепурними біленькими хатами, дбайливими тинами, кучерявими садками, з чудовими запашними квітами.

А коли зайти в хату: білі, мов сніг, стіни - з визерунками - півниками, образи оздоблені квітами, вишитими рушниками, стіл накритий чистою скатеркою і лежить на ньому гарна хлібина і дрібок соли.

На ліжку аж до стелі лежать горою подушки з чудовими вишивками. Застелене те ліжко ковдрою, або саморобним килимом чи кольоровим рядном. У кутку, біля порога стоїть примітивна шафа /мисник/ де дбайливо розставлено чистий посуд. Тут же лежить хліб і інші харчі накриті білим рушником.

І як що хата не має дерев"яної підлоги, долівка її помазана рудою, або червоною глиною і притрушена пісочком. Ця зовнішня культура властива майже кожній українській сім"ї, що свято дотримується традицій своїх предків в побуті.

І не тільки на зовні-внутрішня культура нашого народу має глибокий зміст: талановитість до всього, чесність, доброзичливість, співчутливість - ось,що підносить і різко виділяє нас від східних сусідів.

Східні наші сусіди характерні своєю грубістю, брутальною лайкою, сваріллям, брудом, безгосподарністю і лінивством. І не дивно, коли українець побачить облуплену хату, з вибитими шибками, закоптілу піч, гори немитого посуду, а діти, ніби поросята, плазують по брудній долівці - зразу ж твердить, що тут напевно живуть наші сусіди.

Умови життя останніх років склалися так, що багато наших східних сусідів змішалися з нашим народом і принесли на Україну свою "культуру". І хоч повільно, все ж вона негативно впливала на окремі українські родини, починаючи від бруду, лайки, лінощів і ходила аж до нівечення рідної мови. Не кажучи вже про те, що бруд є розсадником епідемічних хвороб, він шкідливий і тим що псує психіку, душу людини,робить її брудною морально.

Якщо приглянутись до українських родин, що живуть в нашому таборі, то зразу кидається у вічі хто зберігає традиції наших предків, а хто піддався впливам наших східних сусідів. І не дивно, що в тій кімнаті де мешканці розмовляють знівеченою мовою /суржиком/, там неохайність і бруд.

Ми живемо покищо в таких умовах, що ніхто не перевантажений роботою, і зокрема жінки, не турбуємось за паливо, їжу і навіть одяг. Чи є в нас час дотримуватись культури в своїх приміщеннях?

На це запитання не варто відповідати, бо вільного часу ми не маємо де подіти.

На жаль коли дивитися по кімнатах, то в окремих натрапляємо на жахливий бруд, по кутках купами звалено старий одяг, лахміття, коробки, переповнені відра з помиями і т.д. Діти деяких матерів брудні і нерідко бавляться у вбиральнях. Куди дивиться мати цих дітей?

Приміщення, в яких ми живемо дозволяють нам дотримуватись культури побуту в усіх відношеннях. І той, хто не дотримується традицій наших предків, мусить зрозуміти, що він відходить від української спільноти. Ми мусимо в повсякденному житті виживати з побуту усе чуже, і набувати справжньої культури, української.

О. Б.

СПІВЕЦЬ ВИЗВОЛЕННЯ

/до 11-тиріччя з дня трагічної смерти Ір.Косинки/.

Його не осягти міркою загальних літературно-мистецьких канонів.

Треба бути кревним сином свого народу, щоб так глибоко розуміти його душу, щоб з такою силою відобразити його прагнення /"Голова Ході" і др./. Щоб зрозуміти багатогранну стихію Косинки, треба зрозуміти соціяльну глибину народної революції 1917-го року на Україні, яка визначила собою і долю революції національної.

"Бється червона селянська воля, умирає на своїх осьмушках та обніжках, але боронить тілами, кров"ю свої оселі од армії Золотих Богів". /"На Золотих Богів"/.

Не абстрактну, зашараварену неньку Україну, а Україну народу визволеного соціяльно боронив народ український, за неї вмирав. Тільки в соціяльному визволенні полягає увесь сенс визволення національного. Так принаймні розумів це сам народ, так розуміли це і оборонці села Медвина.

Золоті боги імперії - білі і червоні однаково бачили за яке визволення бореться український народ і однаково з зевсовою жорстокістю душили це визволення.

Не минула караюча рука золотого Зевса імперії і Косинку - співця визвольних змагань українського народу.

1934-го року, 13-15-го грудня скарано його за сміливе войовниче слово, яке він підняв на відвічного гнобителя України.

НА ЗОЛОТИХ БОГІВ

Новеля.

Уже третій день, як ревуть гармати і бої над околицями Медвина; гукає-сміється ворожа артилерія,- а за кожним її гуком піднімаються до неба кривавo - червоні стежки полум"я з селянських осель...

Горить село.

А недалеко, на Гордієнкових горбах, кипить жорстокий бій: старе й мале вийшло з села на зустріч непроханому ворогу...

Б"ється червона селянська воля, умирає на своїх осьмушках та обніжках, але боронить тілами, кров"ю свої оселі від армії Золотих Богів.

Клекотить бій, горячий, червоною крівцею вмитий...

-Анаші?! Глянь, Параско, Чубатенко: "за мною, вперед!"

-Та - та - та!... - залопотів крилами смерти кулемет, а з рову:

-Ура, слав- -а!

-Хлопці, ріж і бий!

-Дай кулемета! Сенька!

І летить... Чуб, як грива на вороному коні, розчісується налету вітром, в очах гартується залізо з кров"ю і - смага з піни на губах припала пилом, чорніє... летить соняшною курчвою, Сенька-кулеметчик - строчить умілою рукою по ворожих лавах...

А бій кипить... Ось уже пішли до бою з вилами, сокирами, а ворог стіною - муром налягає, щоб розбити селянські ряди...

-Чорна корогва майнула на Козацькому шляху...

-З батареї б"ють!...

-З вилками на шлях!

Сіра курява пронизалась свистком куль, упала чорним шаром на обличчя людські...

-Прикладом гада!

Затремтіла під сонцем стеблом зомліла гречка - похитнулись назад...

-Ай!

Креше полум"я, іскриться, і в диму, як чорні примари, мріють над селом тополі, попелом припали, жовта, язиката змія блискавкою прорізала дим і...

-Цю -у -у-и - цюв-уи... - співають кулі і рветься пил горбами.

-Опковці одходять і... куль немає... і...

Страшно, рішуче гукнув тоді до селян Чубатенко: "за погорілі наші хати, за кров братів і - волю нашу - вперед!..." Якась невідома сила ревнула по-звіриному з грудей селянських, підняла степом помсту і - пішли: окропили білу гречку з медами гарячою кров"ю, поцілували востаннє горби і...

Сонце здивовано стало: похитнулись вороги!

-Слава, слава! - покотилась луна ярками та долинами.

-Чубатенка нема...

І тінь хрестом лягла на гречці...

-Цю-у-уи - цюв-уи...- співають кулі й рветься пил горбами...

-Гей, хлопці - пшеницею до шляху: ворог нас обходить!

-І побігли боєвики до шляху. А за ними Сенька - кулеметчик: вискочив на шпиль, стрічку нову в кулемет заклав, а тоді...

-Ох, хто ж оце так здорово вціляє?...

Упав коло кулемета. Червона кров Сеньки полилась на потолочену пшеницю і гаряча - гаряча збігала стеблом на суху землю...

Заплакали села... Уже не чути, як гукає гармата: далеко, далеко одступило військо золотих богів, і на місті гарячих боїв селянської волі - лишилась чорна руїна, полита сльозами, чк дощем...

І тоді: озолотило сонце похмурі хмари на заході і втопило червону багряницю, як той сум у ставу, та й прослало над пожарищем... дивіться...

Чорна, обсмалена сода в клуні розп"ялась над кроквами, як мати над дітьми, а коло погреба, он там, де танцюють золоті стрілки сонця, хтось заломив руки і з мукою тихо - тихо чи до неба, чи до себе:

-В ногах лазила, цілувала руки, чоботи... Батьки рідні, не палїть... осінь іде... ви ж люди, так - ні - і...

Цілі вулиці викошено вогнем - косою. Чорні повалені хати, щербаті повітки і все віками дбане добро, а в попелі - тліє горе матері...

-На Гордієнкових горбах... Сини за волю лягли?

Хто зрозуміє їх вічне горе - журбу, хто загляне в їх зотлілі душі?...

тільки вітер рве присмажений пісок з попелом і кидає на стару драну свитку: кидає, прислухається.

У старій драній свиті стала серед двору мати Сеньки - кулеметчика:

-Згоріла. Троє малих дітей, як мишенят... і старшого вбито...

-Стоїть пшениця потолочена, серпа просить, а вони кров"ю поливають...

Ой у полі жито, копитами збито...

-Хі - хі!

-Дочко, параско, бачиш під обніжком Сенька з кулеметом?

-О, зараз з нами, тільки в ночі, як голуб коло клуні пролетить: "мамо, мамо! ...копитами збито жито...

-Почорнів як головешка... А такий хороший, молодий... Іе, ти, параско, моя невістка?

-Пшеницю будем жать, як золото, снопи класти, бо горобці п"ють. Як золото снопи класти...

Через лісу слухала сива тінь діда Андрія, слухала - плакала:

-Стерялась сідна з хурби... Як чайка б"ється грудьми... О, знов:

Ой, не зорі з неба: горе!

Обхопила руками обгорілий стовп у воротях і страшно, нелюдським голосом, заспівала коло дітей:

Ой, голуб ти, сивенький,
Ой, скажи - скажи ти мені,
Де мій син молоденький?...

І замовкла, заніміла.

Легко повіяв вітер, далі притих, послухав горе - журбу матері і, здавалось, сам заплакав над потолоченою кіньми пшеницею...

Григорій Косинка.

УРИВОК З ЩОДЕННИКА

За вікном падає сніг...

На даху звірюкою виє енісейський вітер. Серед кімнати стоїть чавунна піч і ненажерливо зїдає рештки смолистої сосни. На стільці парують валянки. Повільно капає брудна вода з ростоптаного закаблука...

Навколо пічки сидять людські тіні. Хтось жує дикого горіха, хтось звісив змучені руки на коліна і в півдрімоті важко зітхає...

Я пильно оглядаю закопчені стіни, що все більше покриваються блискучими льодяними визерунками, і мені ще з більшою жадобою хочеться жити. Ось, в уяві моїй воно стоїть перед моїми очима, те дорогоцінне життя. Але його треба взяти твердою, умілою рукою. Треба взяти і міцно тримати в своїх обіймах...

Життя! Як гордо звучить це слово. Життя! Як легко сприймає це слово людський розум. Життя! Які суворі вимоги воно ставить перед людиною. І той, хто любить життя, хто знає його вартість, той мусить виборoти його. За життя віддають життя.

Я не знаю коли почав розуміти це слово. Але пом"ятаю, коли в перше почав читати склади, я запитав батька:

-Тату, нащо люди ідуть воювати, адже там чекає на них смерть?

Батько, якось суворо, ніби незадоволено, подивився на мене і на пістоль, що висів на стіні, кілька секунд помовчав, і ніби дорослому, відповів:

-На війні вмирають, щоб жити, бо життя - це боротьба.

До мене тоді не дійшли ці слова. Вони завжди муляли мій дитячий розум. Вони були для мене, ніби мелодією найскладнішої симфонії. І все своє життя я ношу їх в глибині своєї душі, як заповіт, як клич, як наказ...

Я більше ніколи не розмовляв з батьком. Я хотів, але не міг. Не міг, чуєте - не міг, бо... його не стало. Маленький шматочок ворожого металу вкоротив на завжди йому життя. Я не знаю дня, коли перестало битись його гаряче серце. Я не знаю місця де зарито його тіло. Але знаю він загинув, щоб жити.

Вісті з світу

АНТИКОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ТУРЕЧЧИНІ

І с т а м б у л /Туреччина/ 5-го грудня /А Р/. Під час бурхливої антикомуністичної демонстрації, що відбулася в Істамбулі вчора /4-го грудня/ богато турецьких студентів було поранено кулями, ножами тощо, одначе забитих не було.

Було знищено разом з друкарнями, а саме газета "Тан" та "Ля Турки", яка виходить французькою мовою, демонстранти розгромили разом із двома книгарнями, що продавали комуністичну літературу.

Будинок совєтського посольства був під загрозою нападу юрби, але сильні загони війська та поліції примусили демонстрантів піти іншими вулицями.

Демонстранти проходили біля американського консульства, вони кричали: "Хай живе вільна Америка!"

Участь в демонстрації брало понад 20000 студентів та учнів вищих шкіл. Демонстративні вчинки провадились двома натовпами студентів, по 7000 чоловік в кожному, що організувалися біля будинків університету перед полуднем.

Співаючи національні турецькі пісні, демонстранти, вдершись до будинків газет "Тан" та "Ля Турки", під вигуки: "Бий комуністів!", "Геть комунізм!" - зруйнували приміщення.

І с т а м б у л 6.XII /А Р/. Після антикомуністичної демонстрації, під час якої було знищено два будинки редакції та спалено декілька книгарень, що продавали комуністичну літературу. Як сповістило радіо з Анкари, влада заборонила всякі масові збори.

Сьогодні комуніке з державного пресбюро в Анкарі спростувало повідомлення ТАССу, що ніби то заколот був проведений фашистами і мав підтримку з боку місцевих турецьких урядовців.

Агентство заявляє категорично, що повідомлення ТАССу не має жодних підстав для цього.

Ц у н к і н г 7.XII. Як сповіщає китайський комунікат, сьогодні національні авангарди досягли околиць Мукдену. Сподіваються, що місто буде занято до понеділка.

Вздовж Пейпін - мукденської залізниці /Великого китайського муру/ націоналісти зазнали лише невеликого опору збоку комуністів та втратили біля 100 чоловік вбитими.

У внутрішньому Китаї/на південь від Ку - пей - коу/ відбулися значні сутички між національними військами й комуністами.

К а і р 7.XII. Нагас - паша, проводир могутньої партії Вафдистів і бувший прем"єр міністр Єгипту щасливо врятувався вчора від вибуху бомби, яка розірвалася біля його машини.

Бомба типу ручної гранати була кинута під час повороту Нагас - паші з головної квартири, де він виголошував промову з приводу Арабського нового року. Тих, що кинули гранату затримати не вдалося.

Авто було трохи пошкоджене, і поранено чотирьох жінок, що під час замаху були на вулиці.

Ю г о с л а в і я, згідно нової конституції набула нової назви: "Республіка Федеративних Народів Югославії."

ПОДІЇ В ІРАНІ

Як повідомляє Іранський кореспондент, повстанці в північному Ірані захопили портове місто на Каспії, Бондарасхан, це доводить, що повстанці взяли напрямок на Святе місто Мешед.

Далі повідомляється, що в Бондарасхані повстанці захопили всі урядові будинки.

Офіційний радіокомунікат з Тавріза ще раніш повідомив, що 30 чоловік було вбито та поранено у нових заколотах в Азербейджані, які вибухли останніми днями.

Московське радіо передало зведення ТАССу з Тавріза, що в ніч на 3-ю грудня місцева військова залога відкрила вогонь по натовпу богомольців, які брали участь в святкуванні св. дня мослем-моккаран.

Т е г е р а н: В Тегерані створено Раду 6 - х. Завданням цієї Ради є розглядати всі проблеми які виникнуть в зв"язку з повстанням в Азербайджані.

x

Л о н д о н: на підставі звідомлення з Лондону, повстання на Яві триває дальше. В дні 10.12.1945р. англійці в перше бомбардували повстанчі осередки.

x

В Лондоні створено Комісію для справ Палестини. В склад її входять 3 - англійців і 6 - американців. Членом Комісії є між іншим Р. Кросмен, лейборист і відомий коментатор британського радіо з часів англо - німецької війни.

x

Британський вчений Юліян Гекслей припускає, що при помочі атомової бомби, можна буде знищити північні льодовики. Цим досягнено б потепління нашого клімату. Приміром у Англії був би такий клімат як зараз в південно - західній Європі.

x

Англійська палата Імін 381 голосом проти 197 відкинула вотум недовір"я - яке було поставлене англійському урядові.

x

Б е р л і н: до Берліну прибула 6-ти тисячна група жидів - втікачів із польщі. За їхнім повідомлення в Польщі залишилося зараз всього 80.000 жидів. До війни було їх 3.500.000.

x

М о с к в а: В Москві проходить зараз передвиборча кампанія. По цілому місті розвішено пропагандивні плакати з портретами совітських державних мужів. Зачитується різні передвиборчі реферати. Ось наприклад тема одного із них: "Совітська держава - найбільш демократична у світі..." Така ж сама пропаганда проводиться й в Ленінграді.

x

Совітський уряд заявив британському послові в Москві, що всі радянські війська залишили Польщу. Лишилися тільки відділи, які є конечні для охорони звязкових ліній із Німеччиною. Числа тих відділів не подано.

ЛІНІЮ ЗІГФРІДА БУДЕ ЗНИЩЕНО

Згідно постанови окупаційних сил адіянтів лінію Зігфріда а також і інші військові споруди в Німеччині буде знищено.

ПОДІЇ В ІРАНІ

Як повідомляє Іранський кореспондент, повстанці в північному Ірані захопили портове місто на Каспії, Бондарасхан, що доводить, що повстанці взяли напрямок на Святе місто Мешед.

Далі повідомляється, що в Бондарасхані повстанці захопили всі урядові будинки.

Офіційний радіокомунікат з Тавріза ще раніш повідомив, що 30 чоловік було вбито та поранено у нових заколотах в Азербейджані, які вибухли останніми днями.

Московське радіо передало зведення ТАССу з Тавріза, що в ніч на 3-ге грудня місцева військова залога відкрила вогонь по натовпу богомольців, які брали участь в святкуванні св. дня Мослем-моккаран.

Т е г е р а н: В Тегерані створено Раду 6 - х. Завданням цієї Ради є розглядати всі проблеми які виникнуть в зв"язку з повстанням в Азербайджані.

x

Л о н д о н: на підставі звідомлення з Лондону, повстання на Яві триває дальше. В дні 10.IX.1945р. англійці в перше бомбардували повстанчі осередки.

x

В Лондоні створено Комісію для справ Палестини. В склад її входять 3 - англійців і 6 - американців. Членом Комісії є між іншим Р. Кросмен, лейборист і відомий коментатор британського радіо з часів англо - німецької війни.

x

Британський вчений Юліян Гекслей припускає, що при помочі атомової бомби, можна буде знищити північні льодовики. Цим досягнено б потеплення нашого клімату. Приміром у Англії був би такий клімат як зараз в південно - західній Европі.

x

Англійська палата імін 381 голосом проти 197 відкинула вотум недовір"я - яке було поставлене англійському урядові.

x

Б е р л і н: до Берліну прибула 6-ти тисячна група жидів - втікачів із польщі. За їхнім повідомлення в Польщі залишилося зараз всього 80.000 жидів. До війни було їх 3.500.000.

x

М о с к в а: В Москві проходить зараз передвиборча кампанія. По цілому місті розвішено пропагандивні плакати з портретами совітських державних мужів. Зачитується різні передвиборчі реферати. Ось наприклад тема одного із них: Совітська держава - найбільш демократична у світі... Така ж сама пропаганда проводиться й в Ленінграді.

x

Совітський уряд заявив британському послові в Москві, що всі радянські війська залишили Польщу. Лишилися тільки відділи, які є конечні для охорони звязкових ліній із Німеччиною. Числа тих відділів не подано.

ЛІНІЮ ЗІГФРІДА БУДЕ ЗНИЩЕНО

Згідно постанови окупаційних сил аліянтів лінію Зігфріда а також і інші військові споруди в Німеччині буде знищено.

Літературна сторінка

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ПОЕТА Ю. ЛЛЕНА

В літературному житті українського табору Новий Ульм, на сходинах, що відбулися традиційно посереди, 12-го грудня п.р. відбувся авторський вечір відомого українського поета Юрія Ллена.

Поет зачитав уривки з свого монументального твору - поеми "Попіл імперій" та поділився з присутніми творчим задумом і працею над поемою.

Ллена в прочитаних уривках справив на слухачів сильне враження. Задум поеми безмежно монументальний, викінченням поеми автор зробить великий вклад в українську літературу.

З подякою та побажанням творчих успіхів від імені присутніх виступили п.п. професор Л.Білецький та керівник табору Д-Д.

БАЙКИ ІВАНА МАНЬКА

Я І ДУНАЙ

Поміж пісків, уламків скелі
шумів
бесідний.
Із краю в край
кричав
І, мабуть, вміє шепчав,
що нерозгадний він
для всіх у світі:
-З усіх сторін
мені вороги
За тихі води й мрійне літо.
А я, бачите, що плив не за водою,
Сказав, кивнувши головою:
-О, скільки, друже, не горлай,
Ти не Дніпро, лише - Дунай!..

ЛЕБІДЬ, ЩУКА Й РАК

На придніпровому лану
/на новий лад/ цю баєчку я втнув.
Гірких зазнавши мук і сліз
Впряглись у віз
Відомі - Лебідь, Щука й Рак...
І сталося, звісно, так:
Наш Лебідь вмить
до Києва, аж рветься, та летить,
А Щука навісна - у волзьку воду,
А Рак-ти ба який!
/мовляв, він також не дурний/
Плекаючи незгоду,
Ах рад,
Що тягне віз у Львів, назад...
Кого ж між них, скажіть, судить,
Бо віз і нині ще стоїть?

-Кохана дитино,
Хто мати твоя?
-Моя мати Україна-
Наймиліша земля!
-Дитинонька люба,
що світить тобі?
-Проміння тризуба
В державнім гербі!
-Що маєш робити,
Як виростеш ти?
-Свій край боронити
Під стягом святим!

Б.Б.

В середу, 19 грудня ц.р. о 20г. 30 хв. відбудуться чергові сходини письменників і журналістів. Читатимуть свої твори Павло Миргородський /новелі/, і Василь Предтеча /поезії/.
На сходини запрошуємо також культурноосвітніх працівників.

НАШ СЛОВНИК

На прохання наших читачів, пояснюємо значення окремих слів, які часто вживають деякі мешканці нашого табору. Подаємо їх порядком надходження до редакції:

ПАСКАР: Особа людського походження, що уміло /поступово/, здирає з людини шкіру пасками.

x

ХОЛЕРА: Це слово чуже, і зовсім не властиве українцям. Вживають його люди невідомої національности і походження. Правда, інколи послуговуються ним окремі коменданти бльоків.

x

МАЛОРОС /мало виріс/: це людина, що не доросла до українця. Або, як сказав поет: "Великих предків, правнуки погані".

x

СХІДНЯК: Найпопулярніше українське слово. Появилось воно серед емігрантів контробандою, з дня коли українці почали об"єднуватись. Вживають його, тільки найсвідоміші українці, бо малоосвічені його не визнають.

З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

Доводимо до відому, що вийшов новий порадник для кандидатів на керівників таборів під назвою: "Сто обіцянок", або "добренько" з додатком: "Все як найліпше". Для новоприбулих - безкоштовно. Звертатись до управи табору Н.Ульм.

x

Незабаром вийде з друку довідник: "Куди виливати помиї" /тираж 2000 примірників/. Довідник ілюстрований цікавими малюнками, і буде проданий кожному мешканцеві, що досягли 16- років. Коменданти бльоків і коридорні одержать безкоштовно, як винагороду за зразкову чистоту.

x

Як повідомляє наш кореспондент, театральну студію, протягом грудня переселено в четверте приміщення /з якого вже теж виселяють/, цим самим здобула першість по перенесенню піяніно на стріху. Тром акторам, що підірвались важким піяніно і тимчасово вибули з складу дійових, буде додатково видаватись пів літра кави тиднево, аж до повного видужання. В повні підстави гадати, що до 1-го січня 1946 року переселення студії тимчасово буде припинено.

КУПЛЮ українську друкарську машинку /валізкову/. З пропозиціями звертатись до редакції.

МАЛЯР Григорій із Бухарешта /Румунія/ розшукує дружину Маляр Євфросінію /дівоче прізвище Кутова/ з дочками: Катериною 8-років, Марія, 5 років.
Просимо повідомити: Новий Ульм, український табір, редакції "Українські Вісті".

Ц-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик

Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

УКРАЇНСЬКИЙ Ь..... МУЗЕЙ-АРХИВ

Ukrainian News.

Число 6. 23 грудня 1945 р. Рік I.

ВИТРИВАЛІСТЬ, ДИСЦІПЛІНА, СОЛІДАРНІСТЬ.

Наше становище перебування поза державним правом вимагає від нас бути добре згуртованою громадою, а не безформенною масою.

Ми мусимо творити це право зобов"язання перед українською громадськістю сами. Одної свідомости для додержання дисціпліни і витривалости мало.

Коли між нас трапляються люди - "сам собі пан", які поступають так: "Аби мені було добре, а там - хоч вовк траву їх", то ми мусимо лікувати нашу громаду від такої хороби.

Звичайним егоїзмом це не можна назвати. Коли цей егоїзм падає гальбою, на всіх нас, коли від цього терпить вся громадськість, то це є тяжкий протигромадський злочин.

-А що мені, коли Я тут начальник і нікому не підлягаю - роблю, як Я хочу.

-А що мені поліція - Я сам собі поліція і нікого не визнаю!

Звичайно такий герой від бабиної кохти по убогости духу сього не може збагнути, яку величезну справу виконують ті скромні люди, охороняючи наш спокій, стоячи на сторожі нашої безпеки.

Звичайно такий завзятий правитель по своїй тупості не розуміє, що від його поступків залежить авторитет і повага установи, в якій він сидить не з власної могутности, а з ласки і довір"я людей, чим покликана служити ця установа.

Такі випадки підривають загальний порядок і спокій, мучать уже й так змучену душу людини. Такі випадки вносять розлад у наше життя, незлагоду, мутять воду, де добре ловити рибку тим, хто не з добром до нас прийшов.

Такі випадки пояснити одною несвідомістю людей, що їх допускають - мало.

Це межує з провокацією і підступом, а може і безпосередньо являє ворожу дію.-

Ми, іноді, чуємо - десь, хтось грабував населення, когось піймали на якійсь афері. І з якою полегкістю зітхнемо, коли це не стосується нас, українців. Вороги наші, а ми їх маємо досить, робили всякі підступи і не залишать цього робити, аби компромітувати нас, накликати на нас репресії, сіяти між нас розклад, підірвати нашу згуртованість.

Всякі злочинні вчинки, злі нашіптування мусять дістати від нас рішучу відпорність.

Нарешті мусять собі люди зрозуміти, що їхня вина падає виною на всіх, викликає тяжкі наслідки, які терпимо усі ми. Не розуміти цього, значить свідомо робити злочини проти української громадськости Інакше таких людей трактувати не можна.

Непошана, ігнорування нами громадського престижу, української національної чести допомагає діяти серед нас провокаторам, які прихощуються за "несвідомих" людей.

Тільки безоглядна дисциплінованість, відповідальність за кожен наш крок мусить стати основою нашого громадського життя. Ніякими примхами і амбіціями не може бути виправдане ухилення від громадського обов"язку, порушення дисципліни, спокою.

Ми мусимо якнайбільше підтримувати всі наші установи в їх праці, допомагати поліції та шанувати її працю. В наших умовах праця поліції є поважна і велика. Це в свою чергу зобов"язує працівників поліції бути чесними, не зловживати довір"ям, яке їм дано.

Тільки тісна згуртованість наша навколо проводу таборів, комітетів витворить з нас громадську спільноту здатну перетривати всякі ускладнення, спільноту відпорну на найпідступніші підлоти і провокації.

З другого боку, це зобов"язує провід бути гідним свого покликання, св"ято шанувати довір"я, з яким ми доручаємо їм свої справи.

Кожен провідник є репрезентант всієї української громадськости перед владою, перед країнами, що нами опікуються. Він для нас авторитет і зобов"язання.

Ми мусимо жити в громаді і для громадської справи. Всі за одного, і один за всіх. Це мусить бути обов"язком для нас і в великих і в малих ділах, і в правовому і в побутовому відношенні.

Витривалість, дисципліна, солідарність - понад усе. Кожен табір, станиця тощо мусить творити внутрішньо згуртовану громаду.

Всякі способи ігнорування, порушення дисципліни повинні рішуче засуджуватись, а злочини - нести покарання.

Між нами, в нашій громаді, не повинно бути місця тим, хто не дотримується обов"язків перед громадою.

С. М.

ГЕТЬМАН - МУЧЕНИК

Полтавська битва 1709-го року кінчилась поразкою гетьмана Івана Мазепи, який намагався визволити Україну зпід московського гніту. Обраний з московської ласки, Скоропадський став послушним виконавцем московської волі на Україні. Москва не дала йому ніяких прав і робила, що хотіла, козацькими полками командували московські старшини, а при гетьманові був настаьлений наглядач, аби пильнував гетьмана, щоб той чинив московську волю. Зникла зовсім виборність козацької старшини.

По смерті Скоропадського цар Петро не допускає вибору нового гетьмана. Чернігівський полковник Павло Полуботко, обраний козацькою старшиною на наказного гетьмана порушує домагання гетьманських виборів. Він іде до Петербургу на чолі депутації, в складі якої були ще генеральний суддя Черниш і генеральний писар Савич. Петро велів арештувати всю депутацію і кинути до в"язниці. В Петропавловській фортеці і помер Полуботко 1724 р. 29-го грудня.

З ім"ям царя - ката зв"язана вся наша трагічна доля - доля нашої України. Петро І-й зруйнував нашу державу. Від нього і сьогодні сини України змушені скитатись по чужині.

"Я не люблю петровської доби Росії. Я не люблю її, бо давно вже, відколи я випадково /як і багато нас/ потрапив до тої психологічної колізії, що зветься"стати свідомим українцем", я виплекав у собі ненависть до Петра і його діл. В моїй уяві повставав не великий конструктор, не суворий прототип сучасного Кемаль-паші, а - кат. З Петром зв"язано в пам"яті не корабельні верфі не заводи, ні навіть сірий, туманний, але грандіозний Санкт-Петербург, а - ранок стрілецької страти й Полтава. Українському сентиментальному серцеві більше імпонує закутий у кайдани, кинутий до вогкої в"язниці хворий Павло Полуботок, що ледве вимовляє: "На тому світі Господь Бог наш милосердний розсудить Павла з Петром", аніж динамічна, могутня постать

петра І-го. Українському вуху не промовлятиме Пушкін своїм "Красуйся, град петра, і стой непобедімо, как Росія!"-те, що він промовляв, а подекуди й нині промовляє короткому росіянинові.

Не для нас, не для України петро поставив колись дибки клишоногу Московію і погнав тарабаном загнуздану Росію на північ, захід і південь. Не для нас в петровській кузні під полтавою Українська шкапа подалась у віки з розрізаним черевом і тельбухами, що волочились за нею шляхом аж до 1917-го року",- так, навіть, в умовах затиснутої свободи різко і нестримано писав про ката України, закатований його наслідниками український письменник Борис Антоненко-Давидович. /Книга - "Землею Українською"/.

Гетьман Павло Полуботок вимагав від царя повернути Україні давні права. За його порадою з усіх сторін України козаки висилали до царя жадання повернути Україні права і обновити гетьманство. Петро розлютився на цю сміливість Полуботка, який рішуче висловив цареві ці вимоги та докоряв його за нищення незалежности України.

У в"язниці замкнений в кайдани гетьман сказав цареві: "Заступаючись за Україну, я не боюсь ні кайданів, ні тюрми. Лучче мені найгіршою смертю вмерти, як дивитись на знищення земляків моїх!"

Коли цар приніс до нього вимагати відмовитись від своїх вимогі просити прощення, будучи хорим, Полуботко відповів своєму катові:

"За невинне страждання моє і земляків моїх будемо судитися у спільного і нелицемірного судді, Бога нашого. Скоро станемо перед ним і він розсудить петра з павлом!"

Великий наш поет в поемі „Сон" висловив гнів всього українського народу на царя - ката в змалюванні нищення козаків петром І.

„Із города із Глухова
Полки виступали
З заступами на лінію
А мене послали
На столицю з козаками
Наказним гетьманом!
О Боже наш милосердний!
О царю поганий!
Царю проклятий, лукавий
Аспиде неситий!
Що ти зробив з козаками?
Болото засипав
Благородними костями,
Поставив столицю
На їх трупах катованих!
І в темній темниці
Мене, вольного гетьмана,
Голодом замучив
У кайданах... Царю! царю!
І Бог не розлучить
Нас з тобою. Кайданами
Скований зо мною
Навік - віки. Тяжко мені
Бритать на неволю!
України далекої,
Може, вже немає.
Може, Москва випалила
І Дніпро спустила
В синє море, розкопала
Високі могили -
Нашу славу. Боже милий,
Зжалься, Боже милий",
„І ми скоїані з тобою,
Людоїде, змію!
На страшному на судищі
Ми Бога закриєм
Од очей твоїх неситих.
Ти нас з України
Погнав голих і голодних
У сніги на чужину
Та й порізав; а з шкур наших
Собі багряницю
Пошив жилами твердими
І заклав столицю
В новій рясі. Подивися:
Церкви та палати!
Веселися, лютий кате!
Проклятий!, проклятий!"

Т. Левченко.

Нам"ять про Павла Полуботка - гетьмана - мученика живе в українському народі безсмертно.

В великій постаті його наш народ вшановує героя - борця за Матір Україну нашу. Плекає в собі відвагу і безстрашність в цій боротьбі.

ІЗ ЗАОКЕАНСЬКОЇ ПРЕСИ.

СМІХ І ГЛУЗД

Нюйорське "новое Русское Слово" з 6-го жовтня ц.р. помістило оголошення „Храма св. кн. Ольги з Ню-Бронсвик, в якому запрошує прибути на „престольний празник в честь і славу св. Ольги", що з простої сільської дівчини „стала княгинею над Русскою Землею". Далі говориться, що будуть там молитися „за здоров"я і спасіння, та не 16-ти совітських республік, а за єдиний і неділимий русский народ Великої, Малої, Білої і Червоної Русі", бо так молитись передали „нам у заповіті наші предки малороси на Переяславській Раді, 8-го січня, 1654 року".

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

„Перед 26-м переснем проголошено було, що на Саксачиванському університеті впроваджують курси слявістики, в тому и української мови. Професором - викладачем цих курсів став знаток словянських мов д-р Кость Андрусишин із Вінніпегу. Перед заняттям цього важного становища д-р Кость Андрусишин був на курсі Славістики на університеті Кембрідж, Мас.

Кожний українець, з окрема університетська молодь із великою радістю приняла цю так важну для канадійців українського походження вістку. Як знаємо, це вже довший час велить старання, щоб вчити українську молодь по канадійських університетах і тих, які з неукраїнського походження, української мови таксамо, як ми вчимось англійської, французької та інших мов. І якраз відкриття тих курсів показало, що наші зусилля не пішли надармо. Велика заслуга в цьому особливо проф. Симпсона, знатока історії Східної Європи, зосібна України.

Правда, це лише на одному університеті почались такі курси.

/Вінніпег. „Новий Шлях". 20.10.45р./

НАСИЛЬСТВО НАД БЕЗДЕРЖАВНИМИ

Газета „Новий Шлях, що виходить у Канаді подає багато трагічних і жахливих фактів насильної репатріяції: „НКВД вилоплює своїх підданців у Франції... Розлучає жінок з чоловіками, які вийшли заміж за французів, або емігрантів, ловлять по хатах, на вулицях по селах..."

/"Новий Шлях" 3.10.1945./

„Нечуваний зразок насильної репатріяції стався в Кемптені, Баварія. В неділю 5-го серпня ц.р. насильники ввірвались до церкви і припинили відправу... Отця Василя схопили й тягли його за бороду через церковний двір і штурнули до тягарового авта. Віруючі почали боронитись. Поліція почала стріляти. Кілька осіб було забито й багато поранено. Ранених тягли через церковний двір і вантажили їх на авта, після вказівок совітських представників..."

/переклад з „Льос Анґелес Екзамінер". 1.10.45р./

У Вінніпегу /Канада/ створено із українців вояків, що повернулись додому, перший Відділ Українських Канадійських Вояків при Канадійськім Легіоні.

Відділ має назву - „Українян Кенедіен Ветеранс - Бранч 141 оф Канедіен Лідтен."

Події світу

ВІДНОВЛЕННЯ КОМІНТЕРНУ?

Нью-Йорк - Комуністична газета"дейлі Воркер"подає вістку з Греції, що там комуністи почали кампанію за відновлення Комуністичного Інтернаціоналу /Комінтерну/. Та й взагалі у всій Европі проявилась тенденція між комуністами за відновлення Комінтерну, як тільки скінчилась конференція міністрів закордонних справ у Лондоні, комуністи знову планують спільну акцію у цілому світі.

/"Новий Шлях"за жовтень/.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

МОСКОВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ: Як відомо, в суботу 15.12.1945 року почалася в москві конференція міністрів закордонних справ трьох Великодержав. Формальне відкриття конференції наступило 16.12.1945. Перше засідання тривало дві години. В зв"язку з відкриттям конференції генералісімус Сталін повернув до Москви. Його приявність в Москві дає совітській делегації можливість приймати скорі рішення. Президент Трумен в постійному телеграфічному контакті з міністром Бернсом. Кореспондентам заявлено що їм годі сподіватися обширних заподань про перебіг нарад в Москві. Все ж таки з добре поінформованих кругів повідомляють що конференція почалася в приязній атмосфері.

На прохання міністрів Бевіна і Бернса міністр Молотов обняв постійне керівництво конференції. Дотеперішні засідання були присвячені питанню технічного перебігу конференції. Одним з перших пунктів денного порядку повинно було бути обговорене питання подій в Ірані як також створення національного правління в провінції Азербайджану, що бути докладно поінформованому про хід подій Ірану, міністр Бевін викликав до Москви британського посла в Тегерані та відбув із ним довшу конференцію. Дальше Бевін відбув наради з дипльоматичними представниками Нової Зеляндії і Канади. Міністр Бернс та міністр Бевін є в постійному контакті із китайським та французьким послами в Москві. З цього можна додуматися, що диференційні пункти відносно Японії балканських держав і Німеччини стануть предметом нарад московської конференції. Міністри Америки і Велико-Британії не покладають надто великих надій на висліди конференції. Міністр Бернс ще давніше підкреслив, що він не буде розчарований, як що на московській конференції не осягнеться жодного позитивного висліду. Правдоподібно обговориться питання режиму ген. Франко в Іспанії. В зв'язку із конференцією совітська влада зарядила відновлення цензури на телеграми заграничних кореспонденцій.

ГОЛОСИ СВІТОВОЇ ПРЕСИ ВІДНОСНО МОСКОВСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Лондонський „Економіст" писав минулого тижня: „Ми не можемо недооцінювати труднощі, які напевне повстануть на конференції трьох держав. Можливо, що проект Бевіна заступити велику Трійку світовою Організацією „З"єднаних Народів зведеться до постання американського західного блоку ... Здається, що не можна буде погодитися на жадання Росії, з якими вона виступить на конференції в Москві".

„Спектакль" подає заяву Бевіна, яка торкається московської конференції. Між іншим Бевін сказав таке: „прийшов час щоб Великодержави заграли нарешті у відкриті карти.

„Вашінгтон Пост" пише таке: „Наради міністрів закордонних справ у Москві являються льогічним другим кроком до нарад над атомовою енергією, які недавно відбувалися у Вашінгтоні".

„Сант Люіз Стар Райнс" висловлює думку, що є неможливим, щоб московська конференція дала які небудь висліди.

Як повідомляє з Риму, на московській конференції буде мабуть переконтрольований Статут Італії.

Л о н д о н. Британська преса дуже скептично ставиться до справи американської позички. „Старсен Страйбс" заявляє, що позичка ця абсолютно не зможе запобігти світовій господарчій кризі. „Економіст" дослівно пише таке: „Нерозуміємо, чому Англія, яка у війні для загального добра втратила 1/4 свойого майна, мала б платити данину тим, які на війні збогатилися".

В а р ш а в а. У Варшаві вбито польського Віце-Прем"єра і генерального секретаря Стронніцтва Людового п. Гомулка "Жице Варшави" в зв"язку із атентатом пише таке: „Мусимо домагатися, щоб Британський уряд дав пояснення певних незрозумілих нам фактів. Ми знаємо, що командир так званого другого корпусу ген. Андерсен перепачковує для польських повстанчих банд зброю та висилає до краю свої озброєні боївки, які виконують саботажі та атентати..

В і д е н ь. 19-го грудня відкрито перший повоєнний Австрійський Парлямент.

П р а г а. Як повідомляють з Праги, президент Бенеш виголосив промову, в якій сказав він таке: „Вважаю, що нам досить диктатури пролетаріяту ми Чехи народ старий і політично зрілий, тому і самі собою можемо правити.".

Т е г е р а н. Війська іранського уряду, що перебували в Табризі піддалися так званій демократичній Партії. Ті частини, які не хотіли піддатися повстанцям, були окружені і доля їх невідома.

П а р и ж. Дуже актуальною справою Франції є питання інтернаціоналізації басейну Рур та централізації німецького уряду. Цитуємо погляди відносно цієї справи деяких чільних державних мужів Франції Міністер заграничних справ Бідо на партійному конгресі лівих католиків заявив, що його від давна інтересує внутрішня німецька проблема. „Створення,- говорив Бідо,- центрального уряду Німеччини могло би дати певні тимчасові користі, але ми не хочемо таких улегшень класти на шкоду інтересів будучности. Німці не повинні жалуватися що вони мають нас за сусідів та перебувають під нашою контролею". В основному Бідо виступив проти створення Центрального Уряду в Німеччині. Провідник Соціялістів Леон Блюм в щоденнику "Ле Популер" говорить, що це був промах зайняти негативну поставу на терені аліянтської Контрольної Ради. Не можна бо узалежнювати питання Рурщини і Надрейнщини від справи централізації уряду. Ці похибки ми можемо направити тоді, як що наша політика не буде зводиться до питання престижу. Моріс Торез, провідник французьких комуністів, заявив таке: "Ми мусимо одержати від Німців відповідну заплату за шкоди, які спричинили націонал соціялісти нашому краєві. Багатства Рурщини мусять бути частиною заплати. Крім цього ми мусимо одержати абсолютну гарантію на безпеку наших границь".

УНРРА ТА ЇЇ ЗАВДАННЯ

Управління Об"єднаних Націй для допомоги відбудови або в скороченні англійськім У.Н.Р.Р.А., є організація, яка створена 44 об"єднаними націй. Її завдання є безпосередня допомога для бездомних та безпомічних без огляду на національну приналежність. Друге її завдання це відбудова промисловости народів Об"єднаних Націй, яких промисловість потерпіла в наслідок війни. Організацію цю очолює Рада, зложена з представників 44 обєднаних націй, а також з представників націй, які не були в ворожому таборі. Генеральним директором УНРРА є Герберт Леман з осідком в Вашінгтоні /Америка/.

Програма УНРРА передбачає два роди праці:

1. Забезпечення харчами, одягом та приміщенням, тих які не в силі постаратися власними засобами, дальше забезпечення в час подорожі на батьківщину, тобто, підчас репатріяції,

2. Опіка над народами та націями з завданням відбудови того, що пошкоджено війною. Інакше кажучи УНРРА має завдання допомагати цим народам в їх ініціятиві відносно відбудови країни, а в деяких випадках також забезпечувати їх необхідними знаряддями.

Працівників в однострої, тобто на службі УНРРА, набирають з різних націй, і як платних працівників посилають в ті місця, куди Рада УНРРА їх потрібує. Праця УНРРА переводиться без різниці раси, статі кольору шкіри або політичних чи релігійних переконань потребуючих її опіки відносно діяльности УНРРА є чотири важливі обмеження:

1. Акція УНРРА може мати місце тільки в країнах 44 Об"єднаних Націй або країнах, одною з тих націй занятих, і тільки на виразне запрошення чи то цивільної чи військової влади. /Прим. УНРРА не діє в СССР, ані на окупаційних теренах Німеччини чи Австрії, занятих військами СССР, бо Росія цього собі не бажала

2. УНРРА допомагає тільки особам однієї із членів Об"єднаних Націй або особам нації із числа Об"єднаних Націй до 1939 року і які тепер не мають можливости вернутися додому. УНРРА не може допомагати особам, які не були громадянами якоїсь держави із Об"єднаних Націй.

3. УНРРА не може допомагати особам, які не були в якійсь мірі вислані проти власної волі і своєї батьківщини. /З того виходить, що тільки особи депортовані та евакуовані можуть користати з опіки УНРРА/. Хто сам себе переселив добровільно - тим УНРРА не може опікуватися.

4. УНРРА не може без кінця продовжувати свою опіку над тими, що в наслідок воєнних дій стали бездержавними. Всі особи, які стали бездержавними на підставі постанов УНРРА мають бути передані після шести місяців від часу їхньої реєстрації як бездержавних, до Міжнародного Комітету для Втікачів. Обов"язок знайдення місця /азилю/ та виставлення для них відповідних документів лежить вже на згаданому Міжнародньому Комітетові.

Допомогова акція УНРРА є розрахована на короткий час.

УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ В БЕЛЬГІЇ

В Бельгії засновано, Український Комітет Допомоги, що повстав на початку червня ц.р. у формі товариства безкорисних цілей - за приписами і під захистом бельгійських законів.

Комітет запрошений до співпраці з заокеанськими Українськими Комітетами Допомоги. Комітет видає газету "Вісті" веде працю і матеріяльну допомогу українцям, переводить розшуки.

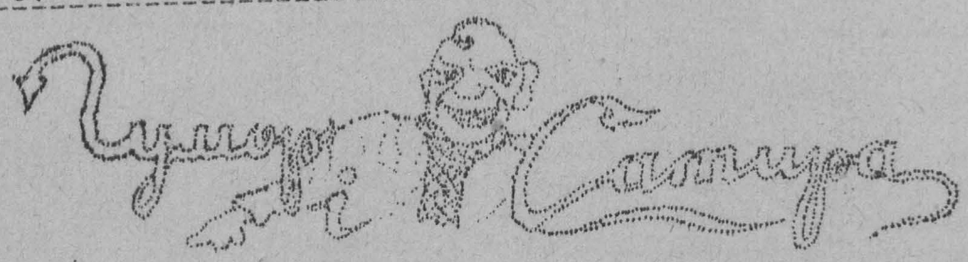

ЩО КОМУ ПРИНІС СВ. МИКОЛАЙ

КОМАНДАНТОВІ табору - неписаний протокол таємної наради відомих радників таборових реформ.

ГОЛОВНОМУ редакторові газети „Українські Вісті" проф. Д-ко щире побажання від референтів сусідніх таборів провалитися крізь землю з своєю газетою або в крайньому разі одержати по „кумполу".

ПИСЬМЕННИКУ Горло-Кропському замість того, щоб принести, виніс, разом з дверми, приготовлений до друку ногий фабричний фельєтон "д и с т и л я ц і й н и й а п а р а т".

БУНЧУЖНОМУ поліції п. Мал-чукові макогін для захисту від команданта бльоку "Д", п. Сач-ського, коли в останнього зачинаються післяалкогольні розваги.

ПРОФ. МА-РЕВІ тугі обручі, щоб стягнути хоре серце, яке тепер поширилось до розміру чумацького шляху.

ПАСКАРЯМ - офіціяльно заборону виходити з табору, а лише по-блату поліцейського, який стоїть біля брами спиною до паскаря.

КОМАНДАНТАМ бльоків - окрему залю в бльоку "Д" для гри в карт, зокрема в форблет. Для тих, що програлись - допомогу УНРРА.

ВИНОКУРАМ - яблучний морс, пиво та новісінький електро-апарати улаштовані в одежних шафах.

ДОКТОРОВІ Базилевичу - ліричні словники з ухилом до романтики та мешканьотних мандрівок.

РЕФЕРЕНТОВІ Культ. Освіт. Від. проф. Біл-кому принесенр аптечку типу „Леонідтипа-лінотипа"- з українськими черенками в порошку та матрицями в рідкому стані для заспокоєння серця.

Примітка редакції: надіємось, що після цього п. професор напевно видужає.

ТАБОРОВА ЗГУРТОВАНІСТЬ

Одного разу референт праці п. П-чук викликав до себе трьох симулянтів: Куцорозума з Харківщини, Лобурякина з Чернігівщини та Чухраїнчина з Коломії, на розмову чого вони не працюють.

-Ви чому не на праці? - запитав першого.

-Я работаю електромантьором,- відповів той.

-Може о ви по-українськи говорили в українськім таборі.

-Ту не є лекція української мови,- зауважив Чухраїнчин,

-Правільна! підтвердив Лобурякин.

-Референта в гарячку кинуло, але тут нагодився комендант табору.

Вузький редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик Ціна 50 пф.

146
9 I 46

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

УКРАЇНСЬКИЙ
Ц.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ukrainian News.

Число 7. 31 грудня 1945 р. Рік I.

ПІД НОВИМ РІК

Ще один нетеселий і нелегкий для нас рік вже за нами, одійшов у вічність. Наші думки і надії звернені до Нового Року з жагучим запитом: - що несеш нам юначе? Чи сповнення наших бажань і мрій? Чи, може, нові розчарування і болі?

Довга низка років промикула перед нашими очима не здійснивши наших сподівань. Деякі обдурювали нас примідами волі й щастя, деякі - давали їх в руки, щоби потім назад відібрати... Нехороші, злючі старі роки!..

Та... будьмо справедливі. Чи лише вони, ті недобрі роки винуваті?

Що сказав би нам старливий дідуган "1917-й" як би встав із могили вічности і відвідав нас, отут, на чужині сущих?..

-"Ого-ж!.. Бурлакуєте!.. На чужі землі забагнулося поглянути!.. Бурлакуйте - бурлакуйте!.. Ось що, може, й заморські побачите!.. Може ах тоді - свою любити навчитеся!.. Бо як, в дні моєї юности, прийшов я вам волю, приніс право - панами у своїй землі бути - то ви їх на партійні роздори розміняли!.. То ви - "моя хата з краю" - казали,- "най дурні побються, а ми подивимося та посміємося".

Ото-ж смійтеся тепер, анахтевські діти! А мені старому не допікайте, що недобрий був!..

І не один він із тих минулих недобрих років - міг-би сказати нам слово гіркої правди в очі...

Не один рік давав нам право боротися і закріпляти здобуте. Та коли одні боролися - другі байдуже дивилися, або сміялися. Коли одні боролися - другі старилися - якою та, ще не вибореня, Україна має бути,- чей би не мала вона бути українською?!

Новий "1946-й"--цей рожевий юнак, що злетить до нас опівночі з альпійських верхів на атомових крильцятах - юнак багато-...,...ний. В руках у нього галузка миру, а через плече, на кулеметній стрічці - прибраний квітками кошичок із колючого дроту... А в тому кошику - багато - багато несподіванок...

Будьмо ж готові до кожної з них! Щоби була у нас злива в світлицях - в серцях єдність і відвага,- як прийде, котроїсь півночі, до нас-наш час.

Ю. Г.

НОВОРІЧНІ ЗВИЧАЇ В УКРАЇНІ

Щедрий вечір. 31-го грудня на Маланки перед самим новим роком кожна господиня пече книші, пиріжки, смажить ковбаси й варить вареники. Цей вечір називається багатим або щедрим. В цей день селяни кроплять свою худобу святою водою. В деяких місцевостях різними рухами з піснями зображують оранку землі, як би готують землю до майбутнього посіву. Ранком збирають зісталу солому, сіно, на подвіррі або на вулиці запалюють і через багаття перескакують самі й переганяють скотину, як би очищують скотину від нечисти. Світла зоряна ніч перед Новим Роком віщує селянам на майбутній рік безпеку й здоровля. Ця ніч заохочує дітей і молодь ходити по селі попід вікна й щедрувати, співаючі пісні, що нічим не різняться від колядок різдвяних, і за це, звичайно, отримують від господарів дарунок - книша вареника тощо.

Ніч перед Новим Роком - ніч ворожіння.

Ходять по вулиці і питають у першого подорожнього ім"я й так одгадують ім"я нареченого або нареченої, лічать кілки, стовпи огорожі: коли кілок, стовп високий і в корі, такий тоді буде й чоловік: високий та багатий: витягають солому із стріхи - коли вона з колоском, особливо коли колосок із зерном, то із достатком буде життя: насипають на купки жито й коло кожної купки ставлять воду в покришці і приносять півня й курок та дивляться: чия курка або півень, що почне робити: їсти, пити, співати, битись з іншими або ховатись, на підставі всього цього ворожать про свого судженого або засуджену: загадують, чи буде майбутній рік урожайний, не урожайний, дощовий чи сухий, до нової миски дають дев"ять ложок води і ставлять миску на стовпок. Рано на Новий Рік міряють воду: коли вода прибула, то корови будуть давати більше молока, ніж у минулому році, коли вода убула - то менше. Опівночі на Новий Рік говорить все живе /худоба й інше/: хто хотів би послухати, хай піде в 12-й годині до стайні й там почує як худоба говорить, але той, хто буде чути цю розмову, не буде жити довше, як 24-години. У ту пору із скотиною говорить Бог: він її питає як з нею поводився господар протягом цілого року: коли добре то тоді тільки обдаровує Бог господаря худобою в новім році. Щоб скотина не скаржилася перед Богом, то з вечера її обійдуть уважно, нагодують, вичешуть і дадуть соли.

Новий Рік. Тільки начне світати, як діти, переважно хлопчики ходять по хатах і посипають /засівають/. Вони набирають у торбинку або в рукавиці зерна - жита, пшениці, гороху, проса тощо, і цю мішаницею в кожній хаті посипають, приказуючи: "На щастя на здоровля, та на ноне літо: роди Боже, жито, пшеницю і всяку пашницю: Добрий день, будьте здорові з Новим Роком," У деяких місцевостях до хати багатшого господаря, що тримає прислугу, парубки, чоловіки приводять убраного коня, воли корову, барана й т.п., дівчата - півня, гусака, індика, качура й т.п. при чому теж посипають. Майже по всій Україні зрання на Новий Рік /у Гуцулів з вечера перед Новим Роком - по ворожіннях/ збираються дорослі посипальники /у Гуцулів-щедрівники/, прибираються - один за князя Василя, другий за княгиню Маланку, інші за цигана, циганку, за жида, за жидівку, за шандаря з колом в руках, за діда, за бабу які носять на плечах міх із соломою, одного приберуть за козу, одного посадять на коня з соломи. Так перебравшись вони ходять, од хати до хати й щедрують /у Гуцулів/ або посипають /на Великій Україні/. При тім учасники витворяють різні штуки: Маланка замітає віником од дверей під стіл, мочає у глину віник і ним мить лавки і двері або припічок: дід то бється з бабою, то обіймаються вони й цілуються, ато знов сваряться: циган просить сала,

бо дитина шпарилася і треба її мастити, циганка кладе дитину на лавку, а сама почне ворожити: той що їде козу, витягає з ліжка сіно і дає його козі їсти: жид пчихає та питає, чи немає чогось купити, інший намагається вхопити хліб, сало чи що інше, що попаде під руки: нарешті приходить один із козою на середину хати /найчастіше це буває дід/ і приспівує в такт, а коза починає скакати: нарешті коза падає мертвою: зявляється лікар, лікує її, й вона встає і знов скаче. В кінці бажають господарям щастя, здоровля з Новим Роком, за що дістають грошей або дарунки і ідуть до другої хати.-

Так зустрічався і проводився Новий Рік в Україні.

З книжки д-ра Л. Білецького
"Історія Української літератури т.І.

УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ

ВІЧА В КАНАДІ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ

На підставі порозуміння між "Українським Конгресовим Комітетом" та "Комітетом Українців Канади" про виміну промовців для спільного інформування українців обабіч канадійсько-американського кордону про діяльність і цілі обох Комітетів і потребу їхньої співпраці, д-р Логин Цегельський, як представник Українського Конгресового Комітету обїздить більші українські громади в Канаді та виголошує політичні реферати.

"Канадійський фармер" повідомляє, що до 7-го ц.м. було вже 20-таких віч і вони мали великий успіх.

"УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ" В ДЕТРОЙТ

Українці Детройту й околиці влаштували 16 ц.м. в Детройт величаву імпрезу під назвою "Український День".

Головною точкою програми був виступ Українського Національного Хору "Думка", під дир. І. Атаманця, що виконав одну з найбільших композицій Ф. Гайдоля "Месія".

Дохід призначений на допомогу українським висиленцям.

В АРГЕНТИНІ

-Український Червоний Хрест у Буенос-Айресі започаткував збірку харчових посилок для української еміграції в Европі. В канцелярії Червоного Хреста виставлені зразки таких посилок.

-В Буенос-Айресі створено і залегадізовано Український Комітет допомоги жертвам війни при Аргентинському Червоному Хресті, під головуванням інженера Лосціровського.

ВІСТКИ З КАНАДИ

До нашого табору прийшов лист із Канади, зміст якого подаємо нижче.

Редакція.

Вельми поважаний пане!

Вчора я одержала Ваш ласкавий лист від 5-го листопада 1945р. Я не одержала його раніш тому, що моя адреса не була зовсім правдива.

Назва нашої асеціації є така: "Українська Національна Федерація Канади."

Я дуже рада що одержала Вашого листа і я дуже Вам вдячна і зобов"язана за Ваше зрозуміння і співчуття до нашого бідного народу забутого Богом і світом.

Дійсно мало таких людей які б не тільки розуміли і співчували українцям, але, що головне, взявши на себе турботу - написали листи про них, про їх справи, їх переживання та бажання і бажали б розв"язати ці проблеми подаючи при цьому добрі ідеї.

Я канадійка, з походження українка, за фахом фармацевтка і добре знаю д-ра Сіднея Джона Стотта лікаря з Сторонто. Чи він є родич Вам?

У відповідь на Ваш лист просила б Вас передати моє щире привітання всім українцям Вашого табору, а також від всіх членів нашої Федерації, яка є самим великим Українським Об"єднанням в Канаді. Скажіть їм також що ми всіма засобами, які є в нашої компетенції, намагаємося допомогти їм достатися до країни дійсної демократії якої позбавилаби їх турбот та небезпеки що до їх переконань і думок, щоб і вони мали насолоду від тої волі, яку ми маємо в нашій Великій Канаді.

Як в Канаді так і США ми зорганізували спеціяльні комітети допомоги і весь час турбуємо всі уряди вимагаючи від них допомоги для наших біженців. Не так давно представник Української Федерації член Парляменту Мр. Антоній Глинка виголосив спеціяльну промову з приводу цього питання і був підтриманий цілою низкою членів парляменту англійців.

Після цього 25-ть членів парляменту, які підтримували Антонія Глинку надіслали прем"єру міністрів Канади телеграму до Лондону де він в той час перебував.

Сьогодні в Торонто відбудуться масові збори резолюція яких буде надіслана Канадському Урядові вимагаючи від нього допомоги таким людям як Ваші.

На цьому мітінгу братимуть участь і промовлятимуть три члени Канадійського парляменту. Як промовець я бажала б використати, з Вашого дозволу, Ваш лист, що я отримала.

Що до слідників ми постараємось надіслати де декілька, але ж зараз це дуже тяжка справа. Скажіть будь ласка Вашому народові /він ще поки Ваш/ що незабаром вони одержать український часопис "Новий Шлях"

Запитайте в таборі чи незнає хто з наших людей мене? Я народилася і Городенці /західна Україна/ і вчилася в Львівському та Краківському університетах. Може серед них знайдуться мої друзі або родичі. Ви можете оголосити мій лист серед них, та ще прошу їм сказати, що хай мають надію бо ми Канадські Українці не залишимо їх в біді і всіма засобами й силами намагаємось їм допомогти.

На закінчення цього листа ще раз висловлюю свою Вам подяку за Ваше чутливе ставлення до Українців. Бажано було б ще раз отримати Вашого ласкавого листа на що й сподіваємось. Хай Господь охраняє Вас!

Ваша всім серцем В. Гультай.

ПАСПОРТИ ДЛЯ БЕЗПІДДАНИХ

Вашінгтон, 14 грудня. Республіканський сенатор Артур Вайзенберг, член американського заступництва при організації світової безпеки, попрохав сенатської резолюції, про положення безпідданих в центральній Европі.

В пропозиції передбачається робота одної управи при організації світової безпеки, щоб забезпечити цих людей персональними посвідками і паперами на переїзд. В протилежному разі міждержавний допоміжний комітет в Лондоні повинен одержати право видавати такі папери.

Вісті з світу

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ТРУМЕНА ДО КОНГРЕСУ

В а ш і н г т о н 20-го грудня. Президент Трумен вислав до конгресу лист, в якому він висловлюється за об"єднанням військового міністерства з міністерством флоту в одне об"єднане "міністерство національної оборони".

Президент згадує знову в своєму посланні про найскоріше введення загального військового навчання, щоб Америка мала в руках резерви які могла б вжити коли б була до цього змушена.

Трумен пише: "Хочемо цього чи ні - ми всі мусимо признати, що наша перемога обтяжила американський нарід відповідальністю за поведінку світу.

Майбутнє світового миру залежить, в більшій частині, від того, що Сполучені Штати рішуче і постійно виконуватимуть свою ролю, як ведуча держава в колі народів.

Ми мусимо тримати готовою достатню військову силу, щоб всякого можливого порушника миру переконати, що американському народові є важне дійсне підтримання миру.

Ми мусимо прийняти, що майбутня війна вибухнулаби більш несподівано, як остання і що вона зачепилаби безпосередньо Сполучені Штати.

Наша військова поліція повинна віддзеркалювати наші зобов"язання по відношенні до Сполучених Націй і підтримувати організацію світової безпеки. Наше відношення до військових питань мусить бути представлене відповідно до успіхів чи неуспіхів нашої дипльоматії. Вона мусить спреділитися нашим знанням сили і намірів інших сильних. Рівним чином, наша зовнішня політика повинна мати на увазі наші військові сили і стратегічні можливості наших бойових сил."

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ АЙЗЕНГОВЕРА

В а ш і н г т о н. Генерал Айзенговер, американський шеф генерального штабу, спрямував до всіх військ Сполучених Штатів, в усіх частинах світу, наступне послання:

Після майже 4-х річних тяжких боїв американське військо має врешті мирне Різдво. В боях, що протягалися через весь світ, примусили американці, з своїми союзниками, непримиренних ворогів до безумовної капітуляції. Американський нарід, в своїх різдвяних молитвах, принесе подяку своїм воякам за ці великі діла. Але ми мусимо закріпити мир і це Різдво застане ще багато з вас далеко від дому, на пустинних місцях, на островах інвазій та в країні нашого побореного противника, з окупаційними завданнями. Виконуючи свій обовязок ви допомагаєте тому, що перемога куплена такою високою ціною, принесе втомленому світові справжній божий спокій.

Посилаю свої найтепліші привітання, чоловікам та жінкам, котрі ще в уніформах та тим що вже поклали зброю, щоб з"єднатися з родинами. Всім вам належить моя безгранична подяка.-

Л о н д о н 23.12. Після місяця інтенсивних обговорень закінчила свою роботу підготовча комісія об"єднаних народів. Представники 51 націй - зберуться знову на нове засідання 10-го січня.

ВІДПОВІДЬ ТУРЕЧЧИНИ

А н к а р а, 22.XII./ВВС/. Хоч не проголошено ніякого офіційного комунікату про ставлення Туреччини до територіяльних претенсій Грузинської ССР, турецьке Національне Зібрання відкинуло вчора одноголосно ці домагання.

Міністр закордонних справ заявив у промові:
"Туреччина проводить мирну політику на зовні і внутрі. Ми не домагаємося ніякої території, яка належить іншій державі, але також не відступимо ні п"яди нашої землі іншій державі."

Генерал Кара Бекір сказав: "Всі знають, що Дарданелли - це горло Туреччини, а Карс-це хребет. В інтересі обох сусідніх країн є мир. Інакше - на обидві країни спаде велике нещастя".

ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОР У ПОЛЬЩІ

Політичні вбивства в Польщі, що їх жертвою стали оце недавно Болеслав Сціборек, генеральний секретар селянської партії та віцепрем"єр Гомулка, продовжуються.

В Польщі є два різні роди терористичних вбивств. Одна хвиля вбивства спрямована проти службовців поліції безпеки та польської комуністичної партії, друга проти керівних осіб селянської партії.

СМЕРТЕЛЬНИЙ ГАЗ

В а ш і н г т о н, 14-грудня. По звідомленням полковника Бернард Бернштайн в Купершаль - Ербельфельд німцями вироблявся найсмертельніший отруйний газ в світі. Від цього газу не захистила б жодна газова маска. Газ випробувався спочатку на мавпах, а потім на людях. Використовували для цієї мети в"язнів ІІІ таборів.

З ПРОЦЕСУ В НЮРЕНБЕРЗІ

Представник американського обвинувачення в нюренберзькому процесі висвітлював політику Третьої Німеччини в справі примусового прилучення до праці в Німеччині чужинців.

Елементами політики праці націонал-соціялістичного режиму були масові депортування й масове невільництво. Недоживлювані і перепрацьовані громадяни майже всіх европейських народів, мусіли працювати проти всіх приписів міжнародного права.

На доказ свого твердження, представник обвинувачення предкладає документи з яких, між іншим, видно, що райхскомісар України Еріх Кох так з"ясовував свою політику в Україні:

1. Ми є расою панів і мусимо бути тверді й справедливі.

2. Ми не прийшли в Україну, щоб роздавати манну, але щоб створити тут підвалини для нашої перемоги, щоб допомогти фюрерові. Я хочу забрати з цієї країни останнє. Населення мусить працювати, працювати й ще раз працювати.

3. Ми є расою панів і ніколи не сміємо забувати, що найнижчий німецький робітник, є расово і біологічно тисячкрать більше вартісним, як люди тут.

З ТАБОРОВОГО ЖИТТЯ

СПІЛКА СЕЛЯН

23-го грудня ц.р. в таборі Н. Ульм відбулися збори селян, на яких було заслухано доповідь про завдання селян на еміграції. На цих же зборах було створено професійну спілку українських селян.

Для спільного керівництва обрано провід, ревізійну комісію та суд.

НАРОДНІЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кілька днів тому, в таборі Н. Ульм відкрито Народній Університет, метор якого є охопити всіх бажаючих піднести свій розвиток в тій чи іншій галузі науки. Лекції читатимуться професорами університетів та вищих шкіл з історії України, мови, літератури, культури, географії та інші.

ЦІКАВА ЛЕКЦІЯ

23-го грудня ц.р. проф. Д-ко прочитав для мешканців табору цікаву лекцію на тему;"атомова енергія". Лекція була змістовна і ілюстрована численними прикладами, а тим самим набула популярности серед слухачів.

Присутні з великою увагою вислухали лекцію про що свідчить ряд змістовних запитань.

ПОЕЗІЯ БОРОТЬБИ

27 грудня ц.р. в таборі Н.Ульм відбувся авторський вечір поета Ів. Багряного, члена об"єднання письменників МУР /Мистецький Укр. Рух/.

Вступне слово про творчість поета зробив відомий публіцист і критик професор М-ко.

В переповненій авдиторії Народнього Університету табору поет прочитав кілька окремих поезій і уривків з великих творів.

Автор репрезентував себе багатством жанрів його творчости: епічна поема, героїчна баляда, лірика і романтика боротьби, сатира, епіграма, пародія.

Теплий ліризм, навіть інтимна лірика, в ранньому часі і романтика боротьби з їдким сарказмом - пізніше складає творче обличчя поета.

Загально поет Багряний визначився в українській літературі як романтик, але він виявив себе також сильним сатириком, що здобуте на чільне місце в ряді кращих сатириків - клясиків.

Його "Золотий бумеранг"- дивна річ.

В чудовій поетичній формі, в оригінальній фантастиці, що гармонує з нашою модерною добою, подає сильну сатиру на сучасний світ. В ньому єдина цятка, що привертає до себе - Україна наша загратована. Їдкий сарказм, що іноді переходить в гірку іронію /як це маємо у сатириків попередніх часів при погляді на суспільний світ/, а сполучається з оптимізмом, який нав"язує до мотивів романтики боротьби. І в цьому великий сенс сатири поета, що не тільки бичує світ за його недосконалість, а й подає надію на вихід з такого становища. І це виступає в поета в українському аспекті. Якої глибокої символіки сповнений образ білявого хлопчика в українському селі, який схилився над "копією землі"- глобусом, що йому гукає автор - "крути її, крути, щоб аж свистіла!"-Твори свою долю сама, молода сило! - так звучить, ідея поета.

Прочитані твори зробили сильне враження на слухачів. "Баляда про серце" поема "Гуляй поле" просто сковували увагу авдиторії, серед якої була і молодь і вояки, жінки й поважні чоловіки.

Кінчив поет читання поезією "Меченосці" - боєвою мобілізуючою поезією. Грім довготриваючої овації говорить, яким сучасним, яким боєвим є слово поета, як глибоко його сприймає наша українська громадськість.

НОВОРІЧНІ ВІЩІ СНИ

Керівникові табору приснилося, що нібито приїхав він з докладом до верховного командувача Американських Збройних Сил і нібито оповідає йому про все, що діється в таборі Н.Ульм. А той вислухав уважно, усміхнувся і каже: -"Добренько!.. Все в найкращому порядку!.." Прокинувся пан керівник і зажурено почухав потилицю:- "Ех-забув!.. Було б ще й про "жіночі справи" згадати..."

Головному редакторові приснилося, що Рада Обєднаних Народів визнала його професором всіх наук з атомовою енергією включно. Міжнародний жіночий конгрес вибрав його головою всіх жіночих організацій. Зїзд науковців призначив його почесним ректором всіх народніх університетів, а вся професура в них і всі слухачі - все в спідничках і все, більш-менш... коло двадцятки...

Референтові праці приснився страшний сон, що на нього напали таборові спекулянти та симулянти і тяжко побили за те, що не дає їм роботи.

Завідуючому кухні приснився неймовірний сон, що в кухні всі говорять по українському.

Мешканевому референтові приснилося, що всі мешканці табору кидали в нього ордерами на кімнати і бігли по нові до Старого Ульму. Від жаху в нього волося стало "дуба"...

Господарчому референтові приснилося, що редактори"Укр.Вісті" під новий рік, напилися замість самогону - деревного спирту, від чого в них попухли пальці і повискакували на язиках цибулі.

Технічному референту приснилося, що всі бльоки опалюються ультраатомовою енергією, відкритою одним професором і одним поетом. А він собі лежить на теплому котлі, покурюючи американську цигарку і тільки покрякує: "Вот здорово!"

Літературному керівникові автогараху приснилося, що табор навістив страшний землетрус... всі бльоки розвалилися, а над розвалинами засяв на сонці вкрадений на Миколаєв електричний дистилятор...

Бльоковим приснився збірний сон, що нібито вони поскладали свої язики в коробочки, горла позатикали м"якими, теплими пампушками, а всюди чистота!.. а всюди - тишина!.. всі люди наввипередки біжать на роботу!...і всі як один в нових штанях!..

Більшости таборян приснилося під новий рік, що кожний отримав цілу американську пачку, а референт праці,адміністратор і всі бльокові - скоропально повмирали, обівшись новорічних пампушок.

Деяким "продуцентам" приснилося, що поліція роздала назад сконфісковані самогонні апарати, відремонтувавши і удосконаливши їх силами власних фахівців.

В усіх майже сни були, як то кажуть,"в руку". Дише начальникові поліції приснилося, що він розмовляв з черговим редактором, делікатно показуючи з-підполи кулак, і що, ніби то, через те йому нічого під новий рік не приснилося...

Секретар і ще один молодий поручник - теж мали сон "не в руку". Приснилося їм, що командували окремою українською частиною.

В-во й редакція: Н. Ульм,український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

162
22 I 46

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 30 пф.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ulmer Ukrainian News.

Число 3. /87/ Січня 1946 року. Рік II.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

Нова радість стала,
Що на небі хвала:
Звізда ясна над Вертепом
Увесь світ осіяла.
Пастухи з ягнятком
Перед тим Дитятком
Навколінця припадають,
Христа Бога восхваляють.
Ой, Ти, Царю, Царю,
Небесний шафарю!
Даруй літа щасливії
Цього дому господарю!

З Різдвом Христовим - великим християнським святом, поздоровляємо всіх українців мешканців нашого табору!

Уважкі дні нашого перебування на чужині ми всіма думами линемо до нашої знедоленої Батьківщини - України.

Хай присвітле Різдво світить нам і нашій Батьківщині, провідною зіркою вічного безсмертя нашої правди.

Як народження Христа принесло торжество Християнства, так хай традиційне українське свято - Різдво Христове несе скріплення нашої віри відродження, справедливости, в перемогу правди над відвічним нашим злом.

Бажаємо всім щастя, здоровя і веселих свят.

Управа табору в Н. Ульмі.

СПІЛЬНЕ РІЗДВО

Так, як зустрічаємо сьогодня ми по наших таборах Святвечір та день Народження Христа, так зустрічали його 25-ть літ тому, коли залишила свій рідний край та пішла на еміграцію частина українського народу, що нехотіли скоритись ворогові України.

Той самий край Україна та сама ідея, ті самі українські люди, такий малий, в порівнанню з історією народу час, а яка велика різниця в тому, що було тоді, а що маємо сьогодні.

1920 рік. Перші Різдвяні свята на еміграції. Велика більшість наших людей так, як і тепер, була розміщена по таборах: Лангут, Тарнів, Бодовиці, Катіш, Олександрів та інші.

Ми були переможені силою нашого ворога, але ми ніколи не рахували, що ми програли нашу боротьбу!

Перше Різдво на чужині... Ще так недавно кождого з нас прощало його село... його найближчі друзі!.. Ще не затихли у вухах останні стріли направлені в бік ворога на своїй землі. Останній бій і ми в чужім краю!.. Живий образ. На малому киргизькому коні з густою гривою на повному бігу по над Збручем пролітає "ходя". Відразу затримує коня, стає на цілий взріст на сідлі, підіймає рушницю догори і що сили кричить в наш бік: "Не смей на наш Україн ість, свободу забірай!" Ворожі гармати продовжують рідким вогнем обстрілювати наші лави вже на землі нашого сусіда... Який закінчив свою війну щасливо.

Ми зустрічали перше Різдво на чужині, але ми свято вірили, що ні одна крапля крови не зісталася пролита нами марно. Настане час і нас наш нарід зрозуміє. Прийде пора, зійде те зерно волі, яке ми сіяли і зашумить наш молодий зелений ліс!

Ми з вірою дивилися в майбутнє!

Минуло четверть віку, здригнулася земля від стогону надлюдських мук. Неначе та зоря у Вифліємі світила всім надія близького світанку. Звернулися очі всіх туди, куди в минулому пішли найкращі їхні сини. І тут, по волі чи недолі зійшлися всі. Зустрів тут батько сина, знайшов тут брат сестру, подав брат брату руку, простив один другому всі провини і день Народження Христа стає надією в майбутнє.

От в тім і є різниця вся. Тоді були ми вигнані з свойого краю, яким народ наш був чужий, бо він не знав хто його друг, а хто підступний лютий ворог. Сьогодні ж ми разом робітники й селяне, старі досвідчені та молоді в розцвіті сил незломні юнаки Різдво святкуємо при спільному столі. Всіх нас єднає безсмертя нашої ідеї, для всіх одна присвічує мета, ніщо не стримає дійти наміченої цілі, бо всім вона безмірно дорога! Бо як тоді, так і тепер ми вірні прадідів звичаям, для нас це все рідне, дороге. Свідоме місце між чужим ми разом виборем. Даремно ворог нас чатує, даремна лють його, одвічная злоба.

Наш шлях - Народжений Христос - наша правда в своїй хаті, наш заповіт предвічная зоря - ідея Волі України!

А. Д.

Вісті з світу

МОСКОВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ЗАКІНЧИЛАСЯ

Конференція міністрів закордонних справ Англії, Америки та СССР, що відбувалася в Москві від 16 до 26 грудня, закінчила свої наради.

Після закінчення конференції видано офіційне повідомлення, що його подаємо далі. Хоч на конференції полагоджено багато справ і - за світовою думкою - вона значно спричинилася до з"ясування взаємин Англії, Америки й Росії, все таки деяких питань вона, на думку англо-американської преси, не розв"язала. Сюди належать головне справи Ірану й Туреччини. Як заявив на пресовій конференції американський міністр Бернс, конференція не розв"язала успішно ніяких інших справ, крім тих, про які говориться в повідомленні. В повідомленні нема згадки тільки про іранські справи. Щодо них провадимо переговори, але не осягнено порозуміння. Переговори в справі Ірану провадитимуться далі звичайним дипломатичним шляхом. Крім того усі учасники конференції потвердили свій намір вивести свої військові частини з Ірану згідно з Тегранським договором 2-го березня 1946 р.

Зміст повідомлення Московської конференції такий:

Міністри закордонних справ Англії, Америки та СССР обговорили неформальним і спробним порядком і досягли порозуміння в таких справах:

1. Про підготування мирових договорів з Італією, Болгарією, Угорщиною, Румунією й Фінляндією. Учасники конференції звернулися до французького й китайського урядів з пропозицією взяти участь у підготуванні мирових договорів з вище згаданими державами. При цьому встановлено, що договори готуватимуть і підписуватимуть ті держави, що підписували умови про капітуляцію з цими державами. Отже, мировий договір з Італією підпишуть Англія, Америка, СССР і Франція, з Румунією, Болгарією та Угорщиною - Англія, Америка та СССР, з Фінляндією - Англія та СССР.

Представники міністрів закордонних справ негайно відновлять свою діяльність у Лондоні, щоб готувати там ці договори. Коли приготування буде закінчено, Рада міністрів закордонних справ скличе мирову конференцію, щоб укласти ці договори з цими п"ятьма державами. На мировій конференції будуть присутні всі держави, що провадили війну з ними, а саме, Англія, Америка, СССР, Франція, Китай, Австралія, Білорусь, Бельгія, Бразілія, Голляндія, Греція, Індія, Канада, Нова Зеляндія, Польща, Україна, Чехо-Словаччина, Югославія, Абесінія й Південно-Американська Унія.

Мирова конференція відбудеться не пізніше 30-го травня 1946 року. Мирові договори будуть важні після їх Ратифікації.

2. Про створення далекосхідньої комісії та Союзної Ради для Японії.

Учасники конференції вирішили заснувати далекосхідню комісію, до якої вишлють своїх представників Англія, Америка, СССР, Франція, Китай, Голляндія, Канада, Австралія, Нова Зеляндія, Індія й Філіппіни. Завданням комісії буде формулювати загальні лінії принципів і основ, за якими Японія має виконувати умови капітуляції, провадити нагляд над їх здійсненням і розглядати питання, що будуть поставлені урядами держав - учасників. Комісія не матиме права провадити будь-які територіяльні зміни й входитиме до складу Контрольної Ради для справ Японії. Американський уряд готуватиме свої директиви в порозумінні з комісією й передаватиме їх до виконання Головнокомандувачеві союзних окупаційних військ у Японії. Заснування комісії не перешкоджатиме іншим методам консультації в розв"язуванні далекосхідніх справ.

Рішення комісії прийматимуться більшістю голосів з тим, що між ними будуть голоси представників Англії, Америки, СССР і Китаю. Місцем перебування комісії буде Вашінгтон, але вона може збиратися на наради і в інших містах, навіть у Токіо.

Ухвалено також заснувати Союзну Раду для Японії, до складу якої ввійдуть представники Англії, Америки, СССР та Китаю. Місце перебування комісії - Токіо. В комісії головує Головнокомандувач альянтських окупаційних військ у Японії. До її завдань належить: дбати про виконання умов капітуляції та окупації; контролювати виконання цих умов; опрацьовувати директиви, що доповнюватимуть ці умови.

До складу Союзної Ради належать: Головнокомандувач окупаційних військ у Японії, який є водночас представником Америки; представник СССР; представник Китаю; представник Англії, який репрезентуватиме також Австралію, Нову Зеляндію, Індію й Канаду.

Рада збиратиметься найменше раз на два тижні. Рішення прийматимуться під головуванням Головнокомандувача окупаційних військ і за його вказівками. Він є єдиним вирішальним чинником. Він повинен діставати думку Ради по змозі в усіх справах, але його рішення є остаточне. Контрольна Рада працюватиме в порозумінні з Далекосхідньою комісією.

3. Про надання самостійности Кореї.

Вирішено створити тимчасовий уряд Кореї, який дбатиме про розвиток промисловости, транспорту, сільського господарства й корейської культури. До часу створення корейського уряду Кореєю правитиме американсько-совєтська комісія, що працюватиме в порозумінні з корейськими політичними партіями й громадськими організаціями. Поза тим рішення комісії прийматимуться на основі порозуміння з урядами Англії, Америки, СССР і Китаю.

4. Про упорядкування стосунків у Китаї.

Учасники конференції обмінялися думками про Китай і дійшли висновку, що в Китаї повинно стояти об"єднання під проводом національного китайського уряду, а громадянська війна повинна припинитися. Учасники конференції зобов"язалися не втручатися у внутрішні справи Китаю.

У справі виведення совітського війська з Китаю комісар Молотов заявив, що воно триватиме до 1-го лютого 1946 року, бо китайський уряд звернувся до СССР з прозьбою своє військо ще не виводити. Міністер Бернс так само заявив, що Америка не може забрати з Китаю свого війська, яке мусить дбати за виконання умов [illegible] японської капітуляції. Установлено, що совєтське й американське військо буде виведене тоді, коли виконає свої завдання або коли китайський уряд зможе прийняти на себе виконання цих завдань.

5. Про полагодження справи румунського уряду.

Відповідаючи на лист румунського короля Михайла, який просив допомоги в творенні демократичного уряду, міністри радять: покликати до уряду по одному представникові націонал-царанистичної та ліберальної партії /досі це були опозиційні партії, не репрезентовані в уряді. Примітка редакції/,- очевидно, таких представників, що були б відповідні й хотіли б співпрацювати з урядом. Реорганізований таким способом уряд повинен провести демократичні вибори, в яких повинні взяти участь усі партії. Уряд повинен зобов"язатися забезпечити свободу слова, преси, релігії й виборів.

Щоб якнайшвидче здійснити це, до Румунії негайно виїде комісія складена з представників Англії, Америки та СССР /Від СССР виїде - Вишинський/. Румунський уряд буде визнаний Англією та Америкою після того, як буде запевнене виконання цих умов.

6. Про Болгарію.

Уряд СССР бере на себе обов"язок дати болгарському урядові дружню пораду включити до уряду по два представники інших демократичних партій і опозиції, які будуть відповідні й схочуть з урядом співпрацювати. Після цього уряди Англії та Америки визнають болгарський уряд.

7. Про створення комісії контролю атомової енергії.

Ухвалено також створити комісію для розгляду проблем, що виникають у зв"язку з відкриттям атомової енергії. Комісія буде складена з представників Ради безпеки ООН і представника Канади й матиме завданням:

Організувати поширення й обмін основними науковими інформаціями про виконання атомової енергії для мирних завдань; контролювати використання атомової енергії для мирних потреб; виключати вживання атомової та іншої нищівної в своїх наслідках зброї під час війни: захищати держави, що додержують умов, перед нападом супротивника, що вживатиме атомової енергії.

Комісія біде передавати свої ухвали Раді безпеки ООН, а вона передаватиме їх далі з"їздові ООН або всім членам ООН. Комісія одержуватиме вказівки від Ради безпеки ООН, якій має і складати звіти.

СССР МАВ ПРИЄДНАТИСЯ ДО ДЕРЖАВ ОСІ

Як повідомляє часопис "Саре Енд Страйпс" від 20.12.45 року, згідно останніх відомостей одержаних з Токіо, СССР в 1940 році згодився на об"єднання з державами осі для того, щоб прийняти участь в розподілі світу: між СССР, Німеччиною, Японією та Італією. Але цьому перешкодила Німеччина, яка вважала, що вона розіб'є СССР за три місяці. Про це було оголошено принцем Фумінаро Канейе і зафіксовано документом який він залишив перед тим, як покінчити самогубством.

Документ цей оголошено його сином Міхітакой, який має на меті виправдати перед світом держави осі.

Цей документ свідчить про те, що вище згадане об"єднання між СССР та державами осі було закріплено таємною угодою, згідно якої Індія та Іран мали бути в майбутньому "сферами совєтського впливу". Японія мала одержати південно морські простори, Німеччина-центральну Африку, а Італія-північну Африку.

Але, як стверджує далі Канейе, цей договір мав дуже повільний прогрес, бо німецькі авторитети через три місяці після підпису цієї угоди уже остаточно ствердили, що готуються до війни з СССР.

Японія одного разу просила Німеччину відмовитись від війни з СССР але німці не згодились, відповівши, що з Совєтами вони покінчать за два-три місяці.

Канейе стверджує, що як він, так і Японія були надзвичайно обурені "зрадницькою політикою" німецького проводу, який водив їх ввесь час за ніс не бажаючи ратифікувати цей договір. З цього видно, що до цього договору Німеччина і СССР не ставились поважно.

X

Англійський і американський уряди призначили своїх дипломатичних представників при уряді югославської республіки. Цим вони визнали рішення югославського парляменту про проголошення республіки. Американський уряд у зв"язку з цим заявив, що визнання республіки не означає схвалення політики маршала Тіто, який досі не дав народові обіцяних свобід, не поширив демократичної бази свого уряду й провів вибори не зовсім демократично.

X

Як подають англійські кореспонденти, Англія хоче вивести своє військо з Яви, бо вона не хоче тримати своє військо на Яві, не хоче своєю збройною силою накидати маляйцям голляндський режим, а хотіла тільки допомогти завести на Яві лад і створити умови для переговорів між маляйськими самостійниками й голляндським урядом, що вже до певної міри осягнено.

У Китаї розпочалися дальші переговори між урядом Чан-Кай-Шека и представниками комуністів, перервані п"ять тижнів тому. Комуністи пропонують припинити воєнні дії аж до часу, коли скличуть конгрес усіх китайських партій згідно з пропозицією президента Трумена. В одночас переговори з представниками китайських комуністів і представниками уряду Чан-Кай-Шека провадить англійський уряд.

x

Президент Трумен заявив, що в межах нормального еміграційного контингенту до Америки зможе приїхати в 1948 році 39000 осіб з Европи. Цей контингент буде призначений насамперед для втікачів з Середньої Европи.

У зв"язку з цим проголошенням президента Трумена в американській зоні Німеччині будуть створені американські консуляти. Вони будуть зорганізовані поблизу таборів, де живуть чужинці, що нехочуть повертатися на батьківщину, и полагоджуватимуть усі формальності, зв"язані з виїздом цих 39000 осіб до Америки.

x

У зв"язку з виборами до Верховної Ради СССР різні виробні і окремі робітники, за прикладом попередніх років, розгортають стахановський рух за перевиконання виробничих плянів.

Щоб провести певну підготовку до виборів, вже тепер з Москви и Ленінграду вислано до виборчих дільниць 6 мілійонів примірників пропагандивної літератури.

x

У Київських театрах тепер ідуть вистави творів російських драматургів. Театр ім. Шевченка виставив оперу Чайковського "Пікова дама", а театр ім. Франка драму М. Горького "Останні".

ЗНАЙДЕНО ЗАПОВІТ ГІТЛЕРА

Б а д Т о л ь ц 30 грудня. Генерал-лейтенант Люціян Трускотт, комендант 3-ої американської армії і східнього американського військового округу, сьогодні повідомив, що офіцери зв"язку 3-ої армії після довгих пошукувань знайшли:

1. Політичний заповіт Адольфа Гітлера в оригіналі, виставлений при свідках М.Борман, Др. Гебельс, та фон-Белов.

2. Приватний заповіт Адольфа Гітлера в оригіналі, виставлений при свідченні М.Бормана, д-ра Гебельса та М. фон-Белов.

3. Свідоцтво про одруження Адольфа Гітлера та Єви Браун в оригіналі виставлене при свідченні М.Бормана та д-ра Гебельса.

4. Лист, з яким документи 1-й та 2-и були передані М.Борманом адміралу Деніцу.

5. 3 фотокартки, з яких вважають, що 2-ві є з Єв.Браун, а 3-тя представляє, якогось невідомого хлопчика в віці приблизно 12-ти років.

6. Документ на право переїзду від 16-го травня 1945р. виставлений бірґермайстром фон.Айнбек для Вільгельма Цадера СС-штандарт-фюрера та адютанта М. Бормана. Цадер був знайдений в одному селі коло Бад-Тольц, де він мешкав прикриваючись ім"ям Паусти. Після довгих пошукувань вдалося американській поліції знайти валізу, в якій знаходилися документи, яких шукали після смерти Гітлера в всьому світі. Всі документи датовані 29-м квітня 1945р.

Генерал Трускотт зауважує, що ні документи, частина яких ще не може бути опублікована, щоб не уникнути дальших пошукувань, мають не оцінену вартість.

Відчай цих останніх днів ясно видно з листа Бормана до гросадмірала Деніца: "Так як всі наші дивізії тут відсутні становище наше здається безвихідним. Фюрер вчора продиктував свій політичний заповіт, "Гайль Гітлер!"

"Приватний заповіт" виявляє бажання Гітлера бути спаленим разом з своєю Браун зараз же на місці, якому він провів 12 останніх років "в службі свойому народові"- це напевно стосується державної канцелярії.

"Я і моя дружина вважаємо за ліпше смерть а ніж ганьба бути примушеними віддячуватись або здатись"- писав Гітлер в свойому заповіті.

В свойому політичному заповіті назвав Гітлер членів нового кабінету і дав завдання "продовжувати війну всіма засобами". Як свідки при складанні заповіту фігурували Др. Гебельс, М. Борман, Кребс та Вільгельм Бергдорф, /від головної служби безпеки/ заповіт носив в слабому відтиску підпис. "А.Гітлер."

Поки ця подія підлягатиме дальшим дослідженням, дозволилося відкрити ту частину Гітлерового заповіту, в якім він намагається довести, що він не є відповідальний за війну 1939 р. Він каже: "Це є неправда , що я або взагалі хтось в Німеччині бажав війни в 1939 році вона була багато більш бажана і провокована тими інтернаціональними державами діячами,якими є або жиди або служать жидівським інтересам. Я зробив занадто багато пропозицій для пониження і обмеження озброєння, через це обвинувачення війни не може бути мені виставлене. Крім того я нехотів, щоб після першої жахливої світової війни виникла друга світова війна проти Англії, а навіть проти Америки. Можуть пройти століття, але з руїн наших міст та монументів вставатиме ненависть постійно поновлена проти людей, які єдині відповідають - проти світового жидівства та його помічників".

І далі: "В мене не залишилася жадного сумніву, що дійсно винні в цій вбивчій війні жидівство, муситиме платити за те, коли з народами Европи, будуть поводитися інтернаціональні грошові магнати, як з пачками акцій. Далі я не маю жадного сумніву в тому що не могло бути терпимим,щоб міліони европейських дітей арійського походженя загинули з голоду, міліони дорослих страждали та сотні тисяч жінок та дітей згорали без того, щоб справжні винуватці непонесли свою справедливу кару".

З таборового життя

ПОДАРУНОК ДЛЯ ТАБОРУ

На різдвяні свята табір отримує великий подарунок - спільними зусиллями при підтримці УНРРА з розбитої колишньої військової спортивної залі збудовано чудовий театр.

Театр має велику, добре обладнану сцену, придатну для масової гри. Велика з доброю акустикою заля для глядачів до 1000 осіб.

Перша вистава відбудеться 7-го січня ц.р. на перший день Різдвяних свят. Театральною студією в цей день буде поставлено одноділівки "В холодку", "На першій гулі"- Васильченка та "Вулиця" /монтаж режисера В-го/

8-го і 9-го січня відбудеться два концерти колядок, щедрівок та українських побутових пісень капелі "Україна" під керівництвом проф. Нестора. 13-го січня в театри для мешканців табору буде організовано зустріч українського традиційного Нового Року.

ЗАКІНЧЕННЯ ПЕРШОЇ ЧАСТИНИ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

Гімназія, матуральні курси, народня школа та дитячий садок закінчили першу частину навчального року. Учні і діти мають Різдвяний відпуск. Професори і вчителі підводять підсумки праці.

Недоля 5-и рік кидає нас в мандри по чужих краях, а молодь і діти-наша зміна і надія, повинна мати виховання і освіту. Приходиться переживати багато труднощів, навчати по три-чотири кляси разом в одній кімнаті при відсутності, підручників, приладдя тощо.

Великою самовідданістю своїй праці, громадсько-національних почувань свого обов"язку професори і вчителі, як завжди переборюють все.

Великі успіхи і добрі наслідки промовляють за себе самі. Після Різдвяних свят школи одержать 9-ть нових теплих і світлих кімнат, відбудованих з холодного гаражу.

8-го січня школи за допомогою батьківського комітету влаштовують різдвяну-ялинку, а діти від доброї "Хрещеної матері" УНРРА отримають подарунки.

ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ

30-го грудня 1945 року відбулися загальні збори жінок нашого табору, на яких створено жіночу організацію та обрано керівництво. Серед інших завдань жіноча організація велику увагу приділює культосвітній роботі. Для цієї мети в Народному Університеті буде прочитано ряд лекцій на теми які найбільш цікавлять жінок.

Крім того, в першій половині січня буде організовано курси медичних сестер, курси ручної праці та домашнього господарства.

СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ-КУТЯ

Заходами жіночої організації в таборі для інвалідів війни влаштовується урочиста спільна вечеря на Святвечір за традиційним українським християнським звичаєм з кутею і узваром.

УНРРА з великою доброзичливістю підтримала цю благодійну справу українських жінок та приділила для цього відповідну кількість продуктів.

Урочисту вечерю влаштовує Жіноча організація також для дітей - сиріт та дітей відірваних від родини, які на Святвечір перебуватимуть в гуртожитку гімназії.

В НАРОДНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

28-го грудня 1945 року в Народньому Університеті табору професор українського Університету д-р Міщенко М. прочитав цікаву лекцію на тему- сон і сновидіння.

Д-р Міщенко з фаху лікар-психіятр, належить до школи відомого світового вченого фізиолога академіка Павлова. Тому і наукове висвітлення цього явища подано в концепції цієї школи.

Наступну лекцію проф. Міщенко прочитає про гіпнози з демонстрацією гіпнотизування присутніх.

ШУКАЮ ТОЛЬЧИНСЬКОГО ЄВГЕНА 17 років. Хто знає його місце перебування прошу сповістити: Фюсен лагер УНРРА 6/75 Тольчінській Вірі.

Літературна сторінка

РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ

Ухніть і - переухнеться, перекотом відгукнеться. Озветься гомін, загавкають собаки. Далеко заспіває молодь.

І не хочеться іти до хати, ще б постояти - послухати.

На темному небі - наче хто пшеничні бризнув по сивому полю, та ніби вітер хвилює його - то зелено, то малиново переливається.

Гупне лід на річці, на сонному гіллі обірветься інею пасмо, по гіллі шелесне - тиша.

Зійшлися до роду - до матері гості,до ночі засиділись - дня мало на речі нескінченні.

Самогон рудий, а пили як вино, бо на душі гаряче - "щоб нашому роду та не було переводу!"- приказували.

Миколу сином мати називала, веліла ще наливати та повну, щоб хлюпнулось... І хлопцям підносила: не коли були, не коли й будуть. А гостей годиться приймати.

Зоряницями земля зацвітає, протинає шівкою ліс до пня від охання затаєного.

-Ой, що воно буде?

Ідуть хлопці рясту топтать до весни заметами.-

Ой, веселая доріженька,
Куди вони йдуть...-

А ліси темні, сніги глибокі.

Микола грів у руці в кишені темного товариша залізного, а він вірний - у всякій біді виручає.

Каганець блимав від зажиплих на холоді голосів, ломив тіні на лицях, кидав вогникам в очах.

-Як за десять років дзвони чула, так життя те бачили люди,- та й матнулась стара Ковалиха,- хай позаздрять,а на сльози не оставлю.

І пили хлопці до дна, щоб ворогам не було добра.

-Ой, матінко, колядники ходять... Вбігла Галя з надвору, розпалена холодом. На Миколу глянула - замовкла.

Буде мати як сина виглядати, потішати дочку - а найменший зять та найріднішим.

- Проси ж до хати, чого ти забулась...

...Та прийдуть до тебе
Три празнички в гості.
Радуйся!..

Микола з хлопцями до гурту став, колядували дружно. А Ганнуся збоку задивлялась. Під гучний спів їй марилась інша пісня:

Кружляє з співом весільна радість,
Кружляє з співом хмільне вино.
І сяють очі... свічки вінчальні...
Як пахне медом розталий віск.
З калини й жита гільце ізвите
Навколо криці старої шаблі -
З калини грона, із жита колос,
В щасті-багатстві щоб жилось роду.

Голубились мрії дівочі під спів колядки, милі близькі.

"...Радуися!
Ой, радуйся, земле,
Син Божий народився!"-

Доспівували колядники та всі ах під стелю хлопці, а дівчата - як маковий цвіт.

П. Миргородський.

З У Б А Л Ь Щ И Н А

Вечір... Село покрито білою ковдрою. Над хатами клубиться сірий дим і повільно зникає десь в небесному океані. Тихо...

О, як я люблю тишу в зимовий час! Мені хочеться взяти свої санки оковані залізом, вийти за село, ах ген-ген туди під ліс і спуститись на них з великої гори у глибокий яр. Спуститись на власних санках, з власної гори. О, як я люблю зиму!..

Але сьогодні не можна. Скоро настане Святвечір, а роботи ще скільки! Мені нетерпиться, і я, з якоюсь особливою любов"ю допомагаю батькові докінчить передсвяткові роботи: наводим порядки в хлівах, даєм скотині пахущого сіна, прочищаєм стежки, і коли вже зробили сніп з дорідної пшениці, жита, ячменю і вівса - пішли до хати.

За цей час і хата стала ніби не та. Мати і сестри вже причепурили її: ікони уквітчали квітами, оздобили вишитими рушниками, столи покривали білими скатерками, і запах смачної страви ніби просить сідати до столу.

Коли уже уся сім"я була одягнена в святкове вбрання, я з батьком і меншим братом пішли до клуні за снопом. О, яка це радість була нести до хати снопа!

Ось ми у клуні. Я навпомацки шукаю заічасно зроблений сніп, і коли мої пальці торкнулись дорогоцінного стебла, у мене від радости затремтіли руки. Батько дав братові сіно і ми вийшли. Під нашими ногами скрипів сніг, а над головами сяли зорі...

Батько відчинив двері і урочисто проказав, а ми повторили:

-Добрий вечір! З Святвечером будьте здорові!

-Спасибі. Просимо до вечері!-відповіла мати.

Ми дякуємо і кладемо на покуті сіно і на ньому ставимо сніп. Тут же біля снопа на сіно сестра поставила горщок з кутею.

Через кілька хвилин ми вже сиділи за багатим столом. На ньому стояло щонайменше дванадцять страв. Серед страв лежав великий книш і на ньому горіла товста воскова свічка.

Батько налив усім по чарці наливки і довго промовляв, бажаючи кожному із нас і всім рідні щастя та здоров"я. Не забув згадати і подорожнього, для якого на всякий випадок було приготовлено місце.

...Перший день Різдва. Та хіба можна передати те торжество народу, ту радість, що горіла в кожного десь в глубині душі?

А дітвора? О, яка то радість була для нас-Різдво! Згуртовані ще з ранку з дзвінком в руках і звіздою, не терпляче чекали того вечора.

...Сьогодня ми колядуємо на чужій землі без рідних, без близьких. А як святкують це Різдво на Батьківщині? Чи спекла моя старенька мати книш?

Я знаю, вона чекала на кутю синів і... вони не прийшли і не сіли до спільного столу. Явідчуваю, що ти, моя старенька мати і не доторкнулася своєю спрацьованою рукою до вечері, а умившись слізьми тихо молилася...

Не печалься моя рідна матусе, я живий і серцем завжди з тобою. Я повернусь до тебе, до рідної землі, не скривджений а гордий. І ми, як колись, любуватимемось широкополими ланами, блакитним небом і золотим сонцем.

Не печалься, мамо, я повернусь!..

Ан. Ч и х.

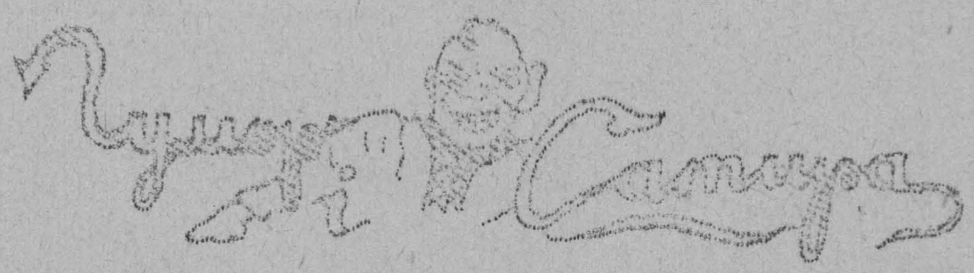

ВІД НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Б л ь о к "Б". Наш кореспондент телеграфно повідомляє, що професор К.Д-ко створив нічну дивізію по боротьбі з атомовим ядром, молекулами, електронами, протонами, ціклонами і іншими уклонами. Дивізія вже почала діяти по всій території табору.

З достовірених джерел повідомляють, що біля басейну один козак майстерно шаблюкою надщербив електрон. Крім того, вчора пополудні впіймано одне атомове ядро в казані української кухні.

Зараз за допомогою папіросткiв, цеглин, лімонади і сорока автомашин провадяться наукові експерименти. Покищо висліди зберігаються в таємниці, але в чергах харчового складу поспішно говорять, що з одного наперстка зупи буде стільки атомової енергії, що вистачить огрівати усі бльоки з 1-го травня до 1-го жовтня.

Б л ь о к "Е". Урядом праці за згодою уряду прохарчування схвалено закон по обслуговуванню симулянтів. За цим законом усіх симулянтів мусять спати до 10-ти годин ранку. Щоб не прогавити сніданку чи обіду, симулянти повинні ще з вечера виставляти на коридор: горшки /ті що для страви/, цеберки та баняки. Заф. їдальнею зобовязаний вчасно наповнювати цей посуд якісною і смачною стравою. Сухі продукти доставлятимуться спеціяльними розносниками безпосередньо до кімнат, причому, хліб буде покраяний, ковбаса порізана, а консерви відкриті.

Б л ь о к "Д". Офіційно стверджують, що технічний відділ сконструював механічну двохпудову сокиру для колки дров в кімнатах. Ця сокира в першу чергу даватиметься мешканцям другого, третього і четвертого поверхів.

Б л ь о к "Д". Взуттєва фабрика і кравецький комбінат табору доводять до широкого відому, що видані талони для пошиву в грудні місяці будуть дійсні на ввесь 1946-й рік. Крім того ці виробні з березня місяця будуть приймати замовлення на пошиф не тільки від референтів, а й від комендантів бльоків. Що ж до можливости пошиву широкому загалу,- це питання буде розвязане на спеціяльній конференції п"ятьох референтів, що має відбутися в кінці 1946 року.

ДОТРИМАЛЬСЯ СЛОВА

-Чого це ви свате, як п"єте горілку то заплющуєте очі?
-Тому, що я дав слово своїй жінці й не дивитись на горілку. Отож чесно дотримуюсь слова.

КОВБАСА НЕ ТЯЖКА

Пан Хитрун прийшов на Різдво до свого кума пана Скупихи в гості. І як годиться Скупиха поставила на стіл: вино, лімонад, ковбасу та засмажене легке і печінку. Хитрун сидить собі вино п"є та ковбасою закусує. Не стерпів Скупиха та й каже:
-Їжте, їжте, куме, ось печінка, ось легке...
-Не турбуйтеся, куме, бо й ковбаса не тяжка.
-То може вип"єте солоденької лімонади?
-Ласкаво дякую, але ж і вино не гірке.

Окремі українці винайшли новий "промисел". Полягає він у тому, щоб часто переходити з табору в табір і шукати кращого харчування і ліпшого одягу.

-Звідкіля ви йдете і куди?
-З Авґсбурґського табору до Н. Ульму. Кажуть там ліпше. А ви куди?
-А я їду з табору Н. Ульму до Авґсбурґу. Кажуть там краще...

Ц-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕҐІЯ.

182
227-46

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ц.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ukrainian News.

Число 2. /9/. 14 січня 1946 року. Рік II.

ЩЕДРІВКА

Щедрий, щедрий, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка,
Стала вона щебетати,
Господаря викликати:
-Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару,
В тебе вівці покотились,
А ягнята народились,
В тебе товар весь хороший
Будеш мати мірку грошей.
Мірка грошей - не полова,
В тебе жінка чорноброва.

НА ЩАСТЯ, НА ЗДОРОВ"Я НА НОВИЙ РІК!

З християнським святом Нового Року поздоровляємо всіх українців !

Бажаємо щастя, здоров"я, багатоліття !

Бажаємо перетривати всі незгоди і лиха, лишитись стійкими і непохитними нашій матері Україні вірними синами.

Бажаємо діждатись тої години, коли ми зможемо повернутись у свою вільну державу без тортур і переслідувань.

СЛАВА СОБОРНІЙ СУВЕРЕННІЙ УКРАЇНІ !

ДБАЙМО ЗА МОЛОДЬ

Молодь - це майбутнє народу.

Куди піде молодь - таке буде майбутнє народу.

Молодь завжди в житті кожного народу є одною з головних рішальних сил. В ній закладено найбільше стремління до поступу, вона, як найенергійніша і не викривлена духовно частина народу, завжди вирішально впливає на хід боротьби, незалежно, чи це буде боротьба на фронті проти зовнішнього ворога, чи політична боротьба всередині країни чи навіть в галузі науки і мистецтва.

Молодь здобуваючи загальну і фахову освіту, стає на зміну старшим в несенні обовязків перед народом і державою.

Тому в залежності від того, якими теоретичними і технічними знаннями озброєна молодь, які будуть прищеплені їй політичні ідеї-світогляд, в якій мірі буде їй прищеплена любов до Батьківщини, що вона буде становити із себе в цілій своїй масі - в залежності від цього такий буде покладений відтиск на життя данного народу в найближчі десятиліття.

Невипадково, кожна держава так наполегливо дбає про виховання і вишколення молоді, бореться за перетворення її в свою опору.

Ця проблема - виховання молоді - набирає виняткової ваги саме для нашого народу.

Взяти хочби й сучасну пору. Деяка частина молоді навчається в гімназіях, на різних фахових курсах, займається самоосвітою. Натомість інші або відмежовуються, або, в силу еміграційного життя, розкладається в чужому національному оточенні, стаючи придатком на чужому дворі. Частина навіть, морально заломлюється, цурається свого національного ім"я, або просто не знає його, бо ніхто ніколи не навчив його-хто він є...

Такий стан речей накладає на нашу громадськість на еміграції великі завдання.

Ми перебуваємо під цю пору відносно в сприятливих умовах, будучи забезпеченими всіма основними життєвими засобами /згадаймо, що попередня українська еміграція не мала жадного матеріяльного забезпечення/, ця обставина дозволяє нам, а громадський обовязок вимагає від нас зайнятися вихованням нашої молоді. Ця обставина дозволяє вимагати від молоді виконання нею її обовязків перед народом і Батьківщиною.

Найважливіше завдання молоді - /учитись!

Найбільше розтління цієї війни /зачепило молодь, вона найбільше потерпіла від війни.

І ми мусимо подбати за оздоровлення молоді, мусимо подбати за те, щоб створити всі можливості молоді для осьіти, навчання і підвищення своїх знань. Оберігати молодь від духовного і морального розкладу.

Найпочесніший наш обовязок - проявити всебічно опіку над молоддю. Допомогти у всякій скруті, підтримати у всякій біді.

Ми мусимо бути чулими до потреб молоді. А молодь мусить бути свідома свого громадського обовязку, свідома своїх завдань як молодої сили нашого українського народу!

Виховати в собі національну свідомість - понад усе!

Бути озброєним фаховими і загальноосвітніми знаннями!

Гартувати свій дух і тіло.

Не слід забувати, що не за горами той час, коли кожен емігрант муситиме перейти на свій власний хліб. І саме тому нашим обовязком є вже тепер подбати, щоб молодь, користуючись вільним часом могла набути або поглибити технічні знання, оволодіти якимсь фахом.

Оволодіння молоддю чужоземними мовами є також дуже важлива справа і її не можна нехтувати.

Нашим спільним завданням є виробляти в собі такі якості які б дали змогу нам зберегти себе на еміграції національно, культурно, не асимілюватися чужими елементами.

Ось тому потрібно боротися за моральну чистоту молоді, поборювати прояви моральної нестійкости, розкладу, духової слабости. Егоїзм і бездіяльність - велике національне зло. Мусимо застерігатись від нього, викорінювати це зло в нашому середовищи.

Виховуймо почуття громадського обов"язку, соборницької солідарности, національної гордости і дисципліни, характер хоробрости і пробоєвости.

Нашим обов"язком є дбайливо шукати шлях до душі і розуму молоді, яка потрапила під чужі впливи, оздоровлювати її національно.

Виховання серед усіх нас, а зокрема, серед молоді усвідомлення української державницької справи є найважливішим обов"язком нашого часу.

Цьому мусить служити кожне наше слово, думка, кожна українська книжка, наші діла і поступки.

Ніякі "партійницькі" та політиканські тенденції не можуть заступати собою, шкодити цьому найголовнішому завданню українців цього часу.

Брак державної свідомости серед українців є найбільшим національним злом нашим, яким і досі послуговується наш ворог.

Отже, виховання молоді на свідомих, вартісних, відданих національній справі українців, морально стійких, озброєних знаннями і фахом, є найсвятішим обов"язком всієї української громадськости!

Михайло Василенко.

Щира подяка!

Складаємо щиру подяку шановним панам - представникам УНРРА за святкові подарунки нашим українським діточкам, жінкам і чоловікам!

Дякуємо за участь в святкуванні, за ті радісні хвилини, проведені разом з нами в Різдвяні свята.

О. Лев
душпастир укр. греко-католицької Церкви.

О. Олександер
душпастир укр. православної автокефальної Церкви.

Подяка за Коляду!

Проведена в нашому таборі Коляда для Апостольської Візитатури дала доказ, що всі розуміють, що Апостольська Візитатура виявляє інтереси всіх українців.

Українське спасибі за Ваші щедрі датки, українці табору Новий Ульм, яким не байдужа загальна народна справа.

Дай Боже! щоб слідуючу Коляду ми переводили не по таборах, а під рідними стріхами, на рідній землі!

Щасливого Нового Року бажаю Вам всім від щирого серця!

О. Лев
душпастир укр. греко-католицької Церкви в Н.Ульмі.

ВІСТІ З СВІТУ

ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗЪЄДНАНИХ НАРОДІВ

Як повідомляють з Лондону, 10 січня ц.р. відкрито засідання конференції Зъєднаних Народів. В засіданні цьому бере участь 2000 делегатів. Головним завданням а також ціллю цього засідання є дбати про безпеку, а також встановлення спокою в цілому світі. Святочне відкриття засідання розпочалося о год. 17-й. На самому початку промовляв премієр міністер Клеман Р.Етлі, промову якого передавало британське радіо в англійській мові. Потім був вибраний президент засідання, який виголосив також промову. День перед відкриттям засідання, король Ворж VI дав бенкет на честь гостей. Це було перше прийняття дане королем від часу, коли розпочалася війна. Король привітав всіх делегатів. Делегати мали між собою розмову приватного характеру.

Всі делегати стоять перед головними проблемами, які мають бути вирішені на першім засіданні конференції. Передусім, мусить бути вибрано 6 членів до ради безпеки і утворено комісію для контролі атомової енергії. На головному засіданні буде подано 11 пункт, котрі будуть розглянуті комісією.

На засіданні цьому, крім організаційних питань, будуть також розглянуті і інші питання, а в першу чергу, проблема втікачів.

Ця проблема втікачів, а також насильно вивезених людей є одною з найважніших проблем, на котру буде найбільше звернена увага. Крім того, будуть порушені такі проблеми, як криза в Палестині, конфлікт в Індії, а також проблема в Персії.

ЕСПАНІЯ ГОСТРО ВІДПОВІДАЄ АЛІЯНТАМ

У відповідь на намір Аліянтів переглянути їх умови з урядом ген. Франко, кабінет уряду ухвалив до кінця стояти на засадах націоналізму і підтримувати існуючий уряд.

Кабінет заявив, що Еспанія готова сама себе ізолювати від деяких країн, які бажають зробити з Еспанії громовідвід для їх власних внутрішніх заворушень. Кабінет також заявив, що підчас війни як Аліянти, так і держави Осі намагалися привернути на свій бік Еспанію і таким чином зробити її об"єктом агресії. І лише вміла політика уряду ген. Франко вберегла країну від загальноевропейської руїни.

ПОМЕР ВЕЛИКИЙ ПИСЬМЕННИК

В Голливуді помер відомий американський письменник, автор багатьох відомих всьому світові творів

ТЕОДОР Д Р А Й З Е Р

письменник помер від хороби серця, на 74-му році життя.

К О Р О Т К І В І С Т К И

Начальник генерального штабу американської армії генерал Айзенговер вилетів до Лондону на нараду генеральних штабів.

Папа Римський заборонив призначеним до Німеччини кардиналам брати участь в будьякій політичній боротьбі.

2000 жидів було затримано та ув"язнено до Тель-Явиве /Палестина/ за переховування зброї, набоїв та вибухових матеріялів, які викрила британська поліція.

Соціялдемократи і комуністи Німеччини хочуть утворити одну партію так звану "партію співпраці".

Призначення великої кількости нових кардиналів, в більшості не італійців, викликало в клерикальних католицьких колах Італії занепокоєння, аби новий папа не був чужоземець, особливо бояться папи-американця.

Генерал Парней подав до відома, що американські оборонні сили в Німеччині до кінця червня цього року будуть зменшені з 61600 людей до 3000.

Америка визнала Австрійський уряд. З цієї нагоди президент Трумен переслав телеграму до д-ра Карла Ренера. Англія, Совєти і Франція також офіційно визнали новий Австрійський уряд.

Еспанський князь Дон-Хуан одержав від португальського уряду дозвіл мешкати з родиною в Португалії.

Генерал Фредерік Морган дотеперішній шеф УНРРА в Німеччині перестав сповняти свої обов'язки.

Американське воєнне міністерство подає до відома, що останні німецькі полонені ще до 1-го травня ц.р. мають повністю бути пущені США.

З таборового життя

ЯЛИНКА З МАЛЕНЬКИМИ

На перший день Різдва святкували ялинку діти з садочка.

В присутності гостей з УНРРА, таборової адміністрації діти бавились коло гарно прибраної ялинки, вони деклямували віршики, співали колядок і пісень, водили танок.

Дійсно належить щира подяка паням вихователькам, які не ховаються від громадського обов"язку у свої особисті вигоди, а віддають енергію і терпіння на виховання малят на чужині.

Присутні нагороджували малих виконавців рясними оплесками та батьківською радістю і ласкою.

По забаві діти перейшли до другої залі де їх чекало запашне гаряче какао, солодощі.

Але найвизначнішою подією для громади маленьких українців було роздавання подарунків. З сяючими очима вони брали в руки чудові ляльки, забавки, цілі "подвір"я" з будівлями і домашніми тваринами, чудово зробленими і гарно пофарбованими, брали пакунки з солодощами.

Над вечір розходилась весела дітвора додому, і довго ще було чути по коридорах всіх бльоків гуркіт маленьких авт і дзвін дитячого сміху.

Другого дня Свят відбулася ялинка для шкільної дітвори.

Гості з УНРРА висловилися з признанням про свято. Дітвора була задоволена. Кожен дістав подарунки по своїй вподобі.

ВЕЧІРКА В ГІМНАЗІЇ

На другий день Різдва в реальній гімназії табору відбулася вечірка-ялинка. В програму входили колядки, деклямації, народні танці, гра на фортепіяно. У виконанні програми приймали участь учні всіх кляс гімназії. Особливий успіх мала учениця Таня Трушинська, що грою на фортепіяно здивувала присутніх.

Після спільної гостинної вечері, в якій прийняли участь професори гімназії, гості з УНРРА та члени батьківського комітету.

Після грала оркестра, гімназійна молодь з приємністю і утіхою протанцювала кілька танців.

Вечірка кінчилась роздаванням святкових подарунків.

ДВА КОНЦЕРТИ КОЛЯДОК

Другого і третього дня Різдвяних свят в театрі табору відбулося два концерти колядок і щедрівок хорової капели "Україна".

Далеко на чужині ми почули подув вітру з рідного краю від своїх рідних, близьких і дорогих нам людей і разом з ними славили народженого Христа.

Як чарівним помахом руки, видобуває диригент звуки найбагатшої музики співу, тонуть в ній людські почування, несуться, як на хвилях, у світ фантастики - то замилуваної, то бурхливої романтичної.

Як яра сила весни звучить українська пісня під управою заслуженого професора Н. без канону, без сентименту, без пригладжености.

Керівник управи табору полковник Д. від імени управи і присутніх сердечно вітав шановного професора Н. В пошану творцеві буйного українського співу при привітанні піднесено квіти конвалії.

ВІДКРИТТЯ ТЕАТРУ

На Різдво вечором відбулося відкриття таборового театру.

Глядачі заповнюють залю. В перших рядах сидять гості - від УНРРА і американського війська та управа табору.

Представник УНРРА пан Ритфельд в теплих словах вітає присутніх з Різдвяними святами, висловлює задоволення з успіху обладнання такого великого театру з доброю сценою.

На закінчення пан Ритфельд бажає присутнім твердої віри в оновлення всього світу, в якому і українці здобудуться на свої права.

Проф. Білецький, відкриваючи театр, дякував УНРРА за опіку і підтримку таборян в їх культурному житті та побажав достойно використати театр - цей храм мистецтва.

Цього вечора театральна студія поставила два веселі водевілі О.Васильченка з селянського побуту його часів та потішила глядачів етнографічною інсценізацією вулиці давно минулих часів - з співами, танцями, з п"яним кумом і сердитою тіткою, як це повелося писати про Україну ще від часів Гоголя.

Вечір пройшов весело, глядачі вдоволено сміялися, як і годиться на свята.

Фейлетон

НІЧ НОВИМ РІК

Вітер гуде аж вже. Темно аж чорно. Ніч...

Годинник ритмічно тікає. Ще кілька хвилин і дзвінок попередить, що минуле відійшло.

Я схилився на стіл і пишу підсумки. Рука ліниво водить олівцем по папері. Я на хвилину закрив очі, і пригадую, що я зробив за рік, що я дав своєму народові, з якого вийшов сам?

Ох, як мало зробив я! Які убогі мої підсумки! Чи я цього бажав? Раптом скрипнули двері. І... до хати зайшов старенький дідусь з червонощоким юнаком. Він з повагою вклонився і сів. Його спрацьовані руки і ноги тремтіли, як під час пропасниці. Важке зітхання нагадувало, що він ось-ось назавжди закриє свої очі.

Дідусь зі всієї сили кілька разів кашлянув, поклав свою худорляву руку юнакові на голову і витиснув з грудей:

-Старий уже я, сину... вік мій вже скінчився і я напевно через кілька хвилин помру. Але перед тим , як лишити цей світ, хочу тобі, сину, передати свої діла, щоб ти їх довів до кінця.

Юнак сміло підняв голову і пильно дивився дідусеві у вічі.

-Важкий був мій вік: страшна війна, голод, сльози, кров,.. я намагався зробити все, щоб здійснити мрії народу, й дещо зробив, але більше зробити лишилось тобі, сину.

Багато дечого я не загледів, прогавив, до багатьох ставився ліберально, може через це я не вмів об"єднати страдальницький свій народ. Багато про це говорили, а наслідки... не таких наслідків воліє український народ. Додому повертатись не сплами і пасинками, повертатись треба єдиною міцною сім"єю.

А в нас, синку, є ще й видодки, і провокатори, і простолкурники, яких ніколи рідна земля не приймає. У книгах моїх народів і вони всі записані. Особливо приглядайся, сину, до підлабузників до тих, що ховаються від громадської праці, а люблять чинопочитання, хто любить язиком молоти, а віз з вантажем обходить. Цінни людей по їх ділах. Таких людей чекає Україна і ти повернеш їх у свій край і ніколи не осоромишся... Більше не в силі я говорити... Своє я відслужив. Що не буде зрозуміле - переглядай мої книги господарювання.

-Приймаю ваш наказ, - гордо вигукнув юнак,- і буду, як мої предки, боротись за волю свого народу...

Задзвонив дзвінок. Я здригнувся і відкрив очі, але ні дідуся, ні юнака вже не було. На годиннику показувало 12 ночі, а на числі календаря чорніли літери 1 січня 1946 року.

Я почав продовжувати писати свої підсумки. І сам не знаю, як сталось, що замість своїх, списав слова дідуся.

Хай вибачить мені читач, ей-бо я не є плагіят.

Б. О.

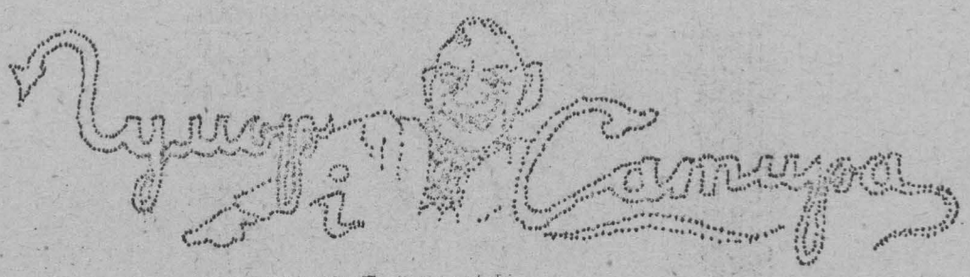

ОСТАННІ НОВИНИ

Н. УЛЬМ. За звітами бльокових, перше емігрантське Різдво в нашому таборі пройшло на належному рівні.

Але так було не в усіх відношеннях. Горілки, наприклад, не було зовсім. Самогону випито 95% в порівнянні з попередніми роками, бійки не було зовсім, коли не вважати за таку тільки два неприємні випадки: перший - один молодець набив п"ятьом колегам потилиці за їх же столом, в їхній же кімнаті. другий - дві поважні особи не дійшли до вирішення, хто з них більша птиця і кому в першу чергу належить квиток до театру.

Спір тривав п"ять годин часу, проходив досить в пристойному тоні, з чого таборяни дуже вдоволені.

-За повідомленням служби звязку на таборовій кухні відбувся двохгодинний страйк в знак солідарности з харчовим відділом на протест проти того, що кухня не одержала цьоколяд на свято.

-ЖЕНЕВА. Наша радіостанція перехопила на короткій хвилі радіограму, яка говорить про нові явища в зоології - останній час появилась нова порода котів.

Вони такі ж сірооки, такі ж охочі до всього ласого, але відрізняються від звичайних чотириногих котів, тим що "надвір" непросящися. В них завжди і душа, і лапки чисті. В цьому їх перевага над іншими ссавцями. Ці коти досить легко і скоро пристосовуються до всякого клімату і дуже діяльні.

Великі вельможі і сильні цього Світу гарячково полюють за такими досить чемними кімнатними тваринами, що так невинно вміють прислуговуватися їм.

Один такий кіт,- розповідали в черзі за зупою,- проліз через огорожу і до нашого табору.

Хто помітить цього кота, негайно сповістіть редакції. Ознаки його такі: обережно приходить до дверей і підслухує, досить приємно штучно всміхається, низько вклоняється і непрошеним залазить до хати, вусів не голить.

Н.УЛЬМ. Нижча палата Громади /Є і в нас така!/, що стоїть в опозиції до уряду, обороняючи демократичні права особи на право сміятись, по довгочасній боротьбі домоглась того, що в таборі надалі будуть систематично відбуватись забави.

Кожен бажаючий зможе за 5-ть райхсмарок цілком доступно одержати порядну порцію сміху.

Сміх - запорука здоров"я. Смійтесь, таборяне!

СІНГАПУР. На Філіпінах таємна поліція вловила винахідника з апаратом який контролює перекладачів.

Геніяльність апарату полягає втому, що він хапає за язика перекладача, коли він говорить не те що слід або вмішується куди не треба.

Наша управа табору сподівається придбати такий апарат.

В-во й редакція: Н.Ульм, український табір. - РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик

Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 3./10/. 20 січня 1946 р. Рік II.

ЛИЦЕМ ДО ДІЙСНОСТИ

Стоїмо перед новою дійсністю. За цю дійсність велась війна, що закінчилася і ведеться далі боротьба в інших формах. Ця дійсність - це право народів і окремих людей вільно улаштовувати своє життя по своїй вподобі без примусу і насильства зовні. На шляху до здійснення цього ідеалу - лежить ще багато перешкод. Але сьогодні, по прикрих і болючих досвідах, усі погоджуємось, що ввесь світ, а з ним і наш нарід, буде щасливий лише тоді, як у цілому світі запанує правдива демократія. Тоді як народоправство, воля народу - стануть законом, що його не вільно нікому порушувати спираючись на силу. Ще недавно ми чули, а часом і вірили, що Україна буде щасливою тоді, як невелика числом, але міцна духом меншість "візьме за лоб" ввесь нарід і поведе його до перемог і слави. Не була це наша ідея, що зродилася і зросла на нашому грунті, в нас самих. Це був лише відгук ідей, що зродилися у наших сусідів і ворогів, які "взяли за лоб" свої народи, взяли "за лоб" і нас.

Та прийшов час і ті ідеї та політичні системи, що зросли на них самі "взяли в лоб" від народів, що виховувалися і творили державне життя на протилежних ідеях-засадах. Цим самим вони виявили свою нежиттєздатність і мусіли зійти з арени. Нова дійсність каже, що не активна "непомильна" меншість, лише звичайна більшість - сума мозків і душ даного народу чи держави має рішати їх долю. Коли якийсь ініціятивний гурток якась "меншість" має добру, здорову і корисну для народу ідею - ніхто не сміє їй заборонити ту ідею пропагувати, за неї свобідно і чесно боротися, аж більшість її зрозуміє і сприйме, а тимсамим - меншість перетвориться в більшість і поведе нарід відкритими і вказаними нею шляхами.

Та добре про це говорити американцям чи англійцям, які на цих засадах виховалися і змогутніли. Гірше говорити про це тим, які нічим нічого не осягнули...

Є незламний закон, який каже, що коли хтось хоче побороти якесь зло в світі - мусить його наперед перемогти в самому собі. Серед нас не знайдеться напевно ні однієї одиниці, що не погодилася б з тим, що колись хтось накидає свою волю українському народові то це зло, з яким треба боротися. Та... як тільки збереться десь більше чи менше скупчення українців - зараз же знаходиться більша або менша групка, яка безапеляційно проголошує: "Ми непомильні", "Що не від нас - то від діявола!" "Хто проти нас - той проти України!" Таких панів не обходять думки і погляди інших. Вони готові боротися з усіми не зважаючи, чи це потрібно, чи ні, чи не шкодить це загальній справі. Але як добре було б, під цю лиху годину, як би такі люди з-посеред нас - поборолися трішки самі з собою, щоби по них - не судили про всіх.

ЖИТИ - ЦЕ ПРАЦЮВАТИ

В нормальних умовинах людина своєю працею здобуває собі право на життя, здобуває засоби на прожиття, харчі, одяг, взуття, помешкання і задоволення культурно-освітніх потреб.

Це все ми добре розуміємо і хочемо собі право на життя здобувати лише працею.

Але яке наше становище тепер? Недоля викинула нас з рідних земель з своєї батьківщини в чужі краї, між чужі люди. Хоча деяким з нас тепер і не дуже зле, бо маємо харч, одяг і мешкання, але це ми маємо не з своєї праці, а з ласки тих, хто нами опікується.

Чи довго це буде? Напевне ні. В скорому часі опинимося десь в інших, можливо далеких, чужих і невідомих краях, без опіки УНРРА.

Ото ж подумаймо добре, як далі будемо жити, з чого жити, як і чим працювати зможемо?

Там в невідомій чужині, не те що дома. Може доведеться працювати за фахом якого там потрібно буде, а не за фахом, який ми маємо тепер.

Хто матиме фах майстрового робітника, матиме хоч невеличку практику, той зможе легше знайти собі працю десь на заводі, фабриці чи в сільському господарстві. Хто матиме працю, зможе і зуміє працювати, той зможе легше знайти засоби до прожитку.

Ото ж зрозуміймо це завдання і використаймо цей, можливо і не довгий час нашого перебування в таборі, щоб не було пізно.

А завдання наше є не таке складне. Хай між нами не буде жодного, хто не мавби або не набув би якогось трудового фаху майстрового робітника. Такий фах потрібний кожному з нас і людям з високою чи середньою і людям з низькою освітою. Бо коли ти знаєш мови того краю, де житимеш, то і професор чи інженер мусить працювати спочатку як простий робітник.

Таборова адміністрація і наші громадські організації з доброю підтримкою УНРРА організують для всіх таборян цілий ряд фахових курсів з 3-4-х місячним терміном навчання, а саме:

1. Курси будівельників - мулярів, бетонщиків, арматурників, малярів.
2. Курси деревообробників - теслярів, столярів, меблярів.
3. Курси комунальної обслуги - водогін, газогін, опалення, каналізація.
4. Курси металообробників - слюсарів, токарів, тощо.
5. Курси електротехніків - освітлення, обслуга моторів, телефон.
6. Курси авто-шоферські - шоферів, автомеханіків.
7. Курси машиністів - паротяги, мотовози, електровози.
8. Курси кравецтва, шевства, фризиерів, фотографів, ручної вишивки, домашнього господарства, санітарно-медичної обслуги.
9. Сільсько-господарчі курси: садівництво, городництво, пасічництво та інші.

Деякі курси - шоферів, електротехніків, агротехніків, фризіерів, тощо, вже працюють, інші в скорому часі розпочнуть свою працю.

Праця має бути організована так, аби кожен таборянин зміг декілька днів /2-3/ працювати на самообслуговування табору, а 3 дні в тиждень перебувати на курсах. Увесь тиждень мусимо всі працювати та вчитись. Праця на курсах є обовязкова.

Стара українська приказка каже, що вміння за плечима не носити.

Знання якогось трудового фаху полегшить нам знайти працю і полегшить прожити. А повернемось до дому на батьківщину, будемо корисними громадянами нашої України.

Вісті з світу

ВІДКРИТТЯ СЕСІЇ ЗЄДНАНИХ НАРОДІВ

На відкриття конгресу "ОЗН" промовляв прем"єр британії Етлі. Він звернувся до присутніх представників слідуючими словами:

"Нам лишилось тепер лише вибирати між життям та смертю. На цьому конгресі буде вирішена доля світу, чи має він існувати, чи має загинути. Бо відкриття таємниці атомової енергії може дати світу або небувалий прогрес, або повну руїнацію. Отже, нам необхідно всіма засобами дійти до загального порозуміння. В наших руках лежить зараз доля міліонів мужчин, жінок і дітей, не тільки тих, що живуть, а навіть і тих, що ще не народилися.

ГРАБУНКИ НА СОВІТСЬКИХ ТЕРЕНАХ

Сповіщають, що недавно був затриманий та пограбований американський потяг який віз з Бремена до Берліна постачальні матеріяли через совєтську зону. Грабіжники в совітських одностроях затримали потяг на станції Бідеріц відчинили 15 вагонів та вигрузили на кінні підводи багато муки, цукру, мила тощо. Три американських жовніри обстрілили бандитів і одного поранили з них, але завдяки опорові, який вчинили бандити, запобігти грабункові не вдалося.

Британська військова влада припинила рух своїх постачальних машин до Берліна в ночний час в звязку з частими пограбунками, які траплялися на совєтській окупаційній зоні.

ЧУТКИ ПРО ВИНАХІД АТОМОВОЇ БОМБИ В СОВЄТАХ

Як сповіщають з Лондону, д-р Рафаель Арматос, директор дослідчого інституту антропології та біології людини, сповістив, що атомова бомба ще більшої сили винайдена в СССР. Над цим винаходом працювали декілька совєтських вчених, між іншим і відомий дослідник проф. Копиця, який раніш співпрацював з гвардським університетом. Совєтська атомова бомба надзвичайно руйнуюча. Бомба завбільшки з тенісний м"яч діє горизонтально 85 кл. та вертикально 10 кл. Але багато добре поінформованих людей вважає, що Арматос не має жодних підстав гадати, що совєти винайшли атомову бомбу і вважає це блефом.

ШЕФ УНРРА ВІДМОВИВСЯ ПОДАТИСЬ ДО ДИМІСІЇ

Ген.лейтенант Сер Фридерік Морган відмовився підписати свою димісію з посади начальника УНРРА в Німеччині. Йому було наказано залишити посаду після того, як він заявив на пресовій конференції, що вірить у таємну втечу жидів із східньої Европи. Тимчасом британський уповноважений сповістив, що англійський сектор Берліна зачинено для біженців. Ця акція є преведена після звіту жидівського лідера, що 2000 безпритульних жидів збираються на британську та американську зону. З Берліна повідомляють, що 2000 жидів з Польщі втікли з табору на совєтській зоні щоб не бути вивезеними до інших міст.

ГУВЕР ОСТЕРЕГАЄ ПРОТИ КОМУНІЗАЦІЇ МОЛОДІ

Едгар Гувер звернувся до преси і церкви в США закликаючи їх зірвати маски з комуністичних організацій молоді. Він стверджує, що ці групи мають завдання зруйнувати демократію і побудувати замість неї страшну систему тотальної держави. Він порівнював їх тактику з гітлерівською молоддю. Гувер звертається до щорічного Конгресу католицької молоді, що має незабаром відбутися в США. Він заявив, що вплив комуністичної молоді підвищує злочинство серед молоді США.

ЗАВОРУШЕННЯ В США

Небувалої сили страйк робітників зв"язку паралізував цілком життя в Сполучених Штатах. Страйкарі організували скрізь пікети та застави, щоби не допускати до роботи страйбрехерів. В деяких місцях мали місце сутички з поліцією та військом. Влада звернулася до армії та фльоту по допомогу.

Конгрес дуже занепокоєний хвилями протесту серед військових гарнізонів за морем. В деяких місцевостях протести набули характеру заколотів. "Ми не маємо права допустити нашу армію до стану юрби" заявив на Конгресі сенатор Альберт Томасс.

ЗАМИРЕННЯ В КИТАЇ

У Китаї припинено військові дії та ліквідовано громадську війну після угоди між урядом та комуністами. В присутности ген. Маршала амбасадора США була складена угода:

1. Повна свобода особи, сумління слова, друку для китайського народу, а також гарантія безпеки проти незаконних арештів.
2. Всі політичні партії рівні перед законом і діятимуть на рівних правах.
3. Місцеві органи влади вибиратимуться народним голосуванням.
4. Свобода політичним в"язням, якщо вони не є зрадники або диверсанти.

Після підпису цієї угоди представниками від уряду ген. Чанг-Шуном та від комуністів ген. Шу-Ен-Ляй - був виданий наказ припинити військові дії по всьому Китаї.

ЮГОСЛАВСЬКІ МОНАРХІСТИ СПРОТОВУЮТЬ

Останніми днями австрійська комуністична преса розпочала компанію проти американців, обвинувачуючи їх в тому, що вони переховують на своїй зоні різні "фашистські" елементи, як то: "четніків" Міхайловіча. На це югославські монархісти заявляють, що вони ніколи не були фашистами лише монархістами.

Тіто обяьив амнестію але ж вони цій амнестії не довірять, як і взагалі урядові, що зараз існує в Югославії. Комуністична газета "Остерайхіше фолькштіме" подає навіть число різних "фашистських" груп по окремих таборах в американській зоні. Серед них за цим звітом знаходяться також усташі, Словацька гарда, Власовці і Угорські монархісти.

Газета закидає, що англо-американська політика веде до погіршення відносин між Югославією та Австрією.

КОРОТКІ ВІСТКИ

На відкритій секції англо-американської комісії по Палестинському питанню, Робарт Натон, бувший урядовий економіст, заявив, що Палестина може легко прийняти 100.000 жидів за шість місяців, тому що економіка Палестини потребує багато робочої сили і більш як 125.000 людей можуть бути забезпечені працею.

На запитання членів комісії Натон відповів, що арабсько-жидівські відносини зараз погані, але ж очікують поліпшення.

Білий Кінь Хірохіто дістався Трюковому кіно-артисту Діку Ройону, тепер лейтенанту, яко трофей і відправлений пароплавом до Америки.

Між італійським та еспанським урядом підписана угода про виплату боргу за допомогу, яку в свій час Еспанія одержала від Мусоліні. Борг буде сплачений різними товарами та грошима.

В Атенах та Пері /Греція/ вибухнув страйк, який поширюється на всій галузі виробництва і приймає загрозливі форми. Робітники вимагають збільшення платні.

Румунський король Михаїл видав наказ про прийняття до уряду двох представників Селянської партії та лібералів. Це був перший наказ виданий королем після 21-го серпня.

В Данії страчено журналіста Гельвега Лорсена, який був у тісній співпраці з націстами. Це вирок виконаний вперше з 1892 р.

Прем"єр Турції Сукру Сарадоглу звернувся до молоді, вимагаючи від неї витримки та спокою. Він, між іншим довів, що терени, яких домагаються Совєти, згідно міжнародного права належать Турції, за плебісцитом проведеним 1918 року в тих провінціях.

ТАСС спростовує будьякі сутички на совєтсько-турецькому кордоні, про які писала закордонна преса.

Як сповіщають з Лондону ні Франція, ні Англія, ні Америка не поспішають перервати дипломатичні стосунки з урядом Франко.

Дон Хуан, син померлого Альфонса XIII, який зараз перебуває в Швайцарії, направляється в Португалію, де буде жити постійно. Він заявив, що не співчуває урядові Франко і бажає співпраці з демократами. Він уважає це за найліпший спосіб реставрації монархії в Еспанії.

В США вибухнув страйк робітників зв"язку. Причиною страйку являється незадоволення зі скорочення зарплатні згідно з мирним часом.

На аргентинсько-бразілійському кордоні біля Пасо де Хос Литрос виникло декілька сутичок між Бразілійськими та аргентинськими заставами. Бразілія зачинила кордон.

Невідомими вбійцями в Пасаау замордовано 3 американські офіцери - майор, капітан і лейтенант. На тілах забитих залишилися сліди, які свідчать про те, що їх було забито довгим і повільним биттям. Після того будинок, в якому діяли бандити, було підпалено. С.І.С. та С.І.Д. намагаються розв"язати цю таємницю.

Племінниця померлого генерала Патона позбавила себе життя газом. В її помешканні поліція знайшла багато фотографій генерала Патона та листів співчуття з приводу його смерти.

Американський амбасадор в Польщі склав протест тимчасовому Польському Уряду проти його заходів, згідно яких переводиться націоналізація усіх приватних капіталів і підприємств. Він заявив, що припинить всякі грошові операції, поки ситуація не зміниться.

Голландці вживають японські війська у боротьбі проти індонезців. Як сповіщають з Батавії, починаючи з 24.1., на східньому березі Ахіна Голландці почали висаджувати японські озброєні частини. Недивлячись на протидії індонезців, десанти не припиняються.

Австрийським біженцям від гітлерівського режиму, які перебували в США дозволено повернутись додому.

Американська військова влада, не дивлячись на кампанію, яку розпочала австрийська комуністична преса, дозволила й надалі залишитись югославським монархістам /четнікам Михайловича/ на теренах Австрії.

З таборового життя

ЛЕРШИЙ ІСПИТ

Три вистави, які нашим таборянам довелося бачити в Різдвяні дні ствердили, що Театральна студія табору Н. Ульму /кер.п.Верецинський/ заслужила право на своє існування. Ми не можемо сьогодні дати рецензію на ті п"єси, що були поставлені театром. Для цього нема підстав. Ми покищо обмежуємось характеристикою окремих моментів і дійових осіб.

Першим треба відмітити те, що недавно було підібрано репертуар, в якому дійові особи не змогли показати свою мистецьку здібність, і з другого боку, такий репертуар не міг цілком задоволити сучасного глядача.

І " У холодку", і "На перші гулі" /С.Васильченка/ і "У Різдвяну ніч" /за Гоголем/ це речі далекого минулого, мініятурні малюнки звичайного селянського побуту.

Усі три комедії пройшли на одному мистецькому рівні. Особливих закидів режисерові і виконавцям робити не можна. Деякі вимоги можна пред'явити до монтажу "Вулиця". Як що цілому "Вулиця" технічно пройшла бездоганно, то за змістом вона має ряд недоробок: гра вечером на вулиці в карти, тоді коли дівчата сидять "безробітні", спів хлопцями занадто сумної пісні, коли це не обгрунтовано, прохід усіх пари в однакових позах, коли цього не бувало, перевантаженість одноманітними танцями і т.д. Ось ця надумана штучність і негативно вплинула на зміст "Вулиці".

Не зовсім вдало скомпоновано "У Різдвяну ніч" хоч режисер і намагався показати картину у Різдвяну ніч, але... сам матеріял недозволив цьому це здійснити. Основні дійові особи більше сиділи в мішках, ніж грали, і саме тому, очевидно, невдалося показати цієї "Ночі".

Більш жваво пройшов концерт під "Новий Рік" /кер. Антонович/.

Особливо вдало оформлено і виконано останню пісню рівно о 12-й годині ночі, що підбадьорило глядача.

Що до дійових осіб, то варто відзначити п. Бохан у ролі Оленки, п. Войчукову у ролі матері, п. Богомаза у ролі батька, п. Запарнюкову у ролі Федори і п. Чорний у ролі Тиміша, хоч в останнього трапляється часто зайві недоречні рухи. З балетної групи /кер. п. Цимбала/ помітно виділяється п. Лютик.

Театральна студія перший успіх дала задовільно. Більшість її членів мають право перейти у вищий кляс. Отже, виправляючи недоліки, треба заходитись над тим, щоб показати глядачеві сюжетну п"єсу близьку до наших днів, історичну п"єсу про героїв нашого народу та змістовні одноактивки, водевілі наших днів.

Ол. М.

НА ЛІТЕРАТУРНИХ ЧИТАННЯХ

16-го січня, на традиційній літературній середі в таборі Н. Ульм, відбулися авторські читання українського поета Яр. Славутича та байкаря Івана Манила.

Поет Яр. Славутич прочитав кілька поезій та поему "Соловецький вязень" з другої своєї книжки "Гомін віків", яка недавно вийшла в світ. Прочитані поезії в авторській інтерпретації зробили сильне враження на присутніх, зокрема поема "Соловецький вязень".

Книжка "Гомін віків" є вартісним вкладом в українську літературу і репрезентує молодого автора, що вийшов на свій творчий шлях.

Іван Манило прочитав кілька прекрасних байок із збірки "Колючий сміх", яку він готує до друку.

Молодий байкар зрушив цей жанр з місця до дальшого його розвитку. Іван Манило зробив тільки початок - байки його, іноді, справляють враження невикінчености,- але початок байкаря добрий, багато обіцяючий. Його байки далекі від наслідування, оригінальні і свіжі.

Бажаємо авторові скоріш видати збірку в світ для широкого читача.

П. М.

ДО УВАГИ ТАБОРОВОЇ МОЛОДІ

Редакція газети "Українські Вісті", відкриває літературну студію для молоді, котра цікавиться літературною та журналістичною працею.

Студія має на меті дати початки знання з літератури, журналістики, газетної справи та провадити практичні праці в цій галузі, щоб підготувати охочу молодь до початків праці в газеті.

Студія також приймає художників, графіків, карикатуристів.

Праця в студії - у вільний час.

Запис до студії провадиться в редакції газети "Українські Вісті".

Редакція.

КОМІТЕТ ОПІКИ НАД ІНВАЛІДАМИ В ТАБОРІ НОВИЙ УЛЬМ.

Подаємо до відома, що З-го дня Різдвяних свят переведено добровільну збірку грошей, на закуп протезів та необхідну допомогу інвалідам.

Зібрано: бльок "А" 322 Рм. бльок "Б" 775 Рм. бльок "Ц" 950-50 Рм. бльок "Д" 275 Рм. бльок "Е" 685-30 Рм. разом 3.007 Рм. 80 пф.

За ту добру і щиру жертву щиро дякуємо всім.

Голова комітету дипл. інжен. В о в к
Духовенство обох обрядів. Жіноча секція.

ВІЙНА В ТАБОРІ НАД ДУНАЄМ

Телефоном від власного кореспондента.

Почалося з того, що "ворожбит" проголосив із сцени підчас новорічного концерту: "В таборі буде війна".

Коли перші лави охочих до танців, заплативши по 5- марок, посунули до бльоку "А" - їх зустрінули перед входом ворожі стехі, що закидали їх моральними бомбами.

Дехто капітулював і понуро вернувся до хати спати. Та більшість заткала вуха і хоробро пробилась через лави ворога - до залі танців...

Так табір поділився на дві ворожі армії.

Для скорочення назовемо їх-тих , що хотіли танцювати- "синіми", а тих, що хотіли заборонити танцювати - "зеленими".

І так "сині", під звуки оркестру, розпочали чарівний вальс.

"Зелені", посиніли від холоду на дворі, почали по одному прокрадатися на територію ворога. Побачивши близька танці - попали у бойове натхнення і почали наступати танцюючим на пальці. "Сині", побачивши, що непорозуміння - заключили союз з гостями з обох берегів Дуная - і пішли в контр-наступ. "Зелені" - викликали маскировочно-технічні відділи і затемнили поле бою. "Сині" послали своїх саперів засвітити світло і поставили варту коло корків. "Зелені", порушивши Гаазьку конвенцію, розпочали хемічну війну. Розвідчі відділи пробравшись між танцюючих - розсипали на підлогу один кілограм перцю та один кілограм паприки. Після цього одна старша танцююча пані зомліла,пригадавши, що до святої вечері - не могла дістати в таборі ані грама перцю або паприки. Молодші пані і панни почали жвавіше перебирати і потирати в танці ногами, а мужчини, яким, вище згадані хемикалії, минаючи штани - доходили аж до носа - почали так завзято пчихати, що "зелені" невстигали казати "на здоров"я".

Хемічна війна вийшла на некористь самим"зеленим", бо "сині", похвавівши від перцю, відтиснули їх на другий кінець залі. Тоді"зелені" почали співати, щоб заглушити оркестрову кананаду. "Сині" випустили на сцену важкий поліційний танк, який обстріляв "зелених" через голови танцюристів. "Зелені" ще раз наступили на корки і ще раз згасили світло. "Сині", позеленівши від злості - пустили в бій найважчу зброю: найстарший гість з цього боку Дунаю і майже найстарша з тамтого боку, взявшись попід боки - "з перцем" вдарили гопака. Танцювали так довго, аж частина"зелених" пішла спати, а друга частина, розізлившись - почала танцювати.

На ранок-обі воюючі сторони, почухуючи потилиці, після бою оголосили комунікат про перемохне закінчення війни.

УВАГА! УВАГА!

Управа табору Н. Ульм виписує з Австралії вченого папугу, який буде розподіляти квитки на концерти і вистави до нашого театру.

В-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик

Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

Число 4./11/. 27 січня 1946 року. Рік 1.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

НАМ"ЯТІ ГЕРОЇВ КРУТ

29-січня минає 28 років із того дня, коли на невеликій глухій станції Крути на Чернігівщині відбувся акт кривавої драми України. Тоді розпочалася велична нова епопея нашої славної, хоч і трагічної визвольної боротьби.

Під Крутами у нерівній боротьбі з ворожою московською навалою загинув перший цвіт нашої національно-патріотичної молоді, пролялася українська молодеча кров за Українську Самостійну Державу.

Повалення царату у Росії в лютому місяці 1917 р. принесло частині українського народу, як і іншим народам царської Росії, день весни й сподіванок.

В усю широчінь розпочав тоді розкований наш нарід боротьбу за свою Державу. В Києві створюється перший український парлямент - Центральна Рада, котрий у своїх Універсалах спочатку фіксує автономність України, а в четвертому Універсалі від 22.I.1918р. проголошує самостійність Української Держави. Перший український президент Михайло Грушевський розгортає велику організаційну політичну роботу. В народі і в рядах бувшої російської армії розпочинається стихійний рух по організації національної Української армії. Велика кількість зросійщених українців з числа інтелігенції, робітників, офіцерів повертаються знову до свого народнього лона. Українська національна інтелігенція з запалом розбудовує культурно-освітню працю серед народу.

Та в скорому часі демагоги від крайнього соціялістичного крила з Москви, спекулюючи на соціяльних лозунгах, сплітають тенета провакацій і розброду серед українців. Москва з усією злобою накинулася на молоду Українську державу щоб огнем і мечем зліквідувати її здобутки. Молода Українська держава проіснувала перед цим усього лише 9-місяців. За такий короткий час вона немогла як слід впорядкуватися й приготувати збройні сили. Крім цього на розвитку української державности й організації її збройних сил відбилися пацифістичні настрої провідників - соціялістів Винниченка і Грушевського, які у своїх настановах договорилися до того, що Україні збройні сили не потрібні, бо вони, соціялісти, взагалі є проти всякої армії. "Не своєї армії нам потрібно, а знищення всякої постійної армії взагалі!"- заявляв Винниченко, як голова уряду в Центральній Раді.

В той час, коли проголошувалися в тодішній дійсності такі "прекрасні" "державні" погляди, з півночі з наказу Леніна посунули полчища, керовані лозунгом "грабь награбленное", щоб у крові кращих синів України втопити [illegible] щойно здобуту національно-державну сьободу, повернути Україну знову в московську кольонію.

Тільки невеликі регулярні військові одиниці захищали кордон України та підступи до столиці Києва. Ворожі війська вклинилися на територію

України. Ситуація ставала всебільш критичною.

І ось у цей грізний момент серед української патриотичної молоді виникла ініціятива оформувати студентський легіон щоб своїми грудьми захистити молоду Українську державу.

Тільки два тижні проходив вишкіл добровільців, а вже 29-січня 1918р. вони зіткнулися з відвічним ворогом і поневолювачем нашої батьківщини.

Добровільний легіон разом з дрібними регулярними частинами зайняли оборону перед наступаючими із Бахмачу на станцію Крути ворожими частинами.

На світанку ворог розпочав гарматний обстріл наших позицій, а потім після рушничко-кулеметного обстрілу пішов в атаку. Дружня злива вогню оборони викликала замішання у ворожих лавах. Ворога затримано та не на довго. З флангу наступали нові ворожі частини. Міцно трималося оборонне півколо юних козаків. Гранатами кулеметно-рушничним вогнем спокушали ворога, а місцями в мотуїм "Слава", "За Україну" в рукопашному бою відкидали ворога назад. Перед нашими снігі вкрився тілами вбитих і поранених ворогів. Але ряди оборонців рідшали. Ворог кидав у бій нові й нові резерви. Почався відступ правого крила. Ліве залишилося в критичному стані й було оточене ворогом. Не вистачало набоїв. Ушкоджений ворогів продовжувався навіть по станції. Наче хмара гайворонів кидався ворог в десяти на одного добровольця і по звірячому вершили свою перемогу. Тільки 34 особи було взято до полону. З них 9-х ранених було відправлено до шпиталю, а 27-осіб на другий день після довгих, звірячих знущань оскаженілої матроснї було розстріляно. Приблизно половина студентського легіону врятувалася і повернулася до Києва.

А за якийсь місяць жалібно гули київські дзвони, березневе українське сонце пестило укриті червоною кирайкою домовини - то українська столиця урочисто ховала перших своїх героїв, поляглих під Крутами.

Їх похоронили на крутому київському березі Дніпра поруч могили першого київського князя - українця Аскольда. І приходили подорожні до тисячолітньої могили Аскольда щоб потім понести у всі закутки широкої української землі вістку про тих, що так віддано і трагічно зложили життя своє за новітню українську державність.

Як колись у сивій грецькій давнині, невеликий відділ спартанців загинув на порозі своєї батьківщини у Термопілях, затримуючи навалу азійських варварів, так і в нашому недавньому минулому під Крутами, цих українських Термопілях, жертвенний і відважний гурт української молоді намагався заступити шлях до своєї батьківщини новітнім варварам.

Боротьба за Україну незакінчилася на цьому. Вона продовжувалася ще 3-роки, набравши найбільшого розмаху 1919-1920 р.р. на чолі з безсмертним героєм й вождем Симоном Петлюрою. Під цим поглядом Крути мають для нас значення не лише героїчного епізоду історії нашої визвольної боротьби, з якого вона почалась, а мають значення ідейного чинника великої ваги.

Крути символізували собою народження нового українського покоління, яке готове проти зброї протиставити свою зброю, проти ворожої сили - свою силу. Це вже були не гречкосії - чумаки XIX століття, не інтеліґенти - просвітяни, а носії й реалізатори державної ідеї, як єдинореального засобу здобути волю народу й розв"язати всі соціяльні й політичні проблеми.

М. Василенко.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

21.I.1803 р. помер гетьман Кирило Розумовський.

22.I.1918 р. Центральна Рада IV Універсалом проголосила самостійність України.

НАША ТРИБУНА

З цього числа наша газета починає друкувати статті засадничого характеру порядком обговорення. Першу статтю друкуємо п. М.К-ка "Народ і його слуги". Просимо читачів, по окремих питаннях, що висвітлено в цій статті, подати свою думку. Редакція.

НАРОД І ЙОГО СЛУГИ

Кожний народ, що послідовно розвивається по всіх життєвих каналах і вносить свою крихту надбань в світову скарбницю прогресивного людства,- з передовим народом, з думкою якого не може не рахуватись світ.

Історія нас вчить, що співучасником в світовій скарбниці надбань людства може бути той народ /нація/, що крім культури, має високу мораль, дисципліну і єдність.

Український народ за останні десятиріччя незрівнянно культурно виріс, духово зміцнів, і свідомість його сягнула далеко вище за деякі европейські народи. Але в силу деяких обставин /насамперед бездержавність/, має деякі невластиві українському народові хиби, які негативно впливають на хід боротьби за своє існування. Це відсутність монолітньої єдності.

Проте, при наявності цих хиб, було б помилково приписувати їх народові вцілому, бо народ прагне до єдності, рівно ж як і прагне до певної конечної мети. Але в кожного народу є передова його частина так званий актив, що репрезентує народ перед зовнішнім світом. Цей актив живе, працює і творить для свого народу, як слуга його, бо він покликаний для цього самим народом.

Є, звичайно, чимало випадків, коли в цей актив потрапляють випадкові люди, що сами втесались до передового загону народу, щоб посісти якусь керівну посаду і мати від цього особисті вигоди. Такі люди ніколи не дбатимуть про народ, про їх долю, бо їх цікавить ґонор, особистий авторитет, який вони набувають різними шляхами, застосовуючи навіть методи залякування народу, пропаґанції до окремих осіб. І найголовніше, що такі люди часто своїм розвитком стоять далеко нижче за пересічного громадянина, але набираються нахабства часто виступати перед народом з ствердженням, що мовляв, ви, народ, не тим шляхом ідете, ви мусите іти за мною бо мій шлях є тільки правдивий.

Це власне і роз"єднує наш народ і часто приводить до не бажаних наслідків. Правда, це становище ми маємо лише на еміграції. На широких степах України народ цього не припускає. Він розуміє, що основна сила в єднанні, і ми це відчуваємо в його духові. Народ наш ніколи не ставив за мету роз"єднатись, навпаки, він волів і воліє до соборности, до вжитку одного слова-українці.

Звідкіля ж взявся поділ народу? Хто витворив слова:"східняк", "волинняк", "західняк"? - Народ? Ні. Витворив ці слова і поділив цей єдиний народ той не визнаний "актив", що не доріс через свою малосвідомість навіть до пересічної людини. Це ті недоростки, що діють своєю спритністю, але діють до пори.

Ми маємо чимало випадків, коли хтось допався до влади керівника табору або референта "керує" з плеча на свій власний смак. І хоч народ скаржиться, нарікає на неправду, але такому керівникові байдуже, він іде своєю лінією супроти волі народу, бо сьогодні влада його. Він не розуміє, що керівник це слуга народу, який мусить дбати і задовольняти потреби народу.

І коли він не служить своєму народові, то цим самим служить чужій силі, що утискає народ. Середини тут не може бути.

У таборі К. група українців почала вимагати створення двох комітетів: наддніпрянського і галичанського. Хто ініціятор цього? Народ чи окремі активісти? Безперечно- останні. Чим пояснити, що підчас виборів проводу комітету в м. І. керівник виступив перед народом з заявою про те, що "треба обрати до проводу 75% галичан і 25% східняків?" Чи можна миритись з тим, що підчас будьяких виборів створюється поділ виборців на 4-5 груп?

Зрозуміло, що не народ творить ці групи, а той "актив", що намагається захопити владу і керувати народом. Владоманія деяким панам так запаморочила голову що в своїх методах боротьби за "властування" вони нерідко застосовують такі заходи, що плямують ввесь народ.

Нещодавно в одному часописі було видруковано жахливий пасквіль. Автор став у позу демократа і почав на окремих українців робити нечуваний наклеп, що компромінтує наш народ. Чи така людина може бути слугою народу? Чи розуміє вона що таке нація? Ні! Це та людина, що вискочила з хутора як Мартин з конопель і воює з вітряками, щоб стати лицарем. Таких лицарів завжди наш народ засудить.

Ми знаємо, що в багатьох демократичних країнах існує десятки ріжних партій, але знаємо і те, що ніхто серед них не займається наклепами, провокацією свого народу. Це тому, що ці партії зріли, люди їх мають свій світогляд, культуру і життєвий досвід. Вони ведуть міжпартійну ідеологічну боротьбу перед народом, щоб довести доцільність своєї мети. У нас хоч нема партій за те є незгода і поділ людей на групи і категорії.

Ми стоїмо на демократичних засадах. Кожного українця ми мусимо цінити і поважати, якщо він бореться за єдину нашу мету. Зокрема ми цінимо найкращу свою частину-актив, передову силу в боротьбі за соборність і незалежність. Ці люди є справжні слуги народу. Ті ж, що вносять колотнечу, дезорганізацію; ділять народ на групи, категорії - ніколи не будуть визнані народом, а тільки засуджені.

Український народ цінить своїх слугів так, як цінять слуги свій народ, бо самі вийшли з нього. Наш народ не раз застерігав окремих осіб в тому, що виступати і діяти від імени українського народу чи то серед своїх людей, чи перед чужинцями,- може тільки той, кому доручить сам народ, хто заслужив і виправдав себе перед ним.

М.К-ко.

ЗА УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНО-ГРОМАДСЬКУ ЄДНІСТЬ

Відділом освіти табору "Сомме-Казерне" в міщено, в додатку Ч.3./35/ до часопису "Наше Життя" число 1,цікаву статтю про"фахову освіту в умовах еміграції.

Своєчасність,та актуальність цього питання не може бути заперечено. Навпаки, ця ініціятива має бути підхоплена й іншими нашими таборами. Підкреслюючи особливу важливість фахових курсів, на яких передбачається дати слухачам не просто якісь фахові знання, а знання цілого комплексу споріднених фахів,/дивись зазначену вище статтю/ маємо зазначити, що набуття таких комплексних фахів нашими земляками, буде мати величезне значення для нашої емігрантської громади, при майбутній нашій колонізації, чито в якійсь країні, чи, навіть, при нашому поверненні на Україну.

Нам все частіше приходиться читати в часописах про те, що та, чи інша країна згоджується прийняти до себе певну кількість промислових робітників, або селян-хліборобів.

Отже, коли б ми погодились на виділення в еміграцію окремих фахівців із наших людей в ріжні держави, ми тим стали б на шлях роздрібнення і розпорошення нас між народами світу і спричинились би до нашої загибелі, як національної української народности на еміграції, чим пошкодили б не лише собі, а і всьому національновизвольному рухові цілої України.

відділя виникає питання: де ж той правдивий грунт, що ми маємо його тримати? На нашу думку, цей грунт - наша національно-громадська єдність і найбільша скупченість в місцях нашого майбутнього осідку, чи то буде Південна Америка або Канада, чи Австралія або якась інша країна.

Користь від цього очевидна:

1. Ми, як національна одиниця, не губимо свого національного обличчя і не губимо нашої мови, побуту і звичаїв; не губимо нашої віри та культури. /школи, театру, і інших науково-мистецьких закладів/.

2. Великий колектив кольонії легко здобуде засоби як на відбудову кольонії, так і надбання господарських знарядь тарданого устаткування.

3. Кооперування кольонії допоможе її громаді, застосовуючи в сільському господарстві найширших засобів електрифікації та механізації, легко освоїти великі земельні масиви, а застосування сівозміни, добрив та високоякісного насіння, дасть змогу досягти найвищих і сталих врожаїв.

4. Кооперувача кольонія зможе організувати у себе цілу низку підприємств по переробці сільськогосподарської сировини з тим, щоб, збуваючи споживачеві готову продукцію, не позбутися доходів від переробки, які інакше потрібні в самому господарстві, як концентрати-корми, як сировина для власної фабрикації та власних заводах, де будуть накористані цеї ж інженерно-технічні сили та робочі руки наших робітників - фахівців.

5. Кооперована кольонія зможе налагодити безпосередній збут своєї продукції споживачеві, поминаючи всяких перекупців та спекулянтів, і таке інше.

Шлях до єдности нашої української еміграції, лежить через вже повсталі спілки: як селянська, міська, інженерно-технічна та науково-просвітні й мистецькі товариства: тому ні один фахівець ні одна особа не може обійтися поза організаціями. До будування нашої майбутньої батьківщини, повинні готуватися вже зараз і підійти до цього з усією серйозно й озброєно, як новітньою наукою, так і фаховим знанням, щоб не законсервувати на дідівських засобах господарювання, а вміти застосувати все те, що витворила наука найкультурніших народів світу.

Бажано, щоб в порядку обговорення це питання було порушене і в інших українських часописах.

Коноваленко О.

Вісті з світу

ТРУМЕН НА КОНГРЕСІ

Як повідомляють з Вашінгтону 22.I на конгресі промовляв президент Трумен. Між іншим він заявив що Америка є не тільки країною великих можливостей, але також краєм великих відповідальностей. "Ми хочемо,- сказав він,- мати спокій не тільки на 20 років, але хочемо забезпечити його на завжди".

ПОДІЇ В ДАХАУ

Франкфурт 19.I.1946р. 10 росіян покінчили самогубством в Дахау. Вони вирішили краще прийняти смерть ніж повернутись в СССР як "дезертири" або "зрадники батьківщини".

Двадцять один росіянин було взято до таборового шпиталю, після того американською владою були застосовані сльозові гази, аби примусити

їх сісти в потяг, який мав везти їх до Росії.

Генерал Джозеф Мак-Нарней, комендир американськими військами в Европі підтвердив, що в майбутньому американські військові сили будуть висилати в СССР всіх совєтських громадян незалежно від їх бажання, які обвинувачені в військових злочинах, згідно постанови в Ялті.

Він заявив, що всі ті котрі мають бути силоміць вивезені є або дизертирами, що служили потім в СС або є інших військовими злочинцями.

Група, яка зреклася їхати з Дахау найбільшою частиною складається з бувших членів СС або, тих, що служили в інших німецьких частинах.

Ці заколоти сталися причиною, що призначений ще на вчора відхід транспорту до цього часу відкладається.

Не дивлячись на те, що всі полонені були добре обшукані все ж їм вдалося собі заподіяти смерть.

Охорона табору знайшла їх сьогодні ранком з перерізаними горлами або повішаними. Інші скинули з себе вбрання, аби не сісти на потяг. Після їх категоричної відмови вийти з бараків та сісти в потяг, було застосовано сльозові гази.

Як сповіщають із штабу в Таб-Тольці, 21 чоловікові перешкодили покінчити самогубством. Коли американська охоронна частина та польська допоміжна поліція спробувала посадити росіян на потяг, вони відмовились і просили розстріляти їх на місці, ніж посилати до Росії.

Частина найбільш завзятих бунтівників зачинена в окремім приміщені. Перший барак було очищено сьогодні ранком, але ж при спробі очистити другий, полонені забарикадувались і довелось обстрілювати барак та пов"язати їх.

-Біля Палестинського узбережжя англійське дозорне судно затримало моторовий корабель, на якому було 910 жидів. Всі були озброєні до зубів і намагалися висадитися на пустельному березі недалеко Хайфи. Всіх їх заарештовано і спроваджено до вязниці.

-Генералісімус Франко заявив, що Еспанія негайно розпочне ворожі акції проти Франції, якщо та не припинить "політики ворожого сусіда".

"ВІСІМ І ВІСІМ"

Американською військовою владою викрито гітлерівську організацію "Ахт унд Ахт" /8 і 8/ таким чином вітали один одного члени організації. Всім відомо, що літера "Н" є восьма літера в латинській абетці таким чином кажучи "вісім і вісім" члени організації зашифрували нацистське привітання "Гайль Гітлер"-/Н унд Н/. Недавно на вулицях Нюренберґу ця організація провела пропагандивну демонстрацію. Людину вкинуто в червоний, білий й чорний колір зі зв"язаними за спиною руками провадили по вулицях міста. Це відображало подолану Німеччину. Демонстрантів затримано.

КОРОТКІ ВІСТІ

Французькі авторитети в Індо-Китаї дуже занепокоєні подіями, які закінчилися вбивством директора Індо-Китайського банку в Ханої. Французи не мають права посідати якої небудь зброї в Індо-Китаї згідно наказу Японського окупаційного уряду, в той час як анамітяни ходять озброєні до зубів. Таким чином не припиняються грабунки, вбивства французів анамітами.

Чехо-Словацька таємна поліція розстріляла племінника Герінга, який підробивши документи втік від совітських частин, що направляли його до Польщі першого січня ц.р.

Підчас заколоту комуністів в Велосі /Греція/ в сутичці з поліцією забито чотирьох комуністів і вісімнадцять поранено.

В Лондоні відбулася демонстрація трьох тисяч членів різних партій проти місцевих фашистів зокрема Сера Освальда Мослея, бувшого проводиря Британської Фашистської Унії.

Спиводу вбивства трьох офіцерів - американців в Нассау, в цьому місті та околицях посилено охорону та наказано всім воякам носити зброю.

Фельд-маршал фон Бравхіч звернувся листовно до предсідника суду в Ніренберзі - Лоуренса, в якому твердить, що як він, так й інші генерали старого світогляду не приймали участи в змовах націстів, а тому він вимагає аби члени бувшої німецької армії не могли бути притягнуті до відповідальности, як військові злочинці. Деякі американські й англійські офіцери підтримали домагання фон Браухіча.

Берне вимагає негайного утворення контрольної комісії для атомової енергії згідно постанови наради трьох в Москві. "Ми повинні негайно створити контроль над атомовою енергією аби запобігти її вживання проти людства" сказав він.

Німецькому Лавреату Нобельської премії, відомому вченому в галузі атомової енергії, Гану мею дозволено переїхати з Німеччини до Англії.

Американці збираються випробувати силу атомової бомби в морській війні для чого цього літа сила атомових вибухів буде випробувана на німецькому панцернику "Принц Евгеній".

В совєтській окупаційній зоні заборонено для розповсюдження берлінську німецьку газету "Дер Тельешпілер", що виходить на американській території і яку не одноразово було атаковано совєтською пресою, як націстський орган. На запитання американської окупаційної влади, чому саме заборонено газету, совєтська сторона не дала будьякої відповіді.

Еспанія та Італія підписали тривалу торговельну угоду. Річний обіг між обома країнами дорівнюватиме чотири міліони пессет.

Британці склали протест проти арешту кореспондентки лондонського часопису "Дейлі-Мейль", Роми Черчіль, яку совєти заарештували підчас її подорожі з Відня до Будапешту, та під вартою повернули її до Відня.

На Пресконференції генерал-лейтенант Лушус Клей начальник американської зони Берліна на запитання журналістів чи не зможуть демонстрації американських салдат негативно вплинути на авторитет військової влади, відповів: "Що до престижу, то я не знаю, але з другого боку - це лишній раз доведе населенню, що стоїть армія демократична, а не мілітаристична".

Дружина покійного Рузвельта збирається відвідати Совєтський Союз після засідання УНО, де вона входить в склад американської делегації.

Проф. Гарольд Ласкі, голова партії лейбористів, заявив, що лише співпраця і загальне порозуміння з Совітами дадуть світові тривкий мир і спокій. Він закликає до цього Америку і Британію.

ВИБОРИ ТАБОРОВОГО СУДУ

21-го січня відбулися в нашому таборі вибори суду. На перший погляд, здавалосяб, невелика подія. Але в дійсності - подія ваги великої. Не тому, що вибрали суд, лише тому, що була це перша спроба нашого таборового суспільства до керування собою на демократичних засадах. Це був у малому промірі іспит іспит на атестат громадської зрілости.

Декілька днів продовжувалася передвиборча кампанія, підчас якої обговорювалися виставлені від бльоків кандидати, а виборці вільно агітували за своїх кандидатів.

День виборів показав, що наша таборова громада добре усвідомлює собі права і обов"язки громадянина у вільному демократичному суспільстві. Повага і спокій, в атмосфері яких відбулися вибори - найкращий тому доказ. На призначену годину виборці зібралися в залі театру. При вході кожний обмінює отриману в бльоку картку на виборчий б"юлетень з прізвищами 12-ти кандидатів із яких треба вибрати - чотирьох.

Під розважаючі звуки оркестру таборяни спокійно розмовляють про те, для чого зібралися. Ніде не чутно суперечок, непомітно ворогування із-за кандидатів.

За довгий стіл перед заслоненою сценою - засідає Виборча комісія. Керівник табору коротко пояснює зібраним ціль виборів і права та обов"язки виборців.

Після нього виступає директор УНРРА - пан Рітфельд і в глибокозмістовній промові окреслює засади демократії і демократичних устроїв. "Я міг би,- говорить п. Рітфельд,- поступити інакше. У випадках викриття якогось злочину чи порушення порядку, я міг би викликати американську чи німецьку поліцію і все було б залагоджено... Але я хочу щоби неприємні випадки, які можуть трапитися, не виносилися за межі табору. Я хочу, щоб ви привчилися самі утримувати між собою дисципліну, порядок, обов"язковість до праці.

І я вас запевняю, що коли ви засвоїте собі це добре тут, то це вам придасться в майбутньому, коли ви будете жити і працювати в демократичних державах, або вернетеся на рідну землю.

Вибравши мужів довір"я, виборці понесли свої б"юлетені до урн, ні разу не порушивши зразкового порядку.

Підрахунок голосів, і Виборча комісія оголошує вислід виборів. Вибрано: п. Масюка, Трусевича, Стефаніва, Худого.

У виборах взяло участь понад тисячу осіб. Число високе, приймаючи під увагу, що до виборів були управнені лише ті таборяни, які досягнули 22-х років життя.

Гучними оплесками привітали зібрані своїх вибранців.

Через декілька хвилин підноситься заслона. На великому килимі - українські державний герб між двома прапорами: американським і українським.

За столом - в повному складі новообраний суд.

Пан Рітфельд виступає ще раз. Оголошує призначення від УНРРА п.Манзенка предсідником суду. Пояснює обов"язки суду і складає побажання успішної праці.

Слово бере голова суду п. Манзенко. Подякувавши представникам УНРРА за довір"я, закликає громадян до єдности, дисципліни, мирного і щирого співжиття.

Відспіванням національного гимну - закінчується цей пам"ятний для табору вечір. В доброму, піднесеному настрою, розходяться зібрані по хатах.

Дай Боже, щоб усі вибори, які чекають нас в майбутньому, відбувалися в такій самій атмосфері.

Г. Л.

ТРИ КОНЦЕРТИ КОБЗАРІВ

У Водохрещенські дні до табору Н.Ульм завітала капеля бандуристів під управою заслуженого керівника - кобзаря П. К. і дала три концерти, які пройшли з великим успіхом.

Чудовий спів гармонізації щедрівок і пісень в супроводі кобзи, ще більше чудова музика кобзи, під спів хору чарували і захоплювали переповнену залю театру, що вміщує понад 1000 глядачів.

Глядачі дякували капелю за приємну насолоду бурхливими сплесками.

Найбільше зворушив слухачів прощальний концерт капелі, що відбувся у вівторок, 23-го січня, на якому в програмі переважали кобзарські пісні.

Український інструмент - кобза давно уже здобула собі право, як висока мистецька досконалість, що конкурує, ато й перевищує інші струнні музичні інструменти. Сила кобзи в її національній кольоритности і специфіці, в цьому величезна її вага як досконалого музичного українського мистецтва.

Цей концерт 23 січня ще раз підкреслив величезну мистецьку вартість кобзи. Капеля зараз співає разом з чоловічим хором. Декому з слухачів боляче стає, коли бачить капелю кобзарів злиту з хором, в якому вона може перетворитись на музичний додаток, збитись з свого правдивого мистецтва.

Ми висловлюємо побажання капелі міцніти і зростати, дбаємо зберегти і вдосконалювати, розвивати дальше мистецтво, кобзи національну музичну гордість України.

ЯГНЯ ТА СВИНЯ
/Байка/

Відбилося від матері Ягня
Та й заблудилося між ярами
А мимо йшла якась Свиня,
Кущі маючи боками.
Тоді подумало Ягня: "Піду за нею,
Вона мене додому доведе,
З цією мудрою Свинею
Біда не стріне нас ніде"...
Свиня ж полізла через яр,
Через сади,- і на городи,
Де лиш робила людям шкоди:
Ламала мак, що був як жар,
Топтала моркву й огірки,
Картоплю рила й буряки...
Ягнятко бігало за нею
Та радо мекало: "З свинею
Додому я прийду у парі,
А дома - мамка у комарі
Мене давно вже, мабуть жде".
Аж глянуло дідусь іде...
Підкравшись тихо до свині,
Почав лозиною чесати
По ребрах, вухах... "Те й мені
Ось зараз буде... Де ж це мати?"-
Заплакало ягнятко. А дідусь
До нього лагідно всміхнувсь:
Тебе, невинне, бить небуду,
Не потягну за хвіст до суду,
То ж знай: не бігай за свинею,
Ходи з старою своєю !

Іван Манило.

ГРЕНЛАНДІЯ

Жвавий вітер вривається крізь побиті шибки і,завіває,куди тільки кому зможе. В мальовничо розкиданих чергах стоять люди.В кого ніс посинів, в кого вухо позеленіло, хто граційно підтанцьовує,хто мельодійно дзвонить зубами...

-Ух! -Так і задубіти можна - бубонить посинілий ніс.

-Най то пляк трафить! - обзивається хтось позаді,вистукуючи дерев"яними підошвами "коломійку",- тут і бужи маркиканської ся відзоче...

-А чулі ви - радіо гаваріло, що ми через трі неділі в Австралію поедемо...- втискається в розмову хрипкий альт.

-Не в Австралію, а в Бразалію!

-Во - первих, не Бразалія, а Бразілія, єслі хочете знать,а во - вторі ми поедемо в Арґентінію - єто я наверно знаю!..

-Ірж ж! Попала пальцем в небо... Як хочете знати - то повезуть нас до Пурагваю - он що!.. від знакомого чула, він в УНРІ в підвалі працює...

-Про мене,-підкидає трагічний бас з гробовим відтінком, зручно підхоплюючи рукавом те, що холод виганяв з носа. - Хоч і до чорта в зуби, аби лиш тепло там було!..

Черги розпочали жваву дискусію - де тепліше...

Дорогі читачі! Прикро нам вас розчаровувати,але мусимо, З національного обов"язку мусимо... Поїдемо ми не в Австралію, не в Бразілію і не до чорта в зуби, а в Гренландію. Це ми достовірно знаємо - від власних підслухувачів відомості одержали... В цій справі навіть харчового референта п.Холоденка і завмагазину п.Поховайка викликали до бльоку "А" бо як будемо виїжджати, люди не брали з собою продуктів, які на холоді легко псуються.І коли повернулися до магазину- зараз за шафу - на нараду:

-Ну? -каже Поховайко

-Ну -Ну...-відповідає Холоденко,- от, тобі й Австралія!

-Да... Там кажуть, 70-градусів морозу буває ...

-Мені - каже Поховайко- один матрос оповідав, що як родиться в ескимоса чи лопаря дитина, так її зразу ж за ноги і на сніг... Та качають, качають по снігу на морозі,ще й водою обливають... Аж поки посиніє як сливка і задубіє. Тоді до хати беруть... Після того воно вже ніякого тобі холоду і морозу не боїться... А як помре то й не жаліють дуже - туди йому кажуть,- і дорога, все одно плохувате було. А наш народ з теплих кімнат і на двір не витягнеш... Хіба по продукти чи по обід вискочить на хвилину. Та й то зубами цокотить. А дай його у Гренландію - одразу ноги задере...

-А треба якось людей рятувати. Думали довго - аж Поховайко - як трісне себе по чолі американською консервою...

-Є! - каже - видумав!

Пошипотів щось на вухо Холоденкові, а той аж підскочив від радості:

-Це,каже, і - д - е-е - я! Н - н - у-у голубчики... Загартуємо васза - гар - ту - є - м - о-о !..

Приїдете до Гренляндії - як до мами до дому...

І почав після того таборовий народ у чергах стояти.

Мйбутній Еокімос.

В-во й редакція: Н.Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЄГІЯ.

Тижневик

Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь 464
МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 5./12/. 3-лютого 1946 р. Рік II.

НЕ ЗАБУВАЙМО...

Український Народ лучить Спільна Ідея, Спільна Мета спільне стремління та співпраця у великому та тяжкому поході до цієї Мети. Це є ті чинники, що збір людей перетворюють в один суцільний організм, свідомий своєї цілі, до якої, не зважаючи на перешкоди, стремить.

Український Народ лучать чинники духової натури, завдяки яким, ми не є механічним збором людей. Дороговказом у нашому спільному поступованню - змаганню є наша національна честь, наша збірна амбіція стати на рівні з іншими державними народами.

Спільна ідея, спільна Мета, спільна співпраця, наша збірна амбіція є потугою нашого Духа та головною передумовою і правом нашого існування як окремої незалежної Нації.

Не порушуймо ж цих святощів, не порушуймо цієї для нас так важної в історії передумови.

Не по руйнуймо ж самі тих міцних підвалин, які єдино нас можуть удержати та схоронити від загибелі як самостійну одиницю.

Навпаки, об"єднаймося сильніше та станьмо всі без винятку, у тісніші ряди нашого історичного та великого походу до Мети.

У тих рядах повинен знайти собі місце кожний чи то львовянин, чи київлянин, чи з Буковини чи з Закарпаття.

Кожен повинен знайти однаково рівне місце без привілей та без протекцій, бо ж і є ми всі однаково укохані сини та дочки однієї нашої Матері, Суд українського табору в Н. Ульмі звертає увагу всіх мешканців табору на те, що тепер не час на групи, не час на партії. Памятаймо, що у ці тяжкі часи ми не маємо права ворогувати та ослаблювати себе на кожній позиції.

Не забуваймо про нашу велику відповідальність перед нашим поколінням та перед нашою історією.

Памятаймо, що:

-"Вже рідної крови напилась рілля,
Вже духа героїв вдихнула земля,
Прийняла у лоно насіння їх Чину
Одвічних змагань за Вітчизну...

І думаймо ми про свою Батьківщину,
Для Неї гуртуймося, віддаймо усе до загину,
За Неї для нас Найдорожчу Єдинну,
Нам Наймилішу та Рідну Вкраїну".

Т Р А Д И Ц І Я

Традиція є одідичений досвід віків. Тому нарід, який втрачає свої традиції, втрачає базу свойого життєстановлення і гине, як народ, як нація, розтворяючись в морі чужих ідей і традицій і втрачає свою фізичну субстанцію.

Історія народів є історією зміцнення і розвитку чи занепаду їх традицій.

Традиції в народі найглибше нерушимо закоріняють світогляд, мораль, релігію, суспільні відносини і канонізуючи їх - закріплюють буття народу на віки.

Щоб знищити націю - треба зруйнувати її традиції і звичаї.

Часто ми легковажимо і пересолюємо з шануванням нашої традиції і звичайно, несвідомо підриваючи саму ідею традиції і повагу до неї. От прикладом зібралися разів два-три-п"ять гурток літераторів чи інших мистців або політиків,- і вже четверті або п'яті сходини стають "традиційними". Люди не дають собі труду вдуматись, що традиція першою мірою є те, що наслідує минуле або традиції минулого творить прийдешнє підкоруючи йому сучасне, існуюче.

Традиція і звичай це є невидимий, незрілий дух, що благотворно виливає на встановлення і розвиток видимого і існуючого матеріяльно.

Українець земне життя уявляє собі як "ярмарок". Старі люди протиставляють це молодим: "ми йдемо з ярмарку, а їх діло ще тільки йде на ярмарок" і в лагідному посміху пізнання світить мудрість віків. Молодий питає старого, який на останній літ садовить сад: "по що, старче, турбуєшся, адже плоду трудів своїх і не покоштуєш" і дістане відповідь: "а нехай росте кому живому /на користь/!".

Філософія проста, ясна, життєтворча і радісна: життя наше наземне "ярмарок" /тимчасове і проходяще/ і є етапом до переходу в життя інше - "нехай росте кому живому".

Так традиційно підсвідомо діє український селянин.

Льорд Черчіль критикуючи одного зі своїх політичних противників, на передодні 1940 року, сказав: "Ви захотіли на політиці Англії припечатати своє ім"я. Даремна праця: політика Англії твориться на покоління.

Хіба Черчіль сказав не те, що і наш селянин садячи дерево, плоди, з якого будуть їсти, може це й не уроджені, прийдешні живі,

Життя творять ті, що "садять і ростять для прийдешніх живих!"

Це нам заповідає наша традиція.

Яку сторону нашого життя ми не зачепимо, скрізь ми найдемо нерушимі закони народньої традиції і звичаю.

Проаналізуймо любу тему творчости нашого національного генія Шевченка, який многогранно охопив і синтезував дух нашої нації, і ми найдемо тільки ствердження традиції, а не руйнацію її.

Чи є в світовій літературі більше драматична колізія родини і покритки, батька - матері і "покритки". В світоглядовій концепції української нації "покритка" є найбільший злочин проти батька-матері /родини/ і суспільства, найтяжче нарушення закону, за яке слідує найтяжча кара - вигнання з дому батьків. Шевченко дає апотеозу страждань батька-матері гріховної дочки, але вони в силу вищого обов"язку діють так, а не інакше. Для "покритки" Шевченко не шукає оправдання чи управнення, бо її великі страждання - є заслужена невідклична кара, що лягла на неї і на плод її, за порушення закону, а тому Шевченко взиває для неї милосердя і прощення, о милість, а не оправдання.

Вдумаймося в зміст української народньої традиції, що виплекала такий засіб охорони нації, чи не ця традиція забезпечила народові таку світлу, широку і багату його фізичну і духовну субстанцію?

Проведімо паралель з народами, яких "покритка" не є гріхом проти духа /традиції/ нації, і ми зрозуміємо тоді де правда, а де лжа.

У державних народів традиції їх оберігає і плекає держава, як найміцнішу підпаву держави. У недержавних народів ворожа держава стремить знищити традиції і звичаї поневоленого народу, бо вони є єдиною зброєю оборонною нації від загину.

Перемога Богдана Хмельницького під Пілявою , для прикладу, була під оглядом воєнним і національним величнішою ніж богато перемог Наполеона /в бою під Пілявою приймало участь біля 25000 вояків з обох боків/,сучасне довколишнє населення лише смутно десь уявляє собі про величні, німі, безмежні високі могили довколо Пілявки,- це"козацька", це "ляцька", а це "татарська". На цих могилах навіть надгробка немає. А наші могили 1917-1920 років? Де вони? З землею зрівняні. І сліду не залишилось-розрівнані і утрамбовані.

А наші столиці, а наші Гетьманські палати, а Січ? А наша Печерська Лавра, яка тисячоліття несла велику силу духа народу нашого, як видимий світильник і свідок того, що світ віри Христової возсіяв на Дніпрових горах.

Але "неситий не висре на дні моря поля" до тих пір поки живе оце "море" народнього духа, народньої традиції і звичаю.

Шануймо ж,пізнаваймо нашу традицію, наші звичаї і нелегковажмо їх та не забруднюймо традиціяманізю.

М. М.

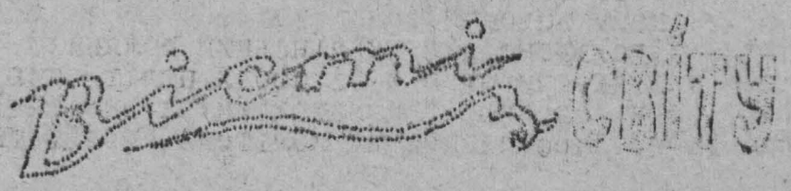

ВАРШАВА ПРОТЕСТУЄ

Варшавський уряд заявив британському урядові гострий протест, проти генерала Андерса.Варшава заявила: тому, що до цього часу не припиняється висилка людей з спеціяльними завданнями до Польщі, вона складе скаргу до комітету Об"єднаних Націй - відділу міжнародньої безпеки. Протест був виставлений в формі ноти.

ТРУМАН ДО КОНГРЕСУ

Труман вимагає від конгресу бюджет 35-білїонів доларів, на період від теперішнього часу до червня 1947 року. Він заявив, що з цієї суми витрачатиметься 5.368.000.000. на закордонні позички і 1.200.000.000 для УНРРА.

Що до армії і фльоти і авіяції Труман запропонував 2.000.000 чоловік як постійний склад. Він заявив, що до червня 1946 року 9-чоловік з 10-ти ветеранів, що служать з дня перемоги над Японією, будуть дома. "Нам потрібна міцна і добре збудована військова сила для охорони нації і загального спокою", промовляв Труман,-"особливо за океаном."

Я вимагаю негайно розпочати зміцнення наших сил за океаном до такого рівня який нам потрібний. Припинення військових акцій не визначає, що наша військова сила повинна бути зменшена або морально послаблена.

Наше завдання не тільки одержати перемогу над Німеччиною і Японією, але здійснити цю перемогу і закріпити її на завжди. Позбавити будьякого агресора можливости нав"язать нову світову війну.

Далі Труман заявив, що він певний того, що атомова енергія буде під міжнародним контролем. Ми будемо продовжувати нашу допомогу по відбудові економіки в краях, що потерпіли від війни. Ми і надалі будем опікуватись "дісплесед персонами" аби дати їм можливість стати на свої власні ноги.

ВІДГУК ДЕМОНСТРАЦІЇ

В Вашінґтоні розпочався допит жовнірів, що приймали участь в мітінгах в Франкфурті проти повільної демобілізації. Цей масовий протест передано на розгляд в недавно сформований в Америці "Комітет по антиамериканським справам". Слідчий комітету Едді Адамсон заявив, що в більшості масові протести жовнірів інспіровані комуністами, які проникають в товпу військ з метою їх розкладення і послаблення військового потенціялу США. Комітет по анти-американським справам працює в щільному контакті з контррозвідкою і довів, що події в Франкфурті мали щільний звязок з комуністичною організацією в Ню-Йорку.

Ню-Йоркська організація обвинувачується, що вона друкувала ріжні летючки, які розповсюджувалися серед жовнірів та офіцерів із-за океану. Ці летючки мали на меті викликати тугу по батьківщині та інші небажані для армії настрої. Також було багато летючок які критикували політику уряду і запевняли військо, що їх тримають за океаном за для користи окремих політиків. Декілька членів демонстрації передано до військового трибуналу. Алеж комітет по анти-американських справах попросив військовий департамент дати йому змогу допитати їх ще раз після суду, що до методів агітації в війську.

ЧЕРВОНІ ОБВИНУВАЧУЮТЬСЯ В ЗМОВІ ПРОТИ АРМІЇ США

Вашінґтон 24.I.1946 р. Республіканець Джордж Дондера заявив в палаті, що йому відомо про злобну та добре організовану змову комуністів, яку скеровану на розклад збройних сил Америки, щоб паралізувати її міжнародню політику і в майбутньому забезпечити цілковитий успіх совєтській агресії проти всього світу. Він додав , що свою заяву базує на цілком стверджених фактах.

П"ять пунктів висунутих "Комітетом салдатського визволення" 13.I.1946 року в Парижи, в яких вимагалось від конгресу скасовання старшинства в армії є яскравим фактом, що доводить ким саме організовано цей комітет. - Комуністами.

Зведення доводить, що лідери окремих демонстранських груп в Гонолюлю були в багатьох випадках комуністами і намагалися, під час демонстрацій, нестільки добитися швидкого повороту додому для солдатів скільки гукали проти уряду обвинувачуючи його в імперіялізмі. Ця тактика вже примінювалася комуністами в роках 1939-1941- під час Гітлерівсько-Сталінського пакту.

РОММЕЛЬ ПОКІНЧИВ САМОГУБСТВОМ

Як виявилося на процесі в Нюренберзі генерал Роммель був викликаний до Штаб кватири Гітлера де йому було предявлено його листа до одного з генералів, що приймав участь в замаху на Гітлера 20 червня 1944 р.

В листі Роммель писав, що змовники можуть на нього покладатися. Після того Гітлер запропонував Роммелю самогубство або арешт і страту, як змовника. Під час подорожі до своєї віллі в Ульмі Роммель випив отруту в авті, яким їхав поміж двох озброєних генералів. Про дійсну причину смерти Роммеля знав лише Кайтель, який склав своє зізнання на процесі Нюренберзі. Роммеля було поховано з усіма військовими почестями.

ЗАКЛАД БЕЗПЕКИ В США

Вашінґтон 23.I.1945 р. Президент Труман у[illegible] Національну Розвідчу Владу, яка складається з 4-х осіб. Завданням цієї установи є збирання та вивчення різних інформацій і фактів небезпечних для нації. Вона повинна провадити таку ж працю поза межами США.

Ця комісія складається з міністра закордонних справ, військового та морського міністра і персонального представника президента. В найближчому часі президент призначить директора Центральної Розвідки, який буде відповідати перед національно-розвідчою владою, і буде вважатись за члена цієї установи. Цей захід повинен покласти кінець суперечкам між міністрами закордонних справ та війська про методи та типи розвідчої служби під час миру. Президент Труман заявив, що центральний директор буде співпрацювати в тісному контакті з всіма агентами ріжних державних міністерств. Він підкреслив, що бюро немає будьяких поліційних функцій, і діятиме згідно закону і директив президента в справі слідства на теренах США.

ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛОНЕНИХ

Гідельберґ 26-го січня. Головна кватира 7-ої американської армії повідомила, що вже 90% з 800.000 німецьких полонених будуть звільнені в західніх військових округах. Біля 700.000 полонених, як і певні групи СС вже перевезені з ріжних зон Німеччини до лягерів, з яких будуть звільнені.

З 117.000 полонених, з території 7-ої армії: 43.000 находиться в лягерах полонених, 36.000 в німецьких шпиталях, під опікою американців, і 38.000 в робочих компаніях.

Серед полонених, котрі з поглядів безпеки, /не будуть звільнені/, а будуть затримані, є такі групи: всі члени генерального штабу, як і старшини від полковника: в гору. Ті котрі належали до бувших відділів СС, можуть бути звільнені тільки тоді, коли вони після 1.8.1944 р. були переведені до відділів СС і не були вищі степенем як підстаршина. Всі СС будуть докладно перевірені, де вони перебували під час страшних ночей.

На підставі одного нового розпорядження, всі бувші жовніри будуть без огляду на те, коли окуповані його землі, відіслані додому.

Принадлежні до чужих націй /чужинці/, коли їх поворот на батьківщину є не можливий, будуть звільнені на терені окупованім американцями.

КОРОТКІ ВІСТІ

Згідно заяви Архієпіскопа Домаскиноса в Греції розпочнуться загальні вибори 31.III.

Художня вистава футуристів в Лондонських музеях підпала під гостру критику міжнародної преси і майже зовсім не мала успіху. Павла Пекассо проводиря футуристів преса обвинувачує в ошуканстві як мистецтва так і публіки.

Іранський прем"єр подався в димісію. Підставою послужило створення інституції безпосереднього звязку з Совєтами в справі іранського конфлікту, як це сказав на конференції в Лондоні іранський делегат Насруллах Ентезам.

Американський військовий міністр Роберт Петерсон на пресовій конференції в головній квартирі 23.I.1946 р. висловив думку, щоб замінити добровільцями ті військові частини які зараз знаходяться в Европі. На запитання про"майбутнє добірної служби" Петерсон відповів:"Я вірю в міцність системи заміни яка повинна провестися в окупаційній зоні Німеччини. Це велика й тяжка справа, але вона повинна бути проведена. Першим завданням військового міністерства, додав він при цьому, буде укомплектувати европейську окупаційну армію добровільцями."

Американського вояка Б.Діксона покликано до суду в справі вбивства ним двох совєтських старшин, які в п"яному стані відмовилися послухати наказу Діксона, залишити військовий американський потяг. Подія сталася на станції Сен-Польтен, в потязі який йшов з Мюнхену до Відня 14.I.1946 р.

На пост прем"єра Франції обрано соціяліста Фелікса Гуана. Після нього по кількости голосів, пройшов Марсель Клемансо син покійного Жоржа Клемансо якро звали "Тигром Франції". За де-Голя було подано лише 3- голоси,кандидатуру Тореса самі комуністи зняли з голосування.

Туреччина одержала кредит в сумі 3.060.000 для закупки в США устаткувань для своїх аеродромів та побудови нових аеропортів.

Контакт з місяцем встановлений. Як доносять Вашінґтону американське воєнне міністерство подає до відома, що американському вченому при помочі "Радар апарату" вдалося перший раз отримати контакт з місяцем. Висланні радіхвилі, вдарившись до поверхні місяця - вернулися назад через 2,4 секунди.

Лондон 1.II.1946 р. Як повідомляє радіо, на Лондонській конференції Вишинський домагається, щоб Англія вивела своє військо з Греції. Бевін категорично запротестував проти цієї вимоги, вбачаючі в цьому провокацію комуністів і Росії.

8.II.1918 р. Центральні Держави визнали незалежну Українську Державу.

9.II.1918 р. Берестейський мир. Центральні держави підписали мир з Україною в Бересті.

З таборового життя

СМОЛОСКИПИ

Похмурий вечір 29- січня... За вікном шугав вітер. Дощ тарабанив об шибки. В таборі засвітили світло і від того надворі стало ще темніше...

Він сидів за столом і намагався щось писати. Йому було жаль, що так сіро і буденно минав цей вечір. Якась досада брала за серце: досада на себе, на людей, на погоду.

Аж раптом - пісня!.. Він подивився в вікно.

-Що це ?.. Смолоскипи! Ага, таки буде!... На таборовій площі проходили пластуни: юнаки і юначки.

Завжди спокійний - він відчув, як незнайоме хвилювання сповнювало груди. Швидко одівся і пішов на площу.

В темряві попадав у калюжі. Холодний дощ капав за комір. Він вже не йшов, а біг туди, де горіли смолоскипи...

Хтось промовляв. Вітер виривав слова і жбурляв їх у темінь ночі. Палала ватра. Гордо тріпотів жовтоблакитний прапор. Пластуни складали присягу.

І все це: розбурхана ніч, вітер з дощем, палаюча ватра, голос промовця - все це нагадувало йому якийсь величний священнотворчий акт стародавнього закликання. Щось було містичного в оцих смолоскипах.

Він почував себе, наче в дивному екстазі. І коли з юнацьких молодих грудей схвильовано залунало "Не пора, не пора", він протиснувся наперед і теж підхопив одвиклим голосом слова пісні.

Догоріло багаття. Чітка команда - і пластуни урочисто понесли запалені смолоскипи... Молода, бадьора зміна!...

Наступного ранку він намагався записати враження минулого вечора. В уяві вставала темна ніч і якісь постаті з смолоскипами в руках. Він знав тепер рішення: розумів їх магічну, чудодійну силу.

Так... вони передавалися з покоління в покоління, як найсвятійший скарб, як тайна тайн... Так. Це ті смолоскипи, що світили козакам Великого Богдана. Це ті смолоскипи, що вели інших героїв крізь збудоражені ночі на Крути...

Герої загинули, але вони заповіли нам і передали в надійні руки свої смолоскипи. І коли горять вони топленим золотом - відчуваємо побожний трепет в грудях. Дух звитяжних предків витає біля ватри.

В. К.

НЕВІДКЛАДНА СПРАВА

В сучасний мент нашим завданням є невідкладна справа улаштовання при нашому таборі бібліотеки. Для цієї справи необхідні книжки. Отже, культмасовий відділ звертається до всіх таборян нашого табору із закликом дати в тимчасове користування книжки, які в них маються з умовою, що при першій вимозі громадян книжки їм будуть повернуті. Ми сподіваємося, що наш заклик зустріне щирий відгук в серцях наших таборян і вони допоможуть нам виконати цю конче потрібну і невідкладну справу.

Культ-освітній відділ.

БАЙКА ПРО ФЕДЯ

В одному порядному селі на Поділлі, в почтивій селянській родині народився синок - Федьо. Буває що діти родяться в сорочці. Наш Федьо не родився в сорочці, але родився підперезаний мотузочком. Баба Палажка, повитуха і ворожбитка на все село - одразу прирекла: буде великим паном - високо піде! І сталося так. Виріс Федьо і був "здекутором" у гміні, був возьним в магістраті, а люди прозвали його через те - "магістром".

Чув Федьо, що пани з магістрів стають докторами. Але що ані жиьоти на сліпу кишку різати, ані зуби смикати не вмів, то й доктором бути не захотів, а став паном енжинером. І добре було. Поки був з добрими людьми - робітниками та газдами - всі його паном енжинером титулували і все як по маслі йшло. Аж трісла десь у Японії атомова бомба, світ д"гори ногами перевернувся і наш Федьо між панами опинився. Поки між чужими - сяко тако йшло: то на мігах, то на фігах - якось порозумівалися. Та попав,на біду, між своїх; самі доктори, професори, інженери... А що тих інженерів - то вже найбільше: і дипльомовані, і патентовані, і імпортовані... А що було їх забагато то й зробили вони таку комісію і почали ся питати - хто який інженер, а хто ніякий. Дійшла черга і до Федя. Сидить за столом якийсь собі пан, трічі професор всіх наук, та й ся питає:

-Федю! А який ви інженер єси ?

Федьо:- Публичний !

Професор: /почухавши за вухом/ - Що доми публичні в старій Европі бували - то-м чув, а про інженерів, щось і не дочув... Може ти Федю від робіт публичних - то скажи - чи ти дороговий, чи ти від будови?..

Федьо:- Прошу не лаврувати,- прошу до речи ся питати!...

Професор:- Федю! Кілько буде сім рази сім?

Федьо:- Сім а сім - буде трийцять сім! Але я не булегалтир, щоб мене кілько рази сім ся питати !

Професор:- А чи ви пане інженере, скінчили якусь високу школу?

Федьо:- Найнищу в нашому місточку - два і пів поверху мала!

Професор:- Ой Федю - Федю!...

Федьо:- Е - е -е-!- як я бачу то тут вже собі мене бактирилізувати починають!... Ви си не думайте, що я лем енжинер,- я ще й голова!... І мене за тото всі чужі пани мають! І ніхто мене з того не скине!... І тріснув Федьо дверима аж міст на Дунаї захитався. А за пару днів - з енжинерів - знову магістром став: під магістратом, за гратами опинився... А все через тотой мотузочок в якому родився...

Дід Гарасим.

В-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ціна 50 пф.

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 6./13/. 10 лютого 1946 р. Рік II.

ПОГЛИБЛЮЙМО СВОЇ ЗНАННЯ

Сучасна українська еміграція, а зокрема її молодь, складається переважно з людей, які у вихрі цієї війни, тяжко працюючи на каторжних роботах Німеччини, не мали змоги учитися, поширювати своїх знань, були відірвані від свого національного середовища.

Сьогодні ми живемо порівняно в ліпших умовах. Упав з нас тягар невольницької праці. Ми є забезпечені основними життєвими потребами. Цим самим прийшов час кожному серйозно подумати над другою стороною нашого життя, а саме - духовою. На порядок дня приходить проблема поглиблення наших загально-освітніх знань, поширення свого світогляду.

Знання історії своєї батьківщини, її географії, літератури, мистецтва, а також знання основних вартостей інших народів, є обов"язковим для кожної свідомої і культурної людини. Це ті поняття, по яких, коли їх людина не має, судять: ця особа мало розвинена, мало читала, або кажуть: їй бракує внутрішньої культури.

Поглиблення загально-освітніх знань, вироблення уміння розумітись в оточені, навколишніх явищах, є тим більше необхідне, що наша еміграція це не є звичайна собі еміграція "шукачів" екзотики, а в переважній більшості це ті, що живуть найглибшими ідеалами нашого знедоленого й гнобленого народу. Саме тому мусимо дбати, чи поняття "українець" серед чужинців буде ототожнюватись з людиною вихованою, культурною, з такою, що має хребет, чи навпаки. Нарешті чи своєю поведінкою ми будемо приносити нашому національному імені честь, чи сором.

Та справа освіти має для нас ще й інше значення. Для багатьох вперше прийшла нагода ознайомитись з історією свого народу, ознайомитися з невикривленими й не сфальшованими національними скарбами, які віками приховувалися від нас ворогами.

Значна частина нашої молоді навчається в гімназіях, на курсах іноземних мов, а то й в інститутах. Деяка частина працює. Але значна частина марнує свій дорогий час. І ось тут велику ролю, спеціяльно в таборовій дійсності, міг би й мусить відіграти Народний Університет.

Народний Університет не є університет у справжньому розумінні цього слова. Це, власне кажучи, курси. Назва "університет" означає те, що це є загально-освітня учбова установа, яка не ставить собі цілі підготовки фахівців, а лише піднести загально-інтелектуальний рівень своїх слухачів. Слово "народний", означає характер цієї учбової інституції, як загально доступної для всіх тих, хто хоче набути нові знання, або пригадати собі те, що колись вчив.

Народний Університет у нашому таборі уже працює більше місяця й прочитано там високо-кваліфікованими спеціялістами кільканадцять лекцій з ріжних галузей науки. Кожну таку лекцію відвідувала поважна кількість наших таборян. Оцінюючи те, як поважний факт, ми хотіли б навести тут одначе деякі побажання щодо майбутньої його праці.

Дотепер було так, що слухачі Народнього Університету, були припадкові слухачі, та й сама тематика лекцій була також припадкова й залежала вона від того, який з професорів, або лекторів був готовий прочитати якусь тему. Такий метод в роботі Університету великих позитивних наслідків не дасть, бо щоб, скажемо, слухач засвоїв матеріял з історії України і мав повну уяву про неї, треба щоб він прослухав систематизований курс лекцій від початків нашої історії аж до наших днів. Для цього необхідно мати постійного слухача, як це буває на всяких інших курсах, або в школі. На нашу думку цей контингент слухачів після прослухання всіх лекцій запланованих Нар. Університетом, мусів би здати екзамени й одержати посвідку про його закінчення. Такий метод до речі заснований в багатьох інших таборах, дисциплінує та дає стимул слухачеві до навчання, а також полегшує роботу самих викладачів.

Це, звичайно, не позбавляє Нар. Університету обов"язку влаштовування науково-популярних лекцій з ріжних галузей наук для вільних слухачів.

Сподіваємося, що праця Нар. Університету буде перебудована, а мешканці нашого табору, котрі почувають потребу в поповненні своїх знань, особливо в зв"язку, що ми тут на еміграції не маємо книжок, скористають з нагоди і стануть у ряди слухачів Нар. Університету.

Час нашого перебування на чужині мусить бути використаний доцільно і розумно.

М. Василенко.

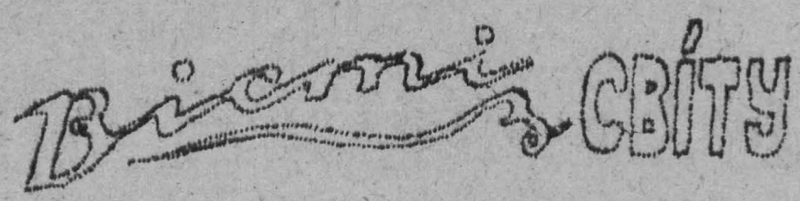

ЗАГРОЗА ВІЙНИ МІЖ ГРЕЦІЄЮ ТА АЛЬБАНІЄЮ

Дві малі балканські нації розпочали змагання за провінцію Епір. Альбанський уряд заявив, що не уступить ані сантиметра своїх теренів без війни, в той час, як Греція доводить історично, що Епір був завжди Грецькою землею, та не хоче його вважати як "Південну Альбанію".

Греки заявили, що вони готові до війни. Два альбанські корпуси в 60000 вояків стоять напоготові в Південній Альбанії, недалеко від грецьких кордонів. В той час, як ще інші загони з"явилися в Альбанії, які вважалися за залишених в Югославії після її звільнення від окупантів. Альбанці заявляють, що ці частини проводять лише маневри в прикордонній смузі.

Грецькі загони теж роблять рухи в напрямі кордону, більшість їх зконцентрована в Яніні. Поки Атенське та Тіронське радіо дискутує про історичне походження мешканців старої території, грецьке та альбанське військо, в народніх уніформах, парадує з танками та артилерією один проти другого.

Багато прикордонних інцендентів доводить, що обидві сторони мають щирі національні почуття.

Греки окупували вперше Епір в 1912 році після війни з Туреччиною. Але під впливом великих націй віддали в 1914 році Альбанії.

Після першої світової війни Греція знов захопила Епір, але в 1921 році, після падіння Венізелоса, Італія повернула Епір Альбанії.

Недавно московське радіо сповістило, що в Альбанії проведені численні арешти після відкриття змови проти існуючого уряду.

ВИСТУП ЧЛЕНА КАНАДІЙСЬКОГО УРЯДУ АНТОНІ - ГЛИНКИ

Як повідомляють з Канади, український член Канадійського Уряду Антоні Глинка відкинув заяву Василя Сьвятуна, правника із Торонто, який стверджував, що проводирі окремих груп канадських українців намагалися створити недовір'я між б"єднаними націями. Згідно заяви Сьвятуна були намагання справдити українських ДП в Европі. Пан Глинка заявив, що це "абсолютно" неправдиво. Сьвятун також сказав, що ці /ДП/ розділяють на дві категорії:

а/ примусових робітників

б/ малу групу, яка співпрацювала з державами Осі.

Нема жадних груп колаборантів. Остаточно заявив Глинка, і ніколи не було серед українців "/ДП/". Таке ствердження можна лише уважати за спробу зробити з українців /небажаних емігрантів/ щоб запобігти переселенню всіх відділах до Канади або США.

Лідери канадійських українців не можуть відповідати за те, що українські біженці не бажають вертатись під Совєтський режим, маючи якісь ілюзії в майбутньому, як це сказав п. Сьвятун.

"Канадські українці вважають своїм гуманітарним обов"язком протестувати проти примусової репатріяції своїх земляків. Неможна сказати, що лідери канадського суспільства самі створили цю проблему," сказав пан Глинка. З приводу того, що пан Сьвятун представляє собою один з українських комітетів, вважав за необхідне зробити цю обмерваціо. Канадські українські комітети були зорганізовані на початку війни, згідно наказу уряду, для того щоб об"єднатися разом з іншими в загальній співпраці до підкорення військової спроможності нашої країни. Друга позитивна роля канадських українських комітетів є ознайомлення інших громадян Канади з українським народом в Европі і їх прагнення.

Канадські українські комітети з перших днів війни ітіх організації стали у великій користі Канаді і співпрацювали ввесь час, збільшуючи військовий потенціял. В той час, як українська комуністична група і ті хто підтримує їх, робили все, що могли, аби нашкодити Канаду поки Совєтський Союз не виступив на нашій стороні, пан Глинка сказав, що комуністи та комуністичні елементи, які пудлюють рівні нотатки в Канаді, провадять організований похід проти українських біженців в Европі і бажають всім серцем вирвати останню підтримку тих нещасних, віддаючи їх на поталу їх господарям.

ДОЛЯ БЕЗДЕРЖАВНИХ

Військова влада в американській зоні Німеччини,- як подав в своєму місячному звіті генерал Мек Нарней,- вважає, що потрібні якнебудь заходи збоку союзників, щоб зняти з турбот американців більше 250000 людей, які є бездержавні або не репатріянти.

За останні часи після оголошення нового закону про репатріяцію за грудень, кількість біженців на американську зону збільшилась на 71000 чоловік, або 16% і американці повинні опікуватись 511000 зі всіх 900000, що перебувають зараз на британській, американській та французькій зонах.

Закон про еміграцію в якому говориться, що кожна людина повинна визнати свою національність, не може бути ефективною допомогою в вирішеню проблеми втікачів тому, що 250000 бездержавних не можуть залишитись назавжди в Німеччині. Їм треба дати десь притулок.

БАВАРСЬКА МОНАРХІЧНА ПАРТІЯ ЖАДАЄ УРЯДУ

Як це подає полк. Евген Келляр, шеф військового уряду в Мюнхені, - перша монархічна партія, визнана військовим урядом, сподівається встановити конституційну монархію на зразок британської. Цій партії доручено всю відповідальністьт за реставрацію роду Вітельбахів на голову незалежної Баварії.

Полковник Келляр зробив цю заяву офіційно 29.1.1946р. в інтерв'ю, як відповідь на обвинувачення кореспондента газети "Ню-Йорк Геральд Трібю" /паризьке видання Руселя Гіля/ в тім, що визнання Баварської монархічної Партії порушує Постдамську угоду. Гілля сказав, що основи цеї партії порушують певні засоби Постдамської конференції, що тільки демократичні партії можуть бути дозволені на території Райху, та крім того, що Райх повинен залишитися цілою економічною одиницею.

У відповідь на цю критику майор Джон Каске, нач. розвідчого відділу при штабі Келлера заявив, що Мюнхенський загін провадив лише ті міроприємства, які поступали до нього з високо авторитетних верхівок, особливо в інформаціях політичних партій. Інструкції стверджують лише, "що всі демократичні політичні партії повинні дозволятись та підтримуватись військовими місцевими начальниками, а також набувають права публичних дебатів та вільних зібрань по всій Німеччині. Ніяких вказівок немає, щоб всі ці партії повинні по своїх програмах додержуватись принципам Постдамської демократії" додав Каске.

Згідно цього закону навіть націонал-соціялістична партія за її програмою від 1925 року /без расового переслідування/ могла б бути сприйнята військовим урядом.

Ця ж монархічна партія має на меті, об"єднати монархію і демократію на зразок Великої Британії, де царствує король, а керує парлямент. Тим більше, що монархісти не висувають кандидатів до уряду лише просять дозволити їм провадити пропаганду за принца Рупрехта з роду Віттельсбахів, який відмовився зайняти трон без доброї згоди народу - мабуть плебісциту. Лише після того монарх прийме владу, одночасно даючи широку демократію для всих партій як в Британії.

К О Р О Т К І В І С Т І

За останні дні вСША страйки в значній кількості припинились. Робітники сталевої промисловости та на заводах Форда розпочали працю.

Залога німецького панцерника, "Граф Шее", яка була інтернована Аргентиною, втікла невідомо куди щоб не повернутись додому.

Франко - Італійський кордон закривається аліянтами, зважаючи на неповну політичну ситуацію в Італії.

Французька окупаційна влада в Саарі повідомила дружину фон Папена, якій зараз 65-років, і яка живе разом з трьома незаміжними дочками, що їх мають переселити на другу сторону Райну, а маєток сконфіскувати. Валергаген був її спадщиною від батька - промислового магната і був єдиним засобом до існування після того, як чоловіка її фон Папена передали до суду.

Батавія, 30.I. /А.П./. Індонезці вживають жінок та дітей, як щити при наступі на англійські або голляндські загони, що оперують проти них на Яві в районі на південь від Самарану, національність тих живих щитів не встановлено.

Вашінґтон,30.I./АП/. Начальник УНРРА Леман наказав Моргану повернутись до своїх обов"язків директора УНРРА в Німеччині, "Я можу спокійно покласти ці обов"язки на ґен.лейт. Моргана, як на певну людину" - сказав при тому п. Леман. Моргану закидали антисемитизм, на що в своєму листі до Лемана він писав, " я не маю жадного права давати будьякі привілеї тій чи іншій нації. Для мене всі ДП однакові про те я відкидаю рішучевсі доводи, що я є антисеміст.

З борта військового корабля "Місурі" вкрадено всі кіно-негативи картини "Капітуляції Японії" під час його стоянки в доці Байонна.

Суди проти військових злочинців в СССР діють з усім ефектом. В Києві 30.I.1946 року засуджено до шибениці 12-з 15-ти німецьких офіцерів, що обвинувачено було в нелюдському поводженні з мирним населенням на Україні.

Президент Трумен вимагає від конгресу якнайшвидче затвердити позичку для Британії, яка складає 3.750.000.000 доларів, аби дати змогу зліквідувати перепродукцію, що загрожує Сполученим Штатам вивозити її до Британії.

З наказу Чилійського уряду заарештовано сенаторів, що належали до груп комуністів, або соціялістів, а також лідерів Робочої Федерації від часу стану облоги, яку проголошено в Чилі, вважаючи на загальний страйк та політичну кризу.

Як повідомляють з Лондону,29-січня московське радіо подало до відома, що російські воєнні втрати виносять 679.000.000 карбованців.

Берлін 29.I. Першим краєм, з яким Німеччина нав"язала торговельні відносини, є Чехословаччина. Торгівля з Польщею буде також відновлена. Вивозитись буде синтетичну гуму з Німеччини, а привозити з Чехословаччини кокс і бензину.

Рим 29.I. Перший транспорт італійських гірників, в числі 200-чьловік, відійшов 24-січня до Бельгії.

Генерал лейтенант Фрідрік Морґан, головний керівник УНРРА в Німеччині, знов почав свою працю.

Тегеран 4.2.46р. Як повідомляють генералісімус Сталін звернувся до нового Перського міністра президента Кваме Суванек в відповідь на його телеграму з приводу обняття останнім становище голови нового уряду. В телеграмі говориться: "я вам дуже вдячний за приязне наставлення до Совєтського Союзу. Факт, що ви будете стояти на чолі перського уряду, може мати велике значіння для сприяння добросусідських відносин між обома країнами.

Американський часопис повідомляє, що член конгресу республіканець Віліям Кольмер, під час своєї подорожі по всьому світу мав приватну розмову зі Сталіном відносно американської позички. Він казав репортерам: "я спитався Сталіна, яку позичку від США він бажавби отримати? Він відповів, що 6.000.000.000. Тоді я його спитав, як Росія їх поверне нам? Сталін подивився на мене пильно і сказав, що його дивує моє запитання і чому ми не питались Китай про це коли давали позичку. На запитання моє, що Росія має спільного з Китаєм я дістав відповідь, що він до Китаю не має справи, що він хотів лише відбудувати Росію.

З Варшави повідомляють, що за останні дні грабунки потягів та посажирів по всіх головних лініях залізниць польських стали так часто, що кожний потяг зараз супроводжується конвоєм.

Лондон 7.II.46 року. Сьогодні на засіданні Ради Безпеки в малайській справі по матеріялах англійської преси виступив представник України д-р Мануїльський, який заявив: "Малайці чекали на визволення від Японії, але не дочекалися. Кожен народ має право на самовизначення й установлення влади якої він сам хоче". Після промови д-ра Мануїльського, виступив Бевін, який заявив: "власне я не знаю, що хоче український представник, так як він не поставив певних домагань". Далі м-р Бевін поздоровив українського представника д-ра Мануїльського за добрий архив зібраний з англійської праси, яка стверджує, що англійська преса є справді демократична.

Лондон 6.II.46р. В Шкотії нараховується польських військ до 47.000 з них 28.000 які служили в німецькій армії.

Катовиці 7.II.46р. Катовицьке радіо повідомляє, що в Італії командувач польської армії генерал Андерсен переводить маневри, які мають за мету підготовки війни з Совєтським Союзом.

Чикаго- Литовський конгрес, що відбувся тут у грудні м.р., звернувся з домаганням до президента Трумана, щоб Совіти забрали свої війська і свій урядовий апарат з Литви, Латвії та Естонії.

З таборового життя

НАША РОБОТА

За ініціятивою селян та сільсько-господарських фахівців при українському таборі в Н. Ульмі засновано спілку селян.

Поряд з організаційною роботою провадиться культосвітня робота. організовано курси пасічництва, які регулярно відвідує 49-чоловік та курси рільництва - відвідує пересічно 18-чоловік.

Провадиться підготовча робота по утворенню курсів огородництва, теслярів, ковалів, та по вивченню моторів внутрішнього горіння. Курсанти будуть відбувати, крім теорії, практику, а по закінченю курсів одержать свідоцтва про набуття фаху.

Крім курсів кожної середи, провадяться лекції на сільськогосподарські теми.

В січні місяці відбулося організаційне засідання Обласного Організаційного Бюро в м. Авгсбурзі, до якого ввійшло три члени правління від нашої спілки. Крім того виділено 3-х членів нашої спілки до активу по організації селянських спілок в таборах Авгсбурської области.

На жаль, треба підкреслити, що не всі управи таборів серйозно ставляться до цієї актуальної справи. Так наприклад в таборі Мемінгені, де переважна частина таборян-селян, управа табору не сприяла нашим представникам закласти спілку селян.

Член управи спілки селян.

КІНОФІЛЬМ В ТАБОРІ

З ініціятиви та старання Спілки інженерів і техніків в таборі Новий Ульм організовано демонстрування кінофільмів в таборовому театрі.

7-го лютого, в четвер, відбулися перші два сеанси, на яких побувало понад 1000 глядачів.

Демонстрування кінофільмів має бути двічі на тиждень, по два сеанси кожного разу. Отже, чотири сеанси цілком достатньо, щоб всі мешканці табору могли подивитись кожен фільм.

Ціни на квитки також цілком доступні. Кошти від збору від кінофільмів ідуть в таборову касу.

Перших два сеанси пройшли добре. Світло і звук функціонували добре, екран великий і зручно встаткований. За це все слід тільки дякувати інженерам-електрикам і робітникам електромантерам, які доклали всіх зусиль щоб дати мешканцям табору таку культурну розвагу.

Спілка інженерів і техніків передбачає придбати кіноапарат, що зменшить видатки на демонстрування кінофільмів.

Тепер інженери і техніки працюють над радіофікацією табору. Передбачається устаткувати радіотрансляційну точку. На добровільні датки мешканців табору уже придбано апарат.

В скорому часі таборяни одержать ще одну культурну обслугу і розвагу.

ФАХОВИЙ ВИШКІЛ

В таборі Новий Ульм почався фаховий вишкіл мешканців табору, аби підготувати людей до життя в нових умовинах на еміграції.

Давно вже працюють курси шоферів, почали працювати електротехнічні курси.

Передбачається в скорому часі відкриття цілого ряду курсів фахового вишколу жінок, в тому числі курси фризерські, моднярські, кравецькі і хатнього та домашнього господарства.

Управа табору запланувала охопити вишколом всіх мешканців табору.

КОРЕСПОНДЕНЦІЯ БЕЗ АВТОРА

І що ж це за капость така?

На цім тижні вже більша частина референтів подала до демісії. Гадають, що я сам буду урядувати. А дідька лисого, дурні повдовіли! Швидше я сам піду в демісію, ніж вас, голубчики, відпущу. Адже урядувати в таборі це вам не паскувати, або самогон варити. Тут тобі наслухаєшся, і наговоришся, що хоч вечором масаж язикові роби, а горло так пересохне, що навіть і саморобна не допомагає.

Робота, можна сказати, заїдає. Ніколи і вгору глянути. Тільки покажеся в таборі, як кругом тебе обступлять:

-Чи не можна одержати харчів?

-Ні, не можна,- відповідаю лагідно.

-А чому не можна, щоб мій гість переночував в таборі?

-Ні, не можна,- відповідаю спокійно.

Власне оці кохані гості часто створюють таку рахубу, що важко і розв"язати. Пустиш переночувати якогось гостя на одну ніч, а він ночує собі з тижнів два - три, а потім:

-Пане голово, припишіть мене до табору, бо я вже давно тут мешкаю.

-Ні, не можна. Місця нема.

-Для мене нема, а для вас є?! Ви мене хоч за ноги витягайте з табору, і тоді я не піду. Теж мені начальство знайшлося...

А приятель гостя займає оборонну позицію і:

-Тоже мнє порядочкі. Доберьомся і к нім...

Бачите, як у нас начальство поважають! Більше того. Коли, скажімо, ідеш по таборі, то здибаєш деяких людей, які навіть на привітання не відповідають. Це свідчить про те, що люди цілком усвідомили свої права в умовах демократії.

І коли вже наша свідомість на такому високому рівні, то чи не можна розпустити таборову адміністрацію, щоб кожен сам для себе був начальством.

За останні дні великого клопоту принесли електричні кухонки. Ті кухонки, що зроблені кожним за своєю "технікою", і ця техніка не тільки необмежено пожирає електрострум, а й гасить по таборі світло. Ото ж за розпорядженням треба всі кухонки здати до склепу.

А спробуйте їх забрати? На вашу голову буде спрямовано безліч атентатів. І нічого не вдієте. На те демократія...

Що ж мусить робити таборова адміністрація?

Цю кореспонденцію невідомого автора знайдено біля уряду табора. Поскільки вона характеризує життя табору, редакція вирішила надрукувати її в газеті, тим більше, що до цього числа не було гумору.

В-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

ижневик Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ Ь..... МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 7./14/. 17 лютого 1946 р. Рік II.

ЗМІЦНИТИ ДИСЦИПЛІНУ В ТАБОРІ

Життя в таборі дуже і дуже відріжняється від життя на приватньому мешканні. Жити десь на селі в окремій хаті чи на хуторі, або навіть в місті в кватирі з усіма вигодами, це не те, що жити двом - трьом родинам в одній кімнаті.

Друга світова війна своєю жорстокістю перевищила всі попередні війни. Мало хто з емігрантів через мандрівки по чужих землях має міцні нерви. Більшість потребує довшого відпочинку і спокійного життя, якого, нажаль, ми ще не маємо. Адже, коли десь крикнула дитина, хтось дверми стукнув, людина втрачає рівновагу.

Табір - це випадковий збір людей з різних закутків нашої Батьківщини, з різними характерами, різної інтеліґенції, з різними моральними якостями. Ми один другого лише тут пізнаємо. Недовір"я, обереність, підозра, або, навпаки, широка безпечність панують не тільки в бльоках, а навіть в окремих кімнатах,

Така вже спадщина залишилася від наших непроханих господарів окупантів. Довгі роки тяжкої праці для чужих народів, поневіряння та знущання з нас різних окупантів вимагають від емігрантів посиленої праці, для того щоб наздогнати недороблене.

До таборового життя ніхто з нас не привик: тіснота, брак вигод вимагають від нас не тільки терпіння, а й вміння в цих умовах зберігти себе фізично і морально. Перед нами не легкий шлях. Примусова репатріяція це досить складна проблема, яку ми повинні спільними зусиллями перетримати. Тут ми проходимо другу школу життя - іспит який мусимо скласти. Для цього ми мусимо мати: дисципліну, послух і високу мораль, що набувається житьовим досвідом. Отже, треба зрозуміти, що накази і постанови в таборі спрямовані саме на те, що гарантує не лише нас як етнографічної маси, а й як національно свідомої одиниці, що репрезентує українську націю перед чужинцями.

Своє право на існування ми виборюємо чесною поставою до праці, єдністю і високими моральними і культурними проявами, а не доносами і провокаціями. Ті, що не розуміють цього, або свідомо не хочуть розуміти мусять завчасно опустити наш табір. Неробів, провокаторів, деморалізаторів вже задосить нам.

Ті, що розуміють наше становище сьогодні і здають собі справу про наше завтра, повинні дружно гуртом з ентузіязмом допомогти таборовому проводові, перебороти перешкоди, які стоять на шляху спокійного життя в таборі.

Тільки при дружній співпраці всіх референтів, бльокових, поверхових, з таборянами, з допомогою нашої газети - ми зможемо викрити і

виправити наші недоліки і бути спокійними непоборними. Слюнявих хнитиків, безчесних шарлятанів, під"южувачів, брехунів, які бояться сміло сказати правду в очі, а нашіптують по закутках - гнати геть.

Свобода слова - полягає в тому, коли людина правду каже в вічі, свобода друку, коли людина правду пише. Таборова преса мусить бути одна з найсильніших видів зброї, щодо піднесення нашої культури, моралі та дисципліни в таборі. Наша газета "Українські Вісті" стоїть і стоятиме на цих позиціях.

Без послуху, дисципліни і відповідальности за поступки не тільки табір, а навіть людина не може існувати. Наше завдання бути дисциплінованими і морально гідними.

Проф. Ярослав.

ЦЕНТРАЛЬНЕ УКРАЇНСЬКЕ ДОПОМОГОВЕ БЮРО В ЛОНДОНІ

Заходами Українського Канадійського Допомогового фонду й Зєднаного Українського Американського Допомогового Комітету, в місяці вересні 1945 року заснувалося в Лондоні "Центральне Українське Допомогове Бюро", як репрезентація обох згаданих допомогових інституцій. З того часу праця розвивалася, а з нею і характер Бюра дещо змінився.

Ц.У.Д.Бюро

Як уже сказано, в своїх початках ЦУДБ було тільки репрезентацією канадійської і американської української допомогової акції. З бігом часу, Бюро ставало централею всієї допомогової акції. В перших днях існування Бюра Український Допомоговий Комітет Великої Британії, покликаний до життя зборами, що відбулися 27-липня 1945 року, висловив бажання підпорядкуватися Бюрові й визнати його також за свою централю. Згодом зголосили свою приналежність до Бюра Аргентинський і Бельгійськкий українські допомогові комітети. І так, фактично, ЦУДБ стало централею всієї української допомогової акції.

Провадять Бюро: сотник летунства Богдан Панчук і сотник Святослав Фроляк, з поміччю інших старшин і вояків канадійської армії.

Правова влада Бюра находиться в руках Дирекції, що складається з делегатів - представників поодиноких допомогових організацій, що входять в склад ЦУДБ. Вся праця в Бюро є добровільна і ніхто, за винятком найменої англійської стенографкі, не дістає жадного грошового винагородження.

Праця ЦУДБ

Найважнішим завданням Бюро є навязувати і тримати тісний контакт з усіми урядовими і харитативними організаціями на терені Великої Британії, як також і організаціями свойого маштабу, які мають свій осідок у Лондоні. Крім цього, ЦУДБ інформує важніші кола про положення українських емігрантів, бореться за признання їх, за політичну еміграцію усіми правами, що такій еміграції належиться, та інтервенює перед відповідними чинниками у випадках насильства і безправства.

Одним із завдань Бюра є також подання допомоги емігрантам. Для цього збираються інформації про число, умовини життя, місцевости,

де находяться українські табори і т.д. Бюро має велику мапу в якій зазначено місцевості, де є більше скупчення українців - емігрантів. Є також відділ розшуків. Завданням Бюра є також кординувати допомогову акцію українських комітетів. З цією ціллю ведеться обширна кореспонденція і виміна думок і матеріялів та інформацій. Не малою частиною праці Бюра є полагодження кореспонденції з поодинокими особами в Европі, Новому Світі, Південній Америці а навіть Азії і Африці. Кореспонденція з Европи від емігрантів це є по більшій части прохання віднайти їм рідних, прохання за поміччю та за порадою і інформаціями.

ДОПОМОГА

Нашим емігрантам найбільше дається в знаки брак теплого одягу та взуття, бо УНРРА звертає головну свою увагу на прохарчування. З зимою ця потреба зростає. Недостає емігрантам також харчів, головно товщів та цукру в їхній дієті. Відчувається брак медикаментів і писаного українського слова. А вже найбільше лихо, це невідоме завтра. Положення емігрантів ще не ясне їх і дальше примушують і насильно вивозять до Росії. Як бачимо з цього конечна є широка і всебічна поміч!

ДОПОМОГОВА АКЦІЯ

ЦУДБ само безпосередньо не допомагає поодиноким українським емігрантам, бо його завдання є керувати допомоговою акцією. За порадою Бюра американський, аргентинський і канадійський комітети посилають матеріяльну допомогу безпосередньо до існуючих комітетів на континенті, а ці розпреділюють цю допомогу між скитальців, що находяться в даній державі і що найбільше потребують помочі. Тут належить згадати, що допомогу з-за океану, у формі грошей і одежі, одержали вже допомогові комітети Бельгії, Франції, Швайцарії. Там, де немає допомогового комітету, як наприклад у Німеччині, Бюро безпосередньо допомагає українським емігрантам. Воно так буде, доки не повстане там один, репрезентаційний комітет. На практиці ця допомога до сьогоднішнього дня є незначною з огляду на комунікаційні і транспортові труднощі.

Відомо ж, що з цивільними особами на терені Німеччини і Австрії немає ще поштового зв"язку. Звичайною дорогою неможна висилати нашим емігрантам у тих краях ні листів ні пакунків. Курсує тільки польова, військова пошта. Використовуючи цей факт, Бюро висилає харчові пачки до українських вояків у канадійській армії, які роздають їх місцевим українським емігрантам. Для прикладу, зацитовуємо уривок з одного листа /з числа багатьох подібних листів/ від українських скитальців, що в цей спосіб одержали поміч.

-"маємо за шану Вас повідомити, що громада українців з Ольденбургу дістала до цих пор три пакунки з поживою від Вашого Бюра. За цю посилку Вам щире Спасибі. Про конечність помочі тут не будемо писати, про це Ви самі добре знаєте. Головно тепер під цю пору поміч конечна, а головно велика моральна поміч, бо всіми хтось інтересується, а нашими людьми ніхто. Вже та думка лише, що хтось нами опікується - це велика моральна поміч. Ще раз - щира подяка!"

Було б побажанним і економічним, щоб українське громадянство присилало на адресу союзу українських канадійських вояків /адреса та сама що й Бюра/ як найбільше пачок з харчами, одягом і українськими книжками. Кажемо на адресу СУКВ, тому що в цей спосіб можна присилати пачки до 14-ти фунтів ваги, коли для Бюра дозволяють, тільки п"яти

фунтові пачки присилати. В добавок, СУКВ має спеціяльний дозвіл від міністерства харчів висилати з Англії на континент до вояків /які роздають харчі українським емігрантам/ пачки з харчами і іншими речами. У відсутності інших способів доставити допомогу нашим емігрантам у Німеччині треба використати цю поодиноку можливість у 100 відсотках. Отже присилайте пакунки рятуйте братів і сестер наших! Жертви в грошах належить слати в Канаду до Українського Канадійського Допомогового Фонду: уважаємо що не треба добирати крилатих слів, щоб апелювати до Вас за поміччю нашим нещасним братам.

УКРАЇНСЬКІ ДОПОМОГОВІ КОМІТЕТИ

Крім вже згаданих допомогових комітетів,- США, Аргентині, Великій Британії і Бельгії на днях повстав об"єднаний допомоговий комітет у Франції який, за нашими відомостями очолює о.Мітрат Перрідон, гр.кат. парох Парижа. На терені Італії діє Українське Громадянство і Допомоговий Комітет очолений Преосв. Ів. Бучком. У Швайцарії існують дві українські допомогові інституції: Український Червоний Хрест з директором Бачинським, на чолі та організація, яка в скороченні з французького зветься АСУР /Швайцарський Комітет Помочі потерпівшим українцям і жертвам війни/. На жаль між цими обома організаціями немає такої співпраці та порозуміння, якого вимагає справа рятування наших емігрантів.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ

Український Допомоговий Комітет у Бельгії працює дуже справно і успішно та йому на цьому місці належиться велике признання. Крім чисто допомогової акції, він видає свій орган "Вісті", якого вийшло вже чотири числа. Зорганізував також кооперативне видавництво, яке вже зачало друкувати українські книжки. Багато зроблено для українського студенства, що студіює на Лєському Університеті. Їх є споре число. УДК в Бельгії створив для них бурсу і виплачує їм з власних фондів стипендії. Українське громадянство в Канаді і ЗДА повинно щедро жертвувати на ту ціль і уможливити нашому студенству закінчення студій, тим більше, що фонди, якими Комітет у Бельгії диспонував, вже на вичерпані.

ТАБОРИ СКИТАЛЬЦІВ

В Британській і Американській зонах Німеччини і Австрії наші емігранти переважно жиють в таборах УНРРА. Через те, що вони переповнені, і в них живуть люди, як оселедці, багато скитальців живе приватно. Мусять платити за мешкання самі і жити на пайках, що призначені також для місцевого населення. Тамошні українські емігранти живуть в більшій частині в окремих українських таборах, хоч споре число живе разом з поляками в польських таборах. Дуже дошкулює і відємно впливає на наших збігців безділля. По таборах організовані різного роду курси. Є також біля 10 українських гімназій і принайменше 4 вищих школи, між ними і подобратська УТГІ. Їм недостає паперу, приладдя та підручників. Оце в кількох словах, те що ми хочемо Вам сказати.

За Управу ЦУДБ. Б.Панчук голова
С.Фроляк секрет.

/Часопис "Наш Шлях" Канада/

З ВІЗИ СВІТУ

НОВА ЗБРОЯ В С.Ш.А.

Як подає Вашінґтон, Сенатор Мілард Тидінгс заявив 4.II.46 року, що в США винайдено нову зброю, нищівна сила якої "може здивувати і вразити саму уявливу людину". По радіо Титінгс констатував, що це є атомова бомба лише поліпшеного гатунку, сила якої неймовірна.

Сенатор підкреслив, що як член сенаторської комісії по атомовій енергії, він знає деякі досліди проведені над атомом американськими вченими: "Звичайно, що зараз я не маю права сказати будь-що з приводу цих дослідів але я певний того, що в майбутньому це дасть світові дві альтернативі. Чи ми будемо володіти наймогутнішою зброєю для своєї оборони або всі нації повинні будуть розброїтись та визнати свою цілковиту нездібність до ведення війни.

ЗАКОЛОТИ В БЕЛЬГІЇ

Лувена 2-го лютого. Бельгійська політична компанія перша за сім років розпочалася низкою заколотів і заворушень. Перед будинком, де мусів виступати прем"єр Ахілл ван Акер була знайдена бомба начинена смердючою речевиною, студенти правих партій намагалися зайняти всі місця в залі та випхати з залі соціялістів і комуністів.

Під час промови прем"єра, студенти Лувенського університету зробили абструкцію вигукуючи "Леопольд" /ім"я короля, який був усунутий через ван Акера/ пускаючи ракети та смердючі бомби, які страшенно псували повітря недозволяючи говорити.

НЕВДАЛІ ЖАРТИ

Завдяки невдалому жарту Паризької радіостанції, яка передавала радіо-п"єсу з приводу майбутнього обстрілу атомовою бомбою, в Парижі утворилась паніка, яка привела по чутках до самогубств і божевілля. Лише побачивши, як впливає на слухачів передача радіо-станція припинили програму та почали заспокоювати публіку. Кожних 15-хвилин повторювалось повідомлення до народу про те, що жадної небезпеки немає.

К О Р О Т К І В І С Т І

Як сповіщають з Берліну, аліянтська влада американської і англійської зон дуже зацікавлена чутками, що ходять по Берліну, буцімто на чорному ринку з"явилося м"ясо з людей. Німецька карна поліція стверджує факт, коли одного м"ясника було запідозрено в торгівлі людським м"ясом.

Сенатор Мак Магон запропонував сенатові замінити окупаційні сили на суходолі морськими як в Европі, так і на Сході.

Дон Хуан зрікся від компромісу з генералом Франко, який йому пропонував трон з тою умовою, аби в Еспанії залишилася на чолі Фаланга. Дон Хуан бажає реставрації монархії на британських засадах, де всі партії вважаються рівні.

С.І.Роземан особистий секретар покійного Рузвельта, а тепер Трумана подав до демісії.

З 1-го лютого італійська ліра змінила свою ціну, тепер 225 лір дорівнює 1-доларові - раніш 100 лір дорівнювало 1-му доларові.

Президент Труман зустрінеться з Черчілем, який зі своєю дружиною приїздить до Флориди в відпустку. Президент Труман прибуває туди на своїй яхті.

Британія визначила нового посла до Москви Сера Моріса Петерсона на місце Сера Арчибальда Кларка Керра, якого назначено на посла в Туреччину.

Під час пожежі, на своїй дачі 3-лютого ц.р. загинув відомий американський новеліст і ветеран другої світової війни ст. лейтенант Губерт Скідмор. Пожежа виникла тому, що палючи люльку він заснув.

На 80-му році життя вмер в Лондоні відомий письменик авантурно-містичних романів, Пилип Опенгейм його "Мілійонний депозіт", "Клорни та злочинці",і "Останній потяг відійшов" відомі всьому світові.

Перший пароплав з вантажом забавок для дітей ДП в Европі вийшов з Америки до Европи. УНРРА до цього часу не включила в склад допомоги дитячих іграшок лише тепер звернуто увагу тому, що в одній Німеччині є 90.000 ДП дітей. Іграшки зібрані опікою Асоціації дитячої освіти в США.

З Єрусаліму сповіщають, що Англо-Арабська конференція з приводу жидівської еміграції не дала жадного порозуміння, але жидам дозволено еміграцію 1500 людей щомісячно.

31-го березня японський народ буде вперше голосувати на вільних виборах. Серед кандидатів можуть стояти також і жінки.

Ватиканський часопис "Осерваторі Романо" /новий орган св"ятого пристолу/ заявляє, що Московська "Правда" друкує наглу брехню, стверджуючи, що Римська Курія мала відношення з співпрацею з нацизмом та фашизмом до війни.

Покарані три німецьких генерали на горло в Мінську за знищення 2.200.000 людей: цивільних і полонених та зруйнування 9.400 міст. Це були генерал-лейтенант Йоган Ріхерд, генерал-майор Гомфрід Ердсмансдорф та генерал-майор Еберхарт Перф. Інші підсудні присуджені до довгих років ув"язнення.

Як повідомляє агентство Ройтера, в Румунії досі не зроблено нічого, що вказувало б на заповіджену зміну внутрішньої політики уряду. Досі нема дозволу на видавання опозиційної преси та на влаштовування політичних зборів, бо уряд уважає, що є причина дальше задержати в Румунії вийнятковий стан, який все це забороняє.

Англійці думають збудувати для транспортних цілей літаки - ракети що шаленною скорістю кермуватимуть через стратосферу. Завдяки окремим апаратам в часі їзди пасажири не відчуватимуть тиснення повітря.

В Англії винайдено запальничку без бензини та каміння. Їх заступає алькоголь та кобальт. Запальничка запалюється автоматично при зустрічі з повітрям.

Англійська адміраліція 24-го січня вислала через Ля Манш перший корабель, кермований з віддалі радієвими хвилями.

В Дамаску та в Сирії відбулися студентські протикомуністичні демонстрації. На свій протест одержав совітський уряд відповідь, що демонстрації були звернені проти комунізму як соціяльного устрою, а не проти СССР як держави.

"Дзеннік польскі" в ч.13 з 16-го січня містить замітку, яку подаємо в цілості: "У Гофі в таборі для полонених Мюнсдорф дійшло до поважних пригод. Їхніми героями є жиди, що прибули в кількості 350 осіб з російської окупаційної зони. Жидів цих мали примусово відвезти до Польщі. На вістку про це жиди виломилися з табору й втекли. Військова поліція оточила жидівський комітет у Гофі і виставила сторожу на двірцях і шосах. Одначе зловлено тільки горстку втікачів.

ЖЕРТВИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Один Швайцарський часопис подає, за своїми власними обчисленнями, такі числові дані про страти останньої світової війни: жертви в людях: в бою впало 14.500.000, замордовано 5.500.000, згинуло від бомб 2.860.000, в конц. таборах згинуло 11.000.000. Разом згинуло 33.810.000 осіб. Осталось інвалідами 29.650.000. Зруйнованих будинків публичного вжитку 17.800.000, приватних 32.000.000. Знищено 666.000 вагонів та 5-6 тисяч кораблів.

ШАХОВА СЕКЦІЯ

Кілько днів тому в таборі організовано шахову секцію, яка охоплює 39-членів. Серед шахістів є велика зацікавленість в роботі. Кожного вечора /в приміщенні відділу праці/, від 18-22 години відбувається гра в шахи.

Серед членів секції є молоді, але здібні шахісти, які при більшій вправі зможуть зайняти поважне місце в шаховій грі.

В найблизчих днях, для своєї роботи, шахісти отримають окрему кімнату.

Зе-п.

Управа українського табору в Старому Ульмі доводить до відому, що табір /в зв"язку з переповненням/ закрито, Зацікавлені в справі приписки до табору УНРРА мусять звертатись до ново відкритого українського табору в Штутґарті, адреса: Альоспляц /біля двірця/, УНРРА.

Табір міститься в Штутґарт - Мюренген, 8км. від Штутґарту. Їхати трамваєм 5 - 16 до кінцевої зупинки.

Комендант табору.

Дон Хуан зрікся від компромісу з генералом Франко, який йому пропонував трон з тою умовою, аби в Еспанії залишилася на чолі Фаланга. Дон Хуан бажає реставрації монархії на британських засадах, де всі партії вважаються рівні.

С.І.Роземан особистий секретар покійного Рузвельта, а тепер Трумана подав до демісії.

З 1-го лютого італійська ліра змінила свою ціну, тепер 225 лір дорівнює 1-доларові - раніш 100 лір дорівнювало 1-му доларові.

Президент Труман зустрінеться з Черчілем, який зі своєю дружиною приїздить до Флориди в відпустку. Президент Труман прибуває туди на своїй яхті.

Британія визначила нового посла до Москви Сера Моріса Петерсона на місце Сера Арчибальда Кларка Керра, якого назначено на посла в Туреччину.

Під час пожежі, на своїй дачі 3-лютого ц.р. загинув відомий американський новеліст і ветеран другої світової війни ст. лейтенант Губерт Скідмор. Пожежа виникла тому, що палючи люльку він заснув.

На 80-му році життя вмер в Лондоні відомий письменик авантурно-містичних романів, Пилип Опенгейм його "Мілійонний Депозіт", "Клоуни та злочинці",і "Останній потяг відійшов" відомі всьому світові.

Перший пароплав з вантажом забавок для дітей ДП в Европі вийшов з Америки до Европи. УНРРА до цього часу не включила в склад допомоги дитячих іграшок лише тепер звернуто увагу тому, що в одній Німеччині є 90.000 ДП дітей. Іграшки зібрані опікою Асоціації дитячої освіти в США.

З Єрусалиму сповіщають, що Англо-Арабська конференція з приводу жидівської еміграції не дала жадного порозуміння, але жидам дозволено еміграцію 1500 людей щомісячно.

31-го березня японський народ буде вперше голосувати на вільних виборах. Серед кандидатів можуть стояти також і жінки.

Ватиканський часопис "Осерваторі Романо" /новий орган св"ятого пристолу/ заявляє, що Московська "Правда" друкує наглу брехню, стверджуючи, що Римська Курія мала відношення з співпрацею з нацизмом та фашизмом до війни.

Покарані три німецьких генерали на горло в Мінську за знищення 2,200.000 людей: цивільних і полонених та зруйнування 9.400 міст. Це були генерал-лейтенант Йоган Ріхерд, генерал-майор Гомфрид Ердсмансдорф та генерал-майор Еберхарт Нерф. Інші підсудні присуджені до довгих років ув"язнення.

Як повідомляє агентство Ройтера, в Румунії досі не зроблено нічого, що вказувало б на заповіджену зміну внутрішньої політики уряду. Досі нема дозволу на видавання опозиційної преси та на влаштовування політичних зборів, бо уряд уважає, що є причина дальше задержати в Румунії вийнятковий стан, який все це забороняє.

Англійці думають збудувати для транспортних цілей літаки - ракети що шаленною скорістю кидатимуть через стратосферу. Завдяки скоєним апаратам в часі їзди пасажири не відчуватимуть тиснення повітря.

В Англії винайдено запальничку без бензини та каміння. Їх заступає алькоголь та кобальт. Запальничка запалюється автоматично при зустрічі з повітрям.

Англійська адміністрація 24-го січня вислала через Ля Манш перший корабель, кермований з віддалі радієвими хвилями.

В Дамаску та в Сирії відбулися студентські протикомуністичні демонстрації. На свій протест одержав совітський уряд відповідь, що демонстрації були звернені проти комунізму як соціяльного устрою, а не проти СССР як держави.

"Дзєннік польскі" в ч.13 з 16-го січня містить замітку, яку подаємо в цілості: "У Гофі в таборі для полонених Мошендорф дійшло до поважних пригод. Їхніми героями є жиди, що прибули в кількості 350 осіб з російської окупаційної зони. Жидів цих мали примусово відвезти до Польщі. На вістку про це жиди виломилися з табору й втекли. Військова поліція оточила жидівський комітет у Гофі і виставила сторожу на двірцях і шосах. Одначе зловлено тільки горстку втікачів.

ЖЕРТВИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Один Швайцарський часопис подає, за своїми власними обчисленнями, такі числові дані про страти останньої світової війни: жертви в людях: в бою впало 14.500.000, замордовано 5.500.000, згинуло від бомб 2.860.000, в конц. таборах згинуло 11.000.000. Разом загинуло 33.810.000 осіб. Осталось інвалідами 29.650.000. Зруйнованих будинків публичного вжитку 17.800.000, приватних 32.000.000. Знищено 666.000 вагонів та 5-6 тисяч кораблів.

ШАХОВА СЕКЦІЯ

Кілько днів тому в таборі організовано шахову секцію, яка охоплює 39-членів. Серед шахістів є велика зацікавленість в роботі. Кожного вечора /в приміщенні відділу праці/, від 18-22 години відбувається гра в шахи.

Серед членів секції є молоді, але здібні шахісти, які при більшій вправі зможуть зайняти поважне місце в шаховій грі.

В найбижчих днях, для своєї роботи, шахісти отримають окрему кімнату.

Зе-п.

Управа українського табору в Старому Ульмі доводить до відому, що табір /в зв"язку з переповненням/ закрито, Зацікавлені в справі приписки до табору УНРРА мусять звертатись до ново відкритого українського табору в Штутґарті, адреса: Альоспляц /біля двірця/, УНРРА.

Табір міститься в Штутґарт - Мюренген, 8км. від Штутґарту. Їхати трамваєм 5 - 16 до кінцевої зупинки.

Комендант табору.

ВІДПОВІДЬ НА ЛИСТ ІНЖЕНЕРА ФЕДЯ

Коханий Ф е д ю !

Пробач, що так довго не відписував на твій лист, бо через працю немає часу. В мене тепер роботи по самі вуха, так як в тебе клопоту. Нема коли і відпочити, бо через лежання нема коли і посидіти. Ти щасливий чоловік, тебе люди люблять і тому звільнили від роботи, щоб відпочив. Правда деякі жаліють за тобою, бо таких, як ти, публічних інженерів, направду нема.

Ще повідомляю, Федю, що життя в нашому таборі погіршало. Суд уже обрали. А судді такі, що не збрешеш, бо один є такий в окулярах і тільки подивиться на людину, то все взнає.

Збирались ми з товаришем втікати, так біля брами стоїть поліція і не пускає, хіба тих, що йдуть на паскарство. Яж паскувати не вмію. Був почав з своїми товаришами паскувати паприкою, але на такий товар не було попиту, і прийшлося її висипати по великих залях. В наслідок маємо тільки збитки, а люди від цього виграли. Хто був на забаві, то таки добре вичхався і прочистив свій ніс так, як чистять кріс після пострілу.

Ти пишеш, Федю, щоб тікати. А куди втечеш? На родіну нас не приймають, навіть не цікавляться нами, бо бояться, що нам не вистачить будьякої роботи. До Канади чи Америки боїмося їхати, бо глибоке море, а крім того кажуть, що там нема УНРРА.

З рештою вирішив я з друзями до весни жити в таборі. З матеріяльного боку нам покищо тут не погано живеться: маємо що їсти, пити, курити. У день спимо, вечером їмо, а ночами співаємо та граємо. Граємо, хто на що може: одні на струнних інструментах, другі на радіо і патефони, інші грають в карти, а найздібніші дмуть у мідну трубку. Дмуть так, що аж води в Дунаї зменшується. Кажуть, що один пан так дув, що ледве сам не вдувся в ту трубку, та спас метальовий комертон, що під цю пору був в кишені.

Поздоровлення, яке ти передавав для своїх товаришів, я прибив його на стіні біля кухні, і до кого це відноситься, то кожен сам собі прочитає. Передати особисто я немав змоги, бо дуже зайнятий. Покищо телефону немаю і без нього дуже незручно, що ж до радіо, то воно часто не працює бо раз-у-раз гасне світло. Чому? Покищо інженери не встановили.

Коханий Федю не журись, а кріпись !

Твій друг Костогриз.

Доводимо до відома читачів, що з технічних причин наступне число газети "Українські Вісті" вийде 1-го березні 1946 року.

В-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЄГІЯ.

Тижневик Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ Ь..... МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 8./15/. 1 березня 1946 р. Рік II.

ПОДІЇ ТИЖНЯ
/огляд преси/

Кожний тиждень приносить нам якісь нові політичні події, які хвилюють не тільки нас емігрантів, а й цілий світ. За останній тиждень світова преса найбільше приділила уваги викриттю шпигунства в Канаді, майбутнім виборам в Греції і Польщі та внутрішнім питанням в Манджурії.

Викриття шпигунської організації в Канаді і замішання в цій справі совєтських офіційних представників викликало в світі велику сенсацію. Найбільший неспокій на цьому виявила Америка й Анґлія поскільки йдеться про викрадення плянів будови атомової бомби. В цій справі канадійська поліція заарештувала 22-х урядовців. Їх обвинувачують у зраджені таємниці у виробленні атомової енергії одній чужій державі. Заарештовано низку інших осіб, в тому числі і в США.

Канадійський міністер війни заявив, що ці особи не змогли передати таємниць вироблення атомової енергії чужій державі. Як повідомляють з Лондону в цій справі ведеться слідство, після якого в Канаді відбудеться судовий процес проти уряду державних урядовців і членів одного чужоземного посольства, що заарештовані за шпигунство.

З інформації преси довідуємось, що в цій справі замішані представники совєтської Росії. Московське ж радіо з цього приводу оголосило заяву совєтського уряду, в якій признається, що совєтські дипломатичні представники в Канаді замішані в шпигунській афері. Але далі говориться в заяві, що совєтський представник дійсно одержав деякі довірочні інформації, але вони не мають для СССР ніякого значення, бо совєтська техніка набагато стоїть вище. У зв"язку з цим совєтський уряд свого аташе з Канади відкликав.

Далі совєтська заява гостро критикує канадійську пресу, яка виступила проти совєтського уряду і використовує викриття шпигунства для поглиблення суперечностей між СССР і його західними союзниками.

Велику увагу приділяє світова преса виборам у Греції, що мають відбутись 31-го березня ц.р. Виступ Вишинського на конференції ОЗН у грецькому питанні підтверджує, що Росія провадить і далі наступ проти західних держав, щоб захопити сфері впливу на Балканах. Але треба підкреслити, що ці вибори мають не лише грецьке значення. Ці вибори турбують совєтів, бо наслідки їх покажуть світові відмінність від того, що діється в країнах, окупованих совєтськими військами. Вибори в Греції напевно будуть інакші, як у Болгарії, Румунії або Угорщині. Совєти розуміють, що присутність британського війська в Греції перешкодять їм вплинуть на перебіг виборів. Отже, совєтські вимоги вивести англійські війська з Греції зрозумілі.

Совєтська преса особливо виступає проти того, щоб підчас виборів був нагляд демократичних країн, бо він нібито загрожує виборам

"Такий контроль /нагляд/,- пише московська "Правда",- є втручання держави, яка цей нагляд провадить, у справи чужої держави, що не тільки не посилює демократію, а підмінює її сили".

Газета "Ізвестія" з цього приводу пише: "Такого роду нагляд - це найзвичайніше й нічим не обгрунтоване втручання в суверенність визволених держав".

Совєтська Росія боїться виборів у Греції. Ці побоювання особливо зрозумілі перед лицем виборів у Румунії і Польщі, що теж мали б бути контрольовані західними державами. Відкидаючи контроль у Греції, Росія хоче мати вільні руки під час виборів у Польщі, яка для неї важливіша ніж маленька Греція.

Події в Манджурії, що сталися в минулому тижні примусила США і Англію вислати до СССР та Китаю спеціяльну ноту з запитом про внутрішній стан в Манджурії і з домаганням вияснити причину нових військових зударів між китайськими комуністами й військами генерала Чан - Кай - Шека. Крім того, в нотах нагадується, що згідно з совєтсько-китайською угодою совєти повинні були до 1-го лютого ц.р. вивести свої війська з Манджурії.

Як видно, військові дії в Манджурії набрали великого розміру, бо як повідомляють деякі кореспонденти, уряд Чан-Кай-Шека звернутся до Америки з проханням подати військову допомогу для наведення ладу в Манджурії.

Ці події тижня свідчать, що в світі далеко нема спокою, і хоч вибухів не чути, але війна триває і чим далі ускладнюється.

АТАШЕ СОВІТСЬКОЇ АМБАСАДИ В КАНАДІ ЗДЕМАСКУВАВ ШПИГУНІВ

Поліція в Оттаві оголосила, що викриття широко розгалуженої шпигунської сітки в Канаді сталося в таких обставинах: в кінці вересня до поліції з"явився совєтський аташе Ігор Гоценко, разом із своєю дружиною і ломаною англійською мовою оповів, що совєтський уряд хоче вислати його до совєтів і там розстріляти, та що большевицькі шпіони переслідують його ввесь час, щоб захопити і перешкодити відкрити таємниці совєтського шпіонажу в Канаді.

В поліції, очевидно, не зрозуміли в чому справа і не надали заяві Гоценка великого значення.

Тоді аташе з дружиною удалися до редакції "Оттава Журнал" і оповіли свою історію урядничці редакції пані Леслі Іонсон, додавши, що їм з великим трудом вдалося уникнути погоні большевицьких агентів і добратись до редакції.

На інтервенцію редакції оттавська поліція призначила поліційне авто стерегти помешкання Гоценка. Одної з наступних ночей заалярмована поліція прибула до того помешкання і ствердила, що Гоценко з жінкою і дитиною сховалися у сусідів, а чотири росіяни шукаючи його, докладно перевертали все в його мешканні. Як ствердила поліція - два з тих були співробітниками совєтського посольства, а два не акредитовані при дипломатичному представництві.

Переконавшись, що справа поважна канадійський уряд негайно розпочав слідство. Дружина і син Гоценка були перевезені під охороною поліції в безпечне місце, а його самого перевезли до помешкання віцеміністра закордонних справ п. Робертсона. На підставі поданих ним інформацій - поліція почала шукати шпигунів. Слідство увінчалося освідченням канадійського уряду про арештування кільканадцяти осіб за видання таємних відомостей чужій державі.

З Монте-Реаль доносять, що в зв"язку з цією справою там заарештовано 6-осіб, між ними члена Національної Ради для наукових дослідів і члена Поступової Партії Праці, колишнього комуніста. В університеті Гілль поліція сконфіскувала всі документи, зв"язані з вибуховими матеріялами. Центрами шпигунства були Монте-Реаль, Торонто і Едмонтон.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ШПІОНАЖ В КАНАДІ ТА СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ

Газета "Старс анд Стріпс" з 18.II.46 року повідомляє, що на чолі шпигунської сітки, яка провадила працю одночасно в Канаді і США, стояв большевицький агент Шимошенко.

Як стверджують депеші з Вашінґтону, цей головний шпигун від певного часу вже був викритий і проводив свою працю під пильним наглядом ФБІ та агентів канадійської таємної поліції. Крім цього, йому "дозволено" опустити теріторію США і безпечно вернутись на совєтську територію.

Канадійський міністер стверджує, що державою, для якої збиралися і доставлялися таємні інформації, була Росія. На підставі переведених доходжень арештовано групу державних урядовців і визначено королівську комісію для висвітлення справи.

Шпигуни цікавилися деталями апарату "Радар" і даними про арктичне летунство, що, як підозрівають, найбільше цікавить Совєтів. Член канадійського комітету заперечив, нібито була зраджена таємниця атомової бомби.

Освідчено, що на Арктичному морі відбувалися маневри армії США і Канади, цілю яких було випробовування різних можливостей ужиття "Радару" для знейтралізування атак атомової бомби. Зрадження таємниці вислідів тих спроб могло б викликати поважну загрозу обороні Західної Півкулі.

Шпигунська організація мала в руках вже докладні відомості про військові, промислові та економічні можливості Америки та Канади.

Переведені арешти оточені суворою таємницею. За інформаціями одного урядовця, арештовано біля 22-х осіб, але передбачається, що число арештованих досягне 40 осіб. Арештовані знаходяться в тюрмі Королівської Кінної Поліції в Оттаві і не мають найменшої змоги порозумітися з собою. В ця шпигунську справу замішано кільканадцять високих урядовців.

Канадійська преса подає, що совітська Росія поступово будувала в Канаді шпигунську організацію великого розміру - цілу "п"яту колону".

В СЕНАТІ ОБГОВОРЮЮТЬ ЗАХОДИ ПРОТИ ШПИГУНІВ

Як повідомляють з Оттави 22-го лютого, канадійський кабінет після 4-х годинного засідання вирішив скласти коротку відповідь на московську ноту, в якій Молотов обвинувачує канадійський уряд в тім, що він штучно закидає різні нісенітниці з приводу викрадення атомових таємниць та діє, таким чином, недружелюбно до Совєтського Союза.

Канадійці нетерпляче чекають цієї відповіді свого уряду та відомостей слідства, яке провадить королівська слідча комісія.

В столиці Канади вважають, що результати слідства, яких очікують за два тижні, можуть зробити дійсну сенсацію і погіршити відносини між урядами Москви і Оттави - тим більше, що народ вважає, що совєти в своїй ноті уже визнали себе винними.

Близько стоячі до слідства кола, однак, заявили, що, згідно слідчих матеріялів, Москва була більш агресивна в цій справі, ніж вони /совєти/ себе визнають.

КИТАЙЦІ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ СОВЄТІВ

Як повідомляють з Чункінгу, 22-го лютого відбулися великі студентські демонстрації проти окупації Манджурії Совєтами. Студенти Чункінгського університету закликали всіх студентів Китаю підтримати їх в 17-ти університетських містах, що було й зроблено.

Підчас демонстрацій студенти несли плякати й гасла; на одному з них був намальований портрет Сталіна поруч з мапою Китаю і гасла "Геть із новим імперіялізмом" на других були написи: "Окупація Манджурії Совєтами - привід до 3-ої світової війни" або "Японці грабували нашу країну - росіяни їх достойні спадкоємців в Манджурії".

В 500 метрах від будинку совєтського представника, демонстрація набрала особливо загрозливого характеру. Однак, до ексцесів проти самого посольства не дійшло. 2000 китайських дівчат приймали участь в демонстраціях. Студенти написали листа до Сталіна з вимогою негайно вивести війська з Манджурії згідно совєтсько-китайської угоди та до народів світу, просячи їх заступсмогу.

Комітет, який репрезентував 19-ть університетів, написав листи-протести совєтській Росії, Англії та США, обвинувачуючи ці країни в таємних змовах проти Китаю і його інтересів. "Ви повторюєте політику японців" - говорилось в листі.

БЕВІН ЗАПРОПОНУВАВ СОВЄТАМ ПРОДОВЖЕННЯ "ПАКТУ ПРИЯЗНІ"

Як повідомляють з Лондону, 22-го лютого міністр закордонних справ Бевін заявив в нижній палаті, що він запропонував "пакт приязні" з Совєтами на 50-років замість 20-ти, як це було донині. Він сказав, що на конференції в Москві в грудні 1945 року він говорив про це з Молотовим. Нема кращого засобу, щоб розвіяти підозріння Совєтів і додав, що як цей договір можна перетлякути в бік більш довірливого змісту, то він і на те згідний. Заявивши таким чином свої прихильні наміри щодо совєтів, Бевін додав: "Багато кажуть, що ми прямуємо до війни з совєтською Росією, але ж я не можу уявити собі жадної причини до цього. Я не знаю, задля чого нам треба битися. Я бажав би, щоб мій проект продовження "пакту приязні" знайшов такий само відгук в Москві, як він має його в Лондоні та Вашінґтоні.

Він також сказав, що апелював до Сталіна, закликаючи його до акцій, які полегшили б розв"язання тих чи інших прикрих проблем.

Відносно діяльности Комітету Об"єднаних Націй Бевін заявив, що йому вдалося відвернути небезпеку конфлікту і, не дивлячись на досить гострі суперечки між ними та Вишинським, "дружба наша з СССР не порушилась, а, навпаки, зміцнилась".

К О Р О Т К І В І С Т І

Прем"єр Етлі заявив в нижній палаті, що для встановлення в Індії порядку треба надіслати туди додаткову збройну силу.

22-го лютого в Істамбулі обрано нового патріярха Православної Церкви Максима замість померлого Веніямина. Патріярх Максим має 51-рік і є наймолодший із православних патріярхів у всій історії патріярства. Це є 365 патріярх.

Шведська спеціяльна комісія буде опікуватися німецькими дітьми в Берліні віком від 3-их до 6-ти років.

Як повідомляють з Лос-Анжелоса, 14- американських пластунів добровільно взялися за розшуки вкраденої 6-тирічної дівчинки, родичі якої не мають грошей, щоб найняти багато детективів.

В Бомбею за останні дні продовжувались сутички і заколоти. Британська поліція була заатакована юрбою; пограбовано і розбито багато крамниць і помешкань европейців. Лише за 22-е лютого на терені міста було зареєстровано 30 забитих і 500 поранених, з них - 100 тяжко.

Як повідомляють з Вашінґтону, президент Труман запропонував конгресові ствердити його проект про передачу Китаєві деякого лишку американської фльоти. Конгрес передав цю справу до морського міністерства, яке затвердило цей проект. Згідно з цим військова фльота США надішле до Китаю своїх консультантів терміном на 5 років.

Як подає радіо з Монтевідео /Південна Америка/, Мартін Борманн, перший помічник Гітлера, укривається в Арґентині, де був висаджений з німецького підводного човна разом з іншими націстами. Ця група називає себе "Асошаіус Травня".

Жан Ноше, автор радіоп"єси "Атомовий напад", який спричинив велику паніку в Парижі, позбавлений права радіоучасти на 3 місяці.

22-го лютого прем"єр Ірану був прийнятий Сталіном в кремлі.

Як подає газета "Евангельська Правда", управа українського Евангельського Собору в Канаді й Сполучених Штатах звернулися до міністра еміграції в справі прийняття до Канади українських емігрантів в Европі. Міністер еміграції Глен відповідаючи на подання Собору, між іншим пише: "Я уважно розглянув репрезентацій вашого Собору і їх матиму на увазі, коли це питання буде розглядатись".

З українського життя

ПОСОЛ ГЛИНКА ЗАХИЩАЄ УКРАЇНЦІВ

/з канадійської преси/

На великих зборах в Моссей Голло, посол Антон Глинка в своїй промові заявив, що часопис "Вечірні Телеграми" зробив більш за всіх інших канадійських часописів в справі об"єднання націй. Пан Глинка з"ясував політичну ситуацію в Европі і небезпечність становища українських біженців, які зараз сконцентровані в окремих таборах в американській, англійській та французькій зонах.

Часопис "Вечірні Телеграми" зробив більше в цій галузі, чим будьякий інший часопис. Ми дійсно зобов"язані цьому великому канадійському часописові.

Майор Роберт Соундерс вітав пана Глинку та заявив що він певний того, що його заклик відгомоне в серцях громадян Торонто, коли він сказав: що "ми повинні стояти в першому ряді в справі допомоги нашим родичам, які не знаходяться в вільному світі". "Ми боролися 6-років аби навести спокій в світі; ми чоловіки і жінки повинні мати право вибрати собі ту систему уряду, яка їм бажана. Ми надіємось що міліони українців в Европі будуть мати право сформувати свій власний уряд. Ми знаємо, що українці в Канаді вважаються за найкращих громадян. Вони принесли до нас свої чудові традиції, і я пишаюся з того, що маю честь бути в присутності українського представника в нашому парляменті, того чиї батьки були українцями, того, хто знає демократію і з гідністю українця репрезентує свій народ в канадійському уряді.

П. Глинка експансивно промовляв цілу годину про українських ДП в Европі. Він розповів про їх безнадійність. Він говорив не тільки про 400.000 українців в таборах, але й про тих, що знаходяться поза ними, в лісах і горах, які терплять надзвичайну нужду і голод і боялися перейти до таборів тому, що можуть бути примусово вислані до Совєтського Союзу. Багато кінчають життя самогубством, аби уникнути репатріяції.

З 40.000.000 українців майже 10.000.000 загинуло підчас війни від холоду, голоду в боротьбі проти ворогів своєї батьківщини та від рук окупантів, які вирішили знищити український народ.

До цього треба додати ще декілька міліонів, які до цього часу находяться в вічних мандрівках, аби уникнути Сибіру.

П. Глинка промовляв спочатку бездоганно англійською мовою, а потім своєю рідною. Він є майстром промови в обох мовах, але не любить мікрофонів. "Я не бажаю промовляти до мікрофонів, я люблю промовляти до свого народу", - каже він. Промовляючи про біженців в Европі, його голос набув залізного тону і. в закликах до рятування їх, він зворушив серця всіх присутніх. Він промовляв, ніби вони його найлюбіші діти або брати. Його голос тремтів від жалю і сердечного болю.

Пані Глинка /походженням з Торонто/ скромно сиділа в залі, з захопленням слухаючи 80-ти хвилинну промову свого чоловіка. Поки він скінчив свою промову, в залі було зібрано 5.000 долярів. Після закінчення промови багато людей рушили до плато /куди кладуть гроші/, поспішали скласти свою пожертву для українців. На обличчях в багатьох чоловіків і жінок блищали сльози.

В кінці мітингу було ухвалено резолюцію на ім"я пана Кінга, в якій говорилося: "Ми канадійськи громадяни українського походження, в кількості 2.500 осіб" зібралися 27-го січня 1946 року в Массей Галле Торонто і звертаємось до уряду Об"єднаного Королівства з цим проханням, аби наказ, виданий Головною квартирою армії британської зони по відношенню до українських біженців був переглянутий в пункті його скерування проти українського народу, за який порушує їх право на існування. Ми вимагаємо, аби негайно були видані інструкції, які б скасували ці пункти. Ми вимагаємо, щоб українцям було дано опіку, як і іншим: Одягом, харчами, медичною допомогою тощо". Далі слідують підписи.

Мітинг було відкрито співом гімну "Боже, храни короля", співав хор в сто голосів Української Національної Федерації під керівництвом пана Мостового.

Після мітингу відбувся концерт хору, на якому співали українські народні і козацькі пісні, яких ніколи не забудуть ті, хто їх слухав.

ПРО ПЛАЩ, ТЕАТР І ГОРЩИКИ.

В моєму житті трапилась не абияка подія: на днях я одержав плаща. Воно, звісно, плащ собі звичайнісінький. Але скільки радості !

В цей же день я вирішив відвідати театр, хоч квитка й не дістав /кажуть, референти забрали для своїх працівників/, але мій знайомий поліцай пропустив мене.

І коли, десь в другій дії, на сцені почалася драматична кавулізія, і публіка закашляла, я не дав себе пересікати, а кашляв так, що аж передні оглядались і прохали відпровадити мене до поліції /певно, за нагородою?/.

На жаль, це тривало недовго, бо на сцені погасло світло і виетава припинилась. Немає струму.

Люди задумілися; кожен за своє. Я теж сиджу ото та й думаю. І так мені схотілося закурити, хоч кричи. Але ж в театрі невільно /кричати, значить, і курити/. Коли це - дивлюся: всі курять, поліція теж. Який же я віслюк! Та ці ж таблички для американців. А вже, вони не розуміють по-нашому, то для них перекладено внизу по-американськи "No smoking" - "Не курити", значить. І справді: американці сидять та кільцем від диму відмахуються, що ми на них пускаємо.

Отож, я й собі запалив та й попихкую, щоб час "убити". А струму все нема. Після цигарки де й апетит узявся. Переказав людьми, щоб мама принесла щось підвечеряти /Всерівно, думаю, робити нічого?/.

Не минуло й півгодини, як побачив її, заклопотану, в дверях з двома горщиками обідньої "зупи" /не в дверях з двома горщиками, а з двома горщиками в дверях?/.

Розташовуюся по-домашньому. Вечеряю. А сусіди дивляться на мене, ніби я у них господарку забрав. /Їх, бач, заздрість бере, що не мають собі чим підживитись/. "Зупа", як виявилось, смакувала напрочуд: у одному горщику горохова, а в другому - картопляна!/. "Підкріпився" таки непогано.

А струму все нема. Що його б ще зробити, міркую. Починаю нудьгувати. А коли людина нудьгує, її ніщо не захоплює. І що б ви думали! Мій плащ, який можна сказати, спричинився до скількох моїх радостей, видався мені таким сірим-сірим.

Дай, думаю, піду в УНРРА обміняти. Приходжу і кажу: так, мов, і так. Той, що видає, кидає на плечі мені якусь дранку.

-Чудово!.. Чудово!.. підохочує він.

-Це, - кажу, - старий; хочу з отих нових.

-А ви, - питає, - де працюєте? - Там і там.

-От, видите, - каже, - а це для тих, що в б"юро.

-Ну то верніть мені мій, - прохаю.

-Не маю часу, - відповідає, - навідайтесь завтра...

От тобі й домінявся!

В подертому плащі повертаю до театру. Струму ще й досі немає. Чи не піти заразом одержати продукти? Сказано - зроблено!

Подаю картку. Відтинають, де треба. підсовуюсь наліво, бо я завжди хвасую у "лівого". У нього, бачите, виробилося мистецьке відчуття ваги. /Дивні люди! Як вони цього не розуміють/ і він ніколи нічого не добавляє і не відкидає.

Я так захопився, що й не зчувся, як в мою торбинку полетіли "кеки" /на долінку теж/ а зверху гепнувся смалець. Люблю мистецьке обслуговування!

Прибігаю в театр. А тут якраз і струм пустили. Що вже там робилося на сцені, не знаю, бо я так втомився від довгого чекання та гасання по таборі, що зразу ж заснув. Крізь сон чув кашляння сусіда. Добра ознака!.. Мене розбудив якийсь шум. Люди тиснулись до виходу, ніби рятуючись від пожежі. Я схопив свої горщики, штовхнув когось в бік і опинивсь надворі. Ніякої пожежі небуло... Ну а про плащ - іншим разом.

Мирон Штильвага.

ЩО ВИ БАЧИЛИ?

/малюнок з натури/

Гасне світло...

На екрані появляються постаті чемних, гарно одягнених людей, що шпарко між собою щось розмовляють англійською мовою; сміються, іноді плачуть, і не рідко б"є один другого по лиці з таким смаком, що не кожен зміг би витримати. Від цього удару людина падає непритомною на підлогу, кілька хвилин лежить мертвою, потім... встає і,ніби то нічого не скоїлось знову по-приятельськи розмовляють і п"ють вино...

Раптом, невідомо звідкіля взявся пакунок, обгорнутий папером. Якийсь старий пан виймає з того паперу металеву птицю, шкрябає її ножиком, стукає.

Підчас цих подій декого встигли вже вбити, когось намагалися отруїти. якісь дві кремезні постаті в ролі тайних агентів бігають по приміщеннях. Когось шукають...

Що ж діється на екрану? Чому так гірко плаче гарна пані, яку спочатку лає, а потім ніжно пригортає до себе і палко цілує молодий пан?

Нарешті упоєну пані заарештовують і садять за ґрати.

Глядач зідхає і не знає, кому співчувати: чи тому панові з розбитою бородою, чи тому кого убили, чи тій пані, що до в"язниці посадили?..

Очевидно, треба співчувати глядачеві, що не розуміє змісту кінофільму, хоч цілий сеанс махає головою: то вправо,то вліво, то вверх, то вниз. Робить цей це тому, що хоче бачити дію і читати німецькі написи /а більшість їх не розуміють/, щоб зрозуміти зміст. Від такої напруги глядач нетерпляче чекає, коли на екрані появиться слово "кінець".

І коли кінець приходить, люди з задоволенням виходять на свіже повітря і розгадують кінобус.

-Що ви бачили?

-Так, нічого собі картина.

-А про що йдеться?

-Та... ну, про те, як убивають, б"ють і заарештовують.

-А кого б"ють, чаще б"ють,і чаще заарештовують?

-А хто його зна. Але б"ють таки ловко.

"""""""""""""""""""""""""""""""""""""

На жаль, такі висновки багатьох глядачів далеко не виправдовують демонстрування кінофільмів. Відкриття кінотеатру в нашому таборі є, безумовно, великою заслугою ініціяторів з спілки інженерів, але цей гарний початок треба довести до кінця.

Поліпшити демонстрування кінокартин можна в спосіб: одноразова з з фільмом, другим апаратом подавати /в вільній верхній смузі екрана/ написи українською мовою, або видавати українською мовою лібретто /замість німецького/ й продавати в театрі. І,нарешті, якщо цього не можна здійснити, доручити комусь перед початком сеансу розповісти зміст картини.

Кіноглядач.

"""

В-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ ... 464 МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 9./16/. 10 березня 1946 року. Рік II.

БОРІТЕСЯ - ПОБОРЕТЕ !
/Т.Шевченко/.

РОЗРИТА МОГИЛА

Світе тихий, краю милий,
Моя Україно!
За що тебе сплюндровано,
За що, мамо, гинеш?
Чи ти рано до сліз сонця
Богу не молилась?
Чи ти діточок непевних
Звичаю не вчила?
-"Молилася, турбувалась,
День і ніч не спала,
Малих діток доглядала,
Звичаю навчала.
Виростали мої квіти,
Мої добрі діти,-
Панувала і я колись
На широкім світі.
Панувала... Ой, Богдане,
Нерозумний сину!
Подивись тепер на матір,
На свою Вкраїну,
Що, колишучи, співала
Про свою недолю,
Що,співаючи,ридала,
Виглядала волю.
Ой, Богдане, Богданочку!
Якби була знала,-
У колисці б придушила!
Під серцем приспала!
Степи мої запродані,
Жидові й німоті,
Сини мої на чужині,
На чужій роботі;
Дніпро, брат мій, висихає,
Мене покидає,
І могили мої милі
Москаль розриває...
Нехай риє, розкопує,-
Не своє шукає...
А тим часом перевертні
Нехай підростають
Та поможуть москалеві
Господарювати
Та з матері полатану
Сорочку знімати!
Помагайте ж, недолюдки,
Матір катувати!"
Начетверо розкопана
Розрита могила...
Чого вони там шукали?
Що там схоронили
Старі батьки?
Ех, якби то...
Якби то знайти те,
Що там схоронили,
Не плакали б діти,
Мати б не журилась...

9.X.1843. Березань.

"""""""""""""""""""""""""""

...Свою Україну любіть, любіть її... Во врем"я люте...

ТРИБУН ВОЛІ УКРАЇНИ

/До 132-х річчя з дня народження/.

В ці дні-9 і 10 березня - увесь український народ вшановує всенародним святом пам"ять свого великого кобзаря - народного свого поета Тараса Григоровича Шевченка.

Народився Шевченко в убогій кріпацькій сім"ї 9 березня 1814 року. Вийшов він із самої гущі українського народу - покріпаченого селянства, жив його бажаннями і прагненнями, разом з своїм народом терпів московську неволю, за нього страждав, за нього помер.

Шевченко належить своєму народові, він став борцем за його визволення, він відродив до життя "отих рабів німих"- національно уярмлений український народ, повернув знову його до історії, як діючий, творчий чинник. В Шевченкові український народ став творячою нацією. Маючи такого поета, як Шевченко, українська нація не потрібує визнання з боку чужинців, вона стала у всій своїй силі життьовим діючим чинником. Після всіх тих смертей і похоронів, що їх вороги несли Україні і українській нації - несли духово і мілітарно, дух України безсмертно живе в духові Шевченка. Український народ всією силою голосу сказав за себе в поезії Шевченка, Шевченко став його незборимим трибуном в історії.

Поезія Шевченка вийшла із духовного надбання українського народу - з усної народньої поезії, народньої культури його героїчної історії, з пісні і думи.

А відомо, що пісня і дума на Україні становлять найвищу національну святиню. В них відбилася вся доля народу, його болі і страждання.

Поезія Шевченка явилася самобутнім національно-українським явищем, а не як наслідок якихось впливів чужої літератури, зокрема літератури російської, як це ще і досі твердять деякі виходці з старої великоросської школи і школи нового великоросійського шовінізму. Шевченко і в поезії, як і в малярстві, був геніяльний і самобутній, що зумів освоїти надбання тогочасної людської культури і сполучити його з духовною культурою свого народу. Він брав свої поетичні натхнення з народу і творив для народу.

З самого початку московські панове розпізнали в Шевченкові великий талант, вони пробують прибрати до своїх рук цей "діямант в кожусі". Вони сподівалися, що після викупу з кріпацького рабства Шевченко стане на шлях прославлення благоденствующої влади царської - буде співати про "султан, паркет, шори", вони радять йому писати по-московськи.

Саме це затаєне сподівання царських хлібосолів найбільше й спричинилося до звільнення його із кріпацтва. Недарма на слідстві Шевченкові в першу чергу закинули невдячність перед царем, який дарував йому волю. Саме тому сам цар так жорстоко його покарав, віддавши на безтерміново в салдати без права вислуги з забороною писати і малювати.

Такий погляд на справу вкорінився в російській громадськості. Уже на десятому році своєї каторги, чекаючи звільнення, по смерті його ката Миколи I, Шевченко писав у щоденнику: "Бездушному сатрапові й прибічникові царя привиділось, що мене викуплено з кріпацтва й виховано коштом царя, а я ніби то й віддячив своєму добродієві тим, що намалював з нього карикатуру. /мова йде про поему "Сон", в якій Шевченко дав жорстоку сатиру не тільки на царя, а й на всю його імперію,- М./ Так за це нехай же, мовляв, мордується невдячний". За цю невдячність знаний відомий В. Бєлінський картав Шевченка, радів з його заслання. Взагалі, в середовищі великоруської інтеліґенції поет зустрічав презирство, Бєлінський називав його "поганим піїтом". Ці панове заперечували українську мову, культуру.

Шевченко твердо стояв на своєму шляху, він усвідомлював себе народним поетом, більшого визнання й не потрібував - "хай я буду й мужицьким

кий поет, аби тільки поет, мені більше нічого й не потрібно",- писав він у листі до приятеля.

В 1840 році вперше виходить друком „Кобзар". Московська критика обвинувачує Шевченка в українському націоналізмі, виставляє це як відсталість, мовляв, тепер передова думка зосереджена на філософії Гегеля, Шеллінга або на Шекспірі, Байроні, Гете, в котрих виявилось надбання глибокої думки і поетичних відкриттів людського духу.

Це так. Але та передова загальнолюдська філософія, наприклад не заважала властителям думок вчувати рабство і утиски в Росії. Саме з позицій нетеґеліянства Бєлінський виправдував існування тюрми народів - Російської імперії з її тиранічним режимом. Та й взагалі збочування української громадської думки на всякі загальнолюдські, чи загальноевропейські манівці мало зовсім не волелюбний сенс. Властителі України могли погодитись на забавляння будьякими б ідеями, аби заспокоїти український рух. В добу народньої революції на Україні нові властителі погодились навіть дати вже тим українцям "їхню рідну мову". Але справа на мові не заспокоїлась, Тепер, навіть більше, вірні учні цих барських подателів дозволили "Наталку Полтавку", народні пісні, навіть "Запорожця за Дунаєм" /в певній редакції/, аби заспокоїти обивателя, нарешті, що уже є Україна навіть, а не тільки мова.

Не за таку Україну боровся український народ і її кобзар Тарас Шевченко.

Те, що для інших народів було перейденим, те для України в часи Шевченка було самим наболілим. Ідея відродження України була самою життєвою для українського народу. Ця ідея, запалена огненним словом поета, охопила українську громадськість, пробудила її до нового національного руху..

Сорокові роки XIX віку були періодом завершення складення національних культур і відродження націй в Европі. В цей час Шевченко звертає силу свого слова до своєї поневоленої Матері-України, працює над відродженням української національної культури, підносить голос за визволення України. В передмові до "Кобзаря" з цією ідеєю відродження звертається він до українського громадянства: "Горе нам! Ну, браття, не впадайте в тугу, а молітесь Богу і працюйте розумно в ім"я матері нашої України безталанної".

Шевченко з гнівом протестує проти колоніяльного панування Росії на Україні, що Україну "Петрові собаки рвали, гризли". Він змальовує жахливі картини кріпаччини на Україні, оспівує славні сторінки героїчного минулого, коли нарід сам у своїй країні панував, захищав свою волю. Він кликав за прикладом славних лицарів боронити волю України.

Шевченко ганьбив і перевертнів тих "московською бликотою в німецьких петлицях отруєних", що помагали з матері полатану сорочку знімати, і тих паничів-земляків, що любили на братову шкуру а не душу та помагали москалеві господарювати на Україні.

Леф III. відділу імператорської канцелярії - жандармерії, генерал Дубельт писав з приводу слідства по арештуванні Шевченка: "Шевченко здобув між друзями славу видатного українського поета, а тому його вірші вдвічі шкідливі і небезпечні з любими віршами на Україні могли посіятись і потім укріпитись думки ж про можливість Україні існувати у вигляді окремої держави".

В цих поліційних словах проста і ясна оцінка всієї суті Шевченка. Окурювання його фіміямом всякої канонізації в пророка, в усепростителя, в надлюдину являє собою не менше фальшування, як відверте вороже фальшування Шевченка в інтернаціоналіста чи атеїста. Всяке зведення Шевченка з землі в наднебесся затушовує його справжню суть, відриває від народу.

Шевченко був земною людиною геніяльним мислителем і творцем свого часу непримиренним творцем за визволення України, великим трибуном

волі свого народу. Він ніколи і нікому не прощав за гноблення свого народу і батьківщини.

І на сьогодні Шевченко є жива дійсність, свіжа сторінка долі України і українського народу, сторінка якої не затруть ніякі кати. Шевченко і на сьогодні є жива сила, огненне гасло визволення України.

П. М.

ШЕВЧЕНКО І ЕВРОПА

Відношення Шевченка до літератури европейської складає цікаву сторінку в шевченкознавстві, нажаль мало досліджену. А треба сказати, що Шевченко своєю поезією став відомий у Европі ще за життя.

Відомий родоначальник болгарської літератури Л.Каравелов, бувши "Кобзаря" з москви, переклав багато поезій на болгарську мову. Поезії Шевченка були перекладені на чеську, французьку і німецьку мови.

В різних кутках землі - в Японії, Аргентині, Канаді слово великого поета з"являється в газетах, журналах, літературних статтях і працях. В скорому часі після виходу в світ, в німецькій газеті з"являється рецензія на "Гайдамаки".

В 1872 році один французький журнал надрукував велику статтю Е. Дюрана, який висвітлив життя і творчість та з захопленням розповів про мужність поета, який пробив собі дорогу від кайданів кріпака до вершини культури, до сонця поезії, створивши оригінальний і глибоконародній стиль, "Серед письменників в Росії,- писав Дюран,- Шевченко стає в першому ряді, як по своєму генію, так і по своїй великій популярності... Шевченко щастільки великий поет, що слава його перейшла межі його батьківщини і розповсюдилась по всій Европі".

Чеський літератор В. Дундер, в 1872 році, розглядавчи творчість Шевченка, дав ряд глибоких і правдивих висновків про поему "Катерина". "Шевченко - це сам співавчий нарід!"- з захопленням писав Дундер.

Відомий Датський критик Г.Брандес визначив поезію Шевченка як "вище висловлення почуттів та поривань народу".

Шведський письменник і критик А.Бисен написав монографію про Шевченка, видрукувавши її в Відні, а також переклав багато поезій Шевченка на шведську мову.

Популярність Шевченка в Европі зростає все більше. Журнал "Українська Жизнь" /ч.10. 1912 р./ зазначає, що "Останній час німецька преса приділяє все більше уваги Шевченкові" і цитує слова з газети "Берлінський біржовий кур"єр" /від 8.X.1912р./, що Шевченко"найбільший поет українців, лірик, якому великий нарід створив справжній культ".

Про переклади поезії Шевченка на інші мови також мало відомостей. Можна сказати лише, що завдяки московським сатрапам, і давнім і новим, перекладів поезій Шевченка на інші мови зроблено дуже мало. Поодинокі випадкові переклади не могли дати йому належне місце в світовій літературі. Чи не найбільше перекладів поезії Шевченка зроблено на німецьку мову.

Шевченко поет свого народу, свого краю. Вся творчість його глибоко національна і народня. Але цим не вичерпується його значення. Шевченко має значення поета світового маштабу. Він стоїть поруч таких велетнів як Шекспір, Гете, Данте, Мільтон, Тассо...

Але, коли і тут взяти ширше, то значення Шевченка сягає багато дальше. Шевченко був душею і генієм свого народу, виявив його в найповнішій глибині історичного його становища. Ні один із геніїв людства не стояв так кревно і духовно зв"язаним з своїм народом при такому пригнобленому становищі народу, ні один з них не зазнав такої долі, при якій жив і творив Шевченко. І треба було мати дійсно надлюдські духовні сили,

щоб не потонути, не згинути в такому багнищі рабства, яким довелося іти Шевченкові.

Як поет, Шевченко творець світового значіння. Мало можна знайти в світовій літературі зразків такої глибини психологічного зображення як "Гайдамаки" або "Катерина".

Шевченко не був обмежений вузьконародними темами і творчими засобами. Він дав зразки творів загальнолюдської тематики, філософської думки і ідейности. Його "Неофіти", "Марія", "Кретик", "Саул", і другі не мають собі рівних в світовій літературі ні по ідейній гостроті, ні по силі поетичного вислову.

М-ський.

""

З ПЕРЕКАЗІВ ПРО ШЕВЧЕНКА

Одного разу Шевченка запросила родина Репніних на прийняття. Поет прийшов тоді, коли майже всі гості зібрались, але чекали на якусь поважну особу. Шевченкові захотілося їсти, підійшов до столу, знайшов картку з своїм прізвищем та випив чарку вина і закусив канапкою. Одному генералові це не сподобалось і він звернувся до поета, щоб осоромити його: -

-Пане Шевченку, скажіть, яка ріжниця між людиною і свинею?

-Шевченко повернувся до генерала, що сидів між молодими паннами і чемно відповів:

-Ріжниця, пане генерале, така: людина їсть, коли вона схоче, а свиня - коли їй дають.

x x
x

Якось Шевченко, ішов по В.Володимерській вулиці /в Києві/ з своїм приятелем М.Костомаровим та наспівував півголосу пісню: "Зібралися всі бурлаки"... На розі Фундуклеєвської вулиці, з будинку жандармерії вийшло два жандарми і зупинили їх.

-Пашпорт?- запитав старший жандарм.

Шевченко подав свій пашпорт. Жандарм кілька разів прочитав його прізвище і, повертаючи пашпорт Шевченкові, поцілував його в руку і швидко відійшов. Шевченко з Костомаровим засміялись і пішли далі.

x x
x

Якось здибався Шевченко з земляками у корчмі, розговорились про життя. "Чи діждемось волі,- питають селяне,- звідкіль її чекати?"

Шевченко дістав з кишені кілька пшеничних зерен і розклав на столі - "Це поміщики",- говорить - в їхніх руках наша воля. Потім взяв цілу жменю жита,- "А оце ми, українці - кріпаки,- і він засипав на столі пшеничні зерна житніми. -Ось як треба добувати волю, бо Громада велика сила."

Так Шевченко розконював селянам їх пригноблене становище.

З світу

ЧЕРЧІЛЬ ПРО ПИТАННЯ СВІТОВОЇ ПОЛІТИКИ

Бувший британський прем"єр Уністон Черчіль, який тепер перебуває в США як приватня особа у відпустці, мав промову в Вестмінстерському Коледжі в Фультоні, в штаті Міссурі. М-р Черчіль в своїй промові особливо наголошував необхідність найтіснішої співпраці США з Великобританією.

На початку своєї промови М-р Черчіль вказав на те, що без братської єдности народів, які розмовляють на англійській мові було б неможливим, а ні захист від нових воєн, а ні посилення світової організації. Він вимагав безпосередньо створення інтернаціонального війська З"єднаних Націй.

"Ми можемо в цій справі посуватись вперед лише крок за кроком, але ми мусимо починати з цим тепер,- говорить М-р Черчіль.- Я пропоную, щоб кожна репрезентована в ОЗН держава, була запрошена виставити певну кількість повітряних з"єднань /ескадриль/ для Світових Збройних Сил.

Щодо питання атомової енергії, М-р Черчіль з"ясував, що є не розумно й фальшиво передавати вже тепер таємницю атомової енергії З"єднаним Націям, тому що це рівнозначне безумству - дати в руки розбурханому це світу подробиці атомової таємниці.

Вказуючи на совєтсько-британську угоду, М-р Черчіль сказав з наголошенням:

"Я відчуваю великий подив до хороброго російського народу та до мого товариша в часі війни, маршала Сталіна. В Великобританії мають до російського народу лише симпатії, та добрі наміри і я є переконаний, що це існує і в Америці. Ми твердо рішили, не зважаючи на багато труднощів та контрударів, створити тривалу дружбу.

Відносно стану на Балканах та в східно-европейських країнах М-р Черчіль з"ясував, що ці країни знаходяться під совєтсько-російським впливом та що комуністична партія дістала там таке значення, яке їй не належить по її кількості. М-р Черчіль висловив далі сумнів, відносно того, чи совєтсько-російський тиск на окремі держави не міг би згубно вплинути на опінію світовою миру. Одночасно він відхилив думку про те, що нова війна є неминуча, або вже навіть стає загрозою. "Я не вірю, - говорить він,- що Росія хоче війни".

"Ми розуміємо,- говорить М-р Черчіль,- необхідність для Росії забезпечити на завжди свої західні кордони від Німеччини. Ми вітаємо Росію, коли вона займає тепер належне їй місце серед передових народів світу. Але, одначе, це є моїм обов"язком звернути увагу на певні факти. Через Европейський континент, від Штетіну до Трієсту опустилась залізна завіса. Варшава, Берлін, Прага, Відень, Будапешт, Белград, Букарешт, Софія - всі ці старі історичні міста знаходяться в совєтській сфері. Вони всі перебувають не тільки в тій, чи іншій формі під російським впливом, а також під дуже сильною і все більш зростаючою контролею Москви. Скрізь в східно-европейських державах піднесені комуністичні партії до пануючого становища і повноти влади, яка ні в якому разі не відповідає числові їх членів. Ці комуністичні партії скрізь домагаються тотального панування. Майже скрізь у влади стоять поліційні уряди і нігде немає, за винятком Чехословаччини, справжньої демократії.

Росіяни намагаються в своїй окупаційній зоні в Німеччині побудувати комуністичну партію. Якщо совєтський уряд намагається шляхом

ізольованого процесу створити в зоні їхньої окупації комуністично насаджену Німеччину, то це приведе до нових серйозних труднощів в британській і американській окупаційних зонах".

Про становище малих держав м-р Черчіль сказав таке:

"Турція і Персія глибоко занепокоєні виставленими проти них совєтськими претензіями і натиском Москви. Це прямі факти і було б надзвичайно нерозумно відвертатись від них. З другого боку, я гостро відкидав думку, що нова війна неминуча або, навіть, уже безпосередньо загрожує".

Бажання Росії випливають із тих наслідків, які вона осягла в цій війні - це необмежене розширення сфер влади і своєї доктрини. Після всього, що я бачив в часі війни від наших російських друзів, я переконаний, що їх ніщо так сильно не захоплює як сили і що вони нічого більше не зневажають як - воєнну слабість".

Отже, завданням англо-саксонських народів через посилення їх могутности та впливів піклуватися про створення умов, які б гарантували мирний розвиток в вільності і демократії. Якщо з"єднається спільна матеріяльна могутність і моральна сила британської сім"ї народів та Америки, тоді дорога в майбутнє буде вільна.

"Якщо Західні Демократії дотримуватимуться Хартії ОЗН і йтимуть своїм шляхом спокійно й відкрито, не посягатимуть ні на чиєї землю та багатства, якщо вони не намагатимуться зв"язувати думки людей, якщо з"єднають всі їх моральні і матеріяльні сили та переконання, тоді є світлі шляхи майбутнього не тільки для них, але й для всіх, не тільки на сьогодні, а й на цілі століття".

.8 .тО

ПРОМОВА БЕРНСА

Утримання совєтських військ на ріжних теренах знайшло кінець-кінцем відгук в промові міністра закордонних справ США п. Бернса, яку він виголосив в заокеанськім клюбі журналістів.

В своїй промові він заявив, що в Вашінґтоні міцно стежать за політикою Совєтів та тенденціями їх до експансії в сусідніх країнах. Ця кремлівська політика "довгих рук" торкається в першу чергу трьох головних пунктів: Австрії, Персії та Китаю, але крім того вона спостерігається і інших дрібних країнах. Бернс, зокрема, зазначив Манджурію і додав, що намір залишити там совєтські війська може привести до ускладнення. Найбільш важливими пунктами в промові Бернса дипльомати вважають слідуюче:

1. Що США бажають жити згідно з пунктами Хартії ОЗН і будуть вживати всіх заходів, аби і інші країни дотримувалися тих пунктів.

2. Що США на сьогодні повинні бути найбільше озброєні поки ситуація не дасть змоги зменшити свої військові сили іншим державам.

3. Що США вважають, що жадна країна не має права тримати свої війська в будь-якій іншій країні, якщо на це має особистого бажання цеї держави. Таким чином всі війська повинні бути виведені з суверенних країн, навіть з бувших країн ворожих в західній Европі.

4. Жадної небезпеки війни не повстане, якщо кожна нація буде коритися в своїй політиці Хартії ОЗН, та не буде вживати зброї, крім того моменту, коли загрожуватиме агресор. Коли ж яка країна застосує зброю, або загрожуватиме зброєю, ми не будемо стояти осторонь.

5. Великі Держави можуть збирати окремі конференції, де обговорюватимуть свої власні справи та розвязувати непорозуміння. /Цей пункт розцінюється дипльоматами, як спроба утворити нову підставу до зустрічей прем"єра Етлі, Трумана та Сталіна./

6. Жадна нація не має права "допомагати собі" за рахунок визволених, або переможених держав, доки це не буде ухвалено союзною умовою.

.8 .тО

З українського життя

О. ВАСИЛЬ КУШНІР В НІМЕЧЧИНІ

О. Василь Кушнір, репрезентант українських допомогових комітетів у Канаді і З"єднаних Держав Америки, ознайомився з станом життя української еміграції в окупованій зоні Німеччини.

6 березня ц.р. О. Василь Кушнір відвідав Авгсбургський табір "Сомме-Казерне". Все організоване українське громадянство цілої Швабії сердечно вітало дорогого гостя.

З НАШОЇ ІСТОРІЇ

Нещодавно в нашому таборі п. ген. Капустянський прочитав цікавий реферат на тему: Політично-стратегічні шляхи гетьманів Конашевича - Сагайдачного та Богдана Хмельницького.

Напрямки воєнних ударів обох великих мужів нашої історії - одного на Схід, другого на Захід, є єдиною метою метою оборони України і забезпечення її кращої долі, шукання одним і другим військових союзів, їх вдалі та помилкові і політичні потягнення - все це цікаво і живо було представлено п. доповідачем - відомим військовим істориком.

Деякі моменти, як наприклад обійдення Хмельницьким Львова, або припинення наступу в глиб Польщі-насвітлені в цьому рефераті оригінально і по-новому.

Реферат викликає велике зацікавлення. Численна авдиторія вислухала його з напруженою увагою.

Т АБОРОВА ПЛАСТОВА ВАТРА В МАНГАЙМІ

17 лютого ц.р. Мангаймський пластовий кіш влаштував першу пластову ватру. Вона почалась маршом молодих пластунських лав на майдан, де пластуни в одностроях створили чотирикутник з ватрою по середині. Навколо зібрались більше половини громадян табору.

О 6-тій годині гостей привітав кошовий мангаймського пласту п. В. Турчик, а тоді під спів пластового гімну піднесли на щоглу жовтоблакитний прапор. Це була найурочистіша хвилина при ватрі. Під палахкотливе проміння ватри пластові курені показували свої досягнення: піснями, співанками, жартами ритмічними вправами та танками. Програма була цікава для гостей українців і чужинців.

Свято відвідав і приятель з УНРРА п. капітан Мольде, якого пластуни привітали промовою та дарунком. Свято було справді не буденним досягом молодого Мангаймського пластового коша.

""""""""""""""""""""""""

УХВАЛИ ПЕРШОГО ТОВАРИСЬКОГО ЗІЗДУ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Перший товариський з"їзд українських журналістів, що відбувся в днях 2-3-4 березня 1946 року в українському таборі в Швайнфурті виніс такі ухвали:

1. Висловлює урядам США і ВеликоїмБританії та їхнім репрезентантам в Німеччині подяку за матеріяльну опіку над українською еміграцією. З"їзд надіється, що проповідувані англо-американськими державними

мужами гасла демократії будуть здійснені також і по відношенні до Великого Українського народу.

2. З"їзд висловлює свою окрему подяку високим оборонцям прав політичної еміграції п. Елеанор Рузвельт і міністрові Ямесові Бернсові, делегатам США до організації Об"єднаних Націй, Ернестові Бевінові та Ноельові Какерові, міністрам Королівського Уряду Великої Британії та всім шляхетним державним мужам заходу, що своєю обороною прав еміграції зміцнили її віру в перемогу демократії над силами терору, поневолення і варварства.

3. З"їзд пересилає пресі політичних еміграцій інших націй братній привіт за працю в боротьбі на спільному фронті за здійснення національних ідеалів всіх народів.

4. З"їзд вітає українську еміграцію усіх країн поза Німеччиною, а зокрема Українське Центральне Допомогове Бюро в Лондоні і всю Українську національну Пресу в Европі і за Океаном та пересилає дружній стиск руки людям української науки, сцени, естради, пензля, різця і інших галузяв культурної творчости, що поруч преси змагається за високий рівень української культури.

5. З"їзд вітає збройних борців за суверенність Українського Народу і закликкикає усіх українців поза межами Батьківщини об"єднатися в єдиний фронт змагання за найвищі ідеали Українського Народу - повної державної незалежности. З"їзд вітає братів на всіх українських землях, закликуючи їх до витримки і віри в остаточну перемогу. української святої справи - визволення України.

6. З"їзд схиляє голову перед світлою пам"яттю усіх тих редакторів і журналістів, що вирвані з наших лав - українського активного журналізму-полягли, як жертви війни, ворожих концентраційних таборів, заслань, як вояки зі зброєю в руках.

З"їзд українських журналістів розглянув найважніше питання національної преси на еміграції:

1. Устійнив спис тих журналістів і публіцистів, що за роки війни вибули з лав української преси і стверджує, що Українська Національна преса мала в цій війні велетенські, незаступні втрати.

2. Переглянув стан сучасної української преси на еміграції, а зокрема на землях Німеччини і ствердив, що ця преса у важких обставинах еміграції жертвенно виконує свою відповідальну місію в почесній службі Українському Народові.

3. З"їзд закликає всіх активних журналістів і публіцистів, найперше активних співробітників теперішньої друкованої, писаної та живословної преси, створити якнайскоріше центральне товариство українських журналістів, що об"єднало б всі існуючі українські журналістичні згуртовані та розпорошені сили.

4. З"їзд стверджує потребу якнайскорішого створення українського пресового органу, центрального українського пресового бюра, з відповідною службою та центрального українського видавництва з належно розбудованою друкарнею.

5. З"їзд закликає всю українську еміграцію підтримати розвій української преси та в важких сучасних умовах забезпечити матаріяльне існування українських журналістів. та вдів і сиріт по них.

6. З"їзд закликає всіх українських журналістів боротися за високий рівень української еміграційної преси та публіцистики і виступати проти появи періодичних і неперіодичних публікацій, що були б, розраховані на зиск, вузьку агітацію та обнижували б традицію української преси і публіцистики.

7. З"їзд закликає українських журналістів в якнайскоршому часі скликати генеральну конференцію української преси на еміграції.

8. З"їзд буде обстоювати виконання його постанов.

НА ГОРОДІ БУЗИНА...

В нашому таборі виростають різні курси, мов гриби по дощі. З кожного курсу - людям якась користь є. Скажемо, - фризиєрський... Захоче дівчина волосся собі підсмалити - раніше треба було до міста бігти, - тепер пані-курсантки на місці це роблять краще і задурно. Перегорить у когось у кімнаті електрична лямпа - можна піти на фотографічний курс і... "зретушувати" у якоїсь курсантки, бо ж кожна з собою приносить...

З огляду на пору року - найбільшої ваги набирає курс огородництва. Огородництво - це наука, як садовити огородину на своєму огороді та як збирати її /вночі/ на чужому... Виклади з цієї другої частини курсу розпочнуться, враз із практичними вправами, аж під осінь.

Серед огородини найпочесніше місце займає цибуля. Один американський вчений, за посередництвом апарату "Радар" відкрив, що цибуля має в собі вітаміни, /які в сполуці з оцетом і оселедцями творять "закуску"- речовину абсолютно необхідну для здоров'я і життя кожної людини і тварини. /Цибулю не їсть одна тільки свиня, та на те вона й свиня/.

Цибулі є два сорти: один називається "по сорок пфенігів", - другий - "по сорок марок". Перший сорт в таборовому кліматі не росте. В другому сорті, як відкрили наші таборові вчені, крім вищезгаданих вітамінів є ще й "атоми роздору". Це важливе для науки відкриття трапилось зовсім припадково.

Одного гарного дня приїхала під браму табору цибуля. Я, каже, - називаюся бараболя, - в гості приїхала..."

-Кого маєте знайомих у таборі? - питає поліціянт.

-Та всі мене тут знають, усі мене люблять!..

-Не завертай голову - прізвище?!

Цибуля, чи то пак бараболя, - назвала кільканадцять людей, поважаних, знаних... Пропустили.

Аж біда наднесла начальство з таким носом, що "не обідеш"- відразу занюхав, що не бараболькою пахне. Ну й... замкнули цибулю в поліції до вияснення особи... А вона, в теплі, давай з себе атоми пускати. І так це на людей вдарило, що кого не спитають, чи не знає цибулю - а той зараз давай з себе ту честь скидати та на других її накидати. І почалася отака собі "відбиванка". І довела вона до того, що приятелі, які ще недавно, вкупці, крізь пляшку, вітаміни в цибулі розглядали, майже ворогами поставали.

Це явище прийняло форму епідемії. Поки цю хворобу вдалося зльокалізувати в бльоку "Е", але ще існує небезпека поширення зарази.

Комісія експертів признала, що є лише один рятунок: треба знизити ціну самогону з трьохсот до трьох марок і доставити до табору вагон цибулі того другого сорту.

Публичний агроном Б у р я к.

В-во й редакція: Н. Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Тижневик Ціна 50 пф.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ Ь..... МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 10./17./ 17 березня 1946 року. Рік II.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ ДО ТАБОРОВОЇ РАДИ

В скорому часі мають відбутись перші демократичні вибори до таборової Ради.

Вибори приходять тепер, коли наші люди, мешкаючи разом в таборі в продовж певного часу, вже мали змогу пізнати один одного, пізнати і тих людей, які покликані були до урядування та керування життям в таборі. Це дає змогу нам бачити - хто як заслуговує на громадське довір"я, кого можна обирати до управління табору.

Перед нами ще на невизначений час стоїть перспектива зовсім нез"ясована. Таке становище вимагає від нас, мешканців табору, найбільшої пильности і тверезої розважности, аби обрати таких людей, які здатні будуть і надалі, при всяких обставинах, боронити наші права, захищати наші інтереси. Ми не повинні піддатися дрібним інтригам і міжгруповим суперечкам.

До управління табору не повинні потрапити випадкові люди, авантуристи, ні ті, що ганяються за ласим шматком, керуються порожньою амбіцією, і ради цього здатні продати все - і свою совість, і національну гідність, і долю свого народу.

По поступках і ділах людини складається про неї громадська думка. Ми маємо повну змогу скласти певну думку, хто наскільки і як виявив себе своїми ділами, щоб обирати до таборової Ради людей, які дійсно заслуговують цього обрання, цієї високої гідности. Урядування табором потребує великої моральної сили, чистоти особистої совісти і, що є понад усе, нашої національної вірности.

Наступні вибори стануть для нас іспитом нашої національної свідомости. Стануть виправданням нашої громадської зрілости. В цих виборах ми маємо показати, наскільки здатні виявити свої національні інтереси, наскільки ми дозріли до того, щоб бути здатними саму собою управляти. Ці вибори стануть для нас пробою нашої державної єдности - вибори покажуть наскільки ми здатні відірватись від свого закутка, своїх дрібничкових забаганок і вирішувати справи в загально-громадському інтересі і загально-українські справи, а не в інтересах окремих осіб, вирішувати тверезою розважністю, а не під хвилевим настроєм.

Провідна роля у виборах випадає нашим громадським організаціям і професійним спілкам. Вони мають виявляти наші громадські інтереси і очолити частину населення, яке не об"єднане в організації.

Важливішою ділянкою виборів є не лише подання голосів, а і виставлення кандидатів, а перед тим прийняття самого статуту /конституції/ табору.

Тільки активна і згуртована участь у виборах всіх виборців дасть змогу обрати до Ради табору людей, яким можна довірити нашу долю.

ЩО ТАКЕ "ЛІНІЯ КЕРЗОНА"

Дуже часто доводиться нам чути вираз - "Лінія Керзона". Чуємо цей вираз головним чином в зв"язку з польсько-совєтським договором про кордони. Де ж ця лінія проходить і чому вона так називається?

З кінцем 1918 року, по першій світовій війні, повстала нова польська держава. У тій політичній завірюсі, що тоді була в Европі, польським політикам прийшла до голови думка здійснити свої мрії про відбудову давньої, так званої "історичної" Польщі з 1772 р. Відкинувши українську Галицьку Армію за Збруч, поляки зустрілися з Армією Симона Петлюри, що змагався тоді з Денікіним. І Петлюра, що воював за відбудову української незалежної держави, і Денікін, що носився з плянном реставрації "єдиної неділімої" Росії в межах недавно поваленої царської держави - обидва вони були зовсім не на руку польській політиці, і тому Ю.Пілсудський почав переговори з большевиками, щоб за ціну миру з ними виторгувати для себе як можна більший шмат чужонаціональної території. Тоді ролю посередниці в цих переговорах і арбітра в справах справедливого поділу територій взяла на себе Англія.

Англійський міністер закордонних справ лорд Наталієль Керзон, що був перед тим якийсь час віце-королем Індії, виробив проект східніх кордонів Польщі, спираючись на етнографічні принципи, і тоді прем"єр Великобританії Ллойд Джорж вніс цей проект на обговорення Вищої Ради держав Антанти. Рада цей проект затвердила та з кінцем 1919 року запропонувала його і большевикам, і Польщі. Але дальші події того часу не дали можливости перевести цей плян у життя. В 1921р. Польща залишила свого союзника Україну на боці, склала з СССР угоду, згідно з якою її східні кордони посунулися далеко вглиб українських етнографічних територій і утрималися аж до вибуху другої світової війни.

Тільки тепер на конференції в Ялті пригадали собі представники великодержав лінію Керзона і з деякими ухилами від первісного проекту коло Львова і Берестя признали її, як остаточний кордон між теперішньою Польщею і СССР.

Лінія ця перебігає через Городнє /Гродно/, Берестя вздовж Бугу до Крилова, коло Устилугу на Волині, на північ і захід від Рави Руської, через Олешиці, на схід від Перемишля /а саме між Перемишлем і Медиковом/ на схід від Хирова аж до Карпат /до верху Галича, що лежить між Ужаком і Лупковом/.

Між теперішньою Польщею і СССР був уложений договір про кордони, які ідуть /з деякими поправками/ по "Лінії Керзона", і цей договір Верховна Рада СССР ратифікувала. Проти нього протестують тільки польські імперіялісти за кордоном, які звикли уважати за польські території усі ті землі, на яких будьколи у давніх історичних часах ступала хоч і короткий час польська нога.

/Журнал „Ц. і Ж." №2/.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

17.3.1896. помер письменник Петро Н і щ и н с ь к и й.
18.3.1874. нар.був.президент К.У.др. А. В о л о ш и н.
19.3.1809. народився Микола Г о г о л ь.
19.3.1918. похорон Борців зпід Крут.
22.3.1842 народився композитор Микола Л и с е н к о.
26.3.1908. помер історик Володимир А н т о н о в и ч.
28.3.1953. помер письменник Осип Т у р я н с ь к и й.
31.3.1858. народивсь письменник Андріян К а щ е н к о.

Вісті з світу

ДВОБІЙ ЧЕРЧІЛЯ Й СТАЛІНА

Москва, 13.3.1946 р. В інтерв'ю кореспондентові "Правди" генералісімус Сталін назвав промову Черчіля в Фультоні „небезпечним актом", який загрожує мировій безпеці. На запитання кореспондента "Правди", якої думки Сталін про промову Черчіля, генералісімус Сталін відповів: "Я вважаю її за небезпечну, бо вона націлює на те, щоб посіяти суперечки між З"єднаними Націями і перешкоджати в їхній співпраці".

Як повідомляє московське радіо, у відповідь кореспондента Ройтера, Сталін сказав: "Курс запропонований Черчілем є несумісний з існуючим договором про союз між Великою Британією та Советами. Черчіль, як відомо пояснив, щоб обманути своїх слухачів, що англо-советський пакт про дружбу мусить бути продовжений на 50 років. Але як таке пояснення може сполучатися з курсом, наміченим Черчілем, який націлює на війну з Советським Союзом.

Щодо ствердження Черчілем відносин советської Росії до своїх сусідніх країн, Сталін сказав: "Це місце в промові Черчіля є безтактний наклеп. Поперше: є цілком неповажним говорити про єдину контролю Советську в Берліні та Відні, бо там має свій осідок комісія Чотирьох Держав. Подруге: не можна недобачати того факту, що німецький нарід ішов на Советський Союз через Фінляндію, Польщу, Румунію, Болгарію і Венгрію. Ця німецька інвазія була можлива тільки через те, що в цих країнах існували ворожі до Советів уряди. Чи ж дивно, що Советський Союз, в свойому стремлінні до забезпечення в майбутности, робить все, щоб створити в цих країнах уряди, які будуть вести себе лояльно до Советського Союзу.

Сталін пояснив, що кожне слово Черчіля про те, що ніби польський уряд примушено до великих і несправедливих вимог по відношенню до Німеччини є образою. Сталін обвинувачує Черчіля в розпалюванні війни. "Якщо розпочнеться напад на схід у Европу,- сказав Сталін на закінчення інтерв"ю,- він буде відбитий".

ГОСТРІ НАПАДИ "ПРАВДИ"

Москва 12.3.1946р. Орган комуністичної партії в советах спрямував гострі атаки проти колишнього міністр-президента Черчіля з приводу його промови. Британсько-американський союз запропонований Черчілем, "говорилось у Правді",- спрямований проти Советського Союзу, який прийняв на себе головний тягар війни, і відіграв вирішальну ролю при поразці Німеччини. Черчіль зруйнував своєю промовою Коаліцію „Великих Трьох", що під час війни сам організував. Комуністичний партійний орган підкреслює, що промова Черчіля одначе знайшла в США і Великій Британії „холодні відгуки."

"Характерно, що клишній прем"єр-міністер після неуспіху своїх гасел у виборах про Червону небезпеку в Англії, виголосив цю саму промову в Америці. "Правда" нагадує про те, що Черчіль вже один раз після першої світової війни розгорнув кампанію проти Советського Союзу, яка закінчилась програною інтервенцією. Його атаки на колишню небезпеку і комуністичну експансію походять із архіву,- додає газета.

„Доки тривала війна і Англія перебувала в небезпеці, Черчіль підкре-

слював більш ніж коли значну ролю Советського Союзу в цій боротьбі і видавав себе за друга Советського Союзу,- продовжує "Правда". Тепер після того, як ця небезпека минула, він показує знову свою ворожнечу до Советського Союзу.

СТАЛІН ЗААТАКУВАВ ЧЕРЧІЛЯ
/Польща на червоному прив"язі/

В а р ш а в а, 14.3. /ПАТ/- Черчіль зайняв становище підпалювача нової війни. Він не сам, він має спільників в Англії та Америці. Він нагадує Гітлера і його приятелів. Гітлер проповідував расову теорію німецького народу, а Черчіль тільки англійського.

Народи воювали протягом п"яти років не за те, щоб Черчіль заступив Гітлера. Черчіль наставлений на війну проти Советів, хоч він уважає за можливе продовжити договір з Советами на 50 літ. Чи не буде це клапоть паперу, щоб ним замаскувати протисоветське наставлення? Тому не можна брати фальшиву мову Черчіля про договір Англо-Советський.

Що ж дивного, що Совети хочуть себе забезпечити на майбутнє? Польща тепер не хоче бути іграшкою в руках чужинців і це, як видно дратує Черчіля. Черчіль організував був проти Советів 14 держав але з того нічого не вийшло. Нехай попробує тепер.

НОВЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ СОВЕТАМ

В Вашінґтоні виголосив промову предсідник Сенатської Комісії для закордонних справ. Він висловив погляд, що для уникнення міжнародного тертя бажана була б частіша зустріч президента Трумана, прем"єра Етлі з генералісімусом Сталіном, або теж конференція міністрів закордонних справ цих трьох держав.

Далі він сказав, що поки народи мають довір"я до ОЗН, спокій буде утриманий. Росія має право будувати свою систему оборони, але таке ж право мають однаково і США, які будуть боронитися перед всякою агресією господарчим чи політичним натиском. В цій хвилі є велика відповідальність Росії, бо велика є її сила. Вона має право влаштувати собі власні стосунки, якщо хоче, але не має ніякого права свою систему накидати іншим. Треба дивуватися психологічному підходові державних мужів Америки і Англії: народи тих держав панічно бояться війни, для цього треба спочатку підкреслити замилування миром, приязні до Росії, і тільки ступнево відхиляти злу волю Советів і неможливість співпраці з ними. Громадськість англійська і американська повинна сама зробити висновок, що єдинним ров"язанням цього може бути війна.

x x
x

Газета "Правда", що видається у Москві пише: "Черчіль знову брязкає зброєю", що він хоче йти старими шляхами. Його метою є змонтовання англо-сакського опору проти большевизму.

x x
x

Л о н д о н 13.3. Британський міністр-президент Етлі на запитання в Нижній Палаті, пояснив про виступ Черчіля, у Фультоні, що політику уряду виявляють тільки пояснення міністрів Його Величности. Уряд не мав ніяких попередніх відомостей про промову Черчіля і не був запитаний про його думку відносно промови виголошеної за кордоном приватною людиною

Л о н д о н 13.3. Міністра-президента Етлі запитали, чи він буде настоювати на нові зустрічі Великих Трьох. Етлі відповів, що він готовий ужити усякого заходу, щоб покращати відносини між Великодержавами, додає одначе, що в сучасний мент він не може дати пояснень до цього питання.

СОВЄТИ ОКУПУВАЛИ ПЕРСІЮ

Бевін заявив, що перське питання, яке стояло на конференції ОЗН, доконали Совєти введенням додаткового свого війська до Персії, що являє собою совєтську окупацію Персії.

РОЗПУЩЕНО ПЕРСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ

12.3.1946 року розпущено перський парлямент. Перед розпуском парляменту на таємнім засіданні обрано спеціяльну Раду, яка буде виконувати функції парляменту до хвилі вибору парляменту.

Прем"єр Султанех відчитався перед парляментом про подорож до Москви, про що не видано жадного комунікату.

x x
x

В а ш и н ґ т о н 12.3. Американське міністерство закордонних справ подало до відома, що американський міністер закордонних справ дістав звідомлення про те, що совітські частини з тяжкими танками просуваються від російського кордону через Таврів в напрямку Тегерану і до західних границь Персії. Американський уряд запитав у Совєтів, на якій підставі розпочались ці акції. Але до цієї пори не отримав жадної відповіді на це запитання.

x x
x

Росія до цього часу не відповіла на англійську і американську ноту, щодо Персії.

x x
x

Л о н д о н 13.3. Британський міністр зовнішніх справ подав до відому, що Британський уряд дістав донесення про численні рухи совєтських військ в північній Персії. Згідно цих повідомлень совєтські війська рухаються з Таврізу одночасно в напрямку Тегерану і перського побережжя.

x x
x

В а ш і н ґ т о н 14.3. Міністер зовнішніх справ Бернс, начальник генерального штабу Айзенговер і військовий міністр Петерсон заявили на засіданні, комітету для військових справ, що США мусить утримувати велику військову силу доки триватиме сучасне світове становище.

x x
x

Л о н д о н 16.3. Перський уряд звернувся до Америки і Англії з проханням поставити питання взаємовідносин Персії і Совєтів на Раді Безпеки.

КОРОТКІ ВІСТІ

"РАДАР" - око, яке все бачить...

Американські відділи в Европейській війні застосували з добрими наслідками "Радар" як в діях піхоти, так і в докладних розшуках розміщення ворожих артилерійських частин.

За допомогою цього з "Радару" вже на віддалі 26 кілометрів можна ствердити наявність механічних поїздів, на 8 кілометрів розположення артилерії, а на 5 кілометрів піхоту.

Апарат цей настільки вдосконалено, що можна за допомогою його не тільки ствердити наявність механічних частин, але навіть окреслити швидкість, рід і кількість маршуючих відділів.

x x
x

АРАБИ ВИМАГАЮТЬ, від англо-американської комісії для справ Палестини цілковитої і повної незалежности Палестини, відмовлення від думки про створення жидівської держави, знесення британського мандату, заборони відзду і продавання землі жидам в Палестині. З такою вимогою виступив перед комісією провідник палестинських арабів, який повернув до краю після 8-ми років вигнання.

x x
x

СТАНОВИЩЕ В ГРЕЦІЇ. Атени 13.3. Грецький прем"єр міністер Софоліюс видав у вівторок наказ про заборону демонстрацій грецьких лівих партій. Згідно цього ліві партії сміють проводити зібрання тільки в закритих приміщеннях в обидві неділі, які не залишаються до 31.3., тобто, до терміну передбачених виборів. Софоліюс пояснив, що це необхідно, щоб уникнути занепокоєння

x x
x

СОВЕТСЬКА ШПИГУНСЬКА АКЦІЯ В КАНАДІ. В Отаві притягнено до відповідальности ще чотирьох осіб, винних в виданні шпигунам важливих таємних відомостей.

x x
x

ПОЛЯКИ ДОМАГАЮТЬСЯ, щоб їм було повернуто один мілійон радіоприймачів, які були зреквізовані німцями під час війни. В Польщі є тепер тільки 150.000 апаратів, тоді як в одній американській окупаційній зоні є до двох половиною мілійонів.

x x
x

РИМ 12.3. На підставі звідомлень, Ватікан подав до відома, що друга світова війна принесла 22.000.000 жертв в людях.

x x
x

ГЕЛЬСІНКИ 12.3. Як подало у вівторок Совєтське Бюро Звідомлень, фінський уряд уступив. Президент Паасі Ківі звернувся з проханням до членів кабінету, щоб вони залишились на своїх становищах і провадили свою працю.

x x x

ФРАНКО-ЕСПАНСЬКІ СТОСУНКИ. Французький уряд вислав до США і Англії ноту, в якій підтримує своє попереднє предложення розглянути справу Еспанії на Раді Безпеки.

З українського життя

СОБОР ЄПИСКОПІВ

Мінхен, 16 березня. Від спеціяльного кореспондента.
Зараз в Мінхені відбувається Собор Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви, скликаний преосвященним митрополітом Полікарпом

З ЖИТТЯ В ТАБОРІ

МИСТЕЦЬКЕ ТОВАРИСТВО в таборі Новий Ульм засноване 14 березня. Товариство становить своїм завданням плекати національні традиції українського театру та задоволення культурних потреб нашого табору.
Головою Товариства обрано п. Йосипа Мандзенка, секретарем - п. Бойчука.

СПІЛКА ЖУРНАЛІСТІВ І ПИСЬМЕННИКІВ. 9 березня відбулися організаційні збори по заснуванню професійної спілки журналістів і письменників Нового Ульму і Ульму. Присутніх було 15 осіб. Збори обрали управу спілки і ревізійну комісію. Спілка має широкі пляни видавничої діяльности та посідає велику технічну базу.

РАДІОВУЗОЛ в таборі почав функціонувати з 11 березня під керівництвом п. Інженера В. О - ка.
Незабаром почне функціонувати радіостудія табору, яка провадитиме передавання місцевих концертів та радіогазети. Радіовузол обладнаний заходами Інженеро-Технічної Спілки.

АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКИХ АКТОРІВ під мистецьким керівництвом пана В. Блавацького прибув до табору на гастролі.
Ансамбль має поставити "Чорноморці" та "Еспанська Муха".

ШАХОВИЙ МАЙСТЕР професор Селезнів прибув до табору. Він має прочитати дві лекції з шахів.
18 березня шановний гість розіграє з шахістами табору в спортовому клюбі симультантку - одночасову гру на кількох шахівницях,- гра відбудеться "всліпу".

ШАХОВА СПОРТОВА СЕКЦІЯ вже від лютого місяця існує при таборовім клюбі. Секція нараховує до 60 членів.
За цей час секція провела кваліфікаційний турнір. Наслідки турніру такі: 14-ть осіб вийшли з кваліфікацією - шахіст першої кляси, 15-ть - другої кляси, 26-ть - третьої.

ПОРАЗКА ШАХОВОГО МАЙСТРА /німця/ м. Ульму при грі симультантки з шахістами табору виявилася в повному програшу на користь наших шахістів.
З майстром мали зустріч 20 шахістів табору, з них 19-ть виграли, а одна партія кінчилась нічиєю. Зустріч відбулася 7-го березня.

ГІДРО-ШЛЯХОВА ШКОЛА почне працювати з наступного тижня. Школа укомплектована високо-кваліфікованою професурою, яка має готувати техніків та десятників гідро-шляхового будівництва.

НАТЕ Й МІЙ ГЛЕК НА КАПУСТУ

Тяжка ти, шапка Мономаха, а "потому й відвезли її в Москву",- говорив мені дід Сергій, коли я пас гуси, а вони, позвіри, пасли Сергійчине жито. Ходив я тоді в полотняних штанях - такі на очкурні, з мотнею, як порвуться коліна, можна поміняти задом наперед. Отож, ходив і все думав, як би написати сучасну п"єсу для театру "Розвага". Бо ж передбачав, що кожносні театри, які з"являться після розпаду Російської імперії, я переживу. Був тільки не впевнений, чи будуть крім мене театральні писателі - щоб була конкуренція.

Так і трапилося - пережив. Пройшли безтурботні дні, коли людські діти /вираз моєї матері/ ходили збирати кузьку на панські буряки, а я, лобурака, з таким же шибеником Павлидиним Андрієм, лазив до панського садка по полуниці, вільно й непідлепно.

Правда, траплялось, що панський сторож, Улас підкрадеться ззаду й за штани - хап! Спустить їх, перегне мене через коліно й кропивою так нажалить по гузиці, що ще й на другий день пече, а потім:

-Гляди ж мені, ще раз залізь,бісова твар, то всі вуха пообриваю і штани здеру.

Прийдеш додому, то баба й потішить:"Нічого,синку, такі ліки навіть доктор приписує коли є ревматиза".

-Та в мене - немає,- відповідаю.

-Не журися - виростеш, то буде. Передбачлива була бабуня.

Хоча воно було й давно, але думка про те, щоб написати не сяку - таку, а справжню штуку для театру "Розвага" не покидала мене, та й зараз не дає спокою. Сниться й сниться тобі всяка всячина.І такий проект, і-такий. Прокинуєш все не підходить.

Ех, якби то вдалося таке щось відчубучити, щоб і справжні поети не засипали по ходові п"єси на одне століття, та і артисти могли свої ролі завчати, як слід, а не бігали б за куліси підчитувати, що далі треба робити, як поїли вареню "В холодку".

Бо підказувач, що сидить ото під помостом не завше надійний. Його чують в десятому ряді глядачі, але не чують актори.

Так отож, п"єси писати, це вам не ціпом махати, бо що напишеш пером того не виволочиш і волом. Тут тебе як візьмуть в критику - і те не так, і не сяк, і кому не там пригримурував, і вопросительний знак не там приклеїв, і середник не середник, а образа личности чи без-личности - взагалі казнаю.

Але, грець з ним! Не осудіть. Починаю. Назви п"єси ще не придумав, та воно й неважно. Авторського права на це не застерігаю. Коли димократія, то нехай вже буде димократія це вже не моя справа. Починаю:

Дія - І.

Діється в Наддунайському таборі серед українського населення. Десь далеко за північ. На передньому пляні в темноті вирисовуються двері бльоку"Ц". До дверей підходить силует якоїсь безличности, високий, трохи згорблений. Коли б це було вдень, то можна б впізнати, ато в глупу ніч. Кроки не тверді, видно,що добре п"яний. Розмовляє сам з собою. Дуже помітний вплив московської культури - бо кожне речення починається й кінчається на - мать. /Продовження буде в наступному числу. Прохання критиків серйозно підходити, не до дверей, а до справи по суті/.

Писатель Драмоструг.

В-во й редакція: Н.Ульм, український Табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

УКРАЇНСЬКИЙ Ь..... МУЗЕЙ-АРХІВ

Число 11./18/. 24 березня 1946р. Рік II.

ЗА СПРАВЖНІ ДЕМОКРАТИЧНІ ВИБОРИ

Готуємось в недалекому часі обрати Таборову Раду, що має відповідальне подвійне завдання. Перше - репрезентація табору на-зовні перед чужинцями, друге - організація і порядкування внутрішнім таборовим життям. Від людей,що оберемо до Таборової Ради, залежатиме багато. Не шкурників - неробів, п"янчужок, "паскарів", комбінаторів чи політикуючих амбіціонерів, а розумних, досвідчених, працьовитих, з високими моральними чеснотами і відданих нашій громадській і національній справі людей маємо вибрати кандидатами до Таборової Ради. Одже, висунення кандидатів для нас всіх є відповідальне і дуже важливе завдання.

У нашому таборі є люди зо всіх теренів нашої Батьківщини, люди з ріжних суспільних верств, зрізними світоглядами і політичними переконаннями. І дуже було б зле, коли б навколо виборів до Ради розгорнулася ота, так часто практикована в інших місцях і таборах, краєва чи політична боротьба. Не це нам потрібно. Нам ходить головно про наші загально-громадські таборові інтереси.

Громадські і професійні організації охоплюють всіх наших людей. Це є: селянська спілка, робітничо-ремісничa спілка, спілка вчителів, спілка інженерів і техніків, товариство театральних мистців, спілка письменників і журналістів, жіноча організація, лікарсько-медична група, секція інвалідів,церковні громади тощо.

Отже, лише такі громадські організації повинні б висувати своїх представників-кандидатів до Таборової Ради. Було б дуже добре, коли б всі ці організації згрупувалися і подали до виборів не більше 2-3-х списків-листів своїх кандидатів.

Вибори будуть переведені за демократичною п"ятихвосткою, а саме:

р і в н і - всі мають рівні права виборів;

п р я м і - безпосередній вибір депутатів;

зь а г а л ь н і - вибирають всі, що мають виборчі права;

т а є м н і - обирають таємно, свої голоси виборчими бюлетенями подають до виборчої урни;

п р о п о р ц і й н і - депутатами обирається певна кількість кандидатів з кожного списку, пропорційно до поданих голосів. Тому кожна група людей, що виступає з своїм списком, має змогу обрати своїх делегатів, які будуть заступати її інтереси в Раді.

Отже, зрозуміймо відповідальність часу. Підготуймося по-серйозному і громадсько-діловому. Докажемо нашій всій українській емігрантській громадськості і чужинцям, що довгочасна опінія про наш Новоульмівський табір, як про табір найбільш згуртований, здисциплінований і без краєвої та політичної ворожнечі,- була правдою.

І. Д.

ВЕЛИКИЙ КОМПОЗИТОР

/До 104-ої річниці з дня народження М. Лисенка/

Історична доля українського народу так склалася, що віками доводилось та й зараз приходиться боротися за право на життя і свою державну незалежність. В часи найбільшої безнадійности, коли шаліла розгнуздана російська реакція, коли властителям здавалось, що Україна і українське питання вже більше не існує,- саме в цей час український народ видавав з себе епохальних творців власної культури.

Одним з найвидатніших постатів в українській музичній культурі є Микола Віталієвич Лисенко, який народився 23 березня 1842 року в зрусифікованій дворянській родині в селі Гриньки Кременчуцького повіту, на Полтавщині. В цій родині, де панувала чужа культура і чужа мова, де назовні здавалося й натяку немає на щось українське, родився творець української народної музики.

Потенціяльні сили українського народу чужинцям незрозумілі й часто викликають у них подив, бо вони не знають законів розвитку і потенціяльних можливостей нашої нації. Ознаки асиміляції так й залишаються для українців поверховими і ніколи не проникають в організм нації. Це є несподіваною для чужинців, а для нас є цілком природним явищем. Життєва сила й потенціяльні можливости українського народу невичерпні. Доки житиме український народ, доти буде видавати він геніїв.

Лисенко ріс і розвивався в важких умовах, коли всякий прояв української думки нищився безжалісно. В цей час, в додаток до відомого наказу міністра Валуєва про те, що "українського язика не було, нет і бить не может". /1863/, був виданий указ імператора Олександра II. /1876/ про повну заборону довозу за кордону української книжки.

Все українське культурне життя було паралізоване, навіть тексти українських пісень під нотами дозволялося писати тільки французькою або російською мовою.

В таких суспільних умовах творив Микола Віталієвич українську національну музику: він записав, обробив або створив 280 народних пісень, 120 хорових, 30 фортепіянових і оркестрових композицій, три дитячих опери, шість опер і музичних комедій та інші музичні твори.

Найбільшими творами Лисенка є його опери і музикальні комедії: "Тарас Бульба", "Утоплена", "Різдвяна Ніч", "Чорноморці", "Коза-Дереза", "Наталка-Полтавка". Остання була ффільмована в Україні і Америці. Опера "Тарас Бульба" - історична епопея з боротьби українського народу проти Польщі,- не була щенічно виставлена за життя композитора.

За національно-суспільну діяльність і музичну творчість царська влада усунула Лисенка з посади і змусила тяжко бідувати. Матеріяльні злидні і нестатки не зломили композитора. В ці тяжкі часи він написав найкращу музику до "Кобзаря".

Такої великої спадщини, яку залишив нам Лисенко в оригінальних творах і збірках народної музики, немає жоден з наших знаних музик.

Помер композитор в 1912 році в Києві.

Незабаром мине тридцять чотири роки як помер Лисенко, але його спадщину далеко ще не використано в краю. Бояться її піднімати, за багато там народнього і талановитого. Лише серед української еміграції він користається належною йому славою. Немє такого театру де б його опери не бачили сцени. Вони вічно живі вічно свіжі, як жива наша дійсність.

Я. Я-ий.

Вісті з світу

ІНТЕРВЮ СТАЛІНА

/Совєтська армія не хоче війни?/

МОСКВА, 24 березня /по радіо/. Вчора відбулася розмова прем"єр-міністра Сталіна з англійським кореспондентом.

Представник англійської преси поставив Сталінові три запитання:

Перше - "Яке значення придає Сталін організації ОЗН ?"

Відповідь : "Я придаю цій організації велике значення. Сила її в тому, що сюди входять всі на рівних правах".

Друге питання : "Що є причиною побоювання народів про виникнення нової війни?"

Відповідь : "Народи й армії не хочуть війни".

Третє питання : "Що повинні робити уряди, щоб уникнути війни?"

Відповідь : "Громадська думка - опінія всіх урядів повинна бути скерована на те, щоб підпалювачам війни не давати свободи мови".

АНГЛІЙСЬКА ПРЕСА КОМЕНТУЄ ВІДПОВІДІ СТАЛІНА

/Хто є підпалювач нової війни?/

ЛОНДОН, 23 березня /по радіо/. Англійська преса коментує вчорашню розмову прем"єр-міністра Сталіна з представником англійської преси.

Газети висловлюють сподівання, що після виступу Сталіна, в якому він говорить про рівність всіх народів, Совєти признають цю рівність і за Персією і виведуть звідти свої війська.

Англійців дивує, чому армія має займатись питанням, воювати чи не воювати. Питання війни - це компетенція урядів, а не армій. Щодо підпалювачів війни, то було б краще, висловлюються газети, - коли б дали широку свободу тим, хто виступає проти війни, це дало б більше користи.

"""""""""""""""""""

ПИТАННЯ РУРУ І СААРУ

ВАШАВА, 23 березня /по радіо/. Проблема майбутньої Німеччини упирається в питання, кому належатиме Рур і Саар. Це питання дискутується тепер в урядових колах Америки, Англії та Франції. Проєкти Франції ідуть дуже далеко, з чим не погоджується Англія. Англійський погляд зводиться до того, що Рур, Саар і Надрейння повинні бути під контролею Франції, Бельгії, Голляндії, Люксембургу та Англії.

ШПИГУНСЬКІ ДІЇ КОМПАРТІЇ

ЛОНДОН, 23 березня. З Канади повідомляють, що совєтські шпигунські розвідці в питанні атомової енергії допомагала канадійська компартія.

На зацікавлення канадійців, чому п.Гудзенко доповів канадійському урядові про совєтську шпигунську роботу, він відповів; "До приїзду в

Канаду я мав цілком фальшиве уявлення про тутешнє життя, а коли побачив справжню демократію, то вирішив бути чесним сам собою".

ЧЕРВОНИЙ ПЛЯН ІНВАЗІЇ В КАНАДІ

ТОРОНТО, 11 березня. Як сповіщає прем"єр штату Онтаріо, Юрій Дрю, совєтські пляни інвазії та окупації Канади були вже готові.

"Ви можете бути певні,- сповіщає прем"єр,- що в совєтському генеральному штабу укладені оперативні пляни на випадок окупації Канади. Вони не називають операції своїми іменами, але ви можете бути певні того, що в совєтському генеральному штабі є пляни і проекти навіть про саму техніку захвату необітованих частин Канади. Наприклад, про парашутний десант в області озера Великий Ведмідос. Округа озера Великий Ведмідос найменш заселена зі всього штату Макензі на захід від Юкона, де густота населення доходить 1 чоловік на 10 квадратних миль.

Заява містера Дрю є останнім відгомоном "відбиванки", яка розпочалася між Совєтами і Канадою після розкриття совєтської шпигунської організації.

Між іншим, вважають в Канаді, що незабаром буде виданий закон про позбавлення права служити в канадійському війську осіб, які мають щось спільне з комунізмом. Це має стосуватись і до державних урядовців в установах Канади.

Спеціяльні служби що зв"язані з важливими державними ділянками - атомова енергія, "радари", служба оборони, міжнародні зносини - вже поставлені поза доступом комуністів. Про це офіційно сповістив канадійський уряд.

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО США ШУКАЄ ПРОЗІРОК В ЗАЛІЗНІЙ ЗАВІСІ

Лос-Анджелос, 13 березня. США вживають заходів, якоби їм заглянути за той бік залізної завіси, що перетяла поперек европейський континент. Секретар штату, Вільям Бентон, в одній своїй промові зазначив: "Ми маємо на увазі послати 5 американських урядовців до нашого амбасадорства в Москві, які будуть давати інформації американським газетам безпосередньо".

Він додав, що часопис "Америка" в перекладу на російську мову видається всього тільки в 10-ти тисячах примірників і розповсюджується тільки між урядовими колами. Відомі також випадки, коли цей часопис продається потім населенню по ціні неймовірно високій.

"Ми повинні,- сказав далі Бентон,- надіслати в Европу 2-х людей, аби влаштувати там короткохвильні радіостанції, які будуть подавати передачі на російській мові. Нам відомо, що в Росії населення володіє короткохвильними приймачами в кількості до 75.000. Таким чином ми б мали змогу доводити до населення СССР міжнародні інформації безпосередньо".

Те ж саме він сказав і по відношенню інших народів, які перебувають під совєтською сферою впливу.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ І ШВАЙЦАРІЯ

БЕРН. Уряд Совєтського Союзу прийняв пропозицію швайцарського уряду про нав"язання знову дипломатичних зносин між обома країнами і обмін дипломатичними представниками. Згода обох країн в цьому питанні найшла

вираз в обміні нотами 18 березня між швайцарським і совєтським представниками в Белграді.

Швайцарське радіо подало, що нормалізація зносин з Росією усуває обтяження, які мала Швайцарія.

В компетентних колах припускають, що зв"язки Швайцарії з З"єднаними Націями і іншими інституціями після цього полегшиться, бо можна сподіватись, що більше не буде совєтської опозиції проти співпраці Швайцарії з міжнародніми організаціями.

Дипломатичні відносини Швайцарії з Совєтським Союзом були припинені від 1924 року.

КАЛІНІН УСТУПИВ
/Сталін утворив новий совєтський уряд/

Москва: Замість Калініна, який склав свої уповноваження з огляду на стан здоров"я, вибрано головою президії Верховного Совєта СССР Шверніка.

Верховний Совєт СССР одноголосно схвалив створення ради міністрів, запропонованої генералісімусом Сталіним. Як уже повідомлялось, члени ради народних комісарів совєтського уряду переіменовані в міністрів.

Сталін призначений на голову Ради Міністрів і міністром збройних сил.

Молотов призначений заступником голови і міністром зовнішніх справ.

Слідуючими заступниками голови ради міністрів призначені: Берія, Андреєв, Мікрян, Косигін, Вознесенський, Ворошилов і Каганович.

Мікоян призначено міністром зовнішньої торгівлі, а Кагановича міністром будівельних матеріялів.

Згідно наступних звідомлень Сергія Сокфу призначено міністром транспорту, Ширшова міністром морського судноплавства, Жаскова міністром річкового судноплавства, Першіна міністром автобудівництва, Головою Верховного Суду СССР вибрано депутата Громикова.

ТАБОРИ ВТІКАЧІВ БУДУТЬ РОЗВ"ЯЗАНІ

Вашінгтон. Міністр закордонних справ США Бернс повідомив представника преси, що біля півміліона втікачів зараз перебувають в американській зоні на терені Німеччини та Австрії і мають опустити табори. За винятком 20 тис. офіцерів-націстів, які далі можуть перебувати в таборах під опікою американської влади.

Табори мають бути закриті між 1-м серпнем та 1-м вереснем 1946 р. Втікачів не будуть примушувати повертатись до своїх рідних місць; вони можуть залишатись в американській зоні, але сами мусять подбати про своє забезпечення.

Американська влада подає ці інформації з метою попередити втікачів, аби вони мали змогу порозумітись з УНРРА про своє майбутнє перебування.

Втікачі, які бажають залишитися в таборах, можуть залишитися але будуть утримуватися на власні кошти.

АМЕРИКА ДАЄ СИРОВИНУ НІМЕЧЧИНІ

Бремен. В понеділок до Бременського порту прибув перший пароплав з вовною, з часу припинення воєнних дій між США та Німеччиною.

Пароплав має на своєму борту біля 4300 тонн вовни. Цей вантаж буде направлений до бавовняно-ткацьких фабрик американської окупаційної зони.

АВСТРІЙСЬКИЙ УРЯД ПРОТИ СВОБОДИ ПРЕСИ

Цими днями Контрольна Рада Австрії заборонила випускати соціялістичну газету "Ное Цайт", яка виходить в місті Граці за те, що вона вмістила допис, який атакує совєтську політику з 1939 року.

З українського життя

З"ЇЗД ІНЖЕНЕРІВ І ТЕХНІКІВ В АВҐСБУРЗІ

В суботу і неділю, 16-17 березня в Авґсбурзі відбувся обласний з"їзд спілок інженерів і техніків, скликаний з ініціятиви групи активних співпрацівників української техніки і промисловости на еміґрації.

В з"їзді взяли участь делегати спілок і гості з Авґсбурґу, Гаунштетіну, Нового Ульму, Інґольштату, Ліхену, Авхкірхену та інших місцевостей а також представники від Централі і Авґсбурзької Области Української Еміґрації.

З"їзд розглядав справи структурно-організаційні, науково-технічні, видавничі і взаємодопомогові. З"їзд заслухав доповіді Комісії та затвердив резолюції.

Обрано Обласну Управу Спілок Інженерів і Техніків та Ревізійну Комісію.

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА НА З"ЇЗДІ

В Мінхені з 23 березня почне працю з"їзд письменників і журналістів, який займеться справою видання дитячої і юнацької літератури.

В з"їзді приймуть участь дитячі письменники, письменники, критики, малярі, педаґоги та виховники дитячих садків.

У програмі з"їзду поставлені доповіді про українську дитячу літературу, про українську духовість, як основу української педагогіки і інш. З"їзд розгляне також питання організації видавання дитячої літератури.

Спілка українських письменників і журналістів Нового Ульму делегує двох своїх представників.

ЗАМКНЕНО УКРАЇНСЬКУ ДОМІВКУ

ФІРТ, 23 березня. Від власного кореспондента. На минулому тижні німецька поліція в Фірті розв"язала місцеву Українську Домівку.

Причини розв"язання домівки невідомі. Домівку запечатано.

ТРЕТІЙ КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Ню-Йорк /УПС/. Екзекутива Українського Конгресового Комітету подала до відому, що третій Конгрес Американських Українців, який мав відбутися 26 січня ц.р. - відбудеться щойно 31 травня й 1 червня цього року.

Конгрес відложений, щоб делегатам, які виїхали до Европи, дати можливість зібрати докладні відомости про життя та положення української еміґрації в Европі.

x x x

/УПС/. Видавництво "Свобода" в Америці видало "Історію України С. М. Грушевського на англійській мові.

ТАБОРОВА ХРОНІКА

ШАХОВИЙ МАЙСТЕР, професор Селезньов 18 березня грав з шахістами табору симультантку на 24-х шахівницях. Гра закінчилась такими наслідками: майстер виграв 20 партій, 3 кінчились нічиєю, 2 - програв.

19 березня професор Селезньов дав дуже цікавий сеанс гри наосліп; професор грав одночасово на 4-х шахівницях по пам"яті, не бачачи перед собою жодної шахівниці. Гра кінчилася такими наслідками: майстер виграв одну партію, 2 звів на нічію та одну програв.

Мешканці табору виявили велику зацікавленість до гри професора. На обох сеансах заля була наповнена присутніми, які з напруженою увагою стежили за грою пана професора. Ці два сеанси гри з визначним шаховим майстром показали, що серед шахістів табору є визначні сили.

20-21 березня професор Селезньов прочитав лекції про шахову гру, яка ілюструвалася цікавими прикладами та подав аналізу гри з шахістами табору, професор продемонстрував також кілька оригінальних партій, в яких подав зразки гри світових шахових майстрів.

АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКИХ АКТОРІВ під мистецьким керівництвом В. Блавацького 16-18 березня дав вистави: "Чорноморці", "Еспанська Муха", та 20-го березня - "Одержима" і "На полі крови" - драматичні поеми Лесі Українки.

Перед виставою драматичних поем Лесі Українки професор українського університету п. Л. Білецький подав в вступному слові пояснення про ці поеми, що полегшило сприймання їх на сцені.

Вистави ансамблю зробили сильне враження на глядачів.

СПОРТОВИЙ КЛЮБ "УКРАЇНА" організовано при таборі. При клюбові створено шахову секцію, тенісну, волейбольну, та футбольну.

В клюбі функціонує бібліотека культ-освітнього відділу, яка укомплектована з книжок, подарованих мешканцями табору. Організована також читальня, в якій є різні газети та журнали, як на українській так і на чужих мовах.

КУРСИ БУДІВЕЛЬНИКІВ почали функціонувати з минулого тижня. Курси готують фахових робітників деревообробного, мулярського, малярського та залізообробного фаху. Курсами охоплені в першу чергу робітники, що працюють в майстернях табору, мають певну практику, але потребують теоретичного вишколу, зокрема з метознавства та практичної математики.

По закінченні курсів курсанти дістануть свідоцтва про свій фах.

АВТОРСЬКЕ ЧИТАННЯ

На літературній середі письменник Ігор Костецький прочитав уривки з свого роману "Троє глядять в дзеркало", над яким тепер працює автор. На читанні були присутні письменники, журналісти та працівники мистецтва табору. Присутні взяли жваву участь в обговоренні прочитаних уривків роману, висловили зауваження до окремих місць в творі.

Автор поділився своїми творчими плянами щодо цього роману та висловив подяку за слушні зауваження.

Роман по своєму задуму і стилю цікавий і оригінальний, Коли автор успішно закінчить свій задум то можна сподіватись що це буде цінний вклад в українську літературу.

МОЯ СИСТЕМА ВИХОВАННЯ

Хотів би я ото знати, і кому так язик свербів, що розтрубив по всіх таборах про те, що я маю свою систему виховання, перед якою заломилися всі попередні системи: Песталоцці, Руссо, Монтессорі, Русової, Гринька т.і.

Про мою систему всебічного виховання, я, здається, нікому нічого не говорив, хіба лише /і то довірочно!/ розповів своєму приятелеві-меценасові з громадськости, старій знайомій, яку перше в життю зустрів в товармстві "Розвага" та ще комусь, під час випадкової зустрічі, здається, матуранці.

Уявіть собі моє здивовання, коли я довідався, що моя система виховання, запроваджена майже по всіх таборах - і то без моєї згоди! - починає не тільки поширюватися але й розкорінюватися. Я був заскочений. Хотів було обуритися, але передумав і вирішив, що краще вдруге цілком довірочно повідомимо через пресу, ураховуючи, що папір все витримає, але на цей раз подаю не цілу систему, а лише про весняне виховання в таборах. Якщо це сприймуть по-джентельменськи без рукоприкладання й нарікання, то тоді подам розгорнуту систему на час нашого перебування в Бразило-Аргентино-Чіліо-Канаді.

Отож, щоб не гаяти часу не псувати паперу та нервів прошу панів, хочу упередити вас, що жодного титулу магістра, доктора, меценаса перед табором я не мав, бож був занятий чесною працею, але тут вирішив стати винахідником. Може це не всім до вподоби, ну, що ж: мені теж багато дечого в таборі не подобається, але хто з цим рахується.

Моя система виховання полягає в тому, що я розклав за науковою організацією праці все життя на цілий день і ніч. Все продумав, до ниточки обмізгував, добре розрахував, втиснув всі мої знання з векторного й цензорного аналізу. Притягнув сюди і неевклідову геометрію, розставив за нелінійною механікою й закінчив теорією Айнштайна /теорія відносности/. Не знав я тільки, як застосувати атомову енергію, бо вся надія на електрони, які вигодовувалися в озері перед бльоком "Е", пропада. Хтось в час стихійного від"їзду референта пляцу, спустив їх до каналізаційної труби, а там... шукай їх, як вітра в полі. Вважаю, що даремне старання моїх друзів і завзятих наслідувачів вельми хваленої системи підуть намарно, хоч вони вже придбали не тільки кінський волос, але й індійський бамбук для бриджових вудилищ. Між друзями точиться тепер жвава дискусія, хто привласнив собі всю жилку, без якої не можна вирушати в експедицію..

За системою таборянина життя на протязі цілої доби має виглядати так; Сон і їжа ненормовані; праця нормується так: після сніданку і до обіду всім дорослим, крім хворих, позакладавши руки в кишені, по таборі, щоб бува не померали. В перерві між обідом і вечерою грати в відбиванку /валейбол/, правда тут є одна незручність: непередбачлива німецька політика вибудувала приміщення для УНРРА з прозорим шклом, скерованим прямо на глядача і, коли сонце світить з УНРРА, то за законом фізики відбивається грачам прямо в очі, і м"яч летить в аут. Це викликає велике обурення в УНРівців.

Маю тільки поважне побоювання, що педагогічно невдасться витримано здійснити мою систему, бо й мене починає розбирати передвиборна гарячка. Вже майже всі виставили себе кандидатами на голову табору й приступили до агітації за себе, а я ще прогаюю. Аж жижки трусяться, як подумаю що не оберусь на коменданта.

Ваш Нечіпайло.

В-во й редакція: Н.Ульм, український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.